

TORSDAG DEN 12. MARTS 2009

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut (fremsat beslutningsforslag): se protokollen

4. Østligt partnerskab (forhandling)

Formanden. - Mine damer og herrer! Første punkt på dagsordenen i dag er Kommissionens redegørelse om det østlige partnerskab.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at få lejlighed til i dag at deltage i denne aktuelle forhandling om det østlige partnerskab. Det er et af flagskibene i EU's udenrigspolitik, og det strategiske rationale er ganske klart, nemlig mere stabilitet og mere velstand hos vores naboer i øst.

Konflikten i Georgien samt gaskrisen i Ukraine er kun to eksempler på de periodiske kriser og den manglende stabilitet, som denne region er berørt af. Disse kriser har haft direkte konsekvenser for EU og dens borgere. Til disse to kriser må vi nu tilføje finanskrisen, som rammer vores østlige naboer særlig hårdt. Vi må reagere øjeblikkeligt på hver enkelt krise, men vi må også handle på mellemlang og lang sigt for at forhindre, at der opstår nye problemer, og ud over disse aktuelle problemer er der vores østlige naboers ønske om stærkere forbindelser til EU, skønt i forskellig udstrækning. De har ligeledes brug for en forstærket indsats for at konsolidere deres demokratier, deres status som stat og retsstatsprincippet.

EU kan og må tage disse udfordringer op, og i den forstand er det østlige partnerskab vores politiske svar. Når vi øger vores støtte til reformer og hjælper vores partnere med at tilpasse sig EU's *acquis*, vil det medvirke til at stabilisere vores østlige naboer.

Den 3. december 2008 fremlagde Kommissionen på mit initiativ en ambitiøs meddelelse om det østlige partnerskab. Den byggede på idéer, som tidligere var blevet fremført af vores tjekkiske, polske og svenske venner, og den byggede på mange af Europa-Parlamentets forslag, herunder vidtgående frihandelsaftaler, større mobilitet for borgerne og større finansiering. Som led i det østlige partnerskab foreslog vi desuden at forstærke vores politiske forbindelser gennem associeringsaftaler med hver enkelt partner, men først når de havde opfyldt de relevante politiske reformkriterier.

Vi foreslog foranstaltninger til et mere uddybet samarbejde om energisikkerhed, og hvad der er vigtigt, vi foreslog øget støtte til økonomisk og social udvikling for at rette op på de skævheder, som eksisterer i disse lande, og som ofte er en destabiliserende faktor. Vi anbefalede ligeledes, at der blev oprettet en multilateral ramme for det østlige partnerskab, som skulle bestå af fire tematiske samarbejdsplatforme: for det første demokrati og god regeringsførelse og stabilitet, for det andet økonomisk integration og konvergens med europæiske politikker, for det tredje energisikkerhed og for det fjerde personlige kontakter.

Vi foreslog, at Europa-Parlamentets Euronest-initiativ skulle gøres til en integreret del af det østlige partnerskab, og at der skulle etableres en parlamentarisk trojka bestående af Europa-Parlamentet, OSCE og Europarådet.

Med henblik på gennemførelsen af disse forslag og for at forstærke støtten til interne reformer anmodede Kommissionen om yderligere midler til et beløb på 350 mio. EUR over fire år. Det er kun 3,1 % af hele ENPI-finansieringen, og det er f.eks. langt mindre end de ekstra midler, der alene blev tildelt de besatte palæstinensiske områder i perioden 2007-2009. Det er kort sagt ikke noget overdrevent stort beløb, og det er en nødvendig investering i vores sikkerhed på lang sigt.

Jeg ved, at nogle af Dem ønsker at gøre endnu mere for vores østlige partnere. De har sagt, at Kommissionens forslag ikke er vidtrækkende nok eller ikke kommer hurtigt nok, især hvad angår borgernes mobilitet, men andre siger det modsatte. Vi må derfor finde den rigtige balance mellem ambition og realisme, og vi må handle hurtigt.

Jeg er glad for, at vi deler en fælles målsætning om gradvist at bringe vores østlige partnere tættere på Unionen og om, at vi må gøre noget ved truslerne mod deres stabilitet. Det østlige partnerskab er et primært instrument i den forbindelse.

Jeg håber, at forhandlingen i dag vil sende et stærkt signal til de 27 medlemsstater forud for Det Europæiske Råds møde i næste uge og til forberedelsen af det østlige partnerskabs topmøde den 7. maj 2009.

Det østlige partnerskab står i centrum for de udfordringer, vi står over for i dag. Det er i EU's direkte strategiske interesse. En ny sikkerhedskrise hos vores østlige naboer ville få konsekvenser ikke bare for vores naboer, men for hele EU og dens borgere. Jeg er derfor meget taknemmelig for Parlamentets støtte, og jeg glæder mig til at arbejde sammen med Dem om Deres bidrag og om gennemførelsen.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Som ordfører for den østlige dimension af den europæiske naboskabspolitik hilser jeg det velkommen, at Kommissionen ønsker at uddybe forbindelserne til seks lande i øst i det nye østlige partnerskab. Det er vigtigt at understrege, at det østlige partnerskab som sådan ikke må udelukke muligheden for, at nogle af disse lande en dag kunne tilslutte sig EU som fuldgyltige medlemmer. Som De ved, har jeg f.eks. længe været fortalende for Ukraines medlemskab af EU, og jeg er fortsat overbevist om, at det vil være i EU's strategiske interesse at optage Ukraine.

Jer er ligeledes glad for, at man har etableret en ny parlamentarisk instans, Euronest, der skal være et forum for medlemmer af Europa-Parlamentet og nationale parlamentsmedlemmer, hvor man kan styrke hinandens demokratiske mandater gennem dialog, herunder f.eks. hjælpe Armenien og Aserbajdsjan til at sætte sig til forhandlingsbordet og diskutere konflikten omkring Nagorno-Karabakh, samt forhandle frihandelsaftaler og visumlempelser gennem disse nye associeringsaftaler. Jeg håber imidlertid, at det nye østlige partnerskab ikke vil føre til, at der trækkes nye skillelinjer mellem partnerskabets lande og de lande, der ligger længere mod øst, og som står udenfor. Vi må huske på, at lande i Centralasien som f.eks. Turkmenistan, Kasakhstan og Usbekistan ser vestover mod EU for at opnå støtte og engagement. Vi må derfor passe på ikke at tage vores ansvar over for Centralasien af syne, fordi vi ønsker at styrke vores forbindelser til lande, som umiddelbart støder op til EU i øst.

Med hensyn til Belarus har jeg tidligere skarpt kritiseret Lukashenkos diktatur. Jeg er imidlertid glad for den nylige optøning i forbindelserne. Jeg har længe været fortalende for en tilgang med lige dele gulerod og pisk, hvorved præsident Lukashenkos bestræbelser på at gennemføre demokratiske reformer bør anerkendes og belønnes med tættere bånd til EU.

Hvad angår spørgsmålet om, om hr. Lukashenko skal have lov til at deltage i topmødet i Prag, der skal lancere det nye østlige partnerskab i maj, mener jeg, at et sådant skridt sandsynligvis ville være forhastet, da præsident Lukashenko endnu ikke har bevist, at han uigenkaldeligt respekterer EU's fælles værdier og demokratiet.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak til kommissæren for hendes udtalelser og hendes engagement i dette spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege kommissærens udsagn om, at vi står over for enorme udfordringer i forholdet til vores naboer i spørgsmålet om stabilitet, demokratisk reform og nu naturligvis også økonomisk udvikling. Derfor er det også nu det rigtige tidspunkt for os til at tilkendegive vores engagement og vores vilje til at arbejde tæt sammen med vores østlige naboer.

Det er klart, og det må vi også sige ligeud, at det er i EU's interesse at øve indflydelse på vores østlige naboer. Men vi ønsker at øge vores indflydelse, ikke med vold, ikke med trusler eller tvang, men ved at tilbyde vores støtte til netop disse lande i deres bestræbelser på at opnå stabilitet og demokratisk reform. Jeg håber, at de alle virkelig ønsker demokratisk reform, især nu hvor de som f.eks. Ukraine har store økonomiske problemer.

De har økonomiske problemer, og visse af dem er uforskyldte, men nogle af dem er de naturligvis delvist ansvarlige for. Vi må ligeledes være klar over, at vi må forholde os kritisk til visse ting. Netop fordi vi tilbyder vores støtte, må vi også kritisere det, som vi mener, bør kritiseres, og vi må kræve, at disse lande gør, hvad der er nødvendigt, for at de også kan spille deres rolle. Jeg tænker især på Ukraine, men det vil jeg komme tilbage til senere.

Det er aldeles afgørende, at vi ikke opfatter det østlige partnerskab som et redskab, der kan bruges mod Rusland. Det skal snarere opfattes som en styrkelse af de lande, som på den ene side har EU som nabo og på den anden side Rusland, og hvis alt går godt, skulle Rusland også kunne blive vores partner, især hvad angår denne politik.

Jeg er meget glad for, at USA og præsident Obama sammen med vicepræsident Biden og udenrigsminister Clinton nu fører en anden politik. Vi må ikke være tilbageholdende i vores kritik af den interne udvikling i Rusland. Men den reset-knap, som hr. Biden talte om i München, bør man også trykke på her som et forsøg, som et tilbud til Rusland om at starte nye forbindelser.

I den henseende er min gruppe ikke særlig glad for, at hr. Onyszkiewicz' betænkning som vedtaget i Udenrigsudvalget ikke omhandler det, som USA nu tilbyder. Vi sakker bagud i forhold til USA. Det er skidt. Vi burde gå fremad sammen med USA, samtidig med at vi naturligvis hele tiden må holde spørgsmålet om menneskerettighederne i forreste række. Det vil være nødvendigt, og jeg håber, at det stadig vil lykkes os at blive enige om et fælles beslutningsforlag om Rusland. Det er efter min opfattelse aldeles afgørende.

Jeg har allerede nævnt, at vores tilbud, vores østlige partnerskab, ikke betyder, at vi billiger alt, hvad der sker i vores nabolande. Hvis jeg f.eks. tager Ukraine, må det ikke være således, at vi siger, at ligegyldigt hvad de gør, hvilke konflikter de har, og hvilke problemer de ikke får løst, vil de kunne regne med EU's støtte. De ledende kræfter i Ukraine må i sidste ende tackle problemerne sammen, fordi gaskrisen hænger sammen med stridigheder inden for det politiske spektrum i Ukraine, og det er helt uacceptabelt for os. Jeg ønsker ikke at udtale mig om, hvem der er skyldig, da vi jo alle kan danne os vores egen mening. Men det er afgørende, at vi gør dette klart over for Ukraine. Det samme gælder Georgien og alle de andre lande. EU har fremsat et tilbud, og jeg håber, at vores østlige naboer vil acceptere dette tilbud, at de vil tage det alvorligt og gøre stabilitet og demokrati til en realitet.

István Szent-Iványi, for ALDE-Gruppen. – (HU) Hr. formand! Det østlige partnerskab er en logisk og væsentlig ny prioritet som følge af udvidelsen mod øst, og det er måske det mest ambitiøse udenrigspolitiske initiativ i et genforenet Europa. Det er et godt skridt, men det vil kun give mening og blive en succes, hvis gennemførelsen bakkes op af en reel politisk vilje. Det er derfor ikke nok bare at klistre en ny etiket på vores nuværende naboskabspolitik. Vi må have ambitioner langt ud over de eksisterende politikker og stræbe meget højere.

Den første opgave er uden tvivl at ændre de nuværende samarbejdsaftaler til associeringsaftaler. Et led i denne proces er oprettelsen af en permanent institutionel organisation, men det er ikke det vigtigste. Det er naturligvis nødvendigt med møder blandt stats- og regeringschefer og møder på ministerniveau, men de vil kun føre til succes, hvis der gøres reelle fremskridt inden for to grundlæggende områder. Målet er at etablere frihandelszoner med frihandelsaftaler og gradvist afskaffe visumkravene. Vi ved, at begge disse mål synes at ligge langt ude i fremtiden for øjeblikket. De pågældende lande er endnu ikke parate, og det østlige partnerskab må hjælpe disse lande med at opfylde betingelserne herfor så hurtigt som muligt, da det er til alles fordel. Gaskrisen i de seneste måneder har vist, hvor sårbar Europa er på energiområdet. En væsentlig og afgørende del af aftalerne må derfor være samarbejde om energi, som vil kunne omfatte transitlande som Belarus og Ukraine eller eksportlande som Aserbajdsjan. Vi mener derfor, at dette er meget vigtigt.

Jeg vil gerne understrege, at dette samarbejde også må bibringe værdier. Det østlige partnerskab vil kun blive en succes, hvis værdier som demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder konstant holdes for øje. Vi må give vores partnere en hjælpende hånd med deres fremskridt, men vi må også holde dem ansvarlige på disse områder. Det østlige partnerskab må ligeledes være åbent for Belarus, men først når betingelserne er opfyldt. Det må gøres klart, at en afstandtagen fra Rusland ikke i sig selv betyder, at landet kommer nærmere på Europa. Der er stadig meget, der må gøres fra Belarus' side for at sikre menneskerettighederne og demokratiet, før samarbejdsvej vil åbne sig også for dem. Det østlige partnerskab har klare budgetmæssige konsekvenser. Der er blevet bevilget 350 mio. EUR for de kommende år, og selv det vil sandsynligvis ikke være nok. Det er Parlamentets opgave at give den nødvendige finansielle opbakning, og vi må erkende, at inden for det østlige partnerskab er det, der motiverer partnerne mest, deres europæiske ambitioner.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Meddelelsen om det østlige partnerskab har givet anledning til nye forhåbninger hos vores europæiske naboer. Hvis vi endnu engang skuffer deres forventninger, vil vi begrænse vores indflydelse i øst på alle områder. Vores naboer ville derved blive skubbet ind under Ruslands indflydelsessfære, der er karakteriseret ved destabilisering og autoritære principper. Jeg vil opfordre til forsigtighed med hensyn til Belarus. Dette lands løfter om, at det vil arbejde for demokrati, er grundløse.

I mellemtiden deporterer de belarussiske myndigheder katolske præster, der har tilknytning til fjernsynskanalen Belsat, og de har nægtet at give dem tilladelse til at registrere deres kontor i Minsk. Unge mennesker, der støtter oppositionen, bliver indkaldt til militæret. Forsøg på at bruge krisen som et påskud til at nægte finansieringen af det østlige partnerskab og at forhale undertegnelsen af frihandelsaftaler er opskriften på en katastrofe for EU i denne del af verden. Hvis det sker, så husk ikke at brokke Dem over Moskvas politik. Vi har i dag de nødvendige redskaber. Hvis det østlige partnerskab viser sig blot at være en ny indpakning af det samme gamle indhold, så må det ikke overraske os, hvis vi fejler i øst.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med Kommissionens initiativ, som er velforberedt. For det andet vil jeg understrege, at det ikke drejer sig om Unionens østpolitik, men at det drejer sig om et nyt tiltag, så det spørgsmål, vi må stille os, er, om det giver en merværdi. Jeg vil sige, at ud over det, vi har prøvet at gøre, ligegyldigt om det har været en succes eller ej indtil videre, prøver vi nu ikke bare at have venner omkring os, men også venner, som er venner indbyrdes. Det er nøglen til EU's stabilitet og sikkerhed. Jeg ser dette projekts merværdi i denne multilaterale dimension. Jeg håber, at det vil blive godkendt i marts af det Europæiske Råd. Vi ved, at det er det tjekkiske formandskabs prioritet, selv om vi ikke har fornøjelsen at se den tjekkiske minister i salen.

Associeringsaftaler er et nøgleelement, og de bør være ens, men samtidig differentierede under hensyntagen til hvert enkelt af de seks landes muligheder og formåen inden for denne multilaterale ramme. Som det er blevet sagt, er energisikkerhed et vigtigt spørgsmål. Det er af stor betydning for os og de seks lande at stå sammen om energisikkerhed.

Under forhandlingen berørte man spørgsmålet om, hvorvidt tredjelande skulle inddrages. Jeg mener, at den rigtige tilgang vil være at involvere Tyrkiet og Rusland sag for sag. Belarus bør naturligvis inviteres, men vi må stille principielle betingelser og fastlægge en minimumstærskel for grundlæggende værdier.

Vi er glade for, at Kommissionen har udtalt, at det østlige partnerskabs parlamentariske forsamling, Euronest – som blev foreslået af Parlamentet – vil blive en integreret del af dette projekt.

Med hensyn til finansieringen, må denne, for at det kan gøres ordentligt, foregå under de næste finansielle overslag. Jeg håber, at disse 600 mio. indtil videre vil være nok, men jeg vil gerne fremsætte en vigtig bemærkning for at undgå enhver misforståelse. Det bør ikke ske på bekostning af det sydlige naboskab. Der bør være synergi og symmetri i forholdet mellem det sydlige og det østlige naboskab i denne sammenhæng.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Hr. formand! Vi kan ikke undlade at vurdere Kommissionens forslag positivt. Det kommer måske også på det helt rigtige tidspunkt, for i den nuværende krisesituation har alle europæiske lande brug for solidaritet. I går og i forgårs drøftede vi indgående spørgsmålet om solidaritet mellem de nye og de gamle medlemsstater. Dette er i en vis udstrækning et falsk argument, men det er et argument, der rumsterer i hovedet på mange mennesker. Det er imidlertid EU's østlige naboer, der har særligt behov for solidaritet for øjeblikket, fordi de i praksis ikke har de støttemekanismer, som deres nærmeste vestlige naboer har. Derfor vil et sådant initiativ være med til at overbevise dem om, at EU stadig tænker på dem og er rede til at investere i tættere forbindelser til dem.

Vi kan konstatere, at dette er et godt initiativ, men vi må se, hvordan det udvikler sig i fremtiden, for vi har gentagne gange været vidne til, at gode initiativer i tidens løb fuser ud. På den anden side er det en kendsgerning, at nogle af disse lande, som dette initiativ drejer sig om, har som hovedformål at blive medlem af EU. I den henseende er det derfor meget vigtigt, at det østlige partnerskab ikke opfattes af nogle af vores østlige naboer som et forsøg på definitivt at erstatte et fremtidigt medlemskab med et sådant initiativ. Med det in mente vil jeg gerne bede kommissæren om at fortælle os på grundlag af hendes kontakter, hvorledes vores østlige partnere modtager dette initiativ. Officielt må de naturligvis støtte det, men jeg spekulerer på, om de, især i lyset af et eventuelt fremtidigt medlemskab, har disse bekymringer.

Jeg mener desuden, at der mangler et element i dette initiativ, hvilket også blev nævnt af andre medlemmer, nemlig Ruslands rolle. Vi ved naturligvis, hvor ømtåleligt dette spørgsmål er, da de lande, vi taler om, ikke bare er EU's naboer, men også Ruslands. Det er ligeledes vigtigt for os at knytte forbindelser til Rusland med hensyn til disse lande, således at der ikke opstår rivalisering mellem EU og Rusland eller sammenstød mellem de to største indflydelser i disse lande, som kunne føre til politisk ustabilitet. Men det er rent faktisk det, vi i en vis udstrækning ser for øjeblikket. Nogle af disse lande er bogstaveligt talt splittede, og deres borgere er splittede mellem deres forventninger til Rusland og deres forventninger til EU. Jeg mener, at vi bør være mere aktive og tilbyde disse lande meget mere.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg støtter en lempelse af visumkravene. Det er et meget vigtigt skridt, men som et led i dette initiativ vil jeg gerne se flere foranstaltninger til uddannelse og udveksling, hvilket alt sammen hænger sammen med en udvidelse af kontakterne mellem disse landes borgere og EU, og vi må naturligvis øge disse landes viden om EU.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Det østlige partnerskab er en særlig vigtig politik ligesom Euronest-projektet, som bør gennemføres i den nærmeste fremtid. Jeg er derfor overbevist om, at vi må finde de yderligere 350 mio. EUR, som er nødvendige for at gennemføre den østlige partnerskabspolitik i de kommende fire år. Med hensyn til Belarus aflagde en delegation fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Europa-Parlamentet for tre uger siden besøg i Minsk. Vores delegation ankom dagen efter den høje repræsentant, Javier Solanas besøg i Belarus. På den ene side var hans besøg et klart signal til Minsk om, at EU er rede til at starte et nyt stadie med pragmatiske forbindelser. På den anden side forekom det, at mange af EU's tidligere krav, om ikke glemt, så i det mindste ikke blev nævnt. For størsteparten af Belarus' befolkning lykkedes det ikke med rungende udtalelser om en konstruktiv dialog og drøftelse af grundlæggende problemer klart at vise, hvilken politik EU vil føre for fremtiden. Det, der er sket, er sket. Under dette besøg blev demokratiske værdier ikke nævnt med et ord. Jeg er glad for, at PPE-DE-delegationens besøg i Minsk fandt sted dagen efter hr. Solanas, og vi understregede udtrykkeligt menneskerettighedssituationen og kravene om pressefrihed. Til slut vil jeg gerne tilføje, at en invitation til hr. Lukashenko om at deltage i forårstopmødet i Prag ville være uforståelig og svær at retfærdiggøre. Desuden må den belarussiske regering indføre demokratiske reformer, og den må fortsætte med at gennemføre dem. Der skal ikke gives carte blanche til Lukashenkos styre.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Hr. formand! Det østlige partnerskab er et projekt, som omfatter seks lande. Et af disse lande er Belarus, som er et dramatisk eksempel på et land i selvforskyldt isolation, hvilket vi tidligere har reageret på med en politik, der er karakteriseret af "for lidt og for sent"-syndromet, både når det gælder sanktioner og incitamenter. Belarus har ikke særlig meget til fælles med f.eks. Georgien. Et samarbejde mellem hr. Lukashenko og hr. Saakashvili ligner en kombination af politisk fiktion og en politisk gyser.

De andre fem lande ligger ved Sortehavet, hvor vi har en synergi, hvilket betyder, at der endnu ikke findes en strategi. Kunne det østlige partnerskab træde i stedet for en Sortehavsstrategi? Man kunne næppe forestille sig en regional strategi i det område uden Tyrkiet og Rusland, men disse to lande er holdt uden for processen. Fællenævneren for alle disse lande er, at de alle tidligere var en del af Sovjetunionen, og de er lige så meget Ruslands naboer, som de er EU's. Med andre ord taler vi her om et fælles naboskab. Rusland betragter dette naboskab som dets forbeholdte interessesfære. Det kan vi klart ikke acceptere, men på den anden side synes det østlige partnerskab at være en måde, hvorpå man kan gengælde den russiske politik over for dets naboer. Det gør dette naboskab til et område med modstridende interesser og rivalitet.

Den virkelige udfordring, vi står over for, er, hvorledes EU og Rusland kan finde frem til en fælles politik for deres fælles naboskab. Ellers vil man ikke kunne opnå sikkerhed og stabilitet i det område, men derimod det stik modsatte. Hvad resten angår, har vi allerede sat demokrati, god regeringsførelse, økonomisk integration og konvergens, energisikkerhed og personlige kontakter på dagsordenen. I den henseende er Ukraine meget længere fremme end de andre lande, og jeg formoder, at det ikke er særlig glad for at se, at vores tilbud nu skal deles med de andre.

Det virkelige problem var ikke manglen på etiketter, men manglen på levering. Ved at lade finansiering følge ord, og kommissæren har naturligvis fuldstændig ret, når hun siger, at vi behøver et budget for at kunne føre en ordentlig politik, og ved at tilføje lidt visionær realisme i stedet for naiv konfrontation kunne vi måske virkelig gøre det østlige partnerskab til et værdifuldt og positivt aktiv.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg hilser det østlige partnerskabsprojekt velkommen og håber, at det vil styrke demokratiet og reformerne hos vores østlige naboer. Dette er imidlertid ikke kun et regionalt projekt, men bør betragtes som et samlet europæisk projekt. Derfor er det afgørende, at alle medlemsstater forpligter sig til at yde deres fulde bidrag.

Med et sådant engagement ville den traumatiske konflikt i Georgien i august sidste år sandsynligvis have kunnet være undgået. Det er derfor på høje tid, at alle stater i regionen forstår, at sådanne projekter ikke kan betragtes som en gammeldags kamp om indflydelsessfærer, og jeg er enig med kommissæren i, at målet er større stabilitet og sikkerhed hos vores naboer.

Det østlige partnerskab betyder en uddybning af EU's forbindelser med seks af dens naboer. Det kunne sammenlignes med oprettelsen af fire fælles områder mellem EU og Rusland, men hovedelementet i disse forbindelser vil være gensidighed og betingelser. Partnerskabet betyder bilaterale forpligtelser til at fremme

frie markedsøkonomiske forbindelser og retsstaten, og omfanget af forbindelserne vil afhænge af, hvilket fremskridt hver enkelt partner gør på disse områder.

Jeg vil gerne understrege endnu et princip. Det østlige partnerskab bør ikke begrænses til et samarbejde mellem regeringerne. Det må ligeledes omfatte civilsamfundet, og det må især stimulere udvekslinger på græsrodsniveau mellem borgere, ngo'er og lokale myndigheder.

Oppositionsledere fra Belarus, som besøgte Parlamentet i denne uge, var for øvrigt bekymrede over EU's åbning over for Belarus, fordi civilsamfundet ikke var involveret, og når det drejer sig om et autoritært land som Belarus, er det min opfattelse, at et partnerskab klart må være baseret på konkrete skridt i retning af fremskridt på menneskerettighedsområdet.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Det østlige partnerskabsinitiativ er af særlig stor betydning, og det er nødvendigt at etablere en række instrumenter så hurtigt som muligt for at lette gennemførelsen.

Jeg er glad for den samarbejdsplatform, som dette nye partnerskab giver os, da det er af afgørende betydning at ændre vores forbindelser til vores naboer, ikke kun med henblik på at gøre samarbejdet mere effektivt, men også for at vi kan løse de store problemer, vi står over for for øjeblikket, i form af den økonomiske krise og energisikkerheden, og som ikke alene kan håndteres internt.

Partnerskabet fremmer projekter, der har den allerstørste betydning for EU, idet det etablerer en institutionel ramme for en uddybning af forbindelserne til vores naboer samt for et interregionalt samarbejde mellem naboerne indbyrdes. Visse projekter har prioritet og er af afgørende betydning for en løsning af energikrisen. Her tænker jeg på projekterne i Sortehavsområdet og på dem, der bruger ressourcer fra området ved Det Kaspiske Hav. Disse projekter kan kun gennemføres på baggrund af et sikkert naboskab og tættere forbindelser til relevante regionale aktører, der er baseret på gensidige forpligtelser, som gavner alle parter.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne komme ind på fru Andrikien's tale om det besøg, en delegation fra Parlamentet aflagde i Minsk for nylig.

Kommissæren vil måske i sit svar kunne bekræfte, at man tager afstand fra Lukashenkos og hans kollegers synspunkt om, at vores forbindelser skal være uden betingelser. Da vi var i Minsk, mødtes vi naturligvis med de demokratiske oppositionsledere, og vi talte også med pressen. Det er klart, at Lukashenko ønsker gode forbindelser med os, men det skyldes ikke et godt hjerte. Det er fordi han har meget alvorlige økonomiske problemer og ønsker at forblive ved magten. Han har givet politiet ordre til at opløse fredelige demonstrationer, og efter at have løsladt politiske fanger arresterer han dem nu igen.

Kommissæren omtalte i sin tale, hvor jeg var til stede, personlige kontakter mellem folk. Jeg vil gerne spørge, hvad vi i EU skal sige til befolkningen i Belarus, til studenterne i Belarus? Støtter vi dem, eller støtter vi det diktatur, der for øjeblikket styrer dem?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil tale om forholdet mellem det østlige partnerskab og Sortehavssynergien.

Efter min opfattelse består den største udfordring i at finde synergien rette plads i dette mere og mere komplicerede billede af EU-initiativer rettet mod øst. En konsekvens heraf er, at de virkelige alvorlige problemer i Sortehavsområdet, som f.eks. energi og stivnede konflikter, varetages enten via EU's naboskabspolitik, hvor pengene findes, det fremtidige østlige partnerskab, hvis formål er at øge de involverede landes sikkerhed og sikre energiforsyningerne til EU efter krigen i Georgien, EU's strategiske forhold til Rusland og Ukraine eller tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet.

Hvad er der så overladt til Sortehavssynergien? Ikke ret meget, vil jeg sige, bortset fra seminarer og undersøgelser af, hvordan man kan udvide de eksisterende europæiske initiativer til også at omfatte dette område, samt ikkepolitiske spørgsmål. Derfor er det nødvendigt også at forbedre indholdet i den ramme, man benævner "synergi", hvis vi ønsker, at den fortsat skal være troværdig.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Det østlige partnerskab er et komplekst sæt af forslag, som skal bistå vores østlige naboer på vejen mod demokratisk reform. Hvert enkelt af disse lande står over for et valg. De kan enten følge den russiske eller den europæiske model. EU kan helt sikkert tilbyde dem mest. Det europæiske partnerskab er ikke et forsøg på at få kontrol med dette område eller udvide vores indflydelsessfære. Det er derimod en aftale, som klart vil gavne begge parter. Partnerstaterne får tilbudt nye

muligheder og får støtte til deres økonomiske og sociale udvikling. Fællesskabet vil sikre sig større energisikkerhed og politisk sikkerhed.

Vi må arbejde på at lempe visumkravene. Hvis vi gør det lettere for borgerne i landene i det østlige partnerskab at rejse ind i EU, vil de opdage, hvor store fordele et samarbejde med EU kan give. Mere kontakt mellem borgerne, især de unge, vil helt sikkert også være med til at bringe partnerlandene og EU tættere på hinanden. Vi må gøre det muligt for unge mennesker at lære og at rejse, og vi bør fremme uddannelsesmæssige og kulturelle udvekslinger. Unge mennesker, der er vidende og uddannede, er vores kontinents fremtid.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hr. formand! Under mit besøg i Ukraine lagde jeg mærke til, at der gøres meget lidt for at udvikle de retlige rammer hos vores østlige naboer. Indførelsen af Fællesskabets *acquis* var med til at hjælpe Litauen med at reformere sit økonomiske og retlige system og til at blive medlem af EU. Jeg håber, at det østlige partnerskab i stigende grad vil arbejde på at udvikle de retlige rammer i vores nabolande. Det vil ikke kun bidrage til en sikring af institutionel stabilitet, men det vil også kunne være med til at sikre gennemførelsen af økonomiske reformer. Derudover vil en udvikling af de retlige rammer gøre det muligt at fremme samarbejdet mellem EU og dens østlige naboer, da det vil sikre stabile forhold for kapitalinvesteringer og anvendelse af menneskelig viden.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Da to af mine kolleger ikke er i salen, bruger jeg deres tid til at sige et par yderligere ord om dette spørgsmål, som er af så stor betydning for EU's vigtigste eksterne prioriteter i de kommende år.

Jeg vil gerne gratulere Kommissionen med dens initiativ i forbindelse med at gøre energisikkerheden til en af hovedprioriteterne for en dialog og for den politiske dagsorden. En ekstern energisikkerhedspolitik er helt afgørende. Den nylige strid mellem Ukraine og Rusland viste os, hvilke konsekvenser der kan opstå for forbrugere i lande så langt væk som Bulgarien og Slovakiet.

Det er vigtigt at huske på, at en række af de seks lande, det drejer sig om, som f.eks. Belarus, Ukraine og Georgien, er meget vigtige transitlande. Desuden er der producenter som Aserbajdsjan og de kaspiske gas- og olieletter. Der er mulighed for en transkaspisk forbindelse til Centralasien, og kommissæren ved, at det er noget, der ligger mig meget på sinde, og jeg har altid været fortalende for en yderligere tilnærmelse til Kasakhstan. Det er vigtigt at bevare stabiliteten i den kaspiske region, og vi må diversificere vores gasforsyninger for ikke at være alt for afhængige af gasleverancer fra Rusland og især Gazprom, som ofte bruges som en slags afdeling af det russiske udenrigsministerium.

Jeg må også med en vis beklagelse sige, at selv om det østlige partnerskab er godt for landene i Sydkaukasus – selv om det endnu ikke er bevist, om de også kan integrere sig mere regionalt i stedet for blot at nyde godt af bilaterale forbindelser med Bruxelles – giver det ikke lande som Ukraine ret meget nyt. Sådanne lande har allerede adgang til forhandlinger om frihandelsaftaler, og spørgsmålet om visumlempelser ligger på bordet sammen med deltagelse i FUSP og SDP. Der er ikke ret meget nyt for Ukraine, er jeg ked af at måtte sige, men det er godt for de andre lande.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne minde om, at det ikke er lykkedes os at standse de uløste konflikter i de østlige regioner, og det er heller ikke lykkedes os at undgå krig mellem Rusland og Georgien.

Jeg mener, at vi må hilse det østlige partnerskab velkommen, da det er nødvendigt for at stabilisere disse regioner og for at undgå at falde i indflydelsessfærefælden, for der er os, der er USA, der er Rusland, og der er Tyrkiet. Måske skulle vi også i forbindelse med dette partnerskab overveje, om der ikke er behov for at etablere en neutral bufferzone, med andre ord stater, som skulle have neutral status, for at undgå de gnidninger, vi oplever i dag med Georgien og Ukraine, der søger om NATO-medlemskab. Vi ved jo udmærket, hvordan dette medlemskab virker på Rusland.

Vi forventer stabilitet og energisikkerhed af det østlige partnerskab. Det må vi sikre os, for som en kollega sagde, transporteres energi fra Det Kaspiske Hav gennem Kaukasus, og derfor må vi have stabilitet i Kaukasus.

Jeg mener ligeledes, at vores medborgere bør have kendskab til disse regioner, og til det formål må Kommissionen efter min opfattelse investere i nogle projekter. Vi så problemet, da de nye lande kom med. Derfor bør vi efter min mening indføre forskellige projekter, som udbreder viden om disse regioner, og som giver dem europæiske udsigter.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Catch the eye-proceduren er en god lejlighed til polemik. Jeg er uenig med min kollega, hr. Severin. Han ville give Rusland en *droit de regard* (ret til indblik)

i indflydelseszoner. Hvis vi ønsker stabilitet ved vores østlige grænser, er det nødvendigt med mere demokrati og mere markedsøkonomi. Rusland er mindre demokratisk og har mindre markedsøkonomi end disse naboer, så en fælles politik vil ikke bringe os nærmere på det mål.

Symmetri med Rusland i den politik vil ikke skabe mere fremskridt i regionen. Vi blev ikke indbudt til at deltage, da SNG blev oprettet, og en blanding af vores og Ruslands politikker ville virke stik mod hensigten.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Vi har haft en virkelig interessant forhandling, og jeg vil gerne takke medlemmerne for deres store støtte til dette østlige partnerskab.

Jeg vil starte med at understrege, at det er baseret på værdier. Det giver støtte til både politisk og økonomisk reform. Det vil kræve ressourcer, og jeg vil gerne takke fru Andrikienė for hendes klare støtte her, og som det er blevet sagt af mange, kræver det også politisk vilje.

Det er meget vigtigt, at man ud over regeringssamarbejdet får et samarbejde i stand med befolkningen, og det har vi helt klart, og derudover er der de parlamentariske aspekter. Derfor er det meget vigtigt, at De også bruger det nye Euronest og alle andre til rådighed værende midler, således at vores idéer kan trænge igennem. Det var min første bemærkning.

Der kan siges meget om dette østlige partnerskab. Det første spørgsmål, vi må stille os, drejer sig om merværdien i forhold til vores normale naboskabspolitik. Svaret på det er "ret så meget"! Vi uddyber samarbejdet, og associeringsaftalerne er allerede brede og dybe. Normalt burde vi også have frihandelsaftaler, men det er ikke let at tilbyde det til alle, da det kræver mange strukturændringer i de pågældende lande. Det er meget vigtigt.

Vi ser skridt i retning af mere politisk samarbejde og mere arbejde for sikkerhed, som mange af Dem har nævnt. Det er vigtigt at lempe visumordningen, men andre lande må gøre mere i forbindelse med grænsekontrol og dokumentsikkerhed osv. Vi har strakt hånden frem, og vi har tilbudt mere.

Dernæst er der det multilaterale element, for som jeg altid har sagt, er naboskabspolitikken, som det også er tilfældet med det østlige partnerskab, i princippet et bilateralt tilbud, som det så rigtigt blev sagt af hr. Swoboda, men det indeholder ligeledes et multilateralt element, som sætter landene i stand til at arbejde sammen, men som det er tilfældet med syden, er det altid mere kompliceret.

Dette er et tilbud, og med dette tilbud prøver vi at knytte landene tættere til os. Vi har ikke de samme instrumenter som for kandidatlande, hvor de for at kunne komme med i "klubben" skal opfylde en række betingelser, og hvis de ikke gør det, kan de ikke komme med. Vi må derfor arbejde med initiativer, med tilskyndelser og med et positivt momentum. Det vil tage tid, da det også involverer spørgsmålet om samfundsændringer, men det er meget vigtigt at være til stede, at vi fremsætter vores tilbud, og at vi er enige om det.

Jeg er også enig med dem, der har sagt, at dette ikke skal opfattes som en trussel mod Rusland. Det er rigtigt. Og samtidig drejer det sig om en lille gruppe på seks østlige partnere sammen med EU, og på et ad hoc-grundlag kan vi måske her og der inddrage Rusland og Tyrkiet.

Men Sortehavssynergien er et meget vigtigt initiativ med projekter, der omfatter alle partnere, herunder også Rusland og Tyrkiet. Det er en ung politik, og vi må give den en chance. Vi kan ikke gennemføre en strategi på blot et år. Vi må udvise tålmodighed med denne meget vigtige politik, som vi konstant må prøve at udvikle.

Til hr. Szent-Iványi vil jeg sige, at vi vil hjælpe vores østlige partnere med at opfylde vores betingelser. Det er afgørende. Vi har derfor en mekanisme, der kan give dem mere kapacitetsopbygning og hjælpe dem til at udbygge deres institutioner, for vi kan se, at institutionerne somme tider er svage.

I forbindelse med Ukraine arbejder vi på de retlige rammer, men gennemførelsen henhører under regeringerne i ethvert demokratisk land, efter at parlamentet har vedtaget lovgivningen. Med det østlige partnerskab prøver vi således at støtte og skubbe på, men landene selv må også udføre deres del af arbejdet. Som hr. Swoboda sagde, er det meget vigtigt også at udtrykke kritik, når det er nødvendigt, og et land må have en reel ledelse. Vi er ikke altid sikre på, at det er tilfældet for øjeblikket, og vi ønsker, at landet kommer videre.

Jeg er hr. Saryusz-Wolski taknemmelig for hans støtte. Det er helt rigtigt, at differentiering er et nøgle spørgsmål, fordi landene er meget forskellige. Ukraine ligger i princippet først, så er der Moldova og Georgien, og så er der lande som Belarus, hvor situationen er meget vanskelig.

Jeg er i færd med at forberede et besøg til Belarus, hvor vi må gå en meget vanskelig balancegang, fordi vi ønsker at tilbyde noget, især til befolkningen. Kommissionen har lige fra begyndelsen støttet studenterne i Vilnius, og jeg ville gerne se mere støtte fra de forskellige medlemsstater, for dem, der hele tiden råber højt om dette, bør også gøre noget. Det har jeg altid ment.

Vi ønsker imidlertid også, at hr. Lukashenko fortsætter sine reformer, og det understreger vi. Det er vigtigt at kommunikere på en sådan måde, at dette budskab går klart igennem. På mandag er der et møde i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), hvor spørgsmålet om, hvad vi skal gøre med Belarus, helt sikkert vil blive rejst. Resultatet vil sandsynligvis komme til at ligge på linje med det, vi har nu, for vi er endnu ikke tilfredse, men samtidig har vi set positive skridt.

Som svar på hr. Vigenins spørgsmål vil jeg sige, at dette ikke erstatter medlemskab. Vi kan ikke tale om medlemskab, da hverken disse lande eller EU er parate til noget sådant. Derfor må vi udforme andre politikker. Denne politik sigter på at give så meget, vi kan, forudsat at landene vil modtage det. Som jeg allerede har sagt, består vanskeligheden i, at det er meget lettere at give noget, hvis man stiller betingelser, eller hvis man siger, at de skal prøve at gøre dette eller hint, og i så fald vil vi give dem muligheder. I dette tilfælde er det ikke målet at opnå bestemte resultater her og nu, men det overordnede mål er bedre stabilitet, mere sikkerhed og flere muligheder.

Hvad angår spørgsmålene om sikkerhed, vil jeg sige til fru Isler Béguin, at det er rigtigt, at vi må arbejde for mere sikkerhed, men der er mange andre spørgsmål, der kommer på tale. Vi arbejder hårdt med Aserbajdsjan, med spørgsmålet om Nagorno-Karabakh, med Moldova, Transnistrien og Georgien, og det vil vi blive ved med at gøre. Det er et principspørgsmål. Vi vil ikke anerkende Abkhasiens og Sydossetiens uafhængighed, men samtidig skal vi arbejde sammen med Rusland og diskutere med Rusland. Jeg er enig med hr. Swoboda i, at vi må være realistiske, men vi må også gøre det helt klart, at vi står fast ved vores holdning.

Det var de vigtigste spørgsmål, som De alle har ydet et nyttigt bidrag til. I en multilateral ramme er det godt, at civilsamfundet er involveret i alle dets forskellige former. Det giver ligeledes dem og os lejlighed til at arbejde for energisikkerhed. Energisikkerhed er i dag et af de vigtigste spørgsmål, hvor vi står i en win-win-situation. Vi er meget interesserede, og de er meget interesserede. Derfor må vi arbejde sammen.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne spørge Præsidiet, om vi skal drøfte et forslag om en henstilling fra Europa-Parlamentet til Rådet, da Rådets repræsentant ikke er til stede. Er der noget nyt om, om han vil komme under forhandlingen?

Formanden. - Hr. Ribeiro! Vi har ikke noget nyt om Rådet. Vi håber, de har det godt, men nej, vi har ikke noget nyt.

***

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), skriftlig. – (EN) På et tidspunkt, hvor vi står i en økonomisk krise, kunne man spørge, om Europa skulle koncentrere sig om at tage sig af sine egne i stedet for at hjælpe sine østlige naboer?

Europa bør helt bestemt fortsætte med at støtte dem.

For det første fordi økonomisk ustabilitet hos vores østlige naboer, og især i Ukraine, som har store problemer, udgør en sikkerhedstrussel i Europa. Omvendt er en stabil ukrainsk økonomi, som bliver mere og mere integreret i EU's, et stort potentielt marked for EU's medlemsstater.

For det andet fordi det er et langsigtet projekt at føre vores østlige naboer ind i den europæiske familie, selv om der ikke er særlig realistiske udsigter til fuldt medlemskab i den nærmeste fremtid. Vi har forhåbentlig fået løst den aktuelle krise i løbet af det næste år til halvdelen. Det østlige partnerskab er et projekt, der strækker sig over mange år.

For det tredje må vi huske på, at selv om lederne i nogle af vores østlige nabolande, som f.eks. den belarussiske præsident, og i mindre omfang stridende ledere i Ukraine, måske ville afholde os fra at knytte tættere bånd,

så er vores østlige naboer andet og mere end deres nuværende ledere, og i lyset af deres interne politiske problemer, har de brug for vores støtte, eksempel og opmuntring.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Vi burde glæde os over, at EU åbner op for nye muligheder i forbindelserne med dens østlige naboer. I december 2008 vedtog Kommissionen et forslag, der var blevet stillet af Polen og Sverige, om at styrke EU's samarbejde med seks af dens østlige naboer. Det er et skridt, der skaber håb. Jeg håber, at dette projekt ikke kun vil blive liggende på tegnebrættet, men at det vil blive gennemført i vores forbindelser med Ukraine, Moldova, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan og Belarus. Det østlige partnerskab vil medføre en reel uddybning af det politiske samarbejde, herunder nye former for associeringsaftaler, vidtrækkende integration i EU's økonomi, lettere indrejse i hele EU for borgerne fra de lande, der er dækket af dette partnerskab, forudsat at sikkerhedskravene opfyldes, aftaler om forbedret energisikkerhed, som gavner alle involverede parter, og øget finansiel bistand.

Vi må være klar over, at det østlige partnerskab forudsætter engagement både fra EU og partnerlandene. Disse bestræbelser kan medføre konkrete politiske og økonomiske fordele. Det vil være med til at øge tilliden mellem partnerne, og som følge heraf stabilitet og sikkerhed for alle. Vi har særligt store forhåbninger til den foreslåede hoveddramme i partnerskabet, især hvad angår oprettelsen af fire politiske platforme, demokrati, god regeringsførelse og stabilitet, økonomisk integration og konvergens med EU's politikker samt energisikkerhed og personlige kontakter. Naturligvis består der mange tvivl, som f.eks. spørgsmålet om den belarussiske regerings virkelige hensigter og spørgsmålet om forholdet til Rusland.

5. Strategisk partnerskab EU-Brasilien – Strategisk partnerskab EU-Mexico (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

- A6-0062/2009 af Koppa, for Udenrigsudvalget om forslag om Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om et strategisk partnerskab EU-Brasilien (2008/2288(INI))

- A6-0028/2009 af Salafranca Sánchez-Neyra, for Udenrigsudvalget om forslag om Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om et strategisk partnerskab EU-Mexico (2008/2289(INI))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, ordfører. – (ES) Hr. formand! Latinamerika er et kontinent med mere end 600 mio. indbyggere, det står for mere end 10 % af verdens bruttonationalprodukt, besidder mere end 40 % af jordens plantearter og har samtidig en dynamisk og bemærkelsesværdig aktiv ung befolkning.

Til trods for de seneste års økonomiske opsving er dette tidspunkt ikke det bedste for Latinamerikas integration. Det blev sagt af præsident Óscar Arias ved hans indsættelse, og jeg blev mindet om det sidste weekend på et seminar i São Paulo med Alejandro Toledo, forhenværende præsident i Peru, og Fernando Enrique Cardoso, forhenværende præsident i Brasilien.

Der har været spændinger mellem Argentina og Uruguay, ALCA-projektet var en fiasko, Venezuela har forladt Det Andinske Fællesskab, der har været problemer mellem Brasilien og Bolivia over nationaliseringen af energiresourcer og mellem Argentina og Bolivia af samme grund. Der har været strid mellem Ecuador og Colombia, mellem Colombia og Venezuela, mellem Mexico og Venezuela osv.

Dette initiativ fra Kommissionen, der støttes af Parlamentet og Rådet, om at oprette et strategisk partnerskab sender derfor et klart og tydeligt budskab om, at Latinamerika fortsat står på EU's prioritetsliste, og dette skyldes ikke mindst kommissær Ferrero-Waldners personlige engagement.

Det strategiske partnerskab med Mexico sigter specifikt på at understrege landets betydning på den latinamerikanske og internationale scene, og derudover er det et væsentligt og vigtigt skridt til at konsolidere vores forbindelser med Mexico og øge koordineringen af spørgsmål af global betydning.

Dette nye skridt udgør en lejlighed til yderligere at fremme den politiske dialog og til at koordinere begge parter holdninger på verdensplan og også i de forskellige multilaterale fora og internationale organisationer. Samrådsmekanismer vil gøre det muligt at vedtage fælles holdninger i konkrete sager af global betydning, som f.eks. sikkerhed, miljømæssige og socioøkonomiske spørgsmål.

For EU er det ligeledes en fremragende lejlighed til at udvikle privilegerede forbindelser med et land, som spiller en førende rolle i latinamerikanske fora, som f.eks. Riogruppen, som det beklæder formandskabet for

frem til 2010. Mexico deltager i G20, G8+5, Verdenshandelsorganisationen, Den Internationale Valutafond og også OECD, hvor det er det eneste latinamerikanske medlem.

Forsøg på at finde fælles løsninger på den globale økonomiske og finansielle krise, udarbejde ambitiøse strategier, således at FN's konference om klimaændringer, som skal afholdes i København, bliver en succes, udvikle en struktureret dialog om emigration eller arbejde sammen på at gennemføre årtusindudviklingsmålene er blot nogle af de ting, der kan opnås på de årlige topmøder mellem EU og Mexico, hvis det strategiske partnerskab, vi foreslår, oprettes.

Parlamentet vil i sit beslutningsforslag, der skal vedtages her til formiddag, ligeledes gentage sin støtte til præsident Calderón i hans kamp mod narkotikahandel og organiseret kriminalitet. Vi må udvise gensidig respekt, føre en dialog og dele ansvaret, og i den ånd bør vi efter min mening tage fælles udfordringer op, som f.eks. beskyttelse af sårbare grupper i samfundet som kvinder eller repræsentanter for medierne.

I år fejrer vi 25-års-dagen for de politiske forhandlinger, der blev ført i San José, hvor der takket være den store mobilisering af politisk talent i Centralamerika og EU's overvågning endelig blev gennemført fred på den konfliktramte centralamerikanske landtange.

Med sin støtte til fred, forståelse, enighed og forsoning har EU efter min opfattelse udført et godt stykke arbejde i Centralamerika og ligeledes i andre dele af verden. Nu da disse værdier er i færd med at blive konsolideret, skønt det ikke forløber uden vanskeligheder og ikke sker overalt i samme udstrækning, er tiden helt klart inde til udvikling. Men baseret på vores europæiske erfaring vil det være meget vanskeligere uden integration.

Efter min opfattelse giver vi gennem dette strategiske partnerskab med Mexico betydelige incitamenter, og vi sender først og fremmest et klart og tydeligt budskab om EU's engagement i Latinamerika.

Maria Eleni Koppa, ordfører. – (EL) Hr. formand! Det glæder mig, at vi i dag drøfter og senere skal stemme om vores betænkning om en forbedring af forbindelserne med Brasilien. Oprettelsen af et strategisk partnerskab mellem EU og Brasilien er til fordel for begge parter, da Brasilien på verdensplan i stigende grad indtager en førerstilling i udviklingsverdenen, og desuden fordi Brasilien spiller en central rolle som brobygger i spørgsmål af global betydning.

I de senere år har EU haft en lang række forskellige forbindelser med Brasilien, og derfor er der behov for en koordineret sammenhængende ramme for parternes forbindelser. Stærkere forbindelser vil blive baseret på historiske, kulturelle og økonomiske bånd og fælles værdier om demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, bekymringer for klimaændringer og bæredygtig udvikling, nedrustning, energi og ikkespredning af atomvåben. Det strategiske partnerskab skal være omfattende og gradvist.

Brasilien er ligeledes et land, der har afgørende betydning for Mercosur. Derfor må det inden for partnerskabet forpligte sig til at styrke forbindelserne mellem EU og Mercosur og tage spørgsmål af fælles interesse op. Inden for denne ramme vil det strategiske partnerskab være et redskab til at uddybe de mellemregionale, økonomiske og handelsmæssige forbindelser.

Brasilien kan på grund af dets stadig større rolle i området og dets aktive arbejde i FN efter min mening spille en væsentlig rolle i forbindelse med at forebygge og løse regionale konflikter i Latinamerika og derved være med til at konsolidere freden i området.

I lyset af den globale økonomiske krise må EU og Brasilien arbejde sammen inden for Verdenshandelsorganisationen med henblik på at bidrage til en vellykket afslutning på forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen. Brasilien er i stand til at gøre mere for at finde løsninger på de nye udfordringer, idet regulerende foranstaltninger spiller en vigtig rolle med henblik på at sikre konkurrenceloven og en bæredygtig udvikling.

Hvad angår spørgsmålet om en reform af det finansielle system, kan det via dets medlemskab af internationale fora være med til at revidere de internationale institutioners rolle, når det gælder tilsyn med og regulering af finansmarkederne.

Som andre lande i udvikling bliver Brasilien mere og mere aktiv i de internationale bestræbelser på at bekæmpe den globale fattigdom og ulighed gennem samarbejdsprogrammer, hvis langsigtede målsætning er bæredygtig udvikling.

I forbindelse med miljøbeskyttelse er Brasilien det land, som har de største områder med de meget vigtige regnskove. EU og Brasilien må proaktivt arbejde sammen på internationalt plan for at beskytte dem og tackle

klimaændringerne og tabet af biodiversitet. Der må afgives politiske løfter om at gennemføre FN-konventionen om biologisk mangfoldighed. Der må ligeledes gøres noget for at beskytte og forvalte vandressourcerne.

Her må jeg sige, at Brasilien er det første land, der har udviklet en stor biobrændselsproduktion, og de har derved opnået håndgribelige resultater i nedbringelsen af drivhusgasemissionerne. Det kan derfor vise sig at være nyttigt for EU at udveksle erfaringer og at samarbejde i denne sektor, og omvendt vil vedvarende energi og energibesparende foranstaltninger være nyttige for Brasilien.

Migration er et vigtigt spørgsmål på EU's politiske dagsorden. Derfor bør det strategiske partnerskab i lyset af Lima-erklæringen fremme en vidtrækkende dialog om migration, og den bør dække både lovlig og ulovlig migration og beskyttelse af migranternes menneskerettigheder.

Endelig hilser Europa-Parlamentet påbegyndelsen af forhandlinger om en visumordning mellem begge parter velkommen, da det vil lette den frie bevægelighed for befolkningerne.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Benita Ferrero-Waldner, *medlem af Kommissionen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Lad mig først sige tak til alle og især til ordførerne, fru Koppa og hr. Salafranca Sánchez-Neyra, for deres fremragende betænkninger om et strategisk partnerskab mellem EU og Brasilien og EU og Mexico.

Jeg må ligeledes sige, at jeg som kommissær er stolt over, at vi har fremlagt mange forslag og mange meddelelser om Latinamerika generelt og Brasilien og Mexico i særdeleshed, især fordi det forekommer mig at være det rigtige tidspunkt at gøre det på.

Brasilien og Mexico har i de seneste år fremstået som førende aktører både på den internationale scene og regionalt. EU har i lyset af dette faktum erkendt, at disse lande bør betragtes som strategiske partnere, især på grund af deres økonomiske vægt i Latinamerika, men også på grund af deres rolle som regionale ledere og, som det ofte er tilfældet, deres betydning for regionale sikkerhedsspørgsmål.

Grundlaget for vores forbindelser er meget solidt. Som vi alle ved, består der ikke kun tætte historiske og kulturelle bånd mellem os, men vi har fælles interesser og værdier, og vores økonomiske forbindelser bliver stadig mere solide.

EU er rent faktisk Brasiliens største handelspartner, og Brasilien står som modtager af hovedparten af EU's investeringer i Latinamerika. Brasilien alene har faktisk tiltrukket ca. 87 mia. EUR, hvilket med andre ord vil sige mere end EU's samlede investeringer i de tre andre BRIK-lande, nemlig Rusland, Indien og Kina. Brasilien er også meget vigtig i samarbejdet inden for WTO. Landet kan somme tider være en vanskelig partner, men det har naturligvis sit eget synspunkt.

Siden gennemførelsen af aftalen mellem EU og Mexico, som var en banebrydende aftale mellem et latinamerikansk land og EU, er EU's årlige investeringer blevet tredoblet, og Unionen er i dag Mexicos næststørste handelspartner. Mexico er naturligvis også en partner, der deler de samme værdier og de samme interesser. Det er grunden til, at vi har udformet dette strategiske partnerskab som et vægtigt instrument, som forhåbentligt vil medføre konkrete fordele ikke bare for vores respektive borgere, men også for borgere i andre lande og regioner i verden.

Jeg vil gerne understrege, at EU, Brasilien og Mexico fortsat samarbejder om finanskrisen og om at forberede terrænet, som det blev sagt af fru Koppa, for at sikre at G20-topmødet i London i april bliver en succes.

Vi fortsætter ligeledes samarbejdet om fælles udfordringer, som f.eks. klimaændringer, som er det vigtigste spørgsmål for os, narkotikabekæmpelse, hvor vi trækker stærkt på præsident Calderón, som her står med en større kamp, og det ømtålelige og vanskelige migrationsspørgsmål.

Vi har noteret os den mexicanske regerings aktuelle indsats for at bekæmpe den ulovlige narkotikahandel, selv om regeringen står over for en hidtil uset grad af vold. Derfor må vi absolut hjælpe Mexico.

Hvad betyder det strategiske partnerskab for os? Efter min opfattelse vil det hjælpe os til bedre at forberede fremtiden ved at håndtere en hel række bilaterale og globale spørgsmål af fælles interesse inden for en mere struktureret, mere sammenhængende og bedre koordineret ramme.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at vi i uddybningen af forholdet til disse to lande med rette har fremhævet adskillige prioriteter, som var indeholdt i Europa-Parlamentets betænkning, som f.eks. koordination på multilateralt plan, dvs. også FN, demokrati, menneskerettigheder og de globale spørgsmål, jeg lige har nævnt.

Især med Brasilien er vi også begyndt at arbejde på spørgsmålet om vedvarende energi, som f.eks. biobrændsel, hvor Brasilien har praktisk erfaring, og som præsiden Lula selv nævnte over for os under det portugisiske formandskab.

Hvad angår overvågningen og gennemførelsen af dette partnerskab, er vores største udfordring i 2009 i forbindelse med Brasilien at omsætte handlingsplanernes forpligtelser i praksis.

Vi ønsker at afslutte forhandlingerne om to vigtige aspekter. For det første aftalen om visumfritagelse for kortvarige ophold og tildeling af markedsøkonomistatus til Bulgarien og Rumænien. Det er ligeledes hensigten i 2009 at påbegynde nye dialoger om uddannelse, kultur og økonomiske og finansielle anliggender, samtidig med at vi fortsætter de nuværende dialoger, og vi vil forsat arbejde sammen med Brasilien om alle de andre globale spørgsmål.

Med hensyn til Mexico håber jeg, at det strategiske partnerskab, som Rådet har vedtaget, snart vil blive bekendtgjort på et topmøde mellem EU og Mexico. I mellemtiden vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne arbejde sammen med den mexicanske regering på et arbejdsdokument, der specificerer de praktiske aktioner, der vil kunne optimere dette strategiske partnerskab.

Til slut vil jeg gerne komme ind på Europa-Parlamentets rolle. Vi har altid forholdt os positivt til ethvert bidrag fra Parlamentet i forbindelse med lanceringen af dette strategiske partnerskab, og vi hilser Deres henstillinger i dag velkommen med begejstring. I den sammenhæng vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at de parlamentariske forbindelser synes yderst lovende i lyset af, at 96 medlemmer af det brasilianske parlaments parlamentariske gruppe om EU er til stede.

Vi har samme interesser, og hvad angår Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico, kan vi konstatere, at det fungerer, og dets næste møde vil finde sted i slutningen af marts.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi arbejder aktivt på at føre de mange forpligtelser, vi har indgået under partnerskabet, ud i livet, og vi håber, at vi på denne måde kan arbejde for større sikkerhed i hele verden.

Juan Fraile Cantón, *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget*. – (ES) Hr. formand! Jeg vil først takke Kommissionen for dens initiativ, som betyder, at vi anerkender Brasilien som en regional magt og opjusterer dets forbindelser med EU til strategisk niveau. Hidtil har disse forbindelser været baseret på rammeaftalen om samarbejde fra 1992 og rammeaftalen EU-Mercosur fra 1995.

I de senere år har Brasilien imidlertid styrket sin rolle på globalt plan og har udviklet sig til at være en af de primære samarbejdspartnere for Europa. I lyset af denne nye situation ønsker vi at forstærke og diversificere vores forbindelser.

For det første vil jeg understrege, at det strategiske partnerskab EU-Brasilien bør bistå landet i dets udøvelse af regional og global ledelse.

For det andet må det i forbindelse med årtusindudviklingsmålene fremhæves, at skønt programmer som "Bolsa Familia" har været med til forbedre den menneskelige udvikling og halvere den ekstreme fattigdom, kan man ikke se bort fra, at indtægtsforskellene stadig væk er meget store, at der er en stor fattigdomskoncentration, og at der også er betydelige regionale forskelle mellem landets sydlige og nordlige del.

I den forbindelse ville det være nyttigt at udveksle politiske erfaringer, hvilket ville kunne føre til forslag om innovative løsninger i kampen mod fattigdom, ulighed og social udstødelse, en mindskelse af skævheder, social beskyttelse og anstændigt arbejde for alle.

Vi har fælles grundlæggende bekymringer på miljøbeskyttelsesområdet, og vi bør derfor påbegynde en dialog om spørgsmål som klimaændringer, forvaltning af vandressourcer, biodiversitet og skovrydning samt om, hvilken rolle de indfødte befolkninger bør spille i alt dette.

I forbindelse med energisamarbejdet har vi på grundlag af den dialog, der blev påbegyndt i 2007, gjort fremskridt, og det må vi nu konsolidere, når det drejer sig om spørgsmål som bæredygtigt biobrændsel, vedvarende energi, energieffektivitet og energiteknologi med lavt CO₂-indhold.

Det strategiske partnerskab med Brasilien medfører ligeledes en større satsning på regional integration og en styrkelse af vores samarbejde med Mercosur.

Erika Mann, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. – (DE) Hr. formand, fru kommissær! Det glæder mig, at vi har denne forhandling. Vi har naturligvis intensive forbindelser med begge disse lande, men jeg vil gerne tale om især Mexico.

I vores forhandling har vi i Udvalget om International Handel betragtet det som særligt vigtigt at drøfte forhold, der berører vores område. Det er specielt vigtigt for os, at vi igen får styrket frihandelsaftalen. Hvis man ser på tallene, kan man se, at selv om vores handel afgjort er blevet intensiveret i de seneste år, er der stadig et betydeligt behov, og at vi – og den europæiske side – stadig har betydelige restriktioner, hvad angår markedsadgang. Jeg vil indtrængende bede Dem, fru kommissær, om igen at gøre alt, hvad De kan, for at analysere situationen endnu en gang sammen med Deres kompetente kolleger og virkelig ophæve disse restriktioner, hvor der er problemer.

Det giver ikke nogen som helst mening for os, at man på den ene side taler om strategiske partnerskaber med så væsentlige lande i Latinamerika, når man på den anden side stadig skal slås med så absurde markedsrestriktioner. Sommetider giver de selvfølgelig mening, men som hovedregel er de faktisk slet ikke gavnlige. Jeg ville være Dem og Udvalget meget taknemmelig, hvis vi kunne løse dette problem.

Det andet punkt, vi føler er vigtigt, er, at vi inden for de globale, internationale forbindelser også virkelig bør give Mexico den status, det fortjener. Dette vedrører naturligvis i særdeleshed den stadig meget skrøbelige ordning i forbindelse med G20. Vores delegation har skrevet et brev, som vi også har sendt til Dem, hvori vi beder om, at Mexico også sidder ved G20-bordet, og at dette kan blive en permanent ordning i stedet for blot en kort optræden.

Sluttelig anmoder jeg Dem om at overvære vores delegationsmøde den 30. og 31. marts. Jeg ved, at De ikke kan deltage personligt, men De kan træffe aftale om, at nogen fra Deres kompetenceområde deltager, når hr. Guadarrama, hr. Buganza og hr. Green, som leder Mexicodelegationen, kommer. Så kan de virkelig fornemme, at Kommissionen sætter pris på delegationen og dens besøg.

Francisco José Millán Mon, *for PPE-DE-Gruppen*. – (ES) Hr. formand! Landene i Europa er forbundet med Latinamerika via tætte historiske, kulturelle og menneskelige bånd. Det er jeg som spanier, og ikke mindst galicier, meget bevidst om. Desuden har vi principper og værdier til fælles, som også er et resultat af vores kristne arv.

Latinamerika og EU er generelt set naturlige partnere, og vi skal intensivere vores forbindelser. Jeg er henrykt over, at der her i Parlamentet er bred enighed om, at EU bør etablere strategiske forbindelser med både Mexico og Brasilien. Det sagde jeg også selv i henseende til Mexico i april sidste år under en forhandling her i Parlamentet om Lima-topmødet.

Et strategisk partnerskab bør følges op med tilbagevendende, årlige topmøder. Vi har holdt dem med Brasilien siden 2007, og i Salafranca-betænkningen opfordres der med rette til dem i forhold til Mexico, set i lyset af Rådets noget tvetydige konklusioner fra oktober 2008. Jeg håber, at der kan holdes et sådant topmøde med Mexico i år.

EU's strategiske partnerskab med Mexico og Brasilien er i høj grad gavnligt på både bilateralt og globalt niveau. Bilateralt set er der et stort vækstpotentiale for forbindelserne. I Mexicos tilfælde har associeringsaftalen f.eks. medført en bemærkelsesværdig stigning i handel og investeringer. Kampen mod organiseret kriminalitet og narkotikahandel samt samarbejde på energiområdet er andre områder, hvor et fælles samarbejde er nødvendigt, lige som en større grad af koordinering er det i multilaterale fora.

Hvad angår Brasilien, skulle en intensivering af forbindelserne også kunne bidrage til at debløkke aftalen mellem EU og Mercosur.

Jeg vil gerne fremhæve de positive, økonomiske resultater, der er opnået i Mexico og Brasilien i hele dette tiår, i modsætning til tidligere perioder. Uden dette fremskridt, som skyldes veludtænkte politikker, ville den aktuelle og ekstreme, globale krise have ødelagt deres økonomier. I stedet kan deres regeringer nu bruge de reserver, de har opbygget, til at igangsætte konjunkturpolitiske politikker på samme måde som i de udviklede lande og i nogle vækstlande.

Mexico og Brasilien spiller også en stadigt større rolle på den globale scene. De deltager i Heilighendamm-processen, og som væsentlige, økonomiske magter i Latinamerika er de medlemmer af G20.

I dagens komplekse og forbundne verden – jeg er lige ved at slutte – med alle dens globale udfordringer og trusler, herunder klimaændringer, er et samarbejde i en ånd af fælles ansvarlighed med så betydelige spillere som Mexico og Brasilien yderst gavnligt for EU og selvfølgelig også for hele det internationale samfund.

Vicente Miguel Garcés Ramón, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Den 15. juli 2008 vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Parlamentet, hvori det blev anbefalet at etablere et strategisk partnerskab mellem EU og Mexico.

For sin del anerkendte AGEX-Rådet i EU Mexico som strategisk partner den 13. oktober 2008, i afventning af Parlamentets holdning til sagen.

Jeg vil gerne minde om, at vi på det syvende møde i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico, der blev afholdt i slutningen af oktober sidste år, sagde, at et strategisk partnerskab mellem Mexico og EU ville give det skub, der er nødvendigt for at styrke og udvikle det virkelige potentiale i vores bilaterale forbindelser.

Dette er et godt tidspunkt i forbindelserne mellem de to parter, og resultaterne af den nuværende, globale aftale er gode. Vi understreger, at der fra vores respektive, udøvende myndigheders side er behov for at styrke samarbejdet på de politiske, økonomiske og samarbejdsmæssige områder, især i betragtning af alle de nye udfordringer, der opstår på grund af den finansielle og økonomiske krise, som i øjeblikket skaber kaos på vores kontinenter.

Mexico er et fantastisk land, som vi har værdier og mål til fælles med, som f.eks. udvikling af demokratiske regeringsformer, indsats for at skabe ligestilling mellem mænd og kvinder, konsolidering af retsstatsprincippet, retfærdig og bæredygtig udvikling og respekt for menneskerettighederne. Vi går ind for et tættere samarbejde i kampen mod organiseret kriminalitet, terrorisme og narkotikahandel ud fra princippet om fælles ansvar og streng overholdelse af folkeretten.

Vi vil derfor bakke op om, at forslaget til henstilling om strategisk partnerskab EU-Mexico stilles i Parlamentet her i formiddag.

Renate Weber, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det er allerede almindeligt anerkendt, at Brasilien er blevet en stadigt mere betydningsfuld spiller, regionalt såvel som globalt. Den afgørende rolle, som Brasilien spillede ved oprettelsen af UNASUR er blot endnu en bekræftelse af landets ry, og det fortjener en tydelig anerkendelse, i lighed med Brasiliens indsats for at støtte og påvirke den demokratiske udvikling i nogle lande i Latinamerika.

Jeg er enig med ordføreren i, at Brasilien og EU deler de samme værdier med hensyn til demokrati, retsstatsprincippet og fremme af menneskerettighederne og deler de samme principper for markedsøkonomi. Det er derfor klart, hvorfor Brasilien er en nøglepartner for EU.

I adskillige år har Brasilien nydt godt af en økonomisk vækst, som jeg håber ikke vil blive for slemt berørt af den økonomiske krise, der raser i øjeblikket. Imidlertid er den økonomiske udvikling og stigende velstand i Brasilien desværre ikke blevet omsat i en udryddelse af fattigdom. Som det står i betænkningen, er der stadig et stort antal fattige mennesker i Brasilien, og det er en sørgelig kendsgerning, at velstanden er koncentreret på en kulturel og racemæssig baggrund. Det bør understreges, at 65 % af de fattigste brasilianere er sorte eller af blandet etnisk oprindelse, mens 86 % af de mest privilegerede er hvide. Jeg værdsatte præsident Lulas tanke om, at hans regering ikke skulle bekæmpe rigdom, men fattigdom. Jeg er overbevist om, at støtte og hjælp fra EU ville kunne bidrage til et forsøg på at sætte en stopper for denne polarisering mellem de meget fattige og de meget rige.

Men for at gøre det har vi brug for den økonomiske bistand, der er afsat til Brasilien i medfør af instrumentet for udviklingssamarbejde, til at bidrage til at nå årtusindmålene og til bæredygtige udviklingsmål. Samtidig er EU nødt til fortsat at holde fokus på bekæmpelse af skovrydningen. Dette er et nøglespørgsmål, fordi Brasilien har et rigt, men skrøbeligt miljø. Der er brug for ikke kun at udvikle stærke partnerskaber, men også for at koordinere med andre donorer og lave projekter, hvor ord bliver omsat til handling, for så vidt angår miljøbeskyttelse.

Med vores strategiske partnerskab bør vi også støtte udviklingen af et stærkt civilsamfund i Brasilien ved at fremme kontakten mellem ngo'er, iværksættere og forretningsfolk i EU og Brasilien, samtidig med at vi fremmer udvekslinger inden for uddannelse og kultur. Et samarbejde om højere uddannelse under Erasmus Mundus eller andre biregionale ordninger bør betragtes som en investering i det, der er et lands mest kostbare kapital, dets menneskelige ressourcer.

Roberta Angelilli, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Dialog samt et politisk og erhvervsmæssigt samarbejde med Brasilien er et vigtigt mål for EU. Det er et mål, der skal udvikles og styrkes, hvor vi begynder med at bekæmpe fattigdommen, især blandt børn, og bevæger os hen imod stærke erhvervsaftaler til opbygning af handel og investeringer.

Dette strategiske partnerskab kan imidlertid ikke undgå visse faste punkter. For det første behovet for et større samarbejde i kampen mod korruption, organiseret kriminalitet, grænseoverskridende kriminalitet, narkotikahandel, hvidvaskning af penge og international terrorisme. For det andet behovet for et tæt samarbejde om juridiske spørgsmål, i særlig grad samarbejde om udleveringsprocedurer og gensidig anerkendelse af retsafgørelser.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg finder det indlysende, at vi ikke kan ignorere den sammenhæng, hvori vi drøfter denne aftale. I EU berører den aktuelle krise først og fremmest de mere eksportorienterede sektorer, hvorimod den i Mexico helt specifikt berører de aktører, som lider mest under følgerne af den økonomiske nedgang.

En aftale af denne art bør være til gavn for begge parter, men den erfaring, vi har i øjeblikket, viser, at det ikke altid er tilfældet. For EU er den meget gavnlig. Jeg mener, det er indlysende, og vi kan se det tydeligt, når vi ser på resultaterne fra de seneste otte år, hvor handelsbalancen i høj grad har været i EU's favør.

Handelsunderskuddet er steget med 80 %, hvilket betyder, at Mexico nu er yderst afhængigt af EU. Der er imidlertid andre risici, som vi ikke må glemme. Det forholder sig sådan, at de fleste investeringer, EU har foretaget, senere vil få positive virkninger også for Europa. Det vil sige, at megen eksport hovedsagelig sker internt mellem virksomheder.

Jeg siger ikke, at det nødvendigvis er en dårlig ting, jeg siger, at vi skal være forsigtige og forblive meget bevidste om, at det kan få yderst negative konsekvenser. Frem for alt er det mest bekymrende dog den tvangstanke om liberalisering, visse regeringer har, og som er indlejret i visse holdninger i denne sammenhæng. Bankvæsenet er f.eks. en af de vigtigste sektorer og har vist sig afgørende for, at man kan tackle den aktuelle krise, men i Mexico er 90 % af denne sektor i øjeblikket på udenlandske hænder, og 50 % heraf er på europæiske hænder.

Jeg tror ikke, det er den bedste tilgang til en aftale af denne art. En aftale bør bidrage til at korrigere nogle af disse risici, eller i det mindste ikke give næring til dem, og det er, hvad vi foreslår med nogle af vores ændringsforslag.

Willy Meyer Pleite, for GUE/NGL-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Med hensyn til partnerskabet med Brasilien indeholder betænkningen utvivlsomt nogle yderst positive aspekter. Opfordringen til multilateralisme, især i de internationale fora under FN, samarbejde inden for miljø, bæredygtig udvikling, forvaltning af skov- og vandressourcer og uddannelse, såvel som samarbejde inden for vedvarende energi og teknologi, er efter vores mening yderst hensigtsmæssig og positiv.

Med hensyn til fokuseringen på indvandring mener jeg, trods det skammelige direktiv, at det i dette særlige tilfælde drejer sig om menneskerettigheder og vandrende arbejdstagers rettigheder, og derfor finder jeg det meget hensigtsmæssigt. Et andet vigtigt punkt er samarbejde om at nå årtusindmålene såvel som social samhørighed i relation til det vigtige lederskab, Brasilien har vist med sin politik til nedbringelse af fattigdommen gennem familiefonden, "Bolsa Familia". Et andet og utvivlsomt vigtigt aspekt ved partnerskabet er Brasiliens rolle som en af lederne i den regionale integrationsproces gennem UNASUR. Med andre ord er der en hel række vigtige punkter, der også tilskynder til, at civilsamfundet selv bør involveres i disse forhandlinger.

På den anden side er der forhold i betænkningen, som vi ikke bryder os om, og vi vil derfor undlade at stemme. For det første anbefaler den at sætte en stopper for den økonomiske protektionisme i Brasilien. Jeg tror, denne tekst blev udfærdiget før krisen, for som jeg ser det, er protektionisme en realitet i dag. De forandringsvinde, der blæser for at afslutte eller mildne krisen, peger utvivlsomt mod offentlige indgreb i økonomien ved regeringers mellemkomst. Jeg tror, det er slut med det frie marked, og det har medført en krise med uoverskuelige følger for menneskene.

Et andet meget vigtigt punkt, vi ikke bryder os om, er, at der i betænkningen opfordres til fælles deltagelse i forskningsprojekter om kerneenergi, især i ITER, det termionukleare forsøgsreaktorprojekt. Jeg mener ikke, det er det rigtige for os, da vi ikke går ind for kerneenergi. Med en større energiforbrugseffektivitet og mere

vedvarende energi mener jeg, at vi kan klare os uden en energiform, der er yderst skadelig for menneskeslægten. Trods de positive punkter får det os til at undlade at stemme.

Mexico-betænkningen er en helt anden sag, eftersom partnerskabet med Brasilien endnu mangler at tage sin begyndelse. Mexico har arbejdet inden for vores strategiske associeringsaftale siden 1997, og vi har derfor allerede resultater, der sætter os i stand til at bedømme, om det går godt – om det går eller ikke går så godt, som vi kunne ønske det.

Af en række årsager vil vi også undlade at stemme om denne betænkning. For det første mener vi, at man i betænkningen ignorerer negative konsekvenser i henseende til økonomi. Det er rigtigt, at der er sket fremskridt, hvis vi ser på forhold, hvor landet har et ringe generalieblad, hvad angår menneskerettighederne, i forbindelse med mord på kvinder. Der er stillet ændringsforslag, som efter min mening tydeliggør og forbedrer teksten, men der er en del, som vi ikke finder positiv, og det er alt, der vedrører frihandelsaftalen og de konsekvenser, den har for små producenter i Mexico. Det er ikke gode tider for Mexico, hvilket det heller ikke er for ethvert andet land i verden under den aktuelle krise. Udenlandske investeringer i Mexico er absolut koncentreret på blot nogle få sektorer og bidrager ikke til at udvikle den nationale økonomi.

Vores gruppe, Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, vil derfor undlade at stemme om denne betænkning.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I de seneste år har der været en voksende tendens i EU til at indgå strategiske partnerskaber med tredjelande. I sig selv bekymrer det mig ikke synderligt. Det kan være nyttigt at give bilaterale forbindelser mere substans med et sådant partnerskab, men strukturen indebærer mindst to risici.

For det første kan EU ikke erklære hvert enkelt land strategisk partner. At gøre det ville i mine øjne føre til en devaluering af udtrykket "strategisk". Jeg argumenterer således for, at kun bilaterale forhold med centrale partnere bør komme ind under denne fane. Efter min mening gælder dette faktisk mere for Brasilien end for Mexico, som er emnet for vores forhandling her i formiddag.

For det andet får jeg undertiden en udefinerbar fornemmelse af, at disse strategiske partnerskaber i det store og hele er symbolske. Det er en anledning til at indkalde til endnu et topmøde, og så forbliver tingene i det store og hele, som de var. Disse partnerskaber fungerer ofte udelukkende som et forum. Spørgsmålet om håndgribelige resultater står ofte ubesvaret hen.

Jeg har i nogen grad den samme fornemmelse i forbindelse med Parlamentets udkast til henstilling til Rådet i forbindelse med Brasilien, som vi vil drøfte i morgen. Også her føler jeg, at specifikke problemer ikke berøres tilstrækkeligt. Hr. formand, jeg vil gerne illustrere denne bekymring med tre elementer fra udkastet til henstilling.

For det første bemærkes det i henstillingen, noget misvisende, at dette partnerskab ikke skal være på bekostning af EU's forbindelser med Mercosur. Hvordan er det muligt, at EU, som altid fremhæver sig selv som fortalere for regionalt samarbejde, kan lade sine bilaterale forbindelser med Brasilien få forrang for sit regionale samarbejde med Mercosur? EU vælger de forkerte prioriteringer her.

Hvad angår omfanget af vores engagement i regionen, skal EU reelt tilkendegive over for Brasilien, hvor vigtigt det er med et stærkt Mercosur, og tilskynde landet til selv at investere kraftigt i denne samarbejdsaftale. I stedet vil EU sætte sig sammen med Brasilien på bilateralt niveau og dermed signalere, at Mercosur er mindre vigtigt for vores vedkommende.

Også på handelsområdet forekommer det mig, at udkastet til henstilling ikke er formuleret tilstrækkelig nøjagtigt. Vi opfordres til at samarbejde om en gnidningsløs afslutning på Doharunden. Det er selvfølgelig en fin målsætning, men ville det ikke være bedst først at udpege de væsentligste punkter, hvor der er uoverensstemmelse mellem EU og Brasilien?

Emnet markedsadgang er et springende punkt for begge lejre. Jeg tror, der er større chance for, at Doharunden får succes, hvis dette spørgsmål løses på bilateralt niveau. Jeg siger ikke, at det ville være nemt, men jeg tror helt bestemt, at dette er en bedre vej frem end at fremkomme med retorisk appellerende erklæringer.

Jeg har også set på udkastet til henstilling ud fra mine geopolitiske interesser. På den baggrund slår det mig, at man i henstillingen undlader at opfordre Brasilien til at påtage sig en lederrolle i regionen. Med dette punkt vil jeg afslutte min tale. Brasilien skal lodde den politiske udvikling i regionen godt og kan gøre det i hovedsagen på baggrund af sin nabo Venezuelas ambitioner om at dominere kontinentet.

Det er en situation, der ikke er til bedste for hverken kontinentet selv eller for EU. Den kontroversielle folkeafstemning i Venezuela om en forfatningsændring illustrerer kun alt for godt, at der så vil være meget lidt tilbage af europæiske værdier som f.eks. demokrati.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Hr. formand! Det er fint med et strategisk partnerskab til en begyndelse, med Volkswagen-fabrikken i Puebla og med blandede parlamentariske udvalg sammen med Chile og med Mexico, men som hr. Salafranca Sánchez-Neyra siger det i sin betænkning, er der gået 30 år med at være realistiske, med at samarbejde, med at fastlægge et arbejdsklima, med nogle drøftelser af landbrug, narkotika, kvinder, vand osv.

Vi er nødt til at komme videre. Der er brug for flere ambitioner, både i Europa og i Latinamerika. Vi er nødt til at fastsætte et mål, f.eks. 2025. I løbet af en generation, inden for de næste 20 år, skal vi skabe en civilisationernes alliance mellem Europa og Latinamerika, og hvorfor ikke også integration!

Til dette formål har vi Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling som samlingspunkt for Europa og Latinamerika. Inden for denne forsamlings rammer er der brug for et manifest, en resolution, som vil svare til, hvad 8. maj 1950 betød for Europa. Lad os forene vores folk, vores ressourcer, vores viden, gamle og unge fra begge sider og ufortøvet skabe et område med fri bevægelighed for studerende, forskere, lærde og viden. Det ville betyde et automatisk, kulturelt visum. Malinche havde ikke brug for et visum for at lære Cortés quechua- eller mayasproget. Det er første skridt på vejen til at skabe en blok med en milliard latinere, en milliard kristne i nationernes kamp.

Jeg er fuldstændig klar over, at dette kan synes urealistisk for økonomiske realister, men hvis den drøm, man jager, ikke er stor nok, mister man den af syne, mens man jager den.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min støtte til hr. Salafrancas betænkning. Jeg tror, at når først den globale aftale er gennemført, skal vi bevæge os op på et højere, historisk niveau i det strategiske partnerskab mellem EU og Mexico.

Dette partnerskab er blevet nødvendigt, ikke kun på grund af Mexicos vigtige rolle på den politiske og økonomiske scene globalt set, men også på grund af landets meget tætte økonomiske bånd til EU. Mexico har et befolkningstal på mere end 100 millioner, det er den 10.-største økonomiske magt i verden, og det er medlem af G20-gruppen.

På baggrund af de globale udfordringer som f.eks. den økonomiske krise og global opvarmning, vil et samarbejde med Mexico vise sig værdifuldt. Det siger sig selv, at vi ønsker, at der med det nye partnerskab formaliseres årlige topmøder mellem EU og Mexico ud fra den model, der anvendes for møder på højt niveau i EU's forbindelser med andre strategiske partnere.

Vi skal også bakke op om den parlamentariske side af dette partnerskab gennem Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Mexico og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, som har spillet en særligt gavnlige rolle i de seneste år. Eftersom det er det europæiske år for kreativitet og innovation, mener jeg, at vi skal sætte større fokus på et samarbejde mellem EU og Mexico inden for forskning, kultur og uddannelse samt inden for videnskabsfolks og studerendes bevægelighed.

Mexicanerne er den største, spansk-talende befolkning i verden og har kulturelle værdier til fælles med europæerne, hvilket også omfatter tætte bånd til Rumæniens kulturarv på grund af deres latinske arv. En udstilling i juli 2005 på det rumænske bondemuseum i Bukarest viste f.eks. en forbløffende lighed mellem folkelig kunst fra Mexico og talrige, kreative værker inden for folkelig kunst fra Rumænien. Jeg mener, at EU's institutioner i højere grad og konsekvent burde udnytte det potentiale, der er i kultur, uddannelse og kunst med hensyn til at knytte folkeslagene tættere sammen.

Sidst, men ikke mindst, mener jeg, at dette strategiske partnerskab også bør indeholde en garanti for sikkerhed for EU-borgere, som rejser til Mexico. Mexico har et enestående turismepotentiale med storslåede, historiske kulturskatte, og det er også mange europæeres yndlingsdestination. De må imidlertid ikke bringes i fare på grund af den kriminalitet og korruption, som er åbenlys i visse regioner i landet. Kampen mod kriminalitet kan blive mere effektiv via et trilateralt samarbejde mellem Mexico, EU og USA.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! Jeg mener, at samarbejdsaftalerne mellem EU og Mexico og EU og Brasilien er af vital betydning. Samarbejdsaftalerne skal være baseret på respekt for demokratiets værdier, på retsstatsprincippet og på respekt for menneskerettighederne.

Jeg vil gerne understrege behovet for at optrappe indsatsen mellem EU og disse to lande for at fremme overførsel af forskning og teknologi med henblik på at forbedre det faktiske samarbejde i bekæmpelsen af klimaændringerne og styrke miljøbeskyttelsen. Det integrerede program til støtte for små og mellemstore virksomheder, PIAPYME, vil yde et væsentligt bidrag til disse landes økonomiske og sociale udvikling. Især under den aktuelle, økonomiske verdenskrise er det vigtigt at skabe og bevare job og fortsætte bestræbelserne på at nå årtusindmålene.

Som ordfører for aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Mexicanske Stater i relation til visse forhold ved luftfart ønsker jeg at understrege denne aftales betydning. Den fremmer den frie konkurrence på luftfartsområdet. Mexico kan, hvis det er relevant, på ikkediskriminerende vis lægge skatter, afgifter, omkostninger eller told på brændstof, der leveres på dets eget territorium til fly fra det luftfartsselskab, som er udpeget af en EU-medlemsstat, og som opererer på en rute mellem et punkt på mexicansk territorium og et andet punkt på en anden stats territorium på det amerikanske kontinent.

Jeg vil gerne nævne, at dette spørgsmål er ekstremt vigtigt, især i betragtning af, at man indfører systemet til handel med drivhusgasemissioner. Desuden spiller disse to lande, Brasilien og Mexico, en særligt vigtig rolle for vedtagelsen af den fremtidige aftale efter Kyoto, som vi håber vil blive underskrevet i København til december.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance vil stemme imod betænkningen om et partnerskab med Brasilien og vil undlade at stemme om et partnerskab med Mexico. Det er ikke noget, vi er særligt glade for, men vi mener, at denne afstemning tydeligt viser vores utilfredshed med fremgangsmåder, som vi igennem nogen tid har fordømt. Hvad angår f.eks. Brasilien, bliver spørgsmålet om partnerskab afgjort med mere dumpning af Mercosur. Der er fokus på, hvad vi finder er forkerte prioriteringer – fru Ferrero-Waldner har f.eks. henvist til biobrændsel, men i beslutningen er der en hel række overvejelser om kernekraft og CO₂-opsamling og -lagring, altså kuldioxid. Imidlertid bør et land som Brasilien i stedet arbejde sammen med os om at udvikle vedvarende teknologier og energibesparelser. Dét er vejen frem for dette land.

Hvad angår Mexico, hr. formand, har vi stillet nogle ændringsforslag – desuden har ordføreren været temmelig åben i nogle spørgsmål, der hovedsagelig vedrører menneskerettigheder. Et strategisk partnerskab og parlamentarisk dialog bør dog efter vores mening fokusere på aktuelle, politiske anliggender. Øverst på den politiske dagsorden i dag er den store, økonomiske krise, som landet er i nu, problemet med tilbagevendende, vandrende arbejdstagere og selvfølgelig vold og organiseret kriminalitet. Jeg mener, at man i partnerskabet i langt, langt højere grad skal koncentrere sig om dette end om forhold, som vi bestemt finder mindre vigtige.

Et enkelt ord mere, hr. formand, angående spørgsmålet om interparlamentarisk dialog, som vi alle naturligvis tillægger stor betydning. Jeg tror og håber, at man på det næste møde i Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling vil finde en løsning på de noget formelle og rent ud sagt lidet formålstjenlige rammer, som har kendetegnet mange af vores møder, og jeg håber oprigtigt, at det også vil indvirke på den nationale debat i disse lande.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! De ændringer, der sker i Latinamerika, bør tilskynde EU til at etablere nye samarbejdsrelationer med landene i Latinamerika. Man bør være mere opmærksom på de sociale og kulturelle aspekter og på at støtte udviklingen med gensidig respekt for de forskellige udviklingsniveauer og folkets forskellige, politiske valg. Desværre er disse forhold mindre væsentlige i de forslag, der er stillet af EU.

Deres hovedinteresse er generelt set af økonomisk art og har til formål at varetage store økonomiske og finansielle EU-koncerners virksomhed. Sociale organisationer, især i Brasilien, har sat fokus på denne situation, hvilket vi opdagede under den sidste tur til Brasilien i Delegationen for Forbindelserne med Mercosur. På et tidspunkt, hvor f.eks. det meste af befolkningen i Mexico lider under følgerne af den alvorlige, økonomiske recession, og hvor et overvældende flertal af de mexicanske banker er kontrolleret af udenlandske selskaber, især europæiske banker, er det beklageligt, at EU stadig bruger sin aftale med Mexico mere som et indrejsested til USA end til at støtte den lokale udvikling. Det bidrager følgelig til at ødelægge Mexicos små og mellemstore virksomheder og dets produktive struktur, især den industrielle struktur, på grund af, at man insisterer på frihandel, liberalisering af strategiske sektorer og kommercialisering af basisvarer som f.eks. vand.

Vi er derfor nødt til at give EU's politikker for partnerskabsaftaler et overordentlig grundigt eftersyn, således at samarbejde samt økonomisk og social udvikling opprioriteres. På den måde kan vi bidrage til at skabe job med rettigheder, sikre sociale fremskridt, fremme oprindelige folkeslags rettigheder, forsvare skovene og biodiversiteten og også anerkende de latinamerikanske landes suveræne ret til offentlige ydelser af høj kvalitet,

til kontrol med strategiske sektorer inden for deres økonomier og til at respektere de beslutninger, som træffes af institutioner, der er valgt af deres folk.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil hævde, som jeg før har gjort, at et styrket forhold med samarbejde med Latinamerika er et strategisk træk for EU. Som det er tilfældet med Salafranca-betænkningen, forklares etableringen af et tættere forhold nemlig ikke kun med historiske og kulturelle bånd og fælles værdier – som ordføreren rigtigt fremfører – det giver også udviklingsmuligheder på begge sider inden for mange sektorer, interregionalt såvel som intraregionalt.

Mens jeg derfor bifalder de foreslåede initiativer til at øge handel og investeringer mellem EU og Brasilien, spørger jeg alligevel mig selv, hvilke forbedringer der er mulighed for i henseende til et retligt og miljømæssigt samarbejde, anerkendelse af menneskerettigheder og beskyttelse mod organiseret kriminalitet, der ofte eksporteres til EU – disse områder er lige så vigtige. Spørgsmålet om migration og emigranternes pengeoverførsler skal også undersøges, da der ikke er tvivl om, at fortjenester ved sort arbejde og andre ulovlige aktiviteter eksporteres illegalt. Hvad angår migration, sætter jeg nok spørgsmålstegn ved, hvilke garantier vi kan få fra en nation, som beskytter kriminelle og svindlere som Cesare Battisti og "trollmanden" Mário Pacheco do Nascimento. Alene dette eksempel forklarer min absolutte modstand mod at indlede forhandlinger om en aftale om visumfritagelse mellem EU og Brasilien.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Eftersom det tjekkiske formandskab ikke er til stede, vil jeg tale på engelsk, fordi jeg tror, budskabet så vil komme hurtigere igennem.

Jeg henleder Deres opmærksomhed på punkt 1, litra l i forslaget til henstilling om et partnerskab med Brasilien og også på Kommissionens meddelelse fra september 2008 om flersprogethed.

Det forholder sig sådan, at for at etablere og udvikle et strategisk partnerskab med Brasilien skal vi tale portugisisk. Når vi tager til USA eller Australien, taler vi engelsk. Når vi tager til Mexico eller Colombia, taler vi spansk. Når vi tager til Brasilien eller Angola, taler vi portugisisk. Når vi tager til Senegal eller Côte d'Ivoire, taler vi fransk. Det er nøglen til kommunikation. Det er nøglen til at gøre forretninger.

Det henleder opmærksomheden på det, som jeg for nogle få år siden kaldte de europæiske verdenssprog, "linguas europeas globais" på portugisisk. Det, jeg mener, er, at nogle europæiske sprog har en evne til at etablere en meget nær og tæt forbindelse med forskellige dele af verden. Disse sprog er engelsk, spansk, portugisisk, fransk og, i mindre omfang og på forskellige præmisser, tysk og italiensk. Kommissionen har fuldt ud forstået dette og taget det med i sin meddelelse, men desværre var der misforståelser i Rådet – og, tror jeg, hovedsagelig for tyskernes vedkommende – og Rådet indtog en meget svagere holdning i dette spørgsmål.

Jeg skal gøre det klart, at dette under ingen omstændigheder påvirker de officielle EU-sprogs lige værdi. Det vedrører det interne syn på flersprogethed, og vi er alle enige om, at enhver borger har ret til at tale, læse og få svar på sit eget sprog. Det tilføjer imidlertid endnu en dimension til det brede område, som flersprogethedens eksterne værdi dækker. At vi har disse europæiske verdenssprog i nutidens globaliserede verden, i nutidens globaliserede økonomi, i denne globaliserede landsby, som er kulturel, økonomisk, social og politisk, er et meget værdifuldt aktiv for hele EU, som vi skal tage skyldigt hensyn til og drage fuldt udbytte af. Derfor beder jeg om, at disse sprog introduceres og forvaltes ordentligt i de eksterne tjenestegrene for ungdommen, og at der også undervises i dem i vores skoler, som et fælles aktiv, som andet, tredje eller fjerde sprog, fordi disse sprog, hvilket vores forbindelser med Brasilien klart viser, forøger vores evne i EU til at knytte tætte forbindelser over hele verden, til at blande os mere, til virkelig at være fælles om noget, til at være en del af samme klub. Det er min appel til Rådet, og jeg hilser ordføreren og takker hende for hendes støtte.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil allerførst gerne lykønske hr. Salafranca Sánchez-Neyra med den fremragende betænkning på så vigtigt et område som globalt samarbejde med vores strategiske partnere. Globaliseringen giver os ikke kun fordele, den gør os også mere sårbare over for globale kriser og trusler. Derfor vil en klarlægning af strategiske partnere og en styrkelse af globalt samarbejde gøre os i stand til at klare aktuelle og fremtidige udfordringer. I betænkningen fremhæver vi, at EU er Mexicos andenstørste partner næst efter USA. Det skal understreges, at EU betragter Mexico som en vigtig partner inden for råvareforsyning. Sikkerhed for råvareforsyninger er specifikt ét af de nøgleelementer, der støtter EU's bæredygtige udvikling. For sin del spiller EU en førende rolle med hensyn til miljøbeskyttelse og indførelse af grønne industriløsninger.

Et strategisk partnerskab med Mexico vil styrke de bilaterale forbindelser, herunder med det specifikke mål at effektivisere handlen med teknologi og råvarer og at sørge for et godt grundlag for et bilateralt samarbejde

på miljøbeskyttelsesområdet. For at opnå disse mål skal vi udvikle og forbedre de sektorbaserede programmer, som udgør grundlaget for de mekanismer og foranstaltninger, der anvendes ved overførsel af forskning og teknologi, for kun med specifikke foranstaltninger kan dette samarbejde blive en realitet. Desuden kan man ikke forestille sig denne overførsel af forskning og teknologi, uden at der etableres uddannelsesudveksling og skabes et fælles netværk af forskningscentre. Jeg opfordrer derfor til, at det bilaterale samarbejde udvides til også at omfatte uddannelse og innovation.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Det er heldigvis længe siden, Latinamerika blev betragtet som USA's baggård. I dag ser vi på området med helt andre øjne, og der er et betydeligt antal områder, hvor der er fælles basis og fælles interesser mellem især EU og Latinamerika, og som retfærdiggør, at vi udvider vores strategiske partnerskaber også til dette område.

Spørgsmålene om klimaændringer, energipolitik, finanskrisen, narkotikahandel osv. er blevet nævnt. Hvad disse områder angår, har vi mange punkter, hvor vi er enige, og mange fælles interesser. Det er godt, at vi samarbejder på multilateral basis inden for disse områder. Det er godt, at vi også indgår bilaterale aftaler. Det er dog vigtigt for os at opnå et afbalanceret forhold mellem begge partnere i hvert enkelt tilfælde.

Hvis vi opnår visumfri indrejse, bør vi derfor også overveje, hvordan vi vil håndtere udvisninger, udliveringsaftaler og lignende spørgsmål, således at ...

(Formanden afbrød taleren)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne påpege, at vi her i formiddag har talt om partnerskabet mellem EU og lande som f.eks. Brasilien og Mexico. Vi har også drøftet det østlige partnerskab i formiddag. Jeg vil gerne understrege så kraftigt som muligt, og dette er især henvendt til fru Ferrero-Waldner, at når vi drøfter EU's udenrigs- eller eksterne politikker, som f.eks. EU's forbindelser med Brasilien, Mexico eller nordafrikanske lande, er vores forhandlinger til en vis grad fjernt fra virkelighedens verden. Når vi på den anden side drøfter vores forbindelser mod øst, har vi at gøre med spørgsmål af grundlæggende betydning for EU. På samme måde er der også tale om grundlæggende spørgsmål, når vi drøfter vores partnerskab med Tyrkiet og dette lands udsigter til et EU-medlemskab. Når vi drøfter vores forbindelser med Belarus, Ukraine og Rusland, hvad angår gasforsyninger, eller spørgsmålet om Georgien, så drøfter vi forhold, som er af grundlæggende betydning for EU, og som ville kunne kaste EU ud i en alvorlig krise.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Hr. formand! Brasiliens rolle på både den internationale og den regionale scene vokser år for år. Som følge heraf er landet blevet en af EU's vigtigste og mest markante partnere. De historiske, kulturelle og økonomiske bånd bør danne grundlag for handling inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem EU og Brasilien. De nøglespørgsmål, som den politiske dialog bør have fokus på, bør omfatte fremme af fælles strategier til at håndtere de globale udfordringer på områder som f.eks. sikkerhed, menneskerettigheder, finanskrisen og det måske vigtigste, bekæmpelse af fattigdom.

Vi bør også tilstræbe at diversificere vores bestræbelser for at forhindre regionale konflikter i Sydamerika. Vi bør prioritere en styrkelse af bilateralt samarbejde inden for handel og samarbejde for at beskytte Brasiliens skove – som, når alt kommer til alt, er verdens lunger. Et strategisk partnerskab bør gøre det lettere at skabe en permanent platform for dialog mellem EU og Brasilien.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Som medlem af Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling bifalder jeg EU's strategiske partnerskab med Brasilien og Mexico, som begge er demokratier i fremgang. Ordet "BRIC", der står for Brasilien, Rusland, Indien og Kina, er blevet et meget anvendt ord blandt udenrigspolitiske specialister, og Brasilien er absolut en global aktør under udvikling.

Præsident Lula har vist mådehold i sin regering og har været en stabiliserende faktor i forhold til populistiske demagoger som f.eks. Chávez i Venezuela og Morales i Bolivia. Brasilien vil nu blive ramt af de stramme kreditforhold og fald i varepriserne. Mexico vil også blive ramt af det dramatiske fald i oliepriserne. De to lande har nydt godt af stabilitet. Jeg har også ros til det arbejde, præsident Calderón gør i Mexico. Han fortjener også vores støtte i sin kamp mod narkotikakartellerne.

De to lande, som er med i henholdsvis NAFTA og Mercosur, er store aktører i regionen, og de er centrale for vores forbindelser med Latinamerika.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! 10 sekunder. For nogen tid siden deltog jeg i en kongres, hvor emnet var pensioner og pensionsbetalinger, samt hvor længe pensionister hæver deres pensioner, før de drager til en bedre verden. På denne kongres blev der offentliggjort en liste over stater, hvor landene rangerede i forhold til det gennemsnitlige antal år, pensioner blev udbetalt. Mexico

blev betragtet som et strålende eksempel til efterfølgelse. Hvorfor? Fordi landets pensionister, som havde modtaget deres pensioner og nød dette gode, levede i gennemsnit seks måneder, og det var endda rekorden, det vil sige, det var den stat, der blev holdt frem som den bedste ...

(Formanden afbrød taleren)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg tilslutter mig fuldt ud punkt 1, litra e, i denne betænkning, hvor der tales om nødvendigheden af, at man i et partnerskab håndterer de store spørgsmål om klimaændringer, energisikkerhed og bekæmpelse af fattigdom og udstødelse.

Jeg har nogle betænkeligheder, hvad angår WTO-aftalerne – eller mulige aftaler – på vegne af EU's landmænd og fødevarereproducenter. Som De ved, var der et større slagsmål om standarder for fødevarereproduktion, og Kommissionen erkendte til sidst, at det ikke kunne tillade brasiliansk kød i EU, før det overholdt vores produktionsstandarder. Jeg bifalder denne beslutning, og jeg mener, at vi er nødt til at gøre dette for hver handelsvare. Vi kan ikke forvente, at vores producenter overholder standarder, som tredjelande ikke overholder. Vi vil ikke få vores producenter til at samarbejde om en WTO-aftale, hvis det fortsat sker.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (ES) Hr. formand! Jeg hengiver mig undertiden til lidt flersprogethed, så nu forsøger jeg at tale spansk.

Først og fremmest vil jeg gerne forklare hr. Belder, hvorfor vi har valgt et strategisk partnerskab. Jeg mener, det er meget væsentligt at indse, at det for det første er landene selv, der er meget interesseret i det. Naturligvis er det en politisk beslutning, der er baseret på visse kriterier. F.eks. er Mexico en meget vigtig bro mellem nord og syd og en stabiliserende faktor, selv om landet har sine egne problemer.

For det andet er landet i øjeblikket medlem af G20, og jeg håber selvfølgelig, idet jeg svarer fru Mann, at det fortsat vil være det fremover.

For det tredje er både Mexico og Brasilien stærkt engageret i globale spørgsmål, som vi faktisk kun kan tackle i fællesskab. De omfatter især spørgsmålet om klimaændringer og finanskrisen. Det er grunden til, at jeg mener, at idéen om strategiske partnerskaber er velbegrundet. Naturligvis ikke med hele verden, men med de største aktører i verden.

Desuden er der mange mindre spørgsmål eller spørgsmål, der vedrører særlige sektorer, og jeg vil gerne nævne nogle af dem.

Det forholder sig sådan, at vi taler med disse lande om mange svære spørgsmål som f.eks. narkotika, korruption, terrorisme og organiseret kriminalitet. Vi holder f.eks. møder på højere tjenstemandsniveau og også på ministerielt niveau, hvor vi ser på, hvad der kan gøres for at hjælpe disse lande, og hvor vi også udveksler erfaringer.

Sammen med Mexico har vi oprettet et forum for spørgsmål om offentlig sikkerhed, især i forbindelse med korruptionsproblemet, og vi undersøger p.t. samarbejdsmuligheder på en række områder som f.eks. politiuddannelse, politikker for, hvordan man arbejder i fængsler, og politikker for bekæmpelse af menneskehandel, narkotika, handel med våben, it-kriminalitet og hvidvaskning af penge. Jeg mener, det er meget vigtigt at fortsætte med disse særlige dialoger.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvornår vi kan holde flere møder, kan jeg sige, at vi vil forsøge at få et møde på højeste niveau i år, men det afhænger også af formandskabet, og om det inkluderer dette emne i sin dagsorden. Jeg håber, det vil ske i sidste del af året. Under alle omstændigheder holder vi et ministermøde i Prag om Mercosur-spørgsmålene, Mercosur og det strategiske partnerskab med Mexico eller Brasilien. Ingen af dem er udelukket, for vi har forsøgt at arbejde meget hårdt til fordel for aftalen med Mercosur, men De ved alle, at hverken vi eller Mercosur-landene, især Brasilien og Argentina, endnu er villige til at underskrive en aftale, på et tidspunkt hvor vi ikke ved, hvordan Doha vil forløbe. Tidligere er det altid forløbet parallelt med Doha.

Vi holder naturligvis et ministermøde igen i Prag i maj, og vi vil igen forsøge at fremtvinge en eventuel afslutning, men jeg tror, vi vil se, at vi stadig står over for denne udfordring.

Emnet migration er også ekstremt vigtigt, og jeg mener, at vi har en afbalanceret og ikkekonfronterende dialog med f.eks. Mexico, særligt om hjemsendelsesdirektivet. Vi sætter meget stor pris på, at Mexico har reageret meget positivt og med forståelse på et område, som er meget kompliceret, hvilket vi alle ved, og

hvor vi reelt er nødt til både at respektere menneskerettighederne, selvfølgelig, og også at tage hensyn til de følsomme punkter hos alle vores lande. Jeg mener, at der er taget højde for dette.

Jeg vil også gerne sige, at det altid er de store spørgsmål, vi beskæftiger os med. I december sidste år talte præsident Sarkozy, præsident Lula og formand Barroso f.eks. særligt om finanskrisen og om, hvordan vi skal tackle den sammen, men de talte også om vedvarende energi. I dette spørgsmål arbejder vi allerede sammen med Brasilien for at udvikle andengenerationsbiobrændstoffer.

I 2009 skal vi også for første gang holde en dialog om menneskerettigheder, hvor indfødte folkeslags rettigheder skal drøftes, idet dette også er et af Menneskerettighedsrådets prioriteringsområder.

Jeg tror, jeg vil stoppe her, fru formand, for der var så mange punkter, at jeg ikke kan behandle hvert enkelt af dem.

FORSÆDE: LUISA MORGANTINI

Næstformand

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, ordfører. – (ES) Fru formand! Som afslutning på denne forhandling vil jeg blot gerne sige, at beslutningen om at tildele Mexico og Brasilien status som strategiske partnere er den rigtige beslutning, en beslutning, som vil betyde et kvalitativt spring i vores forbindelser på grund af landenes politiske, økonomiske, strategiske og demografiske betydning. Den vil bevirke, at de kommer til at spille i første division i EU's forbindelser sammen med andre globale partnere som f.eks. USA, Kina og Rusland.

Fru formand, forskellen mellem Mexico og Brasilien i øjeblikket er, som kommissæren lige har mindet os om, at Mexico har en associeringsaftale, der knytter landet til EU, hvilket er noget, Brasilien endnu ikke har.

Jeg er uenig i de vurderinger, man er kommet med af resultaterne af denne associeringsaftale. Associeringsaftalen mellem EU og Mexico har haft et succesrigt forløb, hvilket fru Mann, som er formand for Det Blandede Parlamentariske Udvalg, har anerkendt. Det er, fordi EU afslutter disse aftaler på en sådan måde, at vores partnere, i dette tilfælde Mexico eller mexicanerne, ikke blot repræsenterer et marked, men en særlig måde at anskue tingene på, som er baseret på principper, værdier, repræsentativt demokrati, respekt for menneskerettighederne og på retsstatsprincippet.

Jeg mener derfor, vi bør indse, at aftalen har givet vores forbindelser et skub fremad, og det skal nu bakkes op i kraft af dette biregionale, strategiske partnerskab.

Kommissæren sagde, at den næste aftale bliver mødet i Riogruppen, som vil finde sted under mødet i Prag under det tjekkiske formandskab i EU i maj i år. Latinamerika og vores partnere har brug for muligheder fra os snarere end gaver, og sådanne muligheder findes i dag i form af associeringsaftaler.

Jeg er ganske bevidst om de begrænsninger, kommissæren påpegede, for det at afslutte en associeringsaftale, i dette tilfælde med Mercosur, kræver politisk vilje fra begge sider. Jeg er klar over, at WTO's Doharunde og den bilaterale tilknytning har et fuldstændig parallelt forløb, og det vises til fulde med Mexico og Chile som eksempler.

Vi for vores del skal derfor gøre alt, hvad vi kan, fru kommissær, for at befæste denne strategiske tilknytning mellem EU og Latinamerika, og disse partnerskaber med Mexico og Brasilien vil virke befordrende på den og fremme den meget.

Maria Eleni Koppa, ordfører. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissær Ferrero-Waldner og alle mine medlemskolleger for deres kommentarer til de to betænkninger, vi forhandler om i dag. Jeg er enig med hr. Salafranca Sánchez-Neyra i, at Latinamerika er ekstremt interessant og vigtigt for EU, og med disse betænkninger skal vi udsende klare signaler om samarbejde, især i disse krisetider. Vi har brug for håndgribelige rammer, som kan dække alle spørgsmål og give klare svar.

Jeg vil gerne nævne nogle få punkter i forbindelse med det, der er blevet sagt. For det første ønsker jeg at understrege, at det under ingen omstændigheder er hensigten med det udvidede forhold at underminere Mercosur. Tværtimod regner vi med, at det strategiske partnerskab med Brasilien, med det største og måske vigtigste land i Latinamerika, kan sætte nyt skub i Mercosur. Vi skal også gøre os fuldstændig klart, hvordan de økonomiske rammer skal være for fastlæggelse af forbindelserne med Brasilien.

Jeg vil gerne tilføje, at Brasilien i stigende grad har været aktivt i samarbejdet med de portugisisktalende lande mod syd og i Afrika og derfor måske kunne samarbejde aktivt med EU i denne sektor.

Vi skal sørge for at opretholde balancen mellem udviklingen af biobrændstoffer og fødevarer sikkerhed, især i disse krisetider.

Fru Weber rejste spørgsmålet om ulighed. Jeg mener, at Lula-regeringen har taget vigtige skridt i denne retning. Der er stadig meget, der skal gøres, men jeg mener, at vejen er blevet banet.

Endelig vil jeg gerne nævne, at vi er nødt til seriøst at undersøge muligheden for at oprette et fælles, parlamentarisk udvalg EU-Brasilien, for det er det eneste BRIC-land, som vi har udvidede forbindelser med, der ikke er blevet institutionaliseret.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted i dag kl. 12.00.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! I går på en skole i Winnenden i Sydtyskland skød en sindssyg teenager ved navn Tim Kretschner 15 mennesker, hvoraf de fleste var børn. En af lærerne blev dræbt under sit forsøg på at skærme en elev med sin egen krop. Jeg vil gerne bede formanden om at bebude et minuts stilhed før afstemningen for at ære ofrene for denne tragedie.

Formanden. – Jeg er ked af det, De var sikkert ikke i salen på det tidspunkt, men dette blev husket i går, og der blev iagttaget et minuts stilhed, som var bebudet af vores formand. Jeg beklager, at De ikke var til stede og ikke var klar over, at det allerede havde fundet sted.

***

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg mener, at et strategisk partnerskab mellem EU og Brasilien er til gavn for begge parter. I mine øjne er EU en demokratiets søjle, ja, Europa er vores civilisations vugge. Som strategisk partner er Brasilien en bastion af balance og stabilitet i Latinamerika.

En styrkelse af båndene mellem EU og Brasilien kan skabe fælles rammer, der vil bidrage til udviklingen af disse to selvstændige enheder og dermed til at øge samarbejdet mellem de to regioner. En strategisk aftale mellem EU og Brasilien kan, ikke blot efter min mening, men også efter ordførerens mening, blive et instrument, som vil bidrage til at fremme demokrati og menneskerettigheder. Desuden kan dette partnerskab bidrage til at fremme god regeringsførelse på globalt plan såvel som godt samarbejde inden for FN's rammer.

Jeg støtter forslaget til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om et strategisk partnerskab EU-Brasilien, og jeg vil gerne lykønske ordføreren.

6. 50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Dalai Lama og den kinesiske regering (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt er den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om 50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Dalai Lama og den kinesiske regering af Marco Cappato, Marco Pannella og Janusz Onyszkiewicz for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, og Monica Frassoni og Eva Lichtenberger for Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Jeg vil gerne komme med en kort, personlig bemærkning: Jeg mener oprigtigt, at vores forhandling kan bidrage til frihed for alle tibetanske borgere og ikke til hverken en stats eller en religions dominans.

Marco Cappato, spørger. – (IT) Fru formand! Jeg deler Deres håb. Desværre kan vi ikke håbe, at formanden for Rådet vil drage nytte af denne forhandling og denne drøftelse til at fremme EU's position. Faktisk betragter det tjekkiske formandskab åbenbart en fælles EU-politik som en barriere for vores nationalstaters storslåede, nationale udenrigspolitikker. Det er Kina taknemmelig for, Rusland er taknemmelig, det vil sige, at undertrykkende og antidemokratiske lande i hele verden takker for dette fravær fra EU's side, som så fint illustreres af formandskabets fravær her i Parlamentet.

Jeg vil gerne over for fru Ferrero-Waldner, eftersom vi tager fat i dette punkt sammen, påpege det, som efter min mening er det egentlige problem. Det er ikke kun et spørgsmål om lov og orden – med andre ord at se på, hvor mange munke, der er blevet arresteret, og hvor mange tibetanere, der er blevet dræbt i den seneste tid på grund af brutal undertrykkelse fra kinesisk side, idet man håber, at tallet vil være lavere, end det var for et år siden. Det, jeg gerne ville have sagt til Rådet, og nu siger til Kommissionen, er, at den må fremkomme med sin holdning til det grundlæggende politiske forhold, det vil sige til forhandlingerne mellem Folkerepublikken Kina og Hans Hellighed Dalai Lamas udsendinge, formålet med disse forhandlinger og årsagen til, at de blev indstillet – vi kunne nok sige nu, at de er mislykkedes – medmindre vi kan genoplive dem.

Der er to modstridende holdninger. På den ene side det kinesiske styres holdning, som siger, at Hans Hellighed Dalai Lama er en voldelig mand i spidsen for et voldeligt folk, og at Hans Hellighed Dalai Lama og den tibetanske eksilregering ønsker uafhængighed for en national, tibetansk stat, hvilket strider mod Kinas territoriale enhed. Det er den holdning, der indtages af Beijing. På den anden side er der Hans Hellighed Dalai Lama, den tibetanske eksilregering og Hans Hellighed Dalai Lamas udsendinge, som siger, at de søger noget andet, at de kæmper med ikkevoldelige midler, og at de blot ønsker ægte autonomi, forstået som autonomi, så de kan bevare deres kultur, tradition, sprog og religion, eller deres kulturer og religioner. Det er budskabet i det memorandum, som Hans Hellighed Dalai Lamas tibetanske udsendinge præsenterede for det kinesiske styre. Dette memorandum er blevet offentliggjort, og det indeholder deres krav.

På dette punkt bliver EU bedt om at vælge, om at vælge side. Der er to modstridende holdninger, én af parterne lyver. EU kan blive afgørende i søgen efter sandheden. Som det radikale parti foreslår vi "satyagraha", søgen efter sandhed, som et kollektivt og globalt, politisk initiativ. EU bør gøre brug af sine diplomatiske værktøjer – fru Ferrero-Waldner, sig venligst dette til formand Barroso – vi skal mødes med Hans Hellighed Dalai Lama og gøre ham den ære at lade ham tale, for at vi kan finde frem til sandheden. Har Beijing ret, når man siger, at tibetanerne er voldelige terrorister, der går ind for uafhængighed, eller har Hans Hellighed Dalai Lama ret, når han siger, at de ønsker en anstændig og værdig, selvstændig stat? EU kan ikke blot stå og forholde sig tavs over for denne konflikt.

Eva Lichtenberger, spørger. – (DE) Fru formand! For 50 år siden rettede den kinesiske hær det endelige slag mod den tibetanske modstand. Siden da er tibetanere under umådelige anstrengelser flygtet over Himalayabjergene og ind over grænserne til andre stater. Indtil nu har flere tusind mennesker om året – alle flygtninge – gennemgået disse ekstreme anstrengelser for at krydse pas i 5000 meters højde. Hvis tibetanernes situation er så vidunderlig, som Kina altid har hævdet, så ville der ikke være grund til at flygte, og det ville heller ikke være berettiget, at journalister, folk fra Vesten og observatører i månedsvis er blevet forhindret i overhovedet at besøge dette land eller kun har kunnet gøre det under tæt eskorte. Kvindelige journalister bliver endog fulgt på toilettet af kvindelige efterretningsfolk for at sikre, at der ikke kan ske noget ulovligt.

Jeg spørger derfor mig selv om, hvad vores opgave er som Den Europæiske Union? Vi er nødt til på en eller anden måde at få genoptaget den kinesisk-tibetanske dialog. Den skal dog finde sted på et andet grundlag. Indtil nu er det eneste, der er sket, at Kina har gentaget de samme anklager og krav uden på mindste måde at forsøge at forstå de tibetanske repræsentanters forklaring om, at det ikke er et spørgsmål om at forlade Kina og blive en uafhængig stat, men at det drejer sig om at opnå autonomi.

Fru kommissær, hvordan forholder vi os til det faktum, at overvågningen af internettet i Tibet er strengere dér end i resten af Kina, og at det var europæiske firmaer, som leverede de værktøjer, der gør denne overvågning så effektiv? Vi er nødt til at handle. Derhjemme kræves det af os, at vi går i dialog.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er meget glad for, at denne drøftelse finder sted i dag. Det er et emne, som har optaget mange af os igennem lang tid og især siden de sørgelige begivenheder for et år siden i Tibet. Derfor synes jeg, det er meget godt, at vi har denne åbne drøftelse for igen at se på, hvad der kan gøres.

Før jeg kommer til de mange spørgsmål, De har rejst i det fælles beslutningsforslag, der er indgivet, vil jeg lige sige et par ord om vores bilaterale forbindelser med Kina. EU's politik over for Kina er af forpligtende karakter. Vores strategiske partnerskab er stærkt, og det gør, at vi kan tackle alle spørgsmål, også de mest følsomme af slagsen. Vi har opbygget imponerende rammer med samspil på højt niveau, hvor vi jævnligt behandler alle de globale forandringer, vores borgere står over for, uden at vi glemmer de spørgsmål, hvor vi kan være uenige. Tibet er et af dem. Lad mig sige det meget tydeligt – vi har ikke det samme syn på Tibet som Kina, og vi har stadig meget realistiske og berettigede betænkeligheder ved menneskerettighedssituationen i Tibet, sådan som De begge lige har skitseret det. Det har vi også ved den kendsgerning, at Tibet i det store

og hele har været lukket for de internationale medier, for diplomater og for humanitære organisationer i næsten et år nu, og ved dødvandet i forhandlingerne mellem Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter og de kinesiske myndigheder, på trods af de tre forhandlingsrunder sidste år.

Disse spørgsmål var også øverst på dagsordenen for adskillige EU-ledere på bilaterale møder med de kinesiske ledere sidste år. Vi har bestræbt os på at nå frem til en fælles forståelse med Kina om dette ømtålelige emne, og vi har været meget tydelige, når som helst vi har taget fat på situationen i Tibet sammen med dem.

Lad mig igen nævne EU's holdning, som ikke levner nogen muligheder for fejlfortolkninger. For det første støtter vi suveræniteten og den territoriale integritet i Kina, herunder Tibet. For det andet har vi altid støttet en fredelig forsoning gennem dialog mellem de kinesiske myndigheder og Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter. Jeg husker, at da jeg tog dertil sammen med Kommissionen, formand Barroso og andre kolleger, førte jeg dialoger med mange af mine samtalepartnere om specifikt dette spørgsmål. Vi har altid fastholdt, at der burde være en forsoningsdialog, og at dialogen skulle fortsættes.

Denne dialog skal være konstruktiv og betydningsfuld, og vi beklager derfor naturligvis, at den indtil nu ikke har givet virkelig betydningsfulde resultater. Vi har altid sagt, at man i dialogerne bør tage fat på kernespørgsmålene, som f.eks. bevarelse af Tibets enestående kultur, religion og traditioner, såvel som nødvendigheden af at opnå et system med meningsfuld autonomi for Tibet inden for en kinesisk forfatning. Vi har altid sagt, at man i denne dialog bør håndtere alle tibetaneres deltagelse i beslutningsprocesser. Vi ville derfor bifalde det, om disse spørgsmål blev håndteret i Kinas fremtidige, nationale handlingsplan for menneskerettigheder.

For os er Tibet et menneskerettighedsspørgsmål, og det er derfor uundgåeligt blevet behandlet som sådan. Vi har også konsekvent videregivet denne besked til vores kinesiske modparter og lyttet meget omhyggeligt til deres synspunkter. Vi har gjort, hvad der har været muligt for at forstå holdningen i en ånd af gensidig respekt, men menneskerettighederne er universelle, og situationen i Tibet er derfor – med rette – et internationalt anliggende, som angår hele det internationale samfund, især EU. Denne kendsgerning understreges selvfølgelig af, at der igennem et halvt århundrede har eksisteret folkeretlige redskaber til beskyttelse af menneskerettighederne.

I Deres beslutningsforslag anfører De fremtiden for en kinesisk-tibetansk dialog. Som De alle ved, indgav den tibetanske side et memorandum om ægte autonomi for Tibets fremtid under den sidste forhandlingsrunde, efter den kinesiske regerings anmodning. Efter min mening indeholder dokumentet nogle elementer, der kunne danne grundlag for fremtidige forhandlinger. Jeg tænker her på et afsnit om kultur, uddannelse og religion.

Det opmuntrer mig også, at man fra den tibetanske side for første gang i et skriftligt dokument har udtrykt sin faste forpligtelse til ikke at søge adskillelse eller uafhængighed. Det finder jeg vigtigt, for at man kan nå videre i dialogen. Det glæder mig også, at Hans Hellighed Dalai Lama her i Parlamentet i december sidste år igen bekræftede sin loyalitet og forpligtelse med hensyn til, at en mellemvejsstrategi og dialog er de eneste midler til at opnå en varig løsning, der kan accepteres af begge parter.

Jeg vil slutte af med at dele en personlig overbevisning med Dem. I hele min politiske og personlige karriere har jeg altid være helt og fuldt overbevist om, at via engagement og dialog kan man håndtere selv de sværeste spørgsmål og forhåbentlig, når tiden er til det, også løse dem. Jeg appellerer derfor til Kina og til Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentant om at genoptage denne dialog ved først givne lejlighed, med åbent sind og med henblik på at opnå en varig løsning i Tibet. Fra vores side kan jeg garantere en helhjertet støtte til en sådan proces. Dette er vores holdning, og det er den holdning, vi tilkendegiver over for den kinesiske side.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! EU's motto er "samhørighed i forskellighed". Det er et princip, som har tjent os godt.

Desværre vækker en sådan idé overhovedet ikke genklang hos det autoritære, kommunistiske diktatur i Folkerepublikken Kina. Forskellighed undertrykkes snarere end favnes. Minoriteter, der ønsker at udtrykke sig selv på nogen som helst anden måde end den dominerende, der billiges af partiet, bliver rutinemæssigt marginaliseret og forfulgt. Denne tendens kan man se i behandlingen af mange religiøse minoriteter, herunder kristne, muslimer og falun gong-udøvere, og især i Kinas holdning til Tibet.

I 1950 invaderede kommunistiske styrker Tibet, hvilket førte Hans Hellighed Dalai Lama i eksil for 50 år siden. Lige siden da har Tibet været under Beijings kontrol. Den traditionelle tibetanske kultur, som havde været isoleret i århundreder, er nu blevet kraftigt udvandet af regeringens handlinger, og denne har gjort sig umage for at forhindre enhver følelse af tibetansk nationalisme i at komme op til overfladen igen. Faktisk

har den systematiske og undertiden brutale undertrykkelse af den tibetanske kultur sat brand i den tibetanske identitet og vakt verdens bevidsthed om det tibetanske folks kvaler.

Hans Hellighed Dalai Lamas inspirerende lederskab har sikret, at Tibets fremtid i høj grad forbliver i forreste linje i den offentlige debat på trods af de enorme anstrengelser, Kina gør sig for at advare folk som f.eks. den tidligere formand for Rådet, Nicolas Sarkozy, som vovede at sætte spørgsmålstegn ved Beijings synspunkt.

Her i Parlamentet har vi altid stået meget fast på at forsvare det tibetanske folks ret til autonomi, hvilket ikke automatisk betyder ret til selvbestemmelse eller uafhængighed. Når vi gør det, er det ikke for at provokere Kina eller gøre landet til vores fjende. Vi erkender imidlertid, at vores forpligtelse i forhold til visse værdier – menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet og samvittighedsfrihed – ikke kan betragtes uden sammenhæng med det utvivlsomt vigtige, strategiske og økonomiske partnerskab, som EU er ved at udvikle med Kina.

Prokinesiske stemmer fra den anden side af Parlamentet skal nok komme til orde i denne forhandling, men det tibetanske folk har i for lang tid været nægtet taleret, og vi må og skal tale for dem.

Glyn Ford, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Socialdemokraternes Gruppe er bekymret over menneskerettighedssituationen i Kina. Vi medgiver, at situationen er forbedret betydeligt i de seneste 10 år, men der er stadig mange områder, hvor menneskerettighederne endnu ikke beskyttes ordentligt eller tilstrækkeligt. Der kan være en vis tankefrihed, men der er ikke handelfrihed. Vi vil absolut fremhæve, at man ikke tillader frie fagforeninger i Kina. Vi er bekymrede over den vanskelige situation for de 100 millioner vandrende arbejdstagere, som er flyttet fra land til by, og som har yderst begrænset adgang til pleje og uddannelse. Vi er bekymrede over religiøse og etniske minoriteters vanskelige situation i hele Kina.

Ikke desto mindre var Socialdemokraternes Gruppe imod denne forhandling og dette beslutningsforslag. Grunden hertil var proportionalitet. Det er rigtigt at kritisere Kina for dets omdømme med hensyn til menneskerettigheder, ligesom vi kritiserer USA for dets brug af dødsstraf, Guantánamo og ekstraordinære udleveringer, men vi behøver ikke gøre det i hver mødeperiode. Ærligt talt begynder det at virke mod hensigten. Der var en gang, hvor de kinesiske myndigheder lagde mærke til vores beslutninger, men det gør de ikke mere. I takt med at enkeltpersoner og grupper i deres desperate søgen efter opmærksomhed i dag fortsætter med at stille stedse skarpere krav, tror jeg, at medlemsstaterne for første gang bør modvirke ét-Kina-politikken og anerkende den tibetanske eksilregering.

Hans Hellighed Dalai Lama var her så sent som i december, hvor han talte på vegne af Tibet i plenarforsamlingen. Hvorfor er det nødvendigt at behandle dette spørgsmål igen? Der er intet nyt i beslutningsforslaget.

Sammen med Elmar Brok, Philippe Morillon og andre parlamentsmedlemmer havde jeg sidste sommer lejlighed til at besøge Lhasa. Vi var den første internationale gruppe, der besøgte stedet efter urolighederne i marts, og vi talte med både myndighederne og dem, der var positivt indstillet over for de tibetanske protesterende. Som jeg efterfølgende skrev, skete der i virkeligheden det, at fredelige protester – og vi støtter fredelige protester – blev til raceuroligheder, da butikker, boliger og Han-kinesere blev angrebet og brændt, med snesevis af døde til følge. Skoler blev udsat for brandattentater, og hospitaler og det muslimske mindretals moskeer blev angrebet. Hans Hellighed Dalai Lama selv erkendte den virkelige situation, da han på det tidspunkt truede med at træde tilbage som en levende gud.

Kina har gjort kolossalt meget for Tibet ved at sørge for infrastruktur, som f.eks. den nye jernbane mellem Qinghai og Lhasa, og højere niveauer for social omsorg end andre steder på landet i Kina. Problemet er, at man begynder at tage det ilde op andre steder i Kina.

(Protester)

Men for at citere the Beatles så er problemet, at penge ikke kan købe dig kærlighed. Tibetanerne ønsker stadig en grad af kulturel og politisk autonomi, der ligger langt ud over, hvad Kina er villig til at indrømme dem. Som jeg dengang sagde, har Kina brug for en dialog med repræsentanter fra Tibet for at finde en løsning, hvor der indrømmes autonomi, samtidig med at etniske og religiøse gruppers minoritetsrettigheder beskyttes i provinsen.

Alternativet er, at utålmodige, unge tibetanere vil gribe til vold og terrorisme. Som følge af den artikel, jeg skrev dengang, blev jeg bedt om at drøfte sagen med Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentant i London, hvilket jeg gjorde ret længe. Jeg er enig med kommissæren i, at det er via dialog og engagement, vi skal finde

en vej frem, ikke via højtrøstede, fortærskede beslutningsforslag, der gentager sig i det uendelige, som f.eks. det, vi har her i dag.

Hanna Foltyn-Kubicka, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! I de seneste årtier har demokratiske lande ved utallige lejligheder krævet, at menneskerettighederne respekteres i ikkedemokratiske lande. Disse bestræbelser har kun haft effekt, når lande og internationale organisationer har været konsekvente i deres handlinger og krav. Desværre er tilfældet med Tibet eller i bredere vendinger spørgsmålet om menneskerettigheder i Kina almindeligvis ofte blevet skubbet til side, idet handelsrelationerne er blevet prioriteret. Hvis det ikke var for de olympiske lege i Beijing og den beslutsomme holdning, mange sociale organisationer og ngo'er har indtaget, ville verden stadig vide meget lidt om situationen i Tibet.

Vores rolle som Europa-Parlament er at sikre, at demokratiske lande reagerer kraftigt og beslutsomt på de kinesiske myndigheders handlinger, som f.eks. "Strike Hard"-kampagnen, der blev gennemført for nogen tid siden. Det kan vi imidlertid kun opnå med en konsekvent og beslutsom fordømmelse af alle menneskerettighedskrænkelser, der begås af de kommunistiske myndigheder i Kina.

Det er værd at huske, at Parlamentet i sin beslutning af 6. juli 2000 opfordrede medlemsstaterne til at anerkende den tibetanske eksilregering, hvis der inden for tre år ikke var indgået nogen aftale mellem de kinesiske myndigheder og Hans Hellighed Dalai Lamas administration. Som vi ved, nægter Beijing stadig at deltage i forhandlinger med det tibetanske folks indiskutable leder. Vi skal heller ikke glemme den yngste politiske fange, den 11. Panchen Lama, som har været i kinesisk forvaring i 14 år. Han fylder 20 i år.

Jeg vil derfor gerne igen opfordre Parlamentet til at være konsekvent i sine handlinger og behandle sine erklæringer seriøst. Hvis ikke vi viser, at vi mener, hvad vi siger, vil det være svært at forvente, at andre holder deres løfter og opfylder deres forpligtelser.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Fru formand! Jeg har fulgt Tibet-sagen i årevis. Jeg har besøgt regionen og talt med mange mennesker i og uden for landet. Jeg anser det tibetanske folks krav for at være berettigede og i en vis udstrækning logiske. Jeg mener især, at deres aktuelle frygt er mere end berettiget set i lyset af den kinesiske regerings politik med alvorlig undertrykkelse af folket igennem nu mere end 50 år, med undtagelse af en kort og i mine øjne falsk borgfred under de olympiske lege.

Jeg har kun kendt få mennesker, der i højere grad end det tibetanske folk er parate til at forhandle og nå frem til en aftale. Derfor forstår jeg heller ikke, at den kinesiske regering har denne tvangstanke om både at fordreje virkeligheden og insistere på at blokere forhandlingsrunderne igen og igen.

Et land bliver ikke stort på grund af sin militære styrke eller sin størrelse eller sin økonomiske velstand. Hvad der gør det stort, er dets storsindede handlinger og dets gavmildhed. EU kan og skal bidrage til at løse denne situation, naturligvis med respekt for de involverede suveræniteter, men den skal gøre det med fasthed. Måden at gøre det på er ved at støtte den tibetanske anmodning om at genstarte de kinesisk-tibetanske forhandlinger og at anerkende, at hvis der er nogen, der i årevis har givet efter for og er blevet undertrykt af de kinesiske myndigheder, så er det i dette tilfælde det tibetanske folk.

Dette er ikke en konflikt mellem ligemænd, hvad angår hverken kapacitet eller bevæggrunde. EU skal respektere begge parter, men kan ikke forholde sig neutralt i forhold til undertrykkelsen, vilkårlige tilbageholdelser, tortur, mord eller det religiøse, sproglige og kulturelle folkedrab.

Memorandummet om ægte autonomi for det tibetanske folk, som Kina nu har afvist som arbejdsdokument, viser, at det tibetanske folk allerede har gjort sig virkelige anstrengelser og har opgivet en kæmpemæssig del af, hvad, og dette understreger jeg, der er deres berettigede forhåbninger.

Kina har nu mulighed for at vise verden sit storsind og sit ønske om fred og harmoni, og frem for alt har EU mulighed for at hjælpe landet med at handle i overensstemmelse med sin storhed.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Den 10. marts 1959 blev det tibetanske folk udsat for ubeskrivelige lidelser påført dem af kineserne. 60 000 mennesker mistede livet, og hundredtusinder blev arresteret, bortført og tortureret i de følgende måneder. For et år siden eskalerede volden igen. Flere end 200 tibetanere døde, nogle som følge af tilsigtede, dræbende skud, og nu – kort efter 50-års-dagen – bliver klostre lukket for omverdenen, adgangsveje kontrolleres, og soldater og sikkerhedsfolk står parat til at stoppe demonstrationer i opløbet. Vi har stadig ikke hørt nyt om eventuelle uroligheder. Hvad er reaktionen på denne magtdemonstration? Tavshed i medierne. Hans Hellighed Dalai Lama har indtrængende henstillet til sit folk om at holde sig til den ikkevoldelige vej. Hans opfordring om dialog har ikke affødt nogen positiv reaktion i Beijing. Da en udsending fra Hans Hellighed Dalai Lama præsenterede specifikke skridt mod

autonomi i et memorandum, blev de forkastet af præsident Hu Jintao. Han sagde, at kineserne skal bygge en stor mur mod separatisme. Prikken over i'et ved denne idé, som er en ren provokation, var planerne om en tvungen indførelse af en helligdag for tibetanerne: Den 28. marts skal være "Serfs' Emancipation Day", de livegnes frigørelsesdag. Det er den bitre virkelighed.

For to dage siden viste Parlamentet flaget. Et imponerende antal blandt os i plenarforsamlingen lagde det tibetanske flag på vores borde og viste vores solidaritet med de lidende tibetanere. Der var fredelige protester overalt i EU. Vores medlemskolleger – hr. Cappato, fru Lichtenberger, hr. Tannock og hr. Romeva i Rueda – har fuldstændig ret. Dagens beslutning taler højt og tydeligt. Memorandummet skal danne grundlag for yderligere forhandlinger. Det er et dokument, hvis mål er ægte autonomi inden for rammerne af den kinesiske forfatning. Isoleringen af Tibet skal standses – for indbyggerne, for turister, for journalister. Vi skal have et svar på 600 fængslede tibetaneres skæbne.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Parlamentet kan ikke tillade sig at overhøre Hans Hellighed Dalai Lamas nylige smertensråb. For blot få måneder siden lyttede vi til ham i Bruxelles, vi kender ham alle som en venlig mand, en fredsskaber, en talsmand for den tibetanske kultur, det vil sige harmoniens og broderskabets kultur par excellence. Det er i disse værdis navn, at Hans Hellighed Dalai Lama på vegne af sine kinesiske brødre har bedt – dog med styrke – om, at Tibet får sin berettigede og håndgribelige autonomi, idet han har mindet om den tortur og de frygtelige lidelser, hans folk og hans land har gennemgået. Det er en anmodning, som Parlamentet bør være stolt over at støtte. Det er vores politiske og institutionelle pligt, i demokratiets, menneskerettighedernes og frihedsværdiernes navn. Tibetannerne ser mod Europa som deres måske eneste håb. Vi må virkelig ikke lade dem i stikken.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vi Kristelige Demokrater anerkender helt klart Folkerepublikken Kinas suverænitet over sit territorium, herunder Tibet.

Samtidig afviser vi imidlertid Kinas synspunkt om, at enhver udtalelse fra EU i forbindelse med menneskerettigheder i Kina udgør en utilsadelig indblanding i Kinas indre forhold. I henhold til den moderne forståelse af menneskerettighederne og folkeretten – som Kina forhåbentlig også snart vil dele – har det internationale samfund pligt til at udtrykke bekymring over menneskerettighederne overalt i verden, især i meget grelle tilfælde.

Hvordan skulle Det Internationale Krigsforbrydertribunal ellers kunne reagere mod forbrydelserne mod menneskeheden i landene i det tidligere Jugoslavien og afsige domme, hvis ikke det havde ret til at intervenere af hensyn til menneskerettighederne?

Folkerepublikken Kina og dens regering bør derfor anerkende, at diskussion af menneskerettigheder som f.eks. forsamlingsfrihed, frihed for en uafhængig presse, religiøs frihed og rettigheder for kulturelle minoriteter i Tibet og andre dele af Kina ikke udgør en utilsadelig indblanding. Den skal kunne se denne diskussion i øjnene.

Vores største bekymring i dag er imidlertid blot opfordringen – og jeg kan derfor ikke forstå hr. Ford i denne sammenhæng, selv om han altid i højere grad har været på den kinesiske regerings side – til Folkerepublikken Kina og dens regering om at genoptage forhandlingerne med Hans Hellighed Dalai Lama som leder for en stor del af det tibetanske folk.

Hvis jeg skal være ærlig, og som min kollega allerede har sagt det, førte regeringen faktisk disse forhandlinger sidste år, men den afbrød dem efter De Olympiske Lege. Det tvinger os til at nære den mistanke, at disse forhandlinger kun blev ført under de olympiske lege for at aflede vores opmærksomhed. Vi vil dog ikke tillade, hr. Ford, at vores opmærksomhed bliver afledt. Vi vil sætte dette anliggende på dagsordenen igen og igen, og vi opfordrer den kinesiske regering til at indgå i reelle og seriøse forhandlinger med Hans Hellighed Dalai Lama, da menneskerettighederne stadig krænktes i Tibet, og vi skal sikre, at denne situation ændres.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Fru formand! Når vi drøfter forfulgte tibetaneres skæbne i dag, skal vi være klar over, at deres udsigter kun vil forbedres, hvis hele det internationale samfund udøver politisk pres på Kina. Derfor skal jeg også understrege, at i den henseende kan alle de anstrengelser, fru Ferrero-Waldner har gjort sig, og som de, der har indflydelse på den globale politik, har gjort sig, meget vel bære frugt.

Jeg skal også understrege, at det var med største beklagelse, jeg lyttede til den tale, der blev holdt af repræsentanten for De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, som hævdede, at Kinas forbrydelser var retfærdiggjort af bygningen af en jernbanelinje til Tibet. Det minder mig om en tid, da bygning af motorveje

i Europa blev brugt til at retfærdiggøre bygning af koncentrationslejre. Vi kan ikke tillade, at jernbanelinjer og motorveje bygges på grundlag af forfulgte menneskers smerter og lidelser.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Fru formand! Jeg stod her for et år siden, da vi drøftede uroen i Tibet. Vi tryglede Kina om at give medier og internationale organisationer adgang til området, og jeg er glad for at kunne sige, at vi som Parlament på det tidspunkt krævede en seriøs dialog mellem Kina og Hans Hellighed Dalai Lama.

Sidste år viste Kina hele verden via sin organisering og afholdelse af de olympiske lege, at det er et land, der er i stand til at forvandle sig og til at forbløffe verden. I slutspurten inden legene gav Kina udenlandske journalister noget spillerum. Jeg er klar over, at denne midlertidige indrømmelse af nogen pressefrihed var for udenlandske journalister. Den fik desværre en kort levetid. Sidste tirsdag kunne journalister ikke komme ind i Tibet for at rapportere om situationen der.

Jeg beklager dybt, at den kinesiske regering ikke længere garanterer pressefrihed. Samtidig er der overhovedet ingen pressefrihed for journalister i Kina. Kinesiske journalister anvender et selv censur-system, hvor det kræves, at de tilpasser sig regeringens holdning. Også i denne sag er der en verden til forskel mellem loven – som er sund og garanterer pressefrihed – og virkeligheden på gulvet, hvor journalister er nødt til at pålægge sig selv begrænsninger. Alle medier er nødt til at indordne sig under partiernes censurdiktater.

Hvad mere er, regeringen blokerer også for hjemmesider. Internetbrugere informerer hurtigt hinanden om politiske udviklinger, efterhånden som de sker. For dialogen mellem tibetanerne og kineserne – befolkningen, folket – er det afgørende, at de får præcise oplysninger. Forhandlinger kan kun holdes på grundlag af fakta, og pressefrihed i Kina er en vigtig forudsætning for, at det kan ske. Der skal være frihed til at skrive, til at journalister kan oplyse resten af det kinesiske folk om, hvad der foregår i Tibet.

Lad os i EU slå vores næve i bordet og slå et slag for menneskerettighederne i Kina. Det er et nødvendigt skridt, for at der igen kan komme gang i dialogen mellem Kina og Tibet. Lad Kina tage dette ene skridt i den rigtige retning og brolægge vejen for en dialog, eller med den kinesiske filosof Lao Tzus ord, en rejse på tusind mil begynder med et enkelt skridt.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Jeg var i Kina på tidspunktet for de sørgelige begivenheder i marts 2008 i Tibet, og jeg kunne kun følge begivenhederne på internettet, for vi fik ikke lov til at komme ind i Tibet. Jeg så dengang, hvor stor brug for hjælp indbyggerne i Tibet har.

Jeg tror fuldt og fast på, at Parlamentet med denne beslutning over for den kinesiske regering vil tilkendegive Hans Hellighed Dalai Lamas ord om, at Tibet ikke har separatistiske tilbøjeligheder og kun ønsker at opnå anerkendelse af kulturel autonomi for Tibet inden for Kinas rammer.

Jeg forstår, at EU forsøger at etablere gode, økonomiske forbindelser med Kina, og det lod vi forstå i vores drøftelser med den kinesiske regering og parlamentsmedlemmer i Beijing under IMCO-delegationens besøg i marts 2008. Vi kan imidlertid ikke forholde os neutrale i forhold til situationen i Tibet eller til de konstante krænkelse af menneskerettighederne, repressalierne, lidelserne og volden.

I anledning af 50-året for Hans Hellighed Dalai Lamas afrejse til eksilet i Indien forventer jeg, at de kinesiske myndigheder giver uafhængige observatører og udenlandske medier ubegrænset adgang til Tibet, så man kan bedømme situationen på stedet.

Victor Boştinaru (PSE). – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem, fru kommissær, for den afbalancerede holdning, som De har fremlagt igen i dag her i plenarforsamlingen.

EU's forbindelser med Kina er af strategisk betydning for alle medlemmer af Parlamentet, og de har og vil få ret betydningsfulde følger globalt set. Jeg havde forventet, at vi skulle drøfte EU's samarbejde med Kina om at reformere det globale finanssystem, set i lyset af Kinas afbalancerede og konstruktive holdning, især nu, før G20-topmødet i London. Det kunne have været det rigtige tidspunkt at sætte Afrika på en fælles dagsorden, set i lyset af den betydningsfulde rolle, Kina spiller her, og jeg kunne fortsætte.

Trods disse oplagte spørgsmål, trods Kommissionens dagsorden med Kina og til forskel fra de 27 medlemsstaters meget mere konsekvente og afbalancerede dagsorden med Kina noterer jeg med beklagelse, at vi i Parlamentet gør dette strategiske forhold til et spørgsmål og en brik i de politiske grupperingers valgkampagne.

Menneskerettighederne har og skal have førsteprioritet, men dette spørgsmål skal ikke være det eneste.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Fru formand! I begyndelsen af 1950'erne tvang den kinesiske regering tibetanske repræsentanter til at underskrive en aftale, hvori den garanterede Tibet vidtrækkende autonomi. Disse garantier blev der ikke noget af. Efter pres fra offentligheden og på grund af frygt for en boykot af de olympiske lege indledte den kinesiske regering forhandlinger med Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter. Disse forhandlinger blev imidlertid holdt på et ærgerligt lavt niveau, og desuden lignede dialogen en kommunikation mellem to tv-apparater, der var indstillet på forskellige kanaler.

Vi ønsker ikke dialog, vi ønsker forhandlinger. Vi ønsker, at kineserne forhandler med Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter på grundlag af det foreslåede memorandum. Hvis den kinesiske regering mener, at dette memorandum ikke er et godt grundlag, så lad den begrunde sin holdning i stedet for at gemme sig bag en generel erklæring om, at det ikke er andet end et memorandum, hvori der foreslås tibetansk uafhængighed, hvilket absolut ikke er tilfældet.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg støtter fuldt ud, hvad kommissæren sagde, om at dialog og engagement er af afgørende betydning. Samtidig må vi indrømme, at det, vi ser i dag, er en klar mangel på politisk vilje fra kinesisk side til at føre en seriøs og resultatorienteret dialog med Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter.

For mange af os er sagen om Tibet – dets autonomi – en lakmusprøve for de kinesiske myndigheder. Tibet afspejler menneskerettighedssituationen i Kina såvel som situationen for menneskerettighedsforkæmpere som Hu Jia, modtager af Sakharov-prisen i 2008. Jeg ser ikke hr. Ford i salen nu, men jeg vil gerne forsikre ham om, at menneskerettighederne altid har været og altid vil være øverst på vores politiske dagsorden.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Den kinesiske regering har kaldt årsdagen for besættelsen af Tibet for de livegnes frigørelse. Det er beklageligvis orwellsk jargon, der stadig praktiseres: Slaveri er frihed, og løgne er sandhed. Men det viser, at de kommunistiske ledere i Kina er blevet langtidsfanger af deres egen dårlige samvittighed.

At opnå ægte autonomi for Tibet er tæt forbundet med det at erkende budskabet fra en anden dato. Snart 20 år med studenterdemokrati på Tiananmen.

At opnå reelt demokrati i Kina er afgørende for en løsning i Tibet, men tiden er ved at være knap, og meget vil afhænge af vores egen moralske fasthed.

Jeg opfordrer også rådsformandskabet til at fremsætte en lignende erklæring efter vores beslutning ved denne lejlighed samt i juni i anledning af massakren på Den Himmelske Fredsplads.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Denne forhandling har endnu en gang kort, men klart vist vores store bekymring over situationen i Tibet. Indlæggene har understreget, at denne bekymring er lige så reel og berettiget 50 år efter det tibetanske oprør den 10. marts 1959. Desuden mener jeg, at vores drøftelse også har understreget nødvendigheden af, at begge parter omgående genoptager dialogen. Jeg siger "dialog", fordi dialog altid er det første, vigtige skridt, før man går videre til forhandlinger. Det er også den bedste måde at undgå frustrationer og vold blandt unge tibetanere. Jeg mener, det er en grund, der vækker stor genklang. Derfor er en mere omfattende dialog i begge parter interesse.

Hans Hellighed Dalai Lama er en respekteret, religiøs leder og bl.a. modtager af Nobels fredspris. Individuelle ledere i EU har mødtes med ham i forskellige, sædvanligvis religiøse sammenhænge, men det er ikke vores politik at holde møder i en politisk sammenhæng. Når det er sagt, kommunikerer vi ofte med hans udsendinge og især om, hvordan dialogprocessen skrider frem, og det vil vi fortsat gøre.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Også jeg håber, at det tibetanske folk kan få sin frihed, men jeg håber ligeledes, at det ikke skal leve under hverken en stats eller en religions herredømme.

Jeg har modtaget fem forslag til beslutning⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Afstemningen vil finde sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

⁽¹⁾ Se protokollen.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Igennem 50 år har tibetanske flygtninge krævet, at deres grundlæggende rettigheder respekteres. Jeg er overbevist om, at en respekt for disse rettigheder og en genåbning af dialogen med det tibetanske folk klart er i Kinas interesse. I verden af i dag er et lands image en væsentlig del af den måde, det agerer på i den globale økonomi og med hensyn til internationalt samarbejde. At Kina nægter at gå i dialog med Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter og afviser tibetanernes yderst beskedne krav er skadeligt for landets image. At indlede forhandlinger om rettigheder, som er i overensstemmelse med den kinesiske forfatnings principper, ville ikke udgøre nogen særlig risiko for Kina. Faktisk er det stik modsatte tilfældet. Store lande og store nationer burde være storsindede. En sådan opførsel kan bevise deres storhed.

At indlede en dialog med Tibet giver Kina mulighed for at vise sin gode og positive side. At vise solidaritet med Tibet og det tibetanske folk er ikke antikinesisk. Det er et udtryk for bekymring for menneskerettighederne, religiøs og sproglig frihed, kulturel mangfoldighed og ret til at bevare sin nationale identitet og autonomi. Derfor blander vi os ikke i Kinas interne forhold, vi forsøger blot at forsvare standarder og værdier, som er vigtige for os overalt – i Europa, Asien og i hele verden. Kina er ikke på nogen måde blevet udvalgt. Vi forsvare små nationers rettigheder, selv om det viser sig at være generende eller ubehageligt. Det er, fordi vi tror på, at det er den rigtige indstilling til tingene.

(Mødet udsat kl. 11.55 og genoptaget kl. 12.05)

FORSÆDE: HANS-GERT PÖTTERING

Formand

7. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7.1. Bedre karrieremuligheder og øget mobilitet: Et europæisk partnerskab for forskere (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (afstemning)

7.2. om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil (A6-0051/2009, Toine Manders) (afstemning)

7.3. om en dagsorden for et fælles luftfartsområde med Israel (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (afstemning)

7.4. Genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (afstemning)

7.5. Forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka (afstemning)

7.6. Forringelse af landbrugsarealerne i EU (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (afstemning)

7.7. Arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut (afstemning)

7.8. Børn af vandrende arbejdstagere (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 7:

Philip Bushill-Matthews, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! I henhold til punkt 7 – det sidste punkt – skal De fremsende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og disse andre, berømmelige instanser, herunder Regionsudvalget og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og arbejdsmarkedets parter, men De skal

mod sædvanen ikke sende den til medlemsstaternes parlamenter. Så jeg vil gerne råde bod på den forglemmelse og foreslå det meget enkle, mundtlige ændringsforslag, nemlig "og medlemsstaternes parlamenter".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.9. Statusrapport 2008 for Kroatien (afstemning)

- Før afstemningen om ændringsforslag 13:

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Tak. Der har været mange drøftelser mellem grupperne de seneste dage, faktisk indtil allersidste øjeblik. Det følgende ændringsforslag forekommer mig nu at være det, der er bredest tilslutning til i Parlamentet, og det, som også både Kroatien og Slovenien, ifølge direkte oplysninger, jeg har modtaget, har tilsluttet sig.

Ændringsforslaget lyder som følger:

"erindrer om den uformelle aftale, der den 26. august 2007 blev indgået mellem den kroatisk og den slovenske premierminister om at indbringe de to landes tvist om grænsedragning for et internationalt organ, glæder sig over Kroatiens og Sloveniens villighed til at acceptere Kommissionens mæglingstilbud, og finder, at denne mægling bør gennemføres på grundlag folkeretten; ser i denne sammenhæng frem til en hurtig fremgang i tiltrædelsesforhandlingerne;"

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.10. Statusrapport 2008 for Tyrkiet (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 4:

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Indføj venligst adjektivet "verdsligt", således at sætningen kommer til at lyde: "stabilt, demokratisk, pluralistisk, verdsligt og velstående samfund".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

- Før afstemningen om ændringsforslag 9:

Joost Lagendijk, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Efter gårsdagens forhandling og efter at have rådført mig med ordføreren vil jeg gerne tilføje et ord til ændringsforslaget. Ordet er "overgang", og ændringsforslaget ville derefter lyde således: "med forbehold af midlertidige overgangsundtagelser".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

- Før afstemningen om ændringsforslag 10:

Joost Lagendijk, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Efter gårsdagens forhandling vil jeg gerne foreslå, at ordet "inddrage" erstattes med "høre".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.11. Statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (afstemning)

- Før afstemningen:

Erik Meijer, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Før vi stemmer om det beslutningsforslag, jeg har stillet om tiltrædelsesproceduren for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, vil jeg gerne komme med tre tekniske bemærkninger, så alle kan træffe en beslutning om de korrekte tekster.

Første bemærkning: Hvor der i punkt 12 tales om den makedonske forhandler, bør teksten være "en ny forhandler fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien". Dette er helt i tråd med det, vi besluttede, da vi stemte om mine betænkninger i 2007 og 2008.

Anden bemærkning: I punkt 18 er den makedonsk-ortodokse kirke det officielle navn på det største, religiøse samfund i landet. Dette nævnes for at skelne det fra den serbisk-ortodokse gruppe. Denne brug af ordet "makedonsk" kan ikke erstattes med nogen reference til noget navn på en stat. Da det er det officielle navn på en institution, foreslår jeg, at navnet omgives med anførselstegn.

Tredje bemærkning: Hvad angår oversættelsen af ordet "pending" i punkt 10 i sætningen "pending full implementation of the key priorities of the Accession Partnership" (selv om den fuldstændige gennemførelse af de vigtigste prioriteter i tiltrædelsesparkerskabet endnu ikke er afsluttet), afviger i hvert fald de franske og italienske versioner fra teksterne på engelsk, tysk og nederlandsk. For alle endelige oversættelser foreslår jeg, at man anvender den originale, engelske version.

- Om punkt 12:

Giorgos Dimitrakopoulos, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Hr. formand! Under punkt 12 havde vi ændringsforslag 1 ved hr. Swoboda, hvortil der blev anmodet om afstemning ved navneopråb, og, som De ved, trak hr. Swoboda ændringsforslag 1 tilbage i dag. Jeg vil derfor bede om, at der afstemmes ved navneopråb om anden del af punkt 12.

- Før afstemningen om ændringsforslag 2:

Anna Ibrisagic, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne foreslå, at én del af teksten slettes, således at den nye tekst i anden del af punkt 13 kommer til at lyde: "giver udtryk for sine forhåbninger om, at alle regeringer i de omkringliggende lande i den nye forhandlingsrunde, der er planlagt i den såkaldte Nimetz-proces, vil støtte landets optagelse i EU og således bidrage til regionens stabilitet og velstand;".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil allerførst gerne sige, at jeg ikke synes, det er rimeligt, at De, da jeg trak mit ændringsforslag tilbage, forkastede en del af min originale tekst. Det er ikke en rimelig fremgangsmåde.

Med hensyn til hvad fru Ibrisagic lige har sagt, vil jeg imidlertid gerne sige, at vi kan godkende denne ordlyd. Jeg vil så også trække mit ændringsforslag 3 tilbage, og jeg håber på en rimelig behandling fra den anden side.

7.12. Mandat til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 1, litra h:

Doris Pack, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Med billigelse fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe og ordføreren vil jeg gerne foreslå følgende vedrørende punkt 1, litra h:

"understreger, at de vigtige dokumenter af afgørende betydning for retsforfølgningen af general Ante Gotovina, Mladen Markač og Ivan Čermak bør overdrages af de ansvarlige myndigheder;". Resten forbliver uændret.

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.13. Det femte verdensvandsforum i Istanbul fra den 16. til den 22. marts 2009 (afstemning)

- Efter afstemningen om ændringsforslag 5:

Inés Ayala Sender, for PSE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Den internationale udstilling Expo Zaragoza 2008 afsluttedes den 14. september 2008. Det var den første udstilling, der udelukkende handlede om vand og bæredygtig udvikling, og den første udstilling, hvor Parlamentet deltog på lige fod med Kommissionen.

De tre måneder med konstante drøftelser og med deltagelse af flere end 2 000 eksperter og ngo'er resulterede i Zaragozachartret, som præcist afspejler status for debatten mellem Mexico 2006 og Istanbul. Vi foreslår derfor følgende punkt, som jeg vil læse op:

"der henviser til det charter, der blev vedtaget i Zaragoza i 2008 om "A New Comprehensive Vision of Water" og henstillingerne fra Water Tribune, der blev vedtaget den 14. september 2008 ved afslutningen af den internationale udstilling i Zaragoza og fremsendt til FN's generalsekretær,".

(Parlamentet vedtog det mundtlige forslag)

7.14. EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara (afstemning)

7.15. Gennemførelse af det fælles eurobetalingsområde (SEPA) (afstemning)

7.16. Strategisk partnerskab EU-Brasilien (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (afstemning)

7.17. Strategisk partnerskab EU-Mexico (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (afstemning)

*
* *

Formanden. – Før den sidste afstemning, som altid er urolig, vil jeg gerne sige noget. Dette er den sidste plenarforsamling, som vores generalsekretær Harald Rømer deltager i. Jeg udtrykte udførligt Europa-Parlamentets tak til Dem ved receptionen for to dage siden. Det vil jeg også gerne gøre her i plenum ved at sige mange tak, Harald Rømer, for Deres indsats i Europa-Parlamentet, som spænder over flere årtier.

(Stort bifald)

(Protester)

Enhver, der har arbejdet for Europa-Parlamentet i 36 år, indlægger sig fortjeneste af Parlamentet. Tusind tak, Harald Rømer.

(Protester)

Til dem, der kommer med tilråb nu, vil jeg gerne sige, at jeg håber, Deres forældre ikke opdager, hvordan De opfører Dem her.

(Bifald)

*
* *

7.18. 50-års-dagen for opstanden i Tibet og dialogen mellem Dalai Lama og den kinesiske regering (afstemning)

- Før afstemningen:

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand! Jeg vil gerne anmode om, at de separate afstemninger, der er foreslået for punkterne 1, 2 og 3, sker ved navneopråb.

- Før afstemningen om punkt E:

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand! Jeg anmoder også om afstemning ved navneopråb ved den endelige afstemning.

FORSÆDE: GÉRARD ONESTA*Næstformand***8. Stemmeforklaringer****Mundtlige stemmeforklaringer****- Betækning: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg ønsker blot at sige om denne betækning, at jeg glæder mig over, at vores gruppes ændringsforslag 1 blev godkendt, og jeg bifalder derfor denne udvikling. Der er en trussel om at beskytte landbrugsjorden i EU, men det hører ind under medlemsstaternes kompetence og kræver ikke hverken stillingtagen, direktiver eller forordninger fra EU. Jeg bifalder derfor resultatet af denne afstemning.

- Forslag til beslutning (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg er meget tilfreds med dette og vil også gerne sige hr. Swoboda mange tak, fordi denne vigtige betækning er blevet vedtaget i meget stor enighed.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre vores slovenske medlemmer, for hvem og for hvis land jeg nærer den største sympati, til endnu en gang at finde en måde, hvorpå Sloveniens store resultater hen imod europæisk integration kan fortsættes. Dette land var den første, nye medlemsstat, der indførte euroen, og den første, der gennemførte Schengen. Slovenien er en pioner inden for europæisk enhed. Jeg vil gerne se Slovenien til sit lands bedste optræde som pioner også i forbindelse med Kroatiens tiltrædelse af EU.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! I princippet støtter jeg Kroatiens tiltrædelse af EU, men jeg stemte ikke for denne betækning. Jeg afstod fra at stemme, fordi der stadig er en del problemer i Kroatien, herunder f.eks. problemet med korruption. Erfaringen har nu vist os, at korruptionen faktisk er steget i en række lande, som er tiltrådt EU, før de egentlig var helt klar til det.

Problemet med denne betækning er, at man i den fremfører, at forhandlingerne måske kan afsluttes i 2009, hvilket vil sige i år, men efter min mening er det faktisk uklogt at binde os til en fast dato. Kroatien skal kunne få tilladelse til at tiltræde, når det er helt klar til det. For indeværende er det absolut ikke tilfældet.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Det er mit oprigtige ønske, at Kroatien bliver medlem af EU så snart som muligt, og det er et ønske, som deles i Slovenien. Hvis vores ønsker skal virkeliggøres, skal vi bistå og samarbejde med Kroatien. Vi kan løse uenigheder ved at lytte omhyggeligt til alle involverede parter. Der er imidlertid intet i denne betækning, som der blev støttet op om i Parlamentet i dag, der antyder, at vi har ramt den rigtige balance ved at stemme om den såkaldte kroatisk-slovenske grænsekonflikt. For at undgå skævhed bør vi også som minimum kræve, at lighedsprincippet inkluderes.

Afslutningsvis vil jeg gerne påpege, at hvis vi virkelig ønsker at løse dette problem, bør vi sikre, at både Slovenien og Kroatien retter sig efter de resultater, det vedkommende, internationale organ opnår. Derfor bør parlamenterne i begge lande anerkende disse resultater på forhånd.

- Forslag til beslutning (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Tak. Jeg støttede rapporten om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse. Forhandlingerne med Tyrkiet om tiltrædelse af EU udgør for alle medlemsstater en alvorlig udfordring af både politisk, økonomisk og sikkerhedsmæssig betydning. Det er særlig vigtigt for landet at opfylde tiltrædelseskriterierne og vise konsekvens, tilstrækkelig nøjagtighed og gennemsigthed over for borgerne i EU. Jeg mener, det er specielt vigtigt, at processen skrider fremad i et godt samarbejde med nabolandene. I den henseende finder jeg, at vi skal bemærke et vist fremskridt mellem Bulgarien og Tyrkiet med den aftale, der er opnået om at indlede forhandlinger om spørgsmål, der indtil nu har været uløste, særlig med hensyn til at løse ejendomsspørgsmålene for de thrakiske flygtninge, hvilket sker nu takket være Europa-Parlamentets indsats. Vi vil overvåge denne proces særlig tæt, da den vedrører rettighederne for tusinder af mennesker, hvilket skal respekteres på hele EU's område. Det thrakiske spørgsmål er også lige så vigtigt som forbindelserne mellem Tyrkiet og de andre nabolande.

- Forslag til beslutning (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Vi ved, hvilken krævende tid vores venner på Balkan har været igennem. Det gælder både Slovenien og Kroatien, da de blev angrebet af Serbien, og vi havde sympati med begge parter. Jeg må sige, at det var generøst af EU at lade Slovenien komme ind i EU, før alle konflikterne mellem Slovenien og Kroatien var løst, og jeg mener, at vi nu bør indtage en lignende holdning over for Kroatien.

Jeg er ked af, at nogle politikere i Slovenien nu gerne ville blokere for Kroatiens tiltrædelse, men det er, hvad fru Jordan Cizelj har fortalt mig, og hun har en fornuftig og efter min opfattelse afbalanceret tilgang til dette politiske spørgsmål. Jeg har tillid til, at den uformelle aftale, der skal drøftes yderligere mellem Kroatien og Slovenien under Kommissionens auspicer, vil få en vellykket afslutning.

Formanden. – Mine damer og herrer! Tillad mig at forklare et punkt under vores forretningsorden. For at tale under stemmeforklaringerne, skal De anmode Mødetjenesten herom, inden disse forklaringer indledes. Jeg er selvfølgelig meget fleksibel, og jeg lader de tilstedeværende medlemmer tale. Men vi bruger ikke proceduren med at "fange formandens blik". De skal melde Dem med navn på forhånd, inden stemmeforklaringerne.

- Forslag til beslutning (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Hr. formand! Jeg støttede betænkningen, som blev udarbejdet om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse, da jeg finder, at det er en objektiv betænkning, som giver både Tyrkiet og EU mulighed for sammen at arbejde videre mod Tyrkiets forberedelser til et medlemskab. Samtidig vil jeg gerne udtrykke en vis utilfredshed med, at Parlamentet forkastede De Europæiske Socialdemokraters Gruppes forslag om, at det skulle skrives ned, at Tyrkiets medlemskab af EU er et mål, der deles af Tyrkiet og EU.

Jeg tror, at hvis vi ønsker hurtigere fremskridt fra Tyrkiets side, hvad angår de problemer, vi ser i landets udvikling, skal vi også være tilstrækkelig åbne og ikke efterlade vores partnere i tvivl om, at målet for denne proces faktisk stadig er Tyrkiets tiltrædelse af EU. Tyrkiets rolle vil vokse, og det er i EU's interesse at have et ikkekristent land blandt sine medlemsstater, fordi det vil give os en række muligheder for at føre politikker, som ikke er mulige i øjeblikket.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Attack-Gruppen stemmer imod betænkningen om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse, fordi vi ikke ser noget fremskridt. Faktisk ville der alligevel ikke kunne opnås fremskridt. Tyrkiet tager ikke hensyn til andet end sine egne interesser, hvilket ikke omfatter respekt for menneskerettighederne og de andre europæiske og kristne værdier. Igennem mere end 80 år har Tyrkiet ikke levet op til Ankaratraktaten, ifølge hvilken det skylder Bulgarien 10 mia. USD. Prøv at forestille Dem, hvordan det vil overholde EU's forordninger.

I går nævnte hr. Wiersma, at det er et problem, at man ikke erkender folkedrabet mod armenierne i 1915-1916. Hvad skal vi så sige om de folkedrabshandlinger mod bulgarerne, der foregik igennem 500 år, som f.eks. massakrerne i Stara Zagora, Batak og Perushtitsa, og som blev beskrevet i 1876 af den internationale, europæiske kommission? Hr. Wiersma sagde også, at der ikke er plads i EU til et islamistisk Tyrkiet. For 20 år siden sprængte tyrkiske islamister imidlertid busser i luften i Bulgarien, busser med kvinder og børn. Tyrkiet betalte endog for, at der blev rejst monumenter over disse terrorister. Dette er det moderne Tyrkiet, regeret af et fundamentalistisk, islamistisk parti. Disse er dets værdier, og vi finder dem ikke passende i Europa.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! "Det er menneskeligt at fejle, at fremture er djævelsk". Aldrig har denne talemåde været mere passende end i forbindelse med den begrædelige saga om tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet.

Siden 2005 har De givet os de samme, negative betænkninger om menneskerettigheder, respekt for minoriteter og forpligtelser over for Unionen, samtidig med at De har bevaret tiltrædelsesformålet intakt.

I virkeligheden er det nu ikke problemet. Det problem, der ligger bag, er, at europæerne ikke længere ønsker at acceptere konsekvenserne af etableringsfriheden, som nødvendigvis ville blive en følge af en tiltrædelse.

Problemet ligger også i, at Tyrkiet geografisk, kulturelt, sprogligt og åndeligt hører til et område, der ikke er Europa. Vi skal derfor opgive denne fiktion, vi skal opgive denne tiltrædelsesmaskerade og straks indlede praktiske drøftelser, med andre ord sigte mod et partnerskab, der bygger på vores fælles og gensidige interesser. Denne tiltrædelsesprocedure skal opgives.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! På de afgørende områder – menneskerettigheder, minoriteters rettigheder, religiøs frihed, ytringsfrihed – har Tyrkiet nærmest ikke gjort nogen fremskridt, og i de seneste dage er det endog gået nogle skridt baglæns.

Ikke desto mindre hævder Kommissionen alligevel, at vi er forpligtet til at indtage en positiv holdning, fordi det er en vigtig, strategisk partner. Det er sandt, men det er et udenrigspolitisk anliggende. At vi har brug for strategiske partnerskaber er ikke noget tiltrædelseskriterium.

Jeg har dog alligevel helt klart stemt for denne betænkning, fordi socialdemokraternes krav om, at der i betænkningen skulle fokuseres på tiltrædelse, blev forkastet. Denne betænkning er en stor succes og et gennembrud for os, fordi man i den udtrykkeligt undgår at sætte tiltrædelse som et mål, og fordi man taler om en længerevarende og udefineret proces, hvis resultat stadig er uklart. Vi ville have foretrukket et nej til fuldt medlemskab, men den foreliggende ordlyd kommer alligevel tæt på og er derfor en stor succes for dem af os, der gerne siger ja til et partnerskab med Tyrkiet som en del af vores udenrigspolitik, men siger nej til tiltrædelse.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg undlod at stemme om betænkningen om Tyrkiet, fordi jeg mener, at selv om betænkningen indeholder et fuldt katalog med kritik af den uret, der stadig foregår i Tyrkiet, måtte den eneste mulige konklusion på betænkningen bestemt have været, at forhandlingerne skal indstilles, og det endda permanent, for efter tre år har der stadig ikke vist sig nogen synderlig forbedring i situationen i Tyrkiet.

Det er under alle omstændigheder min opfattelse, at EU skal forblive et europæisk projekt, og at der derfor ikke bør være plads inden for EU til et land som Tyrkiet, der ikke er et europæisk land.

I går sagde et medlem fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, at han aldrig ville acceptere, at Tyrkiet blev islamiseret yderligere. Så håber jeg, at han og hans gruppe også vil sige fra mod islamiseringen af Europa, men jeg vil dog ikke satse på det.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! I denne betænkning behandles Tyrkiets fremskridt hen imod endeligt medlemskab af EU. Det er et slutmål, jeg støtter. Jeg har dog nogle bekymringer med hensyn til Tyrkiets fremskridt hen imod medlemskab.

En af mine bekymringer er det sekulære, republikanske ideals gradvise udhuling og religionens vækst i politikken. Jeg er også bekymret over nogle af de menneskerettighedskrænkelser, der er dokumenteret i Tyrkiet, og nogle af de handlinger, der er foretaget mod minoritetssamfund. Vi skal se en indsats på nogle af disse områder, før vi kan overveje et tyrkisk medlemskab.

Det er imidlertid også vigtigt for os, at vi er ærlige over for Tyrkiet, og at vi siger klart og utvetydigt, at hvis det opfylder alle de betingelser, andre medlemsstater har opfyldt, så har det ret til at komme med. Det er ikke rimeligt, at nogle medlemsstaters overhoveder lægger unfair hindringer i vejen for et tyrkisk medlemskab. Hvis Tyrkiet opfylder betingelserne, har det ret til at komme med, og det bør få ret til det. Vi har brug for et EU, der er bredere og ikke dybere.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg har stemt for betænkningen om Tyrkiet på grund af de for Cypern positive dele i punkt 32 og 40, selv om jeg er uenig i indholdet i ændringsforslag 9 og 10.

I ændringsforslag 9 introduceres der en uacceptabel – omend midlertidig – holdning om fravigelser fra EU's grundlæggende principper, herunder de fire grundlæggende frihedsrettigheder. Det er sket på et tidspunkt, hvor forhandlinger finder sted mellem lederne af de to samfund i Cypern, som er de eneste, der kan træffe beslutning i sagen.

I ændringsforslag 10 modsiges det faktum, at FUSP er en del af den gældende fællesskabsret for EU og medlemsstaterne, og tredjelande kan ikke få carte blanche til at deltage i planlægnings- og beslutningsprocedurer.

- Forslag til beslutning (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! I de sidste tre år har Makedonien været kandidatland til et EU-medlemskab. Alligevel er tiltrædelsesforhandlingerne endnu ikke gået i gang. Medmindre EU omgående tager afgørende skridt, kan det deraf følgende tab af troværdighed måske få destabiliserende konsekvenser for regionen. Makedonien har gjort ret store fremskridt i de seneste par år og opnået gode,

økonomiske resultater, bevæget sig længere hen imod en virksom markedsøkonomi og haft succes på lovgivningsområdet. Der er opnået enighed mellem regering og opposition, civilsamfund og den offentlige mening om at opfylde Københavnskriterierne hurtigst muligt. Der er også sket en god organisering af sameksistensen mellem nationale og etniske samfund. Grækenlands stædige obstruktion af indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne overgår enhver fatteevne. Navngivningen af landet må ikke være en forhindring! Bilaterale forhandlinger om navnet kan holdes samtidigt. Jeg støtter betænkningen, fordi den er et vigtigt budskab til det makedonske folk og vil give et afgørende skub, så ægte forhandlinger kan indledes inden udgangen af året.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Denne betænkning sender et vigtigt signal til et land, der spiller en stabiliserende rolle, har en eksemplarisk minoritetslovgivning, har et bredt regeringsflertal, hvor alle nationaliteter er repræsenteret, og har fulgt en klar, europæisk vej under premierminister Gruevskis ledelse. Jeg har derfor med glæde stemt for denne betænkning, og jeg mener, at vi bør fremhæve især to punkter. For det første ønsker vi, at Rådet og Kommissionen fortæller os i år, hvornår tiltrædelsesforhandlingerne skal begynde, og for det andet vil vi ikke tolerere nogen form for bilateral urodstiftelse, og da slet ikke hvad angår dette bizarre navnespørgsmål. Landet hedder Makedonien, hvad enten det passer nogle folk eller ej, og vi skal langt om længe begynde at jævne vejen for dette land mod Europa.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg har stemt mod hr. Meijers betænkning, fordi jeg og mit parti er af den opfattelse, at en udvidelse skal bringes til standsning på ubestemt tid efter Kroatiens tiltrædelse. EU-borgerne ønsker ikke yderligere udvidelser på kort eller lang sigt og selvfølgelig absolut ikke nogen udvidelse, der omfatter Tyrkiet. Tiden er nu inde til, at Parlamentet for en gangs skyld lytter til dem, det skal forestille at repræsentere.

Af denne grund er jeg også imod, at man indleder tiltrædelsesforhandlinger med Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, hvilket Parlamentet kræver, og at man giver hele Vestbalkan udsigt til at komme med i EU. Nogle af disse lande eller enheder er gennemført islamiske og bør, for så vidt mig angår, ikke få lov til at komme ind i EU.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg var meget glad for afstemningen i dag.

Jeg besøgte Makedonien for ganske nylig, på vegne af Westminster Foundation for Democracy, der blev oprettet af Margaret Thatcher, mens hun var premierminister i mit land. Jeg så et land med politiske partier, der er fulde af liv, og en fascinerende skattepolitik med flade skattesatser på både selskabs- og indkomstskat og en økonomi i vækst. Det er et land, som i den kommende måned skal have et frit, fair og ærligt valg – sandsynligvis bedre end det, vi havde for nylig i Storbritannien, med brevstemmer. Sådan et land bør få lov til at komme med i EU, hvis det vælger det på grundlag af sin egen beslutning – og derfor bør mine foregående kolleger måske tænke over dette spørgsmål.

I dag har vi set en betydningsfuld ændring, fordi de græske medlemmer i Parlamentet indtil nu har opført sig fuldstændig absurd og har gjort sig selv til grin på grund af deres argumenter om navnet på dette land, som er Republikken Makedonien.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Problemet ved at tale efter hr. Heaton Harris er, at han har fremført mange af de samme punkter, jeg ønskede at fremføre om dette spørgsmål. Det forekommer mig himmelråbende absurd, at Grækenland fortsætter denne årelange og rent ud sagt latterlige tirade mod navnet Makedonien. Jeg har nogle smukke amter i min opstillingskreds – Durham, Northumberland – og det generer mig virkelig ikke ret meget, hvis en anden medlemsstat ønsker selv at navngive disse fantastiske amter.

At tiltrædelsesforhandlingerne skulle udsættes, ikke på grund af en etnisk strid eller en demokratisk strid eller en strid om menneskerettigheder, men blot fordi landet beslutter at kalde sig selv Makedonien, er vitterlig latterligt. Jeg håber, at de græske medlemmer vil se fornuften heri. Jeg håber, at Makedonien vil blive bedømt efter de frie kriterier, der gælder for alle andre, og at landet, hvis det opfylder disse kriterier, hvis det er en demokratisk, sekulær stat, hvis det forfølger de rigtige menneskerettighedspolitikker, så i lighed med alle andre medlemsstater får ret til at komme ind og ikke bliver udsat for et latterligt veto fra Grækenlands side udelukkende på grund af navnet.

- Forslag til beslutning (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De Tamilske Tigre er blevet betegnet som en terrorgruppe af EU og USA, men heldigvis ser det ud til, at deres blodtørstige kampagne for et uafhængigt, tamilsk hjemland måske er ved at slutte nu. Sri Lanka fortjener at leve i fred, som vi gør det i Europa.

Som andre kolleger i Parlamentet støtter jeg en enhedsstat i Sri Lanka. Jeg finder det også passende at notere, at jeg også mener, det sandsynligvis kan være en god idé at indrømme tamilerne en vis autonomi inden for denne enhedsstat. Jeg støtter ikke tigrenes voldskampagne, og jeg finder det faktisk afgørende, at Sri Lankas hær får lov til at fortsætte sin militære kampagne mod De Tamilske Tigre.

Det er imidlertid også på sin plads at erkende, at der er en humanitær krise i Sri Lanka i øjeblikket, og hjælpeorganisationerne bør få adgang. Derfor er det måske hensigtsmæssigt at bede om en våbenstilstand, så hjælpeorganisationerne kan komme ind, og så civilbefolkningen kan få lov at forlade de omstridte områder. Men derefter skal vi lade hæren fortsætte sin kampagne.

- Betænkning: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Væksten i en samling af international retspraksis, der ikke er forankret i nogen valgt, national lovgivende forsamling, er en af vor tids mest foruroligende udviklingstendenser. Vi er ved at vende op og ned på ikke blot 300 års retlig forståelse af territorielt ansvar, dvs. at en forbrydelse hører ind under ansvarsområdet hos det territorium, hvor den begås. Vi er også ved at gå tilbage til den førmoderne forestilling om, at folk, som lovgiver, ikke skal stå til regnskab for de mennesker, som skal leve med lovene, men snarere blot for deres egen samvittighed.

Det kunne synes meget rimeligt, at hvis en mand som Milošević eller en mand som Karadžić ikke bliver retsfulgt i sit eget land, skal vi gøre noget ved det. Men indvendingen mod autoritære personer som Milošević er netop, at de fordærvede demokratiet i deres land og satte sig selv over loven. Hvis vi gentager dette på internationalt plan, trækker vi os selv ned på deres niveau, som vi gjorde det med retssagsfarcen i Haag, hvor vi igennem seks år oplevede 27 ændringer i retsproceduren, påtvang de anklagede forsvarsadvokater og i sidste instans ikke fik nogen domfældelse.

Jeg ynder ikke hr. Milošević, for han var en ødelæggende og ond kommunist. Men onde mænd fortjener retfærdighed – især onde mænd fortjener retfærdighed – og når de ikke får det, er vi ikke bedre end dem.

- Forslag til beslutning (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi ved alle, hvor vigtigt vand er, og særligt i udviklingslandene, hvor adgangen til vand er meget besværlig, er det unge piger og kvinder, som lider mest. Deres uddannelsesmæssige fremtidsudsigter formindskes enormt, fordi de er vandbærerne, hvis jeg må udtrykke det således. Jeg så det i Indien under et delegationsbesøg, og det er meget vigtigt, at vi investerer mere i forvaltning af vandressourcer og sikrer, at det ikke bliver en hæmsko for unge pigers og kvinders uddannelsesmæssige fremskridt.

Jeg bifalder især afstemningen om punkt 2, hvori det erklæres, at vand betragtes som et fælles gode og derfor bør undergives offentlig kontrol, uanset hvordan det forvaltes. Det er en kostbar ressource, og det er der til fælles bedste, ikke for at enkelte personer skal kontrollere eller profitere på det.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Også jeg bakker meget op om vores beslutningsforslag vedrørende vand og bifalder vores afstemning om punkt 2, hvor vi med styrke erklærede, at vand er et fælles gode, som bør undergives offentlig kontrol. Personligt er jeg stærkt imod privatisering af vand.

Vi har på det seneste set, hvordan den ubarmhjertige jagt efter profit har tvunget den globale økonomi i knæ. Vi ønsker absolut ikke at se det samme ske, hvad vand angår. For at sikre vandkvaliteten og kontinuerlige forbedringer af vandforsyningssystemet er man nødt til løbende at investere i overgangssystemet. Der er ikke nogen tilskyndelse for dem i den private sektor til at gøre dette, fordi man selvfølgelig er fristet til at øge prisen over for forbrugerne snarere end at investere i en opgradering af forsyningsnettet. Jeg har set det ske i mit eget amt, Sligo, hvor visse dele af samfundet vil komme til at betale mere end deres rimelige andel for vandet, fordi den private sektor simpelthen ikke har investeret i forsyningsnettet.

- Betænkning: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for dette beslutningsforslag og betænkningen, men jeg har nogle betænkeligheder. I formiddag medgav Kommissionen, at vi ikke ved, hvor WTO er på vej hen i dette spørgsmål, og derfor heller ikke, hvordan den passer ind i det strategiske partnerskab.

Vi kan ikke tillade, at der opstår en situation, hvor enten en strategisk partnerskabsordning – eller endog en verdenshandelsordning – har en negativ indflydelse på EU's anliggender med hensyn til fødevarer sikkerhed. Jeg gentager spørgsmålet om standarder for fødevarerproduktion, som er højere i EU. Vi straffer vores

producenter, når de ikke lever op til disse standarder. Vi kan ikke tillade, at der opstår en situation, hvor vi får fødevarer ind fra tredjelande – Brasilien eller andre lande – som ikke lever op til vores produktionsstandarder, hvilket medfører en meget unfair konkurrence for producenter af fødevarer og landbrugsvarer i EU.

- Betænkning: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claey's (NI). – (NL) Hr. formand! Et strategisk partnerskab mellem EU og Mexico og faktisk også lande som Brasilien er selvfølgelig en god ting og noget, der er i EU's interesse. Udformningen af selve betænkningen er i det store og hele afbalanceret, men hvad der efter min mening ikke er i Europas interesse – og det er noget, der også vil give anledning til en hel serie af spørgsmål i den almindelige offentlighed – er den bestemmelse i betænkningen, hvori der opfordres til, at der indgås en fælles aftale om indvandringspolitik. Det varsler ikke godt, og det er også grunden til, at jeg undlod at stemme om denne betænkning.

- Forslag til beslutning (B6-0135/2009)

Zita Pleštin'ská (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Jeg har også stemt for beslutningsforslaget om situationen i Tibet i anledning af 50-års-dagen for opstanden i Tibet, fordi de kinesiske myndigheder for nylig har skærpet sikkerheden i Tibet og forbudt journalister og udlændinge at komme ind i regionen.

Forhandlingen i Parlamentet i dag udsender det budskab, at vi er yderst bekymrede over situationen i Tibet, særligt de uskyldige indbyggers lidelser og repressalierne mod dem.

Jeg opfordrer Rådet til at oprette en "sandhedskommission" i overensstemmelse med beslutningsforslaget med det formål at finde ud af, hvad der virkelig skete under forhandlingerne mellem Folkerepublikken Kina og Hans Hellighed Dalai Lamas repræsentanter.

Jeg opfordrer den kinesiske regering til øjeblikkeligt at løslade alle personer, som er blevet arresteret, blot fordi de har deltaget i en fredelig protest.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Hr. formand! Jeg tager ordet for at udtrykke min tilfredshed med den brede støtte, Parlamentet har givet det forslag, vi har stillet sammen med hr. Pannella og hr. Onyskiewicz. Med forslaget gør man noget andet end det, vi har hørt fra fru Ferrero-Waldner i dag, dvs. man vælger side, til fordel for en søgen efter sandheden, efter de virkelige årsager til, at forhandlingerne brød sammen mellem kineserne og tibetanerne, frem for at se på det fra et neutralt synspunkt, som Kommissionen og Rådet desværre fortsat gør, som om det var nok for os blot at håbe på dialog mellem to parter.

Jeg vil gerne understrege, at De Europæiske Socialdemokraters Gruppens holdning forekommer mig særligt svær at forstå. Først var de imod forhandlingen, så var de imod, at jeg stillede et beslutningsforslag, og så stemte de faktisk imod det, idet hr. Ford fremkom med en politisk forklaring om, at vi vedtager for mange beslutninger om Tibet. Men måske forstår partiet og hr. Ford ikke – eller også forstår de det kun alt for godt – at der står meget mere på spil her, nemlig mere end en milliard kinesiske indbyggers såvel som det tibetanske folks frihed og demokrati.

Philip Claey's (NI). – (NL) Hr. formand! Det siger sig selv, at jeg stemte for dette beslutningsforslag, selv om vi selvfølgelig ikke kan tillade os at tro, at denne i sidste ende ufarlige beslutning vil gøre noget stort indtryk på det totalitære kommunistregime i Kina, som vi ikke desto mindre så gladelig handler med.

Vi ville øve større indflydelse på regimet, hvis Parlamentet og Rådet havde mod til at erklære, at besættelsen og den følgende annektering af Tibet var i strid med folkeretten og derfor ikke kan anerkendes af EU. Vi skal blive ved med at slå budskabet fast med syvtommersøm: Tibet skal være en uafhængig stat og ikke en autonom provins i Kina, og at et folkedrab og et kulturmord har fundet og finder sted i Tibet.

9. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: Se protokollen

10. Stemmeforklaringer (fortsættelse)

Mundtlige stemmeforklaringer (fortsat)

- Forslag til beslutning (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Tibetanerne har som alle nationer et ønske om at leve under deres egne love og deres egne folk, og mens de nægtes ret til deres nationale ønsker, bruger den kinesiske regering en række argumenter om at udrydde feudalisme og overvinde livegenskab og overtro.

I sidste ende er det alt sammen en version af, hvad Engels kaldte falsk bevidsthed. De mener, at tibetanerne ikke rigtig forstår spørgsmålet og derfor ikke bør indrømmes fuldt demokrati.

Jeg vil appellere til medlemmerne af Parlamentet om at overveje ironien i ligheden mellem dette argument og det, der blev kørt frem med under eftervirkningerne efter nejafstemningerne i Frankrig, Nederlandene og Irland. Her i Parlamentet blev vi igen ved med at høre, at folk ikke havde forstået spørgsmålet ordentligt, at de i virkeligheden havde stemt om noget andet – mod hr. Chirac eller mod tyrkisk tiltrædelse eller mod angelsaksisk liberalisme – og at de ikke havde forstået emnet, og at de havde brug for bedre oplysninger.

Jeg tror på, at folk, hvad enten de lever i Tibet eller i EU's nationer, faktisk har en forståelse af deres ønsker og behov, og at de bør have mulighed for at udtrykke det via valgurnen. Jeg ved, jeg er ved at blive lige så trættende som Cato den Ældre, men man lyttede til ham til sidst, og jeg vil gentage, som jeg har gjort det i hver tale, at vi bør have en folkeafstemning om Lissabontraktaten. "Pactio Olisipiensis censenda est!"

Skriftlige stemmeforklaringer

- Betænkning: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Italien lider under en reel hjerneflugt. Denne udvandring af forskere år efter år er ved at blive en klar tendens. Nobelprisvinderen i medicin, Renato Dulbecco, har sagt, at de, der ønsker at udøve forskning, rejser, som de gjorde det førhen, og af de samme grunde. De rejser, fordi der ikke er nogen karrieremuligheder, tilstrækkelige lønninger eller midler til forskning, og dørene til forskningscentre er lukket, fordi de foruden at mangle midler også mangler organisation, så der kan modtages nye grupper og udvikles nye idéer.

Italienske forskere rejser på grund af mangel på infrastruktur, frem for alt inden for videnskab og teknologi, manglende finansiering, latterlige lønninger og et udvælgelsessystem, der afskrækker de bedste kandidater og belønner anbefalinger. De rejser, og de klager sig, for den grundlæggende forberedelse, som vores universiteter sørger for, er fremragende. Alt det øvrige mangler imidlertid.

Jeg er enig i, at medlemsstaterne bør sikre en åben, gennemsigtig, konkurrencebaseret ansættelse af forskere på grundlag af videnskabelig kvalitet. Kvalitet bør måles ud fra videnskabelig topkvalitet og videnskabelig produktion (publikationer). Andre vigtige aspekter bør imidlertid også indgå i kvaliteten i en forskers karriere: innovationsevne, kvalifikationer inden for forvaltning af forskning, kvalifikationer inden for uddannelse og tilsyn, samarbejde med industrien etc.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi jeg er enig i tanken om, at EU har brug for flere forskere. Denne betænkning er meget vigtig, fordi man i den bl.a. tilskynder medlemsstaterne til at forbedre de eksisterende karrieremuligheder for unge forskere, f.eks. via bedre finansiering og forfremmelse baseret på resultater som f.eks. innovationsevne, virksomhedsophold osv. i stedet for anciennitet.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Pia Elda Locatellis betænkning er en del af revisionen af Lissabonstrategien, der skal gøre EU's økonomi til den mest konkurrencedygtige i verden inden 2010, og centralt heri er forskernes stilling i EU. Der blev identificeret fire prioriteringsområder, hvor fremskridt er afgørende, nemlig

- Åben adgang til ansættelse og ret til at overføre tilskud,
- Social sikring og pensioner,
- Attraktive ansættelses- og arbejdsvilkår og
- Forskeres uddannelse og kvalifikationer;

Disse områder omhandler mobilitet, gennemsigtighed, presseomtale og støtte til forskere og potentielle forskere. At binde uddannelse, innovation og forskning sammen i en politik, som støtter, er en livsvigtig del i en videnøkonomi, der fungerer. Vores bestræbelser på at bekæmpe hjerneflugt og etablere et "hjernenetværk"

vil blive forstærket med forslag, der skal minimere de bureaukratiske forhindringer og øge den sociale sikringsstøtte til forskere. Som ordfører for ETS I i EU kender jeg kun alt for godt forskningens kritiske rolle og behovet for at pleje den talentmasse, der er til rådighed, så man kan løse de betydelige klimaudfordringer, vi står over for. Det glæder mig at kunne bekræfte, at der etableres en innovationsalliance mellem UCD og TCD i Irland, hvilket er et fint eksempel på investering i forskere i begyndelsen af deres karrierer.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trods de nylige begivenheder, der klart viser, at den neoliberale Lissabonstrategi er et af de instrumenter, der er ansvarlige for forværringen i EU's økonomiske og sociale situation, insisterer man i betænkningen på at anvende den, og det er vi uenige i.

Der er dog positive aspekter i betænkningen, som vi støtter, særligt med hensyn til at imødekomme forskeres behov, deres rettigheder hvad angår arbejdsbetingelser og social sikring, genforening af familier, kvindelige forskeres rettigheder og adgang for unge forskere samt opfordringen til at øge finansieringen og at inddrage flere forskere.

Det er dog ikke klart, hvordan man med den foreslåede, europæiske forskningsstrategi vil garantere lige rettigheder i alle medlemsstater og universel adgang for forskere, især unge forskere, til Det Europæiske Partnerskab for Forskere, især i lande som f.eks. Portugal, der ikke befinder sig i hjertet af den politiske beslutningstagning i et EU, der i stigende grad styres af de store magter. Derfor undlod vi at stemme om betænkningen.

Adam Gierek (PSE), skriftlig. – (PL) Afhænger en akademisk karriere af mobilitet? Til en vis grad gør det. Man kan sige, at især for unge forskeres vedkommende kan mobilitet have en væsentlig indflydelse på deres fremtidige resultater. Det skyldes, at det letter adgangen til nye informationer og gør, at de kan overvinde begrænsningerne i det miljø, hvor de er blevet uddannet. Det er dog ikke alt. En akademisk karriere begynder tidligere, i skolealderen, hvor de unge mennesker opbygger deres almindelige kundskaber, især inden for matematik og naturvidenskab.

Det næste trin omfatter højere uddannelse, overbygningsstudier og doktordisputatsstudier. Det er på det indledende trin i et ungt menneskes akademiske karriere, og her taler jeg ud fra egen erfaring, at mobilitet, let adgang til forskningsfaciliteter og et interessant og lovende emne, der forskes i under fremragende forskeres supervision, er vigtigst for disse unge mennesker, og vigtigere end deres fremtidige pensioner.

Det vigtigste, man kan gøre for at tiltrække videnskabelige forskere, er derfor at forberede de rigtige betingelser for den slags studier, f.eks. inden for rammerne af det Europæiske Teknologiske Institut eller ERI, den europæiske forskningsinfrastruktur, herunder støtte i form af ph.d.-bevillinger, som er åbne for EU-studerende og studerende fra tredjelande, og som offentliggøres bredt. De forhold og betingelser, vi tilbyder med hensyn til familiemæssig og faglig stabilitet, vil afgøre, om unge mennesker, når først de får deres doktorgrader, placerer sig i erhvervslivet eller i akademiske institutioner, og om de rejser tilbage til deres hjemlande eller rejser videre.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Når en studerende kigger frem mod en forskerkarriere, skal fysisk mobilitet fremmes som en uddannelsesmæssig oplevelse, der ikke kan erstattes af virtuel mobilitet. Vi skal sikre, at de mest fremragende talenter får tilstrækkelige midler og personalemæssige ressourcer til deres rådighed. For nogle kan det betyde at få adgang til ressourcer uden for deres oprindelseslands grænser.

Fordelene (f.eks. merværdien) ved studerendes, lektors og forskeres mobilitet skal fremmes og offentliggøres. Administrative og strukturelle barrierer skal fjernes. Studerende og forskere bør have adgang til stipendier og lån, ligesom der bør findes andre incitamenter for både enkeltpersoner og institutioner.

I globaliseringspolitikken skal der tages højde for følgende faktorer: Den livsvigtige betydning af, at der findes forskere med international erfaring. Reelle sproglige muligheder. Behovet for at tilbyde alle studerende, der i fremtiden skal være forskere, mulighed for at opnå en række "fremmedsprogskreditter", uanset deres specialområde. God kvalitet. Informationer om muligheder for at studere og forske i udlandet.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) I betænkningen om et europæisk partnerskab for forskere søger man at styrke EU's konkurrenceevne i forhold til de andre imperialistiske centre, begrænse flugten af forskere og tiltrække forskere fra udviklingslande.

Med betænkningen fremmer man forskeres fri bevægelighed mellem stater, den offentlige og den private sektor, selskaber, forskningscentre og universiteter, større sammenhængskraft mellem den private og den offentlige sektor på forskningsområdet, at videnskaben helt underlægger sig markedets øjeblikkelige

teknologiske krav, forskernes orientering mod anvendt forskning, og at man anerkender tidligere erfaring som forsker hos selskaber som en formel kvalifikation.

En indførelse af "forskningsformularer", så man kan vælge forskere fra en forskningsinstitution eller et universitet i en anden medlemsstat, og mobilitet hos forskere og topledere i erhvervslivet vil bidrage til, at storkapitalen kan vælge de bedste forskere og bemande deres virksomheder på vilkår, der vil øge deres rentabilitet (fleksible ansættelsesbetingelser, ubetalt arbejde, undtagelse fra forsikringsbidrag). Disse arrangementer omfatter også ph.d.-studerende, som udfører størstedelen af de forskningsmæssige aktiviteter.

Vi har stemt imod betænkningen, fordi forskere skal arbejde under stabile ansættelsesvilkår og i institutioner, som ikke konkurrerer om "overmagt", men som samarbejder for at udvikle forskningen, til gavn for moderne græsrodskrav og ikke for storkapitalens kapitaliststyre og interesser.

Teresa Riera Madurell (PSE), skriftlig. – (ES) For at opveje manglen på forskningsmedarbejdere er det nødvendigt at lette tilbagekomsten for europæiske forskere, som arbejder uden for EU, og også at lette adgangen for forskere fra tredjelande, som ønsker at arbejde i EU.

Kvinder er fortsat underrepræsenteret på de fleste områder inden for forskning og teknologi samt i ansvarsfulde stillinger. Efter min mening er det derfor vigtigt at opfordre medlemsstaterne til at sikre en bedre kønsfordeling i de organer, der er ansvarlige for at ansætte og forfremme forskningspersonale. Det er afgørende at gøre processerne i forbindelse med udvælgelse og forfremmelse åbne og gennemsigtige.

For at skabe et fælles arbejdsmarked for forskere er det også vigtigt at definere og indføre en fælles EU-karrieremodel på forskerområdet samt at oprette et integreret informationssystem vedrørende stillingstilbud og praktikantkontrakter på forskningsområdet i hele EU.

Med hensyn til at forbedre mobiliteten vil jeg gerne påpege, at det er afgørende at indføre en særlig visumpolitik, der er hurtigere og mindre bureaukratisk, så det gøres lettere at foretage udvekslinger med mandlige og kvindelige forskere fra tredjelande, herunder dem, hvormed der allerede er et betydeligt, videnskabeligt samarbejde, sådan som det kan være tilfældet med visse latinamerikanske lande.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for fru Locatellis betænkning om et europæisk partnerskab for forskere. Som universitetslektor forstår jeg, at EU har brug for flere forskere for at forbedre sin produktivitet og konkurrencedygtighed, særlig i lyset af konkurrencen fra andre store økonomier på verdensplan som f.eks. USA og Japan, såvel som andre udviklingsøkonomier som Indien og Kina. Af den grund er jeg derfor enig i ordførerens opfordring til medlemsstaterne om at sikre en åben, gennemsigtig, konkurrencebaseret ansættelse af forskere på grundlag af videnskabelig kvalitet.

- Betænkning: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for.

Nye teknologier har nu ændret vores liv, og fritidsaktiviteter er bestemt ikke udelukket fra denne proces.

Videospil er nu den foretrukne fritidsaktivitet hos unge i og uden for EU. Mange videospil henvender sig faktisk til voksne, med et indhold, der i mange tilfælde er uegnet for børn.

Når man derfor tager højde for Kommissionens meddelelse af 22. april 2008 om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil, er der et presserende behov for at regulere mærkning og indføre foranstaltninger som f.eks. en "rød knap" eller det online-PEGI-system, der er omfattet af programmet European Safer Internet.

Det er også vigtigt for medlemsstaterne fortsat at arbejde tæt sammen for at fremme beskyttelsen af børn og at bistå erhvervet med at udvikle systemer, der tjener dette formål.

Vi skal ikke overse, at for at opnå dette mål er vi også nødt til at vinde opbakning fra producenterne og frem for alt forældrene, som er de primære kontrolredskaber i familien.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg har stemt for Manders-betænkningen om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil. Jeg gjorde det med en let modvilje. Risikoen er, at en berettiget bekymring i nogle tilfælde bliver til en "moralisk panik", som bevidst står i misforhold til problemets omfang. Jeg går ikke nødvendigvis ind for at gå længere, end vi allerede har gjort.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Denne betænkning indeholder en hel række krav til, hvad medlemsstaterne skal gøre for at begrænse den skadelige brug af videospil: Skoler skal informere børn og forældre om fordele og ulemper ved videospil. Forældre skal træffe foranstaltninger til at undgå negative følger, når deres børn spiller videospil. Medlemsstaterne skal undersøge værdien af at indføre en "rød knap", der kan installeres på spilheder og computere for at blokere adgangen til visse spil. Der skal føres nationale oplysningskampagner over for forbrugerne. Ejere af internetcaféer skal forhindre børn i at spille spil, der er beregnet for voksne. Der skal indføres en særlig adfærdskodeks i hele EU for detailhandlere og producenter af videospil. Og medlemsstaterne skal indføre en lovgivning af civil- og strafferetlig karakter om detailsalg af voldelige tv-, video- og computerspil.

Videospil til mindreårige forbindes med mange foruroligende, kulturelle og sociale problemer. Det er imidlertid netop af denne grund, medlemsstaterne er nødt til at finde løsninger, der passer til deres egen kultur og deres egne værdier, så de har et demokratisk grundlag i medlemsstaternes egne befolkninger. Belæringer fra EU-institutionerne har næsten den modsatte effekt.

Medlemsstaternes evne til at finde frem til forskellige fremgangsmåder i dette spørgsmål er også vigtig, for at vi kan udbygge vores erfaringer og viden på området.

Af disse grunde stemte jeg nej til denne betænkning ved den endelige afstemning.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jeg vil gerne tale om videospilindustrien, som har en årlig omsætning på næsten 7,3 mia. EUR. Da videospil er ved at blive mere populære hos både børn og voksne, er det vigtigt med en politisk debat om de lovgivningsmæssige rammer for dem. Nogle videospil hjælper med at udvikle opfattelsesevnen, og at få viden er af væsentlig betydning for livet i det 21. århundrede. Jeg vil dog gerne påpege, at videospil med voldeligt indhold, som er rettet mod voksne, kan have negativ indvirkning på især børn.

Vi har derfor pligt til at beskytte forbrugerne, især børnene. Børn bør ikke kunne købe videospil, der ikke er rettet mod deres aldersgruppe. Indførelsen af PEGI, det paneuropæiske spilinformationssystem med aldersinddeling, har bidraget til at øge gennemsigtigheden, når der købes spil til børn, men detailhandlere har stadig ikke den fornødne viden om videospils skadelige indvirkninger på børn. Det er aktuelt og væsentligt at øge opmærksomheden om disse negative indvirkninger på børn, og det er nødvendigt med et samarbejde med producenter, detailhandlere, forbrugerorganisationer, skoler og familier. Medlemsstaterne skal indføre foranstaltninger, der forhindrer børn i at købe videospil, der er rettet mod ældre aldersgrupper. Samtidig bifalder jeg Kommissionens og Rådets forslag om regler for mærkning af videospil og oprettelse af en frivillig adfærdskodeks for interaktive videospil, der er rettet mod børn.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg har stemt for hr. Manders' initiativbetænkning, hvori der fokuseres særligt på emnet videospil.

Markedet for videospil er et hurtigtvoksende, globalt marked. Videospil er imidlertid ikke længere rettet kun mod børn, idet et stadigt stigende antal af dem er beregnet specielt for voksne. Netop derfor er indholdet i mange spil ikke egnet for vores børn, og det kan endog være skadeligt for dem.

Det er sandt, at videospil kan bruges til uddannelsesmæssige formål, men kun på den betingelse, at de bruges i overensstemmelse med deres oprindelige formål for hver aldersgruppe. Af den grund skal vi være særligt opmærksomme på PEGI-systemet til inddeling af spil. Online-PEGI-versionen er en hjælp for forældre og mindreårige, idet den både giver tips om, hvordan man kan beskytte mindreårige, og giver forskellige oplysninger om onlinespil.

I betænkningen understreger man også nødvendigheden af, at medlemsstaterne sikrer, at der gennemføres passende kontrolforanstaltninger med hensyn til onlinekøb af videospil, således at mindreårige forhindres i at få adgang til spil med indhold, der ikke er passende for deres alder, men som er rettet mod voksne eller en anden aldersgruppe. Ordføreren foreslår også, at der udvikles en "rød knap", som giver forældre mulighed for at deaktivere et spil med indhold, der ikke er passende for barnets alder, eller indskrænke mindreåriges adgang i visse tidsrum.

Zuzana Roithová (PPE-DE), skriftlig. – (CS) Trods advarsler fra eksperter undervurderer forældre indvirkningen af computerspil på udviklingen af deres børns personlighed. I mellemtiden udsættes børn og unge i timevis i træk for indvirkningerne af aggressivt eller seksuelt indhold i computerspil. Børn imiterer spillene, hvilket kan få tragiske følger. Fremtidens gadekriminelle vil blive blot ét resultat af den indflydelse, aggressive spil har på adfærd, psyke og vaner, der viser sig senere i livet.

Jeg støtter derfor, at der udformes et etisk kodeks for detailhandlere og producenter af videospil.

Modsat ordføreren mener jeg naturligvis, at vi har brug for ikke blot frivillige, men også bindende, fælles regler i EU. Med dette forbehold har jeg derfor stemt for betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Manders-betænkningen om beskyttelse af forbrugere, især mindreårige, i forbindelse med brugen af videospil. Jeg mener, at det af pædagogiske grunde er meget vigtigt at spille videospil. Der findes ikke desto mindre enorme mængder af software målrettet voksne, som er præget af en nærmest umotiveret brug af vold. Af den grund må vi sikre tilstrækkelig beskyttelse af børn, også ved at forhindre dem i at få adgang til potentielt skadeligt indhold, der er rettet mod en anden aldersgruppe. Endelig mener jeg, at en standardiseret mærkning af videospil vil føre til en bedre forståelse af mærkningssystemer og samtidig fremme det indre markedes funktion.

- Betænkning af Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen.

Israel er en vigtig partner for EU i Mellemøsten og i forbindelse med den europæiske naboskabspolitik.

En fællesskabsaftale om luftfart vil skabe en sektor med ensartede vilkår for alle EF-luftfartsselskaber og for alle israelske luftfartsselskaber og vil give passagerer i alle medlemsstater mulighed for at nyde godt af ens vilkår og større konkurrence mellem flyselskaberne. Det vil formentlig føre til flere, billigere og bedre luftfartstjenester mellem EU og Israel.

Det er EU's opgave at sikre implementeringen af fælles standarder, der er kompatible med europæiske standarder, i EU's forbindelser med partnerne i Middelhavsområdet. Dette kan kun sikres via en samlet aftale forhandlet på fællesskabsniveau, som fastsætter forskriftssamarbejde eller som minimum sikrer gensidig anerkendelse af luftfartsstandarder og -procedurer.

Jeg mener derfor, at de omfattende forhandlinger med Israel er et fundamentalt skridt mod yderligere udvikling i luftfartsforbindelserne mellem EU og Israel og udvidelsen af det fælles luftfartsområde i hele Euro-Middelhavsområdet. Indgåelse af aftalen vil resultere i stigende muligheder for økonomisk og social udvikling for både flyselskaberne og passagerne.

Chris Davies (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg forstår ikke, hvordan Parlamentet, der har forlangt, at Israel ophæver den økonomiske blokade af Gaza, i dag kan have stemt for en betænkning, som har til formål at øge vores samarbejde med det land.

Sidste tirsdag var en ret typisk dag ved grænseovergangene i Gaza. Israel tillod indførsel af en begrænset mængde mad, nogle hygiejneprodukter, noget madolie og tung dieselolie, i alt 110 vognladninger – skønt UNRWA fortæller, at Gazastriben har brug for 500 vognladninger forsyninger hver dag.

Der blev ikke givet tilladelse til at indføre skrivepapir til skolerne, intet tøj, ingen møbler, intet elektrisk udstyr og ingen genopbygningsmaterialer. Gaza er blevet bombet i stumper og stykker, og Israel tillader ikke en genopbygning. Elendigheden fortsætter.

Parlamentets formand har været der, Javier Solana har været der, nationale parlamentsmedlemmer har været der, medlemmer af Europa-Parlamentet har været der, selv Tony Blair har været der. Alle har opfordret til, at lidelserne blev bragt til ophør, og alligevel har Israel ikke ændret noget.

Det var ikke det rette tidspunkt at støtte denne betænkning på.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod denne betænkning, der har til formål at oprette et fælles luftfartsområde med Israel. Til trods for påstande om det modsatte er det ikke bare en teknisk betænkning. Der er snarere tale om, at EU som Israels største handelspartner tydeligvis vil give Israel store forretningsmæssige gevinster ved at indgå en fælles luftfartsaftale.

Men på baggrund af de seneste begivenheder i Gaza, hvor civile bliver brutalt og vilkårligt nedslagtet, og Gazas infrastruktur bliver jævnet med jorden, hvorved europæisk udviklingsbistand til milliarder tilintetgøres, på baggrund af Europa-Parlamentets afgørelse i december sidste år om at udsætte opgraderingen af EU's forbindelser med Israel og på baggrund af den fortsatte tilsidesættelse af FN's resolutioner og udvidelsen af bosættelserne på Vestbredden og i Jerusalem og endvidere på baggrund af mit eget besøg i Gaza for nylig, hvor jeg ved selvsyn så, at Israel simpelthen ikke har ophævet belejringen af Gaza for at lade livsvigtig humanitær bistand komme ind, anser jeg det for helt malplaceret, at Parlamentet godkender denne aftale.

Den særlige handelsaftale med Israel burde suspenderes, indtil Israel overholder menneskeretlige standarder og indgår i egentlige konstruktive forhandlinger med sine naboer om at gennemføre tostatsløsningen på konflikten.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg afholdt mig fra at stemme ved den endelige afstemning om luftfartsaftalen mellem EF og Israel som protest mod den igangværende krise i Palæstina. Jeg mener, det er upassende at opgradere forbindelserne med Israel, før landet gør en samordnet indsats for at mildne palæstinenserne lidelser og indgår i en vedvarende politisk dialog for at nå en tostatsløsning på regionens problemer.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vi anser det for uacceptabelt, at vi debatterer, og at Europa-Parlamentet foreslår en aftale med Israel om oprettelse af et fælles luftfartsområde mellem EU og Israel, mens nedslagtningen af det palæstinensiske folk i den morderiske krig, den israelske regering har indledt mod dette folk i Gazastriben, stadig er i frisk erindring.

Forslaget om en sådan aftale bekræfter, at EU har et strafferetligt ansvar, idet EU med sin hykleriske kurs og afventende holdning helt grundlæggende belønner og styrker Israel og den nye krig, landet har indledt, og som har forårsaget en enorm humanitær katastrofe blandt det palæstinensiske folk, hvor over 1 300 palæstinensere er døde, heraf et overvældende flertal af civile, kvinder og børn, over 5 000 er såret, og den civile infrastruktur i Gaza, bl.a. skoler og FN-bygninger, er totalt ødelagt.

Det støtter også Israels hensigt om at jævne sneisevis af huse i Østjerusalem med jorden og dermed rykke over 1 000 palæstinensere op med røde i nok et forsøg på at smide det palæstinensiske folk ud af Jerusalem og gøre det endnu sværere at finde en løsning i Mellemøsten.

Aktioner som denne støtter overordnet den imperialistiske politik i det område, som indgår i EU, USA og NATO's imperialistiske planer for Mellemøsten generelt. Men folk styrker deres solidaritet og kamp på det palæstinensiske folks side for en uafhængig geografisk forenet palæstinensisk stat inden for 1967-grænserne, der har sin hovedstad i Østjerusalem.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for min betænkning om udvikling af et fælles luftfartsområde med Israel. Det ville være overflødigt, at jeg her gentog begrundelserne herfor. Det siger sig selv, at disse begrundelser fremgår af selve betænkningen.

– Forslag til forordning (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod betænkningen, fordi der på grund af usikkerheden om bestandene bør være forbud mod fiskeri efter almindelig tun, indtil bestandene er genoprettet.

– Forslag til beslutning (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg bakker kraftigt op om denne beslutning, der opfordrer til en omgående våbenhvile mellem Sri Lankas hær og LTTE for at give civilbefolkningen mulighed for at forlade krigszonen. Den fordømmer al vold og chikane, der forhindrer civile i at forlade konfliktområdet. Den fordømmer endvidere angreb på civile som dokumenteret af Den Internationale Krisegruppe. Begge parter skal respektere international humanitær ret og beskytte og hjælpe civilbefolkningen både i krigszonen og i det sikre område. Europa-Parlamentet er også bekymret over rapporter om alvorlig overbefolkning og dårlige vilkår i de flygtningelejre, den srilankanske regering har etableret. Vi har forlangt, at såvel nationale og internationale humanitære organisationer som journalister får fuld og uhindret adgang til krigszonen og til flygtningelejrene, og vi opfordrer den srilankanske regering til at samarbejde med lande og hjælpeorganisationer, der kan og vil evakuere civile.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg ser positivt på dagens beslutning om Sri Lanka. Det, der sker i den nordlige del af landet, er en tragedie, som stort set er skjult for verdens øjne, eftersom humanitære organisationer og journalister ikke har haft fri adgang til at se, hvad der sker, men i vid udstrækning er nødt til at bygge på ensidig information. Selv før regeringens militære aktion har det været umuligt at få en åben debat på grund af chikane af pressen og politisk forfølgelse.

Der kan ikke blive tale om en langsigtet militær løsning på konflikten, men kun om en politisk løsning, der anerkender alle menneskers rettigheder på øen. Der skal indføres en omgående våbenhvile på begge sider for at mildne de enorme menneskelige lidelser. Hvis det tamilske folks interesser kommer først, som det hævdes fra begge sider, hvorfor er disse fortsatte lidelser så nødvendige? Hvilket formål tjener det, når der

skal findes en langsigtet løsning? Fredsforhandlingerne skal involvere alle parter. Kanalerne skal være åbne for dialog, hvis det er det, begge parter ønsker. Men vold og undertrykkelse skal bringes til ophør, og menneskerettighedsinstrumenter og retsstatsprincipper aktivt gennemføres, hvis folk skal have tillid til resultatet. Det internationale samfund står klar til at bistå, både med afhjælpningen af de akutte lidelser og på længere sigt.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Den 9. september 2006, den 5. februar 2009 og i aftes førte vi forhandlinger i Parlamentet om den vedvarende og håbløse konflikt mellem tamilerne og singaleserne på øen Sri Lanka. Jeg deltog i alle disse forhandlinger. I den forbindelse har jeg altid opfordret til, at vi ikke tog parti i denne konflikt, men i stedet sørgede for at få begge sider til at vedtage en fredsftale. Under alle omstændigheder må en sådan aftale føre til en selvstyrende tamilsk region i den nordøstlige del af landet.

I aftes argumenterede hr. Tannock og hr. Van Orden for det stik modsatte. De henviser til de uhyrligheder, den tamilske modstandsbevægelse har begået, og ønsker at tilbyde den singalesiske regering al mulig støtte. Med denne holdning ser man bort fra, at begge sider gør brug af uacceptabel vold, og at det var regeringen, der afbrød den fredsproces, nordmændene havde sat i gang.

Det glæder mig, at der er vedtaget en beslutning i dag, som medtager de fleste af de ændringsforslag, hr. Evans fremsatte, og hvori der opfordres til humanitær bistand, mægling og en fredelig løsning på konflikten.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. – (DE) Den srilankanske hær handler med den største brutalitet i sin krig mod De Tamilske Tigres Befrielsesfront (LTTE) uden nogen som helst form for hensyn til civile. Civile bliver ustandselig dræbt eller såret under denne hærs angreb. Hundredtusindvis er spærret inde, og mange har ikke adgang til humanitær bistand. Den Internationale Røde Kors Komité har beskrevet det som en af de mest katastrofale situationer, de nogensinde har været ude for.

Begge sider, den srilankanske hær og LTTE, skal omgående indstille alle kampe. Alle internationale organisationer og regeringer bør kræve dette.

I Udenrigsudvalget fik den britiske konservative Charles Tannock, der repræsenterer Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, tilslutning til sit krav om en "midlertidig våbenhvile". Det ville have støttet den srilankanske regerings brutale krigspolitik og givet grønt lys for angreb på civile.

Jeg stemte for beslutningen, fordi flertallet i Europa-Parlamentet, herunder PPE-DE-Gruppen, heldigvis ikke i sidste ende fulgte hr. Tannock og de britiske konservatives inhumane politik, og stemte for kravet om øjeblikkelig våbenhvile.

Ved at sætte LTTE på EU's liste over terrororganisationer positionerede EU sig på den ene side og gav LTTE en de facto tilladelse til at fortsætte skyderierne. Som følge heraf blev forhandlingerne, der på det tidspunkt var i gang under norsk mægling, blæst ud af kurs og kunne kun med store vanskeligheder fortsættes uden for EU.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg er enig i forslaget til beslutning om forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka og stemte derfor for vedtagelse. På baggrund af den nødsituation, som ca. 1 70 000 civile befinder sig i, idet de er fanget i krigszonen mellem Sri Lankas hær og De Tamilske Tigre (LTTE) uden adgang til den mest basale hjælp, er der efter min mening brug for en øjeblikkelig midlertidig våbenhvile mellem Sri Lankas hær og LTTE for at give civilbefolkningen mulighed for at forlade krigszonen. Jeg mener også, at nationale og internationale humanitære organisationer bør indrømmes adgang til krigszonen.

– Betænkning af Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen. Som det gamle indianske ordsprog siger, så arver vi ikke jorden fra vores forældre; vi låner den fra vores børn. Landbrugsarealerne i Sydeuropa skriger deres advarsler ud. De lider under stigende miljøbelastning med negative følger som forstyrrelse af den hydrogeologiske balance, stigende vandstand i havet og deraf følgende forsaltning af jorden, tab af landbrugsjord, forringelse af biodiversiteten og øget sårbarhed over for brande, plantesygdomme og dyresygdomme.

Det står således klart, at et af indsatsområderne for landbruget må være at udarbejde en fælles interventionsplan, hovedsagelig gennem programmer, med det formål at forebygge jordbundsforringelsen og beskytte landbrugsjorden.

De spørgsmål, der vedrører bekæmpelse af jordbundsforringelsen, skal nødvendigvis omfatte en strategi til jordbundens bevarelse, hvor der er større fokus på de hydrauliske systemer til landbruget og på skovrejsningsprogrammer. Særlig vigtige er "dry farming-teknikkerne", afgrøderotation, valget af de genotyper, der passer bedst til dyrkningsmiljøet, samt kontrol af evapotranspiration.

Vi må også sørge for passende uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer til både sektorens ansatte og offentligheden med det dobbelte formål at søge specifikke løsninger og gøre brugerne opmærksomme på behovet for en mere bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og jorden.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jordbundsforringelse er et problem, vi ikke kan se bort fra. Jeg er derfor glad for initiativet til at udarbejde en betænkning med det særlige formål at bekæmpe dette problem. Landbrug er den bedste metode til at standse dette fænomen, dog for så vidt jordbunds- og klimaforholdene respekteres i processen.

Som jeg også har fremhævet med de ændringsforslag, jeg har stillet, og som Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har godkendt, mener jeg imidlertid, at denne betænkning skal anvendes i hele EU. Desværre er klimaforandring og jordbundsforringelse ikke længere isolerede fænomener, og vores strategi skal derfor være sammenhængende i hele EU på grundlag af solidaritetsprincippet.

Som ordføreren også understreger, er det ikke blot nødvendigt, at vi erkender dette jordbundsforringelsesproblem, men vi må også bevilge de nødvendige finansielle ressourcer til at bekæmpe de negative virkninger heraf. Det glæder mig, at der gennem den europæiske genopretningsplan er øremærket 500 mio. EUR til foranstaltninger med henblik på tilpasning til de nye udfordringer, klimaforandringerne medfører. Dog er der her tale om kortsigtede foranstaltninger. Jeg tror, EU har brug for en integreret, finansielt støttet aktionsstrategi til at forebygge og bekæmpe virkningerne af klimaforandringen, især jordbundsforringelse.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om forringelse af landbrugsarealerne i EU og navnlig i Sydeuropa, fordi jeg mener, at retningslinjerne for den fælles landbrugspolitik skal indeholde instrumenter, der sigter mod at bekæmpe virkningerne af klimaforandringerne og beskytte jordbunden.

Jeg skal understrege betydningen af at oprette et EF-tørkeobservatorium og styrke EU's samordnede brandberedskab.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det er en beklagelig holdning, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater har lagt for dagen, idet den har afvist forskellige forslag i betænkningen for at få sit eget alternative forslag, som vi afviser, godkendt. Til trods for at den fremsatte betænkning på forskellige områder er utilstrækkelig, er vi enige i mange af aspekterne, især at landbrug er det bedste middel til at forebygge jordbundsforringelse og kræver en behørigt begrundet strategi for at kunne opretholdes. Vi anser også det bidrag, landbrugerne yder til bekæmpelse af ørkendannelse, og den centrale rolle, producenterne spiller for bevarelse af beplantningen i områder, der er ramt af vedvarende tørke, for afgørende. Vi er også enige i, at det intensive landbrug, der i vid udstrækning fremmes af agroindustrien, bidrager negativt til jorderosionen og gør jorden uproduktiv.

Vi mener imidlertid, at betænkningen burde være gået længere med at placere ansvaret hos EU's regeringer og landbrugspolitikker såsom i Portugal, idet det er disse politikker, der har ført til overudnyttelse af jord og vand og forårsaget miljøskader. Vi mener stadig, at disse problemer kan overvindes ved at bryde med disse landbrugspolitikker. Vi går ind for at koble landbrugsstøtte til produktion og give lande som Portugal mulighed for at øge deres produktion af landbrugsfødevarer og til, generelt, at modernisere deres primære sektor.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) I denne betænkning, der ikke er led i nogen lovgivningsproces, opfordres der bl.a. til etablering af en EU-skovpolitik, en særlig EU-fond til finansiering af forebyggende foranstaltninger i forbindelse med klimaforandringerne og et EU-finansieret observatorium for tørke og lignende.

Vi mener, at det miljømæssige ansvar for landbrugsjord først og fremmest skal ligge hos medlemsstaterne. Der er ingen grund til at erklære, at medlemsstaterne på dette område er ude af stand til at handle.

Som sædvanlig bemærker Junilisten, at det i denne situation er heldigt, at Europa-Parlamentet ikke har fælles beslutningsbeføjelser vedrørende EU's landbrugspolitik. Ellers ville EU gå i protektionismens fælde og øge subsidierne til forskellige særinteresser inden for landbruget.

Jeg har stemt imod betænkningen.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Klimaforandringerne fremskynder jordbundsforringelser og ørkendannelse, især i de sydøsteuropæiske medlemsstater, bl.a. Rumænien. Derfor må disse fænomener bekæmpes på en samordnet måde, ved at Kommissionen koordinerer en konsekvent revision af landbrugspolitikkerne og udveksling af erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne.

Jeg er overbevist om, at der er talrige eksempler på effektiv vand- og jordbundsforvaltning og brug af resistente afgrøder, som kan genoprette jordbunden. Der findes specialiserede forskningsinstitutioner på dette område, bl.a. et, der faktisk ligger i det amt, jeg repræsenterer i Rumænien, nemlig Dolj. Når disse erfaringer udveksles og i højere grad udmøntes på områder, der er ramt af ørkendannelse, kan det medføre, at beskadigede arealer genoprettes til landbrugsformål, og produktionen dermed stimuleres. Det pilotprojekt, der er foreslået til fællesskabsbudgettet for 2009, er faktisk en lejlighed hertil. Jeg støtter ordførerens forslag om at oprette et europæisk center for tørkeovervågning.

Jeg opfordrer Kommissionen til at behandle dette spørgsmål med den allerstørste ansvarlighed som led i reformen af den fælles landbrugspolitik og give medlemsstaterne en række effektive finansielle instrumenter, der støtter bekæmpelsen af ørkendannelse, med henblik på at sikre et bæredygtigt landbrug og fødevarersikkerheden for Europas borgere.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg ser positivt på Aita-betænkningen, som behandler et emne, der er særdeles vigtigt ud fra både et socialt og økonomisk perspektiv. Jordbundsforringelse påvirker ikke blot tilværelsen for folk, der bor i de pågældende områder, men også potentialet for økonomisk udvikling. I Rumænien har vi i de seneste år set, hvilke skader dette fænomen kan forårsage. Der er tale om ødelagte huse og mennesker, der står uden basale livsfornødenheder, så de kan overleve, et fald i landbrugsproduktionen på op til 30-40 % og en sydlig region, der risikerer ørkendannelse.

De økonomiske virkninger af dette fænomen er uomtvistelige. F.eks. har borgerne i de ramte områder faldende indtægter samtidig med stigningen i fødevarerpriser. Det er grunden til, at EU i henhold til solidaritetsprincippet har en forpligtelse til at bidrage til bekæmpelsen af dette fænomen og støtte dem, der er ramt af det. Som jeg også foreslog i skriftlig erklæring 0021/2009, som jeg fremsatte sammen med nogle kolleger, har EU brug for en særlig finansiell mekanisme til at forebygge og bekæmpe følgerne af klimaforandringen. Det må være en fleksibel finansiell mekanisme, der kan hjælpe med at frigive midler på den kortest mulige tid, og som understøttes af en mellem- og langfristet strategi og handlingsplaner, hvori der tages hensyn til de forskelligartede følger af klimaforandringerne for EU's regioner.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg ser positivt på hr. Aitas betænkning om forringelse af landbrugsarealerne i EU og udfordringen for EU's landbrugspolitiske instrumenter.

Jeg bakker derfor op om betænkningens formål om at give nogle idéer, overvejelser og konkrete forslag, der kan undersøges, når tiden er inde, med henblik på at udarbejde en fælles strategi for gendannelse, bevarelse og forbedring af landbrugsjorden. På baggrund af den nuværende krise er det på sin plads at understrege, at beskyttelse af jordbunden gør det muligt at fastholde et produktionspotentiale, der har politisk og strategisk betydning, og at sikre en balance mellem import og eksport samt en vis autonomi og forhandlingskapacitet på multilateralt plan.

– Forslag til beslutning (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Det er vigtigt, at vi i denne tid med finansiell og økonomisk krise fastholder og styrker arbejdstagernes rettigheder for at sikre, at krisens omkostninger ikke rammer dem, der dårligst kan klare det. Det kunne alt for let ske, medmindre vi sikrer, at styrkeforholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere ikke får lov til at vende til arbejdsgivernes fordel. Jeg bakker derfor kraftigt op om denne beslutning. Jeg ville blot ønske, den var stærkere.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om medarbejdermedbestemmelse i selskaber med en europæisk statut. Vi har også brug for at fremme konstruktiv dialog mellem institutioner og medarbejdere i lyset af de seneste domme fra EF-Domstolen. Endvidere er jeg enig i det punkt, hvori der gives udtryk for behovet for, at Kommissionen tager fat på de grænseoverskridende problemer med hensyn til virksomhedsledelse, skattelovgivning og medarbejdernes økonomiske deltagelse i aktieprogrammer i forbindelse med denne konsultation.

– Forslag til beslutning (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for dette beslutningsforslag, fordi jeg støtter dette initiativ, hvori medlemsstaterne opfordres til at indføre samarbejdsmekanismer for at forebygge negative følger for familier, navnlig børn, ved at leve adskilt fra deres forældre og som følge af afstandene mellem dem.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Denne tekst om børn af vandrende arbejdstagere, der efterlades i oprindelseslandet, beskriver en hjertegribende situation, hvor børn overlades til sig selv sammen med mere eller mindre velmenende tredjeparter og bl.a. risikerer vanrøgt eller psykologiske problemer eller problemer med deres uddannelse og socialisering.

Dette viser, at immigration er et menneskeligt drama, der skaber umenneskelige situationer.

Der må gøres alt for at bringe dette i orden for at fremme familiernes enhed i velkendte kulturelle og sociale miljøer.

Kort sagt – og det er den eneste løsning – skal der gøres alt for at vende immigrationsstrømmene, råde dem, der er fristet til at forlade deres land, fra at gøre det, fremme udvikling og sikre, at familierne kun genforenes i oprindelseslandene.

Det er på den måde, man bør anvende de ressourcer, der er afsat til at "importere" eller akklimatisere mennesker i Europa, der tiltrækkes af de luftkasteller, man opretholder.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Det er velkendt, at Europa ønsker at tage sig af alting og være alle steder. Med denne beslutning om børn af vandrende arbejdstagere, der efterlades i oprindelseslandet, har Europa-Parlamentet nået højdepunktet af vanvid med forslag, der ikke blot er demagogiske, men også har til formål at gøre medlemsstaterne til de skyldige.

Vi får at vide, at EU ikke har været tilstrækkelig opmærksom på børn, der efterlades i deres lande, når forældrene udvandrer. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at forbedre situationen for disse børn, der efterlades i oprindelseslandet og garantere dem en normal udvikling med hensyn til uddannelse og samfundslivet. Man tror, man drømmer! Efter foranstaltninger til fremme af genforeningen af familierne i modtagerlandene og bopælsret til familierne selv, er det nu tid til foranstaltninger for de børn, der ikke udvandrer.

Immigrationsproblemet vil ikke blive løst på denne måde. Logikken er forkert. Det er ikke børnene, der bliver tilbage, som skal hjælpes; det er familierne og disse landes befolkninger, der skal hjælpes og tilskyndes til at blive hjemme.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) I takt med at hindringerne på tværs af grænserne i EU forsvinder, stiger mulighederne for at søge arbejde i et andet EU-land end ens eget. Det er en meget positiv udvikling, der giver folk chancen for at gøre noget selv for at forbedre deres egne og deres familiers liv.

Ordføreren erkender dette, men vælger ikke desto mindre stædigt at fokusere på de negative aspekter, som fraværet af en forælder, der søger en indtægt i udlandet, kan medføre.

Jeg synes, det er urimeligt, at Europa-Parlamentet styrer de enkelte medlemsstaters social- og uddannelsespolitik på den påtrængende måde, der foreslås. Vi må vise vores respekt for og tillid til, at medlemsstaterne og deres demokratisk valgte forsamlinger selv kan sørge for deres indbyggere og deres indbygges velfærd.

Jeg har derfor stemt imod denne beslutning.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om at forbedre situationen for børn af vandrende arbejdstagere efterladt i oprindelseslandet.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det ikke er nok at forpligte sig i den forbindelse. Vi har brug for konkrete foranstaltninger for at sikre disse børns normale udvikling med hensyn til sundhed, uddannelse og samfundslivet og garantere, at de bliver integreret i samfundet og senere på arbejdsmarkedet.

F.eks. skal de nationale myndigheder udvikle en række særlige uddannelsesprogrammer til at behandle dette problem. Ikke blot børn bør drage fordel af den slags programmer, det gælder også deres udvandrede forældre.

Sidstnævnte skal også inddrages i informations- og empowermentprogrammer, hvor de hører om de negative følger, det har for familielivet, især for deres børn, at tage til udlandet og arbejde.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Efter hr. Anderssons mundtlige forespørgsel vil jeg stemme for forslaget til beslutning om børn af vandrende arbejdstagere. Arbejdskraftmigrationen er faktisk steget støt i løbet af de seneste tiår, og de fleste af verdens vandrende arbejdstagere, nemlig 64 mio., bor i Europa. Endvidere mener jeg, at migration kan have en positiv virkning for husholdningerne i hjemlandet, fordi det gennem pengeoverførsler og andre kanaler mindsker fattigdommen og øger investeringerne i menneskelig kapital. Jeg er derfor enig i, at vi skal bede medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at forbedre situationen for børn, som er efterladt i oprindelseslandet, og sikre deres normale udvikling med hensyn til uddannelse og samfundslivet.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om børn af vandrende arbejdstagere efterladt i oprindelseslandet, da jeg synes, at disse børns situation skal forbedres betydeligt. Hvert barn har ret til en hel familie og en uddannelse, så de kan udvikle sig harmonisk. Jeg synes, vi skal støtte disse børn, da de er Europas og EU's fremtid.

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. – (EN) Vi er nødt til at gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe børn af immigranter med at udnytte deres potentiale og trives i deres nye miljø.

– Forslag til beslutning (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilisten er meget positivt indstillet over for de fremtidige EU-udvidelser. Dog er det af yderste vigtighed, at kandidatlandene rent faktisk opfylder de fastlagte krav og dermed er fuldt demokratiske retsstater ved tiltrædelsen. Københavnskriterierne skal være opfyldt, den lovgivning, vi er enige om, skal ikke bare være indført, men skal også håndhæves i praksis, og retssikkerheden skal være i orden.

De tre lande, vi har drøftet i dag, har bestemt potentiale til at blive medlemsstater i fremtiden, men det er vigtigt, at vi ikke lempet på kravene. Erfaringerne viser, at fremskridtene går hurtigst, før der indledes forhandlinger om medlemskab, og går langsommere under forhandlingerne, især hvis det er opfattelsen, at disse forhandlinger går i retning af et vellykket resultat.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Jeg stemte for beslutningen om statusrapport 2008 for Kroatien, og jeg glæder mig over, at Europa-Parlamentet har vedtaget denne beslutning med et stort flertal.

I beslutningen roses Kroatien for de fine resultater, der er nået i 2008, med hensyn til vedtagelse af love og gennemførelse af de reformer, som er nødvendige for at opnå EU-medlemskab. Disse resultater må til stadighed styrkes gennem vedtagelse og gennemførelse af reformer.

Jeg mener, at grænsekonflikten mellem Slovenien og Kroatien vil kunne løses til begge parter tilfredshed takket være kommissær Rehns personlige engagement, således at der kan gøres hurtige fremskridt med tiltrædelsesforhandlingerne. Et vellykket resultat kræver naturligvis konsensus og især velvilje hos den slovenske og kroatiske regering til at finde en tilfredsstillende og bæredygtig løsning.

Og vi må ikke blot se på Kroatien i denne beslutning. Vi må ikke glemme den pionerrolle, Slovenien har spillet, som bidrog væsentligt til at starte den proeuropæiske proces på Balkan. Slovenien var det første Balkanland, der blev medlem af EU og Schengenområdet, det er blevet medlem af euroområdet, og det er et inspirerende eksempel for andre Balkanlande.

Jeg mener, at tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien vil blive afsluttet inden udgangen af 2009.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg er ikke enig i forslaget til beslutning om statusrapporten for Kroatien og har derfor stemt imod det. Som jeg har sagt mange gange før, mener jeg ikke, at Kroatien har gjort tilstrækkelige fremskridt. Lad dem give det tilbage, som de stjal fra vores istriske og dalmatiske flygtninge fra 1947 og frem. Da, og først da, vil vi kunne drøfte Kroatiens tiltrædelse af EU. Hvis konflikten om ejendommen, der tilhører de fordrevne fra Istrien, Rijeka og Dalmatien, ikke definitivt løses, vil den nemlig gøre en dialog mellem de to folkeslag umulig.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *skriftlig*. – (PL) Jeg værdsætter enhver indsats, også de foranstaltninger, der er truffet både af Kroatien selv og af EU, med henblik på at styrke de eksisterende relationer mellem de to partnere. Jeg vil gerne opfordre til yderligere samarbejde og en fælles løsning af de eksisterende problemer, især fordi den kroatiske regering ønsker at løse både de interne og bilaterale problemer, landet i øjeblikket

har. I den europæiske solidaritets ånd bør vi uden at gøre forskel eller skabe barrierer bistå dem i denne bestræbelse.

– Forslag til beslutning (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om rapporten for 2008 om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse. I betragtning af opbremsningen i Tyrkiets reformproces skal den tyrkiske regering bevise sin politiske vilje til at fortsætte reformprocessen, som den forpligtede sig til i 2005, i retning af et mere demokratisk og pluralistisk samfund.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi går ind for Tyrkiets tiltrædelse af EU, forudsat at landet opfylder Københavnskriterierne, og den tyrkiske befolkning bakker op om tiltrædelsen. Vi beklager imidlertid, at vi ikke kunne stemme for forslaget til beslutning om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse, som der blev stemt om i dag. Beslutningsforslaget indeholder desværre både alvorlige mangler og fejladresserede krav. I punkt 20 fremsættes der f.eks. urimelige krav over for et demokratisk parti. I punkt 29 tilskyndes Tyrkiet til at arbejde tæt sammen med IMF, og i punkt 31 hævdes det, at Tyrkiet er forpligtet til at indgå frihandelsaftaler med tredjelande. Forslaget til beslutning kommer ikke i tilstrækkelig grad ind på brud på menneskerettighederne eller på den kritiske situation for nationale mindretal, især kurderne. Det armenske folkemord nævnes slet ikke, hvilket adskiller dette beslutningsforslag fra tidligere beslutninger fra Parlamentet.

Marine Le Pen (NI), skriftlig. – (FR) Endnu en gang har Parlamentet helt igennem hyklerisk vedtaget en beslutning, hvori man beder den tyrkiske regering vise sin politiske vilje til at fortsætte sine reformer.

Sandheden er, at De for enhver pris og imod de europæiske befolkningers ønsker vil fortsætte forhandlingerne om Tyrkiets tiltrædelse af EU til trods for, at Tyrkiet fortsat afviser at anerkende Cypren og til trods for, at de demokratiske reformer er gået i stå.

De skulle have tilbudt Tyrkiet et privilegeret partnerskab, men i så fald skulle De have erkendt, at Tyrkiet ikke er en europæisk stat og dermed ikke har nogen plads i EU.

Det er på høje tid at respektere de europæiske befolkningers mening – for de fleste er stærke modstandere af Deres skæbnsvangre projekt – og opgive tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet én gang for alle.

På et tidspunkt, hvor de europæiske nationer kæmper mod fundamentalistiske netværk, og hvor vores princip om sekularisme i Frankrig udfordres af den øgede militante islamisme på vores jord, skal jeg højtideligt minde om, at det er særdeles farligt at fortsætte tiltrædelsesforhandlingerne med en nation, som uden tvivl er respektabel, men hvis regering forsvarende den radikale islamisme.

Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Som i de tidligere beslutninger om Tyrkiet sætter fru Oomen-Ruijters heller ikke spørgsmålstegn ved det Bruxelles-europæiske dogme om, at "Tyrkiet skal tiltræde EU". Således åbnede hr. Sarkozy to kapitler i tiltrædelsesforhandlingerne, mens han var formand for EU-institutionerne, og forrædte endnu en gang sine valgløfter.

Vores befolkning afviser imidlertid indlemmelsen af dette asiatiske land med en befolkning, der er blevet 99 % muslimsk siden det armenske folkemord og de andre kristne samfunds forsvinden. Dette land ledes af et islamistisk parti, og dets hær har besat et EU-medlem, Republikken Cyprens territorium. De husker også, at tyrkerne gennem århundreder har været den væsentligste trussel mod Europa. Det var først i det 19. århundrede, at grækere, rumænere, bulgarere og serbere kastede det ottomanske åg af sig.

Den stædighed, hvormed eurokraterne forsøger at give Tyrkiet adgang til Europa, er den samme stædighed, hvormed de pådutter os Lissabontraktaten, og den viser, hvor antidemokratisk og antieuropæisk Bruxelles' udgave af Europa er. Den 7. juni vil vores folk få chance for at udtrykke deres vilje til at bygge et nyt Europa, et Europa af frie og suveræne europæiske nationer.

Kartika Tamara Liotard og Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) I Parlamentet er der tre synspunkter vedrørende Tyrkiets fremtidige tiltrædelse af EU.

Det første synspunkt, som den tidligere amerikanske præsident George W. Bush stod for, er, at tiltrædelsen er meget ønskelig, da Tyrkiet kan levere en masse billig arbejdskraft og soldater og er et loyalt NATO-medlem.

Det andet synspunkt er, at Tyrkiets tiltrædelse altid vil være uønskværdig, da landet opfattes som asiatisk, islamisk, for stort og for farligt.

Vi og vores gruppe har altid støttet det tredje synspunkt, som er, at Tyrkiet skal kunne tilslutte sig EU, hvis det er ønskeligt. Det er vigtigt for mange europæere af tyrkisk oprindelse.

Før vi når så langt, skal landet blive et fuldstændigt demokrati uden politiske fanger, uden forbudte medier og uden forbudte politiske partier. Det kurdiske sprog skal være ligeværdigt inden for administration, uddannelse og medier, den høje spærregrænse til parlamentet på 10 % skal afskaffes, og det kurdiske område i sydøst skal have selvstyre i en decentraliseret stat. Folkemordet på armenierne i 1915 må ikke længere benægtes, på samme måde som det heller ikke er acceptabelt, hvis tyskerne benægtede folkemordet på jøderne mellem 1938 og 1945. Fru Oomen-Ruijtsens beslutningsforslag er alt for vagt i den henseende. Af den grund beklager vi at sige, at vi føler, vi må stemme nej.

Jules Maaten (ALDE), skriftlig. – (NL) Det hævdes i punkt 45 i fru Oomen-Ruijtsens beslutningsforslag, at EU's tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet bør udvides. Folkepartiet for Frihed og Demokrati i Nederlandene (VVD) har væsentlige indsigelser mod dette. Efter VVD's mening har Tyrkiet gjort for små fremskridt i de senere år, og der er derfor ingen grund til at fremskynde forhandlingerne.

VVD mener nemlig, at Tyrkiet først skal indgå en række faste forpligtelser. Hvis Tyrkiet ikke har overholdt disse inden udgangen af i år, er VVD af den opfattelse, at tiltrædelsesforhandlingerne skal stilles i bero. Vi mener ikke, at tiden er inde til at sende Tyrkiet positive signaler. I stedet er det på tide, at Tyrkiet sender EU positive signaler.

Til trods for vores væsentlige modstand mod punkt 45 har VVD-delegationen besluttet at stemme ja til beslutningsforslaget i sin helhed, da vi faktisk er enige i resten af teksten.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), skriftlig. – (EL) Jeg stemte for fru Oomen-Ruijtsens beslutningsforslag i sin helhed. Imidlertid vil jeg gerne udtrykkeligt erklære, at jeg er uenig i og ikke er bundet af og derfor stemte imod ændringsforslag 9 til punkt 40 i teksten, der oprindeligt blev fremsat af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og suppleret af ordføreren. Ændringsforslaget lyder som følger: "med forbehold af midlertidige overgangsundtagelser" (vedrører midlertidige overgangsundtagelser fra EU's fire grundlæggende frihedsrettigheder) og føjes til den endelige tekst. I min stemmeforklaring vil jeg gerne gøre det klart, at det på ingen måde er bindende for mig, og som sådan støtter jeg ikke det pågældende ændringsforslag, fordi jeg mener, det forstyrrer processen med at finde frem til en demokratisk og europæisk løsning på Cypernproblemet.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg har støttet dette beslutningsforslag, der detaljeret beskriver Tyrkiets relationer med EU og den nødvendige proces for at opnå medlemsstatus.

Både jeg og dem, jeg repræsenterer, bakker stærkt op om Tyrkiets EU-kandidatur og ikke kun på grund af de gode relationer mellem vores lande. Vi mener oprigtigt, at EU har et kolossalt potentiale til at udvirke forandring. Som borgere fra de østeuropæiske medlemsstater kan bekræfte, udløser det en radikal forandring både i den interne offentlige debat og i landets udenrigspolitiske muligheder, hvis man får et klart europæisk perspektiv.

Jeg er overbevist om, at når Tyrkiets medlemsstatus bliver et spørgsmål om "hvornår" snarere end "om", kan det blive lettere at løse op for de spændinger, der nærer den aktuelle sociale polarisering. Det er netop derfor, EU skal give Tyrkiet et klart signal om, at landets tiltrædelsesprocedure kan afsluttes inden for en rimelig tidshorisont, hvilket vil give det nødvendige incitament til reformprocessen og samarbejdet om spørgsmål af fælles interesse.

På den anden side ændrer denne realitet ikke det forhold, at EU indtil da forventer, at de tyrkiske myndigheder til stadighed og uden tøven påtager sig rollen som partner og fremtidigt EU-medlem, også i sine relationer med de relevante aktører i Mellemøsten og Eurasien.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Som socialdemokrat stemte jeg for dette beslutningsforslag for at støtte Tyrkiet i tiltrædelsesprocessen. Jeg beder indtrængende Kommissionen og Rådet om at fremskynde forhandlingsprocessen, som omfatter åbningen af et energikapitel, især i den nuværende økonomiske krise og under hensyntagen til den vigtige rolle, Tyrkiet kan spille gennem sit bidrag til Europas energisikkerhed.

Jeg ser også positivt på, at det tyrkiske parlament i maj 2008 vedtog en pakke beskæftigelsesforanstaltninger, der har til formål at fremme beskæftigelsesmulighederne for kvinder, unge og handicappede. Dog må jeg udtrykke bekymring over arbejdsmarkedets dårlige forfatning, idet kun 43 % af den erhvervsaktive befolkning har arbejde, og især over faldet i den generelle beskæftigelsesfrekvens blandt kvinder.

Jeg støtter de henstillinger, der er rettet til den tyrkiske regering om fortsat at gennemføre håndgribelige foranstaltninger med det formål at konsolidere kvinders rolle i de politiske, økonomiske og finansielle sektorer, f.eks. ved at bruge midlertidige foranstaltninger for at sikre, at de inddrages aktivt i politik.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt imod forslaget til beslutning om rapporten for 2008 om Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse. Faktum er, at der er for mange uløste spørgsmål til, at vi kan hævde, at der er sket betydelige fremskridt med tiltrædelsesforhandlingerne, som blev indledt for næsten fire år siden. Jeg taler om den kurdiske befolknings situation, om dødsstraffen, der stadig er gældende i Tyrkiet, og om de kulturelle og religiøse problemer, der mangler at blive løst. Disse kan under ingen omstændigheder behandles overfladisk eller let.

Renate Sommer (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg ser positivt på det klare flertal for beslutningen om Tyrkiet. Vi må gøre det klart for den tyrkiske regering, at den stilstand i reformprocessen, der har varet i årevis, har konsekvenser.

Især er der sket alvorlige tilbageslag for ytringsfrihed og pressefrihed. Det er særlig tydeligt i den tyrkiske regerings nuværende adfærd over for Doğan Media Group. De ruinerende bøder, der kræves for påstået skatteunddragelse, er ude af proportioner og er ensbetydende med censur af medierne.

Der er ikke sket nogen fremskridt for religionsfriheden til trods for den nye lov om fonde. Der udøves fortsat diskrimination og chikane mod religiøse mindretal. Det glæder mig, at mit forslag om at opfordre Tyrkiet til at trække sine planer om ekspropriering af St. Gabriel-klosteret i Tur Abdin tilbage, er blevet taget med i beslutningsforslaget.

Vi kræver også, at Tyrkiet overholder EU's økologiske og miljømæssige normer og respekterer de menneskers rettigheder, der er berørt af dæmningsprojektet i det sydøstlige Anatolien.

Tyrkiet er ikke på vej til at opfylde Københavnskriterierne, men bevæger sig snarere stadigt længere væk fra vores grundlæggende værdier. Ønsker den tyrkiske regering virkelig at give republikken et nyt demokratisk fundament? Retssagen mod AK-partiet og den mystiske retsforfølgning af Ergenekon tegner et billede af et dybt splittet samfund, der hverken har viljen eller evnen til at løfte de udfordringer, EU opstiller. Det er derfor på tide, at vi omsider begynder at tale specifikt om et privilegeret partnerskab mellem EU og Tyrkiet.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om jeg støtter det meste af dette beslutningsforslag, er jeg imod den manglende balance i det særlige spørgsmål om Cypern. Jeg er stærk modstander af ændringsforslag 14 og 15, der med hensyn til flere spørgsmål, bl.a. opfyldelse af internationale forpligtelser, udelukkende er rettet mod Tyrkiet, og ikke stiller nogen tilsvarende krav om, at de græske eller græsk-cypriotiske myndigheder gør en indsats eller forpligter sig. Under udvalgsfasen blev mit ændringsforslag om at afvise idéen om, at løsningen af Cypernspørgsmålet skal nås gennem en ensidig indsats fra Tyrkiets side, ikke accepteret. Jeg opfordrede Rådet til – som et indledende skridt – at opfylde sin forpligtelse af 26. april 2004 til at bringe isoleringen af det tyrkisk-cypriotiske samfund til ophør. Jeg stemte ikke desto mindre for forslaget til beslutning uden at opgive mine forbehold.

– Forslag til beslutning (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Det græske kommunistparti stemte imod forslaget til beslutning om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Det har gentagne gange stemt imod, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og andre lande optages i EU af samme årsager, som den er imod optagelsen af Grækenland.

Beslutningsforslaget ønsker, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens optagelse i EU fremskyndes, således at den kan gå fra at være et USA-/NATO-protektorat til at være et EU-/USA-/NATO-protektorat og hurtigt kan blive indlemmet i EU. Partierne Det Nye Demokrati, PASOK, SYRIZA og LAOS er enige i denne generelle linje og markerer deres "forskelle" i spørgsmålet om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens navn og har af den grund stemt imod forslaget til beslutning, hvor der virkelig gives udtryk for en negativ holdning til de græske holdninger, da Grækenland opfordres til ikke at hindre Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens optagelse i EU.

Det græske kommunistparti har stemt imod alle relevante beslutningsforslag, fordi det mener, at navnespørgsmålet hører ind under de mere generelle imperialistiske interventioner på Balkan og interne magtkampe mellem de imperialistiske magter. Derfor har partiet taget stilling til grænsers ukrænkelighed og til, at der ikke er nogen uopfyldte eller andre krav. Der findes ikke noget makedonsk etnisk mindretal.

Ordet Makedonien er en geografisk betegnelse. Partierne Det Nye Demokrati, PASOK, SYRIZA og LAOS, der tilslutter sig filosofien om den ensrettede europæiske vej, holder EU's politiske motiver skjult for Balkans befolkninger, og fortier, at EU's behandling af mindretal er styret af Unionens egne interesser.

Det græske kommunistparti støtter Balkans folkeslags forenede antiimperialistiske kamp og modstand mod USA-/NATO-/EU-politikken.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod forslaget til beslutning om statusrapport 2008 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Vi er nået til det punkt, hvor vi skal beslutte, om vi skal skabe et stort fælles marked, som vi naturligvis må fastsætte klare regler for, eller om vi ønsker at skabe et Europa, der er udtryk for en fælles stærk og suveræn identitet. Af den grund stemmer jeg i henhold til de elementer, der er anført i beslutningsforslaget, og som efter min mening er utilstrækkelige, imod beslutningsforslaget.

– Betænkning af Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg mener, at EU-institutionerne fortsat skal støtte Den Internationale Straffedomstol i Haag. Denne domstol har behandlet mange sager mod krigsforbrydere, men vi må samtidig også huske på den bredere betydning af dens afgørelser såsom dens bidrag til forsoningsprocessen mellem befolkningerne på det vestlige Balkan.

Jeg ønsker at gøre opmærksom på, at nogle af de anklageskrifter, ICC i Haag har udarbejdet, eller de domme, den har afsagt, er blevet anset for kontroversielle i forskellige områder i Vestbalkan. Der kan drages en lære af disse reaktioner, som udgør en del af ICC's arv. Disse reaktioner fremhæver samtidig behovet for både et appelkammer og et outreach-program.

Lad os imidlertid ikke glemme, at mange andre krigsforbrydere endnu ikke er blevet stillet for retten. EU-institutionerne må støtte de efterforskninger, der bliver foretaget på nationalt plan i de vestlige Balkanstater. Det Europæiske Råd må fastsætte klare standarder for evaluering af retsvæsenets arbejde i landene i området efter ophøret af Den Internationale Domstols mandat.

De ansvarlige skal på behørig vis stilles for retten og straffes individuelt for deres handlinger.

Retfærdigheden skal gælde på samme måde for alle.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, som skal sikre, at ingen, der begik krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien, skal slippe for at blive retsforfulgt. Jeg støtter betænkningen, fordi den vil forlænge det midlertidige ICTY, der retsforfølger personer, som begik krigsforbrydelser i det tidligere Jugoslavien, med to år, og sikre tid nok til at afslutte de igangværende retssager.

– Forslag til beslutning (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om vand i forbindelse med det femte verdensvandsforum, da jeg mener, at vi har presserende behov for at udforme globale politikker om vandforsyning og -forvaltning med henblik på at nå årtusindudviklingsmålene (MDG). De opererer med en halvering frem til 2015 af den procentandel af befolkningen, der ikke har adgang til drikkevand.

Imidlertid betyder den globale finanskrisen, at medlemsstaterne er nødt til at optrappe deres støtte til de mindst udviklede lande gennem offentlig udviklingsbistand og samarbejde om at tilpasse sig og afdæmpe virkningerne af klimaforandringen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) End ikke vand kan undslippe privatiserings- og liberaliseringsiveren hos Europa-Parlamentets flertal. Beslutningen er rigtig, når det – til trods for betingelsen – hedder, at "vand er menneskeheds fælles gode og bør være en grundlæggende og universel rettighed", og at "eftersom vand betragtes som et fælles gode, bør forvaltningen heraf undergives offentlig kontrol". Det følgende er imidlertid alvorligt og uacceptabelt. Det hedder, at selv om vand undergives offentlig kontrol, kan forvaltningen heraf "helt eller delvis" overdrages til den private sektor. Det betyder, at investeringen i indsamlings- og forsyningsinfrastruktur holdes under offentlig kontrol, mens den private sektor får den indbringende rolle, nemlig at opkræve penge af forbrugerne. Disse eksperimenter er allerede gennemført i flere lande, især i Latinamerika, hvor priserne er steget eksponentielt, og kvaliteten er forringet.

Vi er heller ikke enige i, at landbruget skal holdes ansvarligt, så fødevareindustrien og mindre landbrugere bliver behandlet ens, således at sidstnævnte skal lide under høje vandpriser. I takt med, at den kapitalistiske

krise vokser, ser vand ud til at være et fristende aktiv, der kan generere den profit, kapitalen har så stærkt brug for. Vi mener fortsat, at vand udelukkende skal være et fælles gode, både hvad angår indsamling og forsyning.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Jeg stemte for hr. Bermans beslutning i forbindelse med det femte verdensvandsforum. Verdensvandsforummet mødes hvert tredje år og finder sted næste uge i Istanbul. Det er forum for drøftelser af globale politiske løsninger til forvaltning af vand og vandressourcer og etablering af grundlaget for dem.

For to år siden udarbejdede jeg selv en betænkning om vandforvaltning i udviklingslandene til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU. Som det også tydeligt fremgår af hr. Bermans beslutning, er dårlig forvaltning i vid udstrækning årsagen til, at verdens vandsituation er så dårlig. Der er brug for støtte, navnlig til at øge beslutningstagningen og samarbejdet på regionalt plan.

Det er også indlysende, at den offentlige sektor ikke alene kan dække de 49 mia. USD om året (indtil 2015), Verdensbanken har anslået, til udvikling af vandinfrastrukturer. For at gøre noget ved vandforsyningsproblemerne kunne man finde en løsning og tilvejebringe de nødvendige midler gennem en partnerskabsaftale mellem offentlige og private sektorer, især eftersom statsejede virksomheder mangler midler, og der er ingen mulighed for privatisering.

Man skal heller ikke undervurdere betydningen af forskning, når det drejer sig om at finde en løsning på vandproblemerne. Det er også afgørende at sikre tilstrækkelig overvågning af og investering i underjordiske vandressourcer. Ligesom energi bliver vand mere og mere et politisk spørgsmål, og der vil blive en voldsom kamp for at sikre adgangen til det. Der er et indlysende behov for at gøre det til et politisk indsatsområde, før det er for sent.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jeg stemte mod denne beslutning under den endelige afstemning. Det gjorde jeg, ikke fordi betænkningen overordnet set ikke er god, men fordi ét element i den efter min mening var så vigtigt, at jeg bare ikke kunne få mig selv til at stemme ja. Vand er ikke en handelsvare, det er en grundlæggende livsnødvendighed og noget, alle har ret til.

Brug af vand er ikke et valg for mennesker, det er væsentligt for at kunne holde sig i live, og alene af den grund er det ikke forsvarligt at betragte det som en handelsvare eller et økonomisk gode. Vandforsyning skal og skal vedblive med at være på offentlige hænder. Tidligere holdninger, Europa-Parlamentet har indtaget, har allerede gjort det klart, at vand er en ret, og denne betænkningens ordlyd ville svække den linje.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Vand er en forudsætning for alt liv på jorden. Ansvar for at beskytte adgangen til denne nødvendighed ligger imidlertid ikke på EU's skuldre. Verdens lande bør søge løsninger på problemet om, hvordan adgangen til vand skal forbedres, gennem internationalt samarbejde inden for rammerne af FN.

Eftersom ordførerens forslag går i en helt anden retning, har jeg valgt at stemme imod beslutningen.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Man kan ikke forestille sig en bæredygtig udvikling uden beskyttelse og forsvarlig forvaltning af den vitale ressource VAND. Jeg bakker helhjertet op om beslutningens punkt 15 og 16, der sigter mod at støtte lokale myndigheder i deres bestræbelser på at gennemføre en demokratisk vandforvaltningspolitik, der både er effektiv, gennemskuelig, reguleret og overholder de bæredygtige udviklingsmål med henblik på at imødekomme befolkningens behov.

Jeg vil gerne tilslutte mig de anmodninger, der er fremsat til Kommissionen og Rådet om at anerkende den grundlæggende betydning, de lokale myndigheder har for beskyttelsen og forvaltningen af vandressourcerne, således at de bliver ansvarlige for at forvalte vandsektoren. Jeg beklager, at lokale myndigheders kompetencer ikke udnyttes mere inden for rammerne af EU-programmerne til samfinansiering.

For Rumænien, der har fået bevilget en overgangsperiode på dette område indtil 2018, er det afgørende, at investeringerne fremskyndes, især nu hvor de fattige befolkningsgrupper er de mest sårbare over for klimaforandringerne og også dem, der dårligst kan tilpasse sig disse forandringer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om det femte verdensvandsforum, der skal afholdes i Istanbul. Jeg er overbevist om, at vand er en af menneskehedens fælles ressourcer og bør betragtes som en grundlæggende og universel ret. Endvidere vil jeg påstå, at vand bør erklæres for offentlig ejendom og stilles under offentlig kontrol, uanset at det helt eller delvis forvaltes af den private sektor. Endelig håber jeg, at de altomfattende støtteordninger for vandforsyning afvikles, idet de undergraver incitamentet

til at forvalte vandforsyningen effektivt og medfører overforbrug, således at der i stedet kan frigøres midler til målrettede støtteformål, især for fattige grupper og landbefolkninger, så alle får økonomisk overkommelig adgang til vand.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Vand er en værdifuld ressource, og adgang til rent drikkevand i hele verden skal være en nøgleprioritet. Alt for mange mennesker i udviklingslandene har her i 2009 ikke adgang til rent drikkevand. Vi må koncentrere vores indsats om at hjælpe lande og lokalsamfund i de fattigste dele af verden til at få adgang til denne ressource.

Gary Titley (PSE), skriftlig. – (EN) Historien er fuld af krige om adgang til jord og olie, men jeg frygter, at de vil blegne til det ubetydelige sammenlignet med de fremtidige konflikter, der sandsynligvis bliver, om adgangen til vand.

Vand er den livsvigtigste af alle ressourcer, for liv er umuligt uden vand. Alligevel ser vi selv i udviklede lande eksempler på alvorlig vandmangel. Følgerne for mindre udviklede lande er katastrofale.

Det internationale samfund skal tage adgangen til vand mere alvorligt, før det er for sent. Som vi har set i København i denne uge, sker klimaforandringerne med en alarmerende hastighed, hvilket vil forstærke vandmanglen yderligere. Adgang til rent vand er en grundlæggende menneskeret, så lad os gøre det til en stor kampagne.

– Forslag til beslutning (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne beslutning, der indeholder særlige henstillinger til Kommissionen om at øge sin støtte til sundhedsvæsenet i Afrika syd for Sahara og revidere balancen i Fællesskabets støtte med henblik på at prioritere støtte til sundhedssystemer.

Halvdelen af befolkningen i Afrika syd for Sahara lever stadig i fattigdom. Afrika er faktisk det eneste kontinent, der ikke gør fremskridt hen imod årtusindudviklingsmålene (MDG-målene), især de tre sundhedsrelaterede MDG-mål – vedrørende børnedødelighed, mødredødelighed og bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria – som er afgørende for fattigdomsbekæmpelsen, men som med de nuværende fremskridt har færrest chancer for at blive opfyldt inden 2015. Grundlæggende sundhedsydelser kræver stabil og langvarig finansiel støtte, hvis de sundhedsrelaterede MDG-mål skal opfyldes. Det må og skal omfatte adgang til seksuelle og reproduktive sundhedstjenester.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelse af beslutningen om en strategi for sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara. Denne del af Afrika vil ikke være i stand til at udvikle sig uden en reel forbedring i befolkningssundheden. Listen over trusler mod sundheden i denne region er usædvanlig lang og velkendt, og den kendsgerning, at disse trusler er reelle, bekræftes allertydeligst af befolkningens forventede levetid. Ofte svarer den gennemsnitlige levetid i de enkelte lande til den, vi havde i Middelalderens Europa. Den kendsgerning er smertelig, beklagelig og frustrerende, men den burde også motivere udviklede og velstående lande til at give mere intensiv og mere effektiv støtte. Det er godt at være involveret i projekter, der sigter mod at redde liv. Intet er mere menneskeligt og samtidig europæisk. Lad os redde dem, hvis liv er truet. Det er det mindste, vi kan gøre.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Ordførerens skildring af menneskelige lidelser i hele Afrika syd for Sahara er en frygtelig påmindelse om, hvor vigtigt det er at fortsætte og forstærke bekæmpelsen af fattigdom.

De forslag, ordføreren stiller, bygger imidlertid udelukkende på den idé, at EU bør spille en ledende rolle, for så vidt angår medlemsstaternes bistandspolitik. Det er vi i Junilisten imod. EU skal ikke gennemføre bistandsoperationer og skal heller ikke prøve at påvirke medlemsstaternes aktiviteter på dette felt.

Bistandsområdet er desværre et område, hvor vores erfaringer er ganske nedslående. Det er derfor vigtigt at kunne eksperimentere med nye bistandsformer. Vores eget land, Sverige, er i øjeblikket i gang med at se på nye og interessante veje. På dette historiske tidspunkt er det helt igennem forkert gentagne gange at fratage medlemsstaterne mulighederne for at tænke i nye baner og reformere bistandspolitikken. Ansvar for bistanden er og skal vedblive med at være et anliggende for medlemsstaterne.

Internationalt samarbejde med henblik på at finde løsninger til at forbedre sundhedsplejen i de afrikanske lande syd for Sahara bør først og fremmest søges inden for rammerne af FN, ikke EU.

Jeg har derfor stemt imod denne beslutning.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara. EF-bistanden til sundhedssektoren er ikke steget siden 2000 i forhold til den samlede udviklingsbistand til trods for Kommissionens forpligtelser i forbindelse med årtusindudviklingsmålene og sundhedskrisen i Afrika syd for Sahara. Af den grund mener jeg, en fælles forpligtelse er rigtig og nødvendig for at få bedre resultater på sundhedsområdet og opfylde de sundhedsudviklingsmål, der er vedtaget på internationalt plan.

– Forslag til beslutning (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om gennemførelse af det fælles eurobetalingsområde (SEPA). Jeg mener, det er særdeles vigtigt at støtte oprettelsen af SEPA, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke skelnes mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro. Endelig mener jeg, at Kommissionen som anført i forslaget, skal opfordres til at fastsætte en klar, hensigtsmæssig og bindende frist, som ikke bør være senere end den 31. december 2012, for overgangen til SEPA-produkter, hvorefter samtlige betalinger i euro skal foretages ved hjælp af SEPA-standarder.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) EPLP ønsker, at det fælles eurobetalingsområde bliver en succes. Derfor kan vi ikke støtte ændringsforslag til denne betænkning, der forlænger varigheden af det multilaterale interbankgebyr (MIF). Dette gebyr er ikke konkurrencedygtigt og øger forbrugernes omkostninger. Det vil underminere betænkningens formål om at sikre, at det indre marked nedbryder barrierer og mindsker omkostninger. Vi kunne ikke støtte denne betænkning i den afsluttende afstemning, fordi disse ændringsforslag blev godkendt.

– Betænkning af Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen. Jeg støtter fru Koppas betænkning om betydningen af det strategiske partnerskab mellem EU og Brasilien, eftersom partnerne har det samme syn på verden på grundlag af deres historiske, kulturelle og økonomiske bånd. Sammen kan de arbejde for forandringer og løsninger på verdensplan, ved f.eks. at arbejde tæt sammen om at fremme og gennemføre udviklingsmålene om bekæmpelse af fattigdom og økonomiske og sociale uligheder på globalt plan, ved at styrke samarbejdet om udviklingsbistand, herunder trekantssamarbejde, og ved samtidig at samarbejde for at bekæmpe international terrorisme, narkotikahandel og kriminalitet.

Under hensyntagen til Brasiliens rolle i de latinamerikanske integrationsprocesser og EU's interesse for at styrke dialogen med den region og til det forhold, at EU ser positivt på Brasiliens initiativer til at fremme politisk og økonomisk integration mellem de latinamerikanske lande, er vi enige i, at Brasilien fortjener anerkendelse som hovedinitiativtager til Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR).

Vi må også anerkende Brasiliens rolle som mægler i forbindelse med løsningen af regionale konflikter i Latinamerika og Caribien på grundlag af respekt for principperne om national suverænitet, ikkeindblanding og neutralitet med en positiv virkning på den politiske stabilitet i regionen.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for denne betænkning. Brasilien var det sidste BRIK-land, der afholdt topmøde med EU, der fandt sted i juli 2007 under det portugisiske formandskab. Det var derfor en naturlig afspejling af de relationer, Portugal altid har haft med Brasilien. Som det blev sagt i Parlamentet i september 2007, er Brasilien et land, hvis 200 mio. indbyggere taler et af de mest almindelige europæiske sprog i verden, nemlig portugisisk, hvis historiske, kulturbærende og kulturelle traditioner er tæt forbundet med europæiske traditioner. De forskellige politiske aftaler op gennem historien og til i dag vidner herom. Dette forhold vil bidrage til at bygge andre broer med Latinamerika.

På baggrund af Brasiliens anerkendte potentiale og landets nuværende økonomiske og politiske resultater på regionalt og globalt plan skal dette strategiske partnerskab ikke betragtes som en fremtidig hindring for andre partnerskaber med Mercosur. Det bør derfor faktisk hilses velkommen som et eksempel på en situation, hvor EU har opnået den nødvendige enighed om fælles kommercielle og politiske interesser. Det skal bemærkes, at begge parter anser en multilateral indsats for væsentlig på grundlag af FN-systemet og inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen.

Endelig må jeg sige, at jeg er ret nysgerrig med hensyn til det fremtidige anvendelsesområde for samarbejdsprotokollerne om uddannelse og kultur.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Koppas betænkning om et strategisk partnerskab EU-Brasilien. Partnerskabets rolle er af allerstørste betydning, og bør være en fornyet tilskyndelse til at indgå

associeringsaftalen mellem EU og Mercosur, for en strategisk EU-målsætning for uddybning af de økonomiske forbindelser og for samhandelen samt for intensivering af den politiske dialog og samarbejdet mellem de to regioner. Endvidere bør det strategiske partnerskab være et værktøj til fremme af demokrati og menneskerettigheder, retsstatsprincippet og god regeringsførelse på globalt plan.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om et strategisk partnerskab EU-Brasilien, fordi jeg føler, at det er til gavn for begge parter og kan bidrage til at udvikle båndene mellem de to parter med det formål at fremme almenvellet i begge regioner og i hele verden.

– Betænkning af José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen. I betragtning af at Mexico og EU har haft samarbejdsrelationer siden 1970'erne, deler jeg håbet om, at dette strategiske partnerskab udvikler sig til et instrument, der kan styrke samarbejdet mellem partnerne i internationale fora som Verdensbanken, den Internationale Valutafond, OECD og G20, G8 og G5 med henblik på at finde frem til løsninger på den globale finanskrisen og iværksætte et fælles svar med det formål at genskabe tilliden til de finansielle institutioner, i overensstemmelse med San Salvador-erklæringen.

Takket være sin geografiske placering indtager Mexico en strategisk position som "bro" mellem Nord- og Sydamerika og mellem Caribien og Stillehavsområdet. Det er håbet, at dette strategiske partnerskab kan institutionalisere det årlige topmøde mellem EU og Mexico og sætte fornyet skub i den globale aftale mellem EU og Mexico på forskellige politiske områder, bl.a. menneskerettigheder, sikkerhed, bekæmpelse af narkotikahandel, miljø samt teknisk og kulturelt samarbejde.

På baggrund af Rådets beslutning af 11. oktober 2007 om kvindedrabene i Mexico og Mellemamerika og EU's rolle i bekæmpelsen af dette fænomen håber vi på mere dialog, mere samarbejde og udveksling af god praksis.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg ser positivt på betænkningen af hr. Salafranca Sánchez-Neyra om et strategisk partnerskab EU-Mexico. Det er virkelig afgørende, at dette strategiske partnerskab skal udgøre et kvalitativt fremskridt i forbindelserne mellem EU og Mexico, både på det multilaterale plan i forbindelse med spørgsmål af global betydning og ved at styrke udviklingen af de bilaterale forbindelser.

Af den grund nærer jeg al mulig tillid til, at denne aftale vil føre til en bedre koordinering af holdninger i krisesituationer og spørgsmål af global betydning med udgangspunkt i fælles interesser og bekymringer. Endelig håber jeg, at det vil blive opfattet som en mulighed for at drøfte, hvordan menneskerettigheds- og demokratiklausulen kan gøres mere virksom, idet der her er tale om væsentlige værdier for begge parter i alle aftaler, og hvordan den kan anvendes, bl.a. ved at udvide klausulens positive dimension.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) EU må interessere sig mere for den stigende vold i Mexico, der er forårsaget af narkotikakrigene. Fordoblingen af antallet af mord i relation til narkotikavold er en bekymrende situation.

– Forslag til beslutning (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) De agtværdige følelser, de forskellige politiske grupper lægger for dagen, med kommunisterne som en bemærkelsesværdig undtagelse (og med god grund), afspejler blot den politiske korrekthed, der udbredes af hippierne i den internationale showbusiness. Tibets sag, den virkelige befrielseskamp, er blevet undertrykt i et kvælertag af trendy europæere uden åndelighed. Det er et førsteklases eksempel på, hvad man ikke skal gøre i national og international politik.

Medlemmerne ønsker med den allerstørste høflighed at fordømme de kinesiske kommunisters krav, mens de selv erklærer sig for autonomi i en region, som ikke er det historiske Tibet. Idéen om autonomi for Tibet, "Red Tibet-vejen", er bare en gulerod til en magtesløs elite og et folk, der er blevet slået, både åndeligt og fysisk.

Tibet viser, som andre undertrykte nationer, hvad der sker, når der etableres et kommunistisk diktatur, og det massive indvandringssvåben tages i brug for at forhindre, at tingene igen kan blive, som de var, hvad enten det er politisk, etnisk, kulturelt eller åndeligt.

Tibet har uden tvivl forpasset muligheden for at genvinde sin suverænitet ved ikke at fortsætte den væbnede kamp, efter at deres leder var gået i eksil. Det, man nu må gøre, er at kæmpe for uafhængighed, for et "Frit Tibet", og ikke vælge slaveriet, der vil kunne fortsætte i al fremtid i form af "autonomi" på papiret.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg går helljertet ind for forslaget til beslutning om 50-års-dagen for den tibetanske opstand og dialogen mellem Dalai Lama og den kinesiske regering. Magtmisbrug skal fordømmes, uanset hvor det finder sted. På den anden side skal det siges, at den kinesiske regering har en moralsk forpligtelse bl.a. til omgående og betingelsesløst at løslade alle, der udelukkende tilbageholdes, fordi de har deltaget i en fredelig protest, og til at gøre rede for alle, der er blevet dræbt eller er savnet, og alle der tilbageholdes, og anføre hvilke anklager, der er rejst mod dem.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.20 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

Formanden. – Protokollen fra i går er blevet omdelt.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg den som godkendt.

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg vil bede medlemmerne om lov til at tage nogle få minutter af deres tid.

Jeg vil gerne tale om Kina. Der var et forslag til beslutning i dag vedrørende Kina, om Gao Zhisheng, en kendt advokat, der er fængslet. Der er frygt for, at han vil blive tortureret; hans familie har lige fået indrejsetilladelse i USA, og der er frygt for hans liv.

Da der desværre kun kan behandles tre emner, kunne forslaget vedrørende Gao Zhisheng ikke komme med. Vi havde faktisk til hensigt at flytte det til marts II-sessionen. Men nu har vi fået at vide, at der ikke bliver nogen vigtige sager på marts-II, for når der er to plenarsessioner i samme måned, kan der i henhold til reglerne ikke være nogen vigtige sager på den anden.

Jeg sætter spørgsmålstegn ved den fortolkning. Den vedrører nemlig de dobbelte sessioner i september og før dem i oktober, hvor budgettet blev drøftet. Når der er to samlinger i marts, skyldes det valget, så det er et helt exceptionelt tilfælde. Det betyder, at vi først kan behandle menneskerettighedsspørgsmål i slutningen af april, hvilket er for sent.

Jeg anmoder derfor formandskabet om først at undersøge dette spørgsmål og dernæst udtrykke vores store bekymring over sagen over for den kinesiske ambassade – jeg kan give Dem Gao Zhishengs sag til det formål – da ingen faktisk ved, hvor han er henne, og der er frygt for, at han bliver tortureret, og at der er fare for hans liv.

(Protokollen godkendes)

13. Forhandlinger om tilfælde af brud på menneskerettighederne, demokratiet og retsstaten(forhandling)

13.1. Guinea Bissau

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks forslag til beslutning om situationen i Guinea Bissau.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, forslagsstiller. – (PT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Endnu engang skal Parlamentet beklageligvis drøfte situationen i Guinea-Bissau, som i sandhed er smertelig. Det er et land, som har oplevet kronisk ustabilitet i mange år, og som prøvede at tage vejen mod demokrati i begyndelsen af 1990'erne. Intet gik godt, der var et statskup og en mindre borgerkrig, og landet har siden været i en situation med stor politisk og militær ustabilitet, spændinger og dyb rivalisering. For nylig har der også været meget bekymrende narkotikahandelsinteresser til stede, som er blevet meget synlige for alle observatører.

Vi fordømmer på det kraftigste de seneste angreb, Bombeattentatet, der dræbte stabschefen, general Tagme Na Waie, og også det særdeles barbariske for ikke at sige vilde drab på præsident Nino Vieira. Uanset deres fortid udtrykker vi vores solidaritet med deres familier og med Guinea-Bissaus befolkning, og vi beklager og fordømmer på det skarpeste disse angreb.

Vi ønsker at se en tilbagevenden til normale forhold. Den lære, jeg har draget, og som jeg ønskede at understrege i denne beslutning, var, at straffrihed ikke er svaret. Hvordan kunne vi i forbindelse med drabet på Ansumane Mané og general Veríssimo Seabra tidligere lukke øjnene for den kendsgerning, at gerningsmændene ikke blev fundet og stillet for retten? Det er klart, at dette ikke er svaret. Vi må derfor indskærpe over for Guinea-Bissaus regering, at de ansvarlige skal findes. De skyldige skal stilles for retten, og vi må yde al den bistand, der er nødvendig.

Endelig vil jeg også gøre opmærksom på vores bekymring over den narkotikahandel, der foregår i hele regionen, og den risiko, dette også udgør for EU, og den chokerende forekomst heraf, som er helt tydelig i Guinea-Bissau. Jeg ønsker også i denne sammenhæng at opfordre til tættere forbindelser med Kap Verde. Vi har etableret et særligt partnerskab med Kap Verde, der har meget tætte forbindelser og et omfattende kendskab til Guinea-Bissau, men som også er meget sårbar. Det er derfor også væsentligt for vores egen europæiske sikkerhed. Som følge heraf er intensiveringen af dette særlige partnerskab med Kap Verde også meget vigtig i denne sammenhæng.

Justas Vincas Paleckis, forslagsstiller. – (LT) Fru formand! Drabene i Guinea-Bissau er et voldsomt slag, ikke blot mod demokratiet i en stat, der er forarmet på grund af narkotikahandlen, men mod hele det vestafrikanske område. Mordet på præsidenten og hærens generalstabschef skubbede landet endnu dybere ned i hængedyndet med kriseramte institutioner, et stadigt mere skrøbeligt demokrati, voksende korrupktion og personkulturer. Statens indbyggere lever i kaos, og der er mangel på vand, medicin og skoler. Narkotikahandlen kender ingen grænser og er ved at blive en trussel mod hele regionen og når endda så langt som til EU-landene.

Selv om de øverstbefalende for de væbnede styrker har holdt deres løfte om ikke at blande sig i landets indre anliggender, kan de seneste begivenheder fuldstændigt knuse det, der er tilbage af demokrati i Guinea-Bissau. Den nye regering skal respektere det konstitutionelle system, løse konflikter fredeligt og efterforske mordene grundigt. Med bistand fra EU's sikkerheds- og forsvarsmission må vi nå frem til et vendepunkt i landets udvikling og tilbyde stabilitet og et anstændigt liv. Vi må håbe, at præsidentvalget finder sted om nogle få måneder, og at det vil leve op til de internationale standarder for afholdelse af valg. Vi opfordrer EU-landene og hele det internationale samfund til at give Guinea-Bissau den finansielle og sagkyndige bistand, der er nødvendig for at afholde demokratiske valg. Guinea-Bissaus modstridende politiske kræfter bør på dette vanskelige tidspunkt for staten søge en fælles forståelse og kompromiser og hurtigt vedtage beslutninger om landets sikkerhed, valgprocedurer og offentlige forvaltning. Vi opfordrer dem til at bekæmpe korrupktion mere effektivt og høre civilsamfundet og andre organisationer om intern forsoning i staten.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Den 2. marts i år blev Guinea-Bissaus João Bernardo Vieira skudt og dræbt i et attentat, der blev udført af soldater, som var loyale over for hærens generalstabschef. Den foregående dag var hærens generalstabschef, general Batista Tagme Na Waie, død efter at være blevet såret i en eksplosion. Begge dødsfald har forbindelse til den politiske konflikt i Guinea-Bissau, der har kørt i mange år og har ført til tragedier og manglende stabilitet i landet. Skønt valget i 2008 forløb fredeligt, skete

⁽²⁾ Se protokollen.

der et første mordforsøg kort tid efter. Præsidenten overlevede det attentat. Den tidligere portugisiske koloni Guinea-Bissau er et af de fattigste lande i verden. Samtidig går der en kokainsmuglerrute gennem landet.

Vi fordømmer forsøgene på at løse konflikter ved hjælp af statskup, vi opfordrer til, at der afholdes præsidentvalg i Guinea-Bissau inden for to måneder, og vi opfordrer til, at dette valg opfylder demokratiske standarder, så det konstitutionelle system kan blive genoprettet.

Ilda Figueiredo, forslagsstiller. – (PT) Fru formand! Når den politiske situation i Guinea-Bissau analyseres, bør vi ikke glemme, at dette unge afrikanske lands folk var ofre for portugisisk kolonialisme, som de faktisk kæmpede en meget tapper kamp imod. Med hensyn til det, der sker i landet, og som vi beklager, især mordene på præsidenten og generalstabschefen, må vi ikke glemme, at det er resultatet af alle de vanskeligheder og alle de splittelser, der har eksisteret i årevis og stadig eksisterer, og som stammer fra landets fortid som koloni. Vi bør også huske på, at det stadig er et af de fattigste lande i Afrika, hvilket betyder, at EU må være mere opmærksom på samarbejde om folkesundhed og uddannelse med henblik på at forbedre levevilkårene for denne befolkning og overvinde de vanskeligheder, som en stor del af Guinea-Bissaus befolkning stadig står over for, især kvinder, mødre og børn.

Det er afgørende, at EU øger sin sympatiske støtte til disse mennesker. Vi må også støtte uddannelse, sikker drikkevandsforsyning og, i nogle tilfælde, endog landbrugsproduktion for at sikre, at hele befolkningen har adgang til mad. Imidlertid skal denne støtte ydes uden indblanding udefra og med fuld respekt for folkets suverænitet og valg.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Denne fattigdomsramte tidligere koloni har i årevis lidt under politisk ustabilitet og kriser, som har ført til dybe og langvarige lidelser for borgerne.

Landets overgang til demokratisk styre og bedre tider for befolkningen så lovende ud, efter at valget til den lovgivende forsamling i 2008 blev gennemført på en tilsyneladende fair og fredelig måde. De mørke skyer af splittende had og vold drev imidlertid igen ind over landet, efter at præsident Vieira blev skudt af deserterede soldater den 2. marts, dagen efter drabet på hærchefen. Vi fordømmer begge disse mord, og vi kan kun håbe, at de rivaliserende parter i Guinea-Bissau vil finde den nødvendige vilje og styrke til at løse deres uoverensstemmelser gennem dialog ved forhandlingsbordet af hensyn til deres borgeres velfærd. Da Guinea-Bissau endvidere i de senere år har udviklet sig til et land med omfattende narkotikahandel, beder vi indtrængende, ikke blot landets myndigheder, men også det internationale samfund om at gøre deres yderste for effektivt at bekæmpe denne dødelige forbandelse.

Marie Anne Isler Béguin, forslagsstiller. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance fordømmer på det skarpeste drabet på Guinea-Bissaus præsident, João Bernardo Vieira, og den øverstbefalende for de væbnede styrker, general Tagme Na Waie, den 1. og 2. marts 2009.

Vi forlanger, at der bliver foretaget en fuldstændig efterforskning, og at gerningsmændene bliver retsforfulgt, og det samme gælder dem, der myrdede generalerne Mané og Correia, som blev dræbt i 2000 og 2004, og hvis drabsmænd til dato ikke er blevet identificeret.

Som et af de fattigste af de fattige lande, der er kendt for sin lave forventede levealder, er narkotikahandel i dag blevet et problem for Guinea-Bissau. Som brohoved for de sydamerikanske narkotikasmuglere er Guinea-Bissau blevet et transitland for narkotika, der er beregnet til Europa, hvor vi repræsenterer den største forbruger. Vi ved også kun alt for godt, at dette påvirker hele underregionen, da der er blevet opdaget store mængder narkotika i f.eks. Mauretanien, oven i købet i lufthavnen.

EU skal hjælpe dette land med at vende ryggen til narkotikahandlen ved at bekæmpe den både her og der og ved at vende tilbage til udvikling baseret på landets egne ressourcer.

Det sidste valg blev hilst velkommen af det internationale samfund, og EU har støttet processen med at lære om og opbygge demokrati i Guinea-Bissau, og de begivenheder, landet lige har gennemlevet, kan kun føre til øget støtte og bistand.

Også hæren, der ikke greb ind i valgprocessen, skal også fortsat nøje respektere det konstitutionelle system, som den har lovet.

Nu hvor nabolandene i Vestafrika efter år med problemer og kaos har genopdaget vejen til demokrati, respekt for institutioner og menneskerettigheder, må Guinea-Bissau ikke gå i fælden med forkastelige metoder. EU

skal være til stede og bruge sin indflydelse og sit eksempel til at hjælpe dette land med at blive på demokratiets vej.

Laima Liucija Andrikiienė, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Ud over det, der allerede er blevet sagt i dag om situationen i Guinea-Bissau, vil jeg gerne kommentere to spørgsmål.

For det første bør drabene på Guinea-Bissaus præsident João Bernardo Vieira og chefen for de væbnede styrker, general Tagme Na Waie, efterforskes grundigt, og de ansvarlige bør stilles for retten.

For det andet udtrykker vi i vores beslutning i dag håb om, at der vil blive afholdt præsidentvalg i landet inden for 60 dage. Vi bør i dag opfordre EU-medlemsstaterne og det internationale samfund til at sørge for, at Guinea-Bissau modtager den finansielle og tekniske støtte, der er nødvendig for at gennemføre et troværdigt valg.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Der kan meget let opstå destabilisering, som har tragiske følger, i fattige afrikanske lande som Guinea-Bissau. Drabene på præsident João Bernardo Vieira og chefen for de væbnede styrker, general Tagme Na Waie, i marts i år var helt sikkert led i et forsøg på at destabilisere landet, som narkotikamafiaen formentlig stod bag. Manglen på en effektiv sikkerhedsstyrke i landet har betydet, at forskellige former for drab stort set passerer ustraffet. Vi er nødt til at yde al den livsnødvendige bistand, som regeringen i dette land har brug for, og det er det, beslutningen går ud på.

Herudover og med henblik på at forebygge den slags hændelser må vi erklære skænsningsløs krig mod narkotikahandlen, som er en destabiliserende kraft i mange fattige lande i Afrika, Asien og Sydamerika, støtter terrorisme og gennem narkomani ødelægger livet for flere hundrede millioner af mennesker over hele verden. Hvis vi ikke kan løse dette problem, vil vi komme til at betale en stadigt højere pris for vores hjælpeløshed.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Lad mig først og fremmest på Kommissionens vegne sige, at vi dybt beklager drabet på hans excellence, præsidenten for Republikken Guinea-Bissau, João Bernardo Vieira. Vi fordømmer dette drab i de stærkest mulige vendinger og også de attentater, der førte til stabschefen for de væbnede styrker, general Batista Tagme Na Waies, og andre soldaters død. Jeg vil også gerne kondolere over for deres familier.

Tilstedeværelsen af narkotikahandlere og så meget kriminalitet er mere end bekymrende i dag. Under den ottende EUF og andre instrumenter, men ud over bidraget på 2 mio. EUR til FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC), har Kommissionen tilsluttet sig en meget ambitiøs plan for narkotikabekæmpelse. Vi mener, det virkelig er meget vigtigt, som det fremgår af det, der er sket.

Vi opfordrer indtrængende til ro og tilbageholdenhed og opfordrer de nationale myndigheder i Guinea-Bissau til at foretage en fuldstændig efterforskning af disse begivenheder og bringe de ansvarlige for retten. Der bør ikke være nogen straffrihed. Desværre følger disse voldsomme handlinger efter de vellykkede valg, der banede vejen for øget EU- og international støtte til landets fredsskabende bestræbelser. Disse attentater kommer også på et tidspunkt med øget internationalt engagement med det formål at opbygge et demokratisk og stabilt Guinea-Bissau.

Under disse ekstremt vanskelige forhold forpligter Kommissionen sig fortsat fuldt og helt til at fortsætte sin stærke opbakning til de nationale myndigheder med sigte på at genoprette stabiliteten og opretholde udviklingen. Jeg tænker på uddannelse, de fattigste af de fattige, nødvendigheden af at opfylde elementære behov og tjenesteydelser og også på økonomisk vækst i landet. Vi er nu i gang med at udfolde den brede vifte af instrumenter, vi har til rådighed, med det formål således at hjælpe Guinea-Bissau med at opnå vedvarende fred og forhåbentlig konsolidere sin demokratiske proces.

Der blev sidste år godkendt en ambitiøs landstrategi til et beløb på 100 mio. EUR, som dækker perioden 2008-2013. Den skal fokusere på reform af sikkerhedssektoren – herunder narkotikabekæmpelse, som jeg nævnte tidligere – og styrkelse af de suveræne nationale institutioner.

Sidste år besluttede Rådet også at oprette en EU-mission, der skal støtte en reform af sikkerhedssektoren inden for rammerne af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik. Det kommende præsidentvalg – der nu forventes at blive afholdt 60 dage efter udpegningen af den nye præsident – vil formentlig finde sted allerede før sommerferien. Under hensyntagen til denne særdeles stramme tidsplan overvejer Kommissionen nøje, om det kan lade sig gøre at udsende valgobservatørmissionen. Ikke desto mindre er det fortsat blandt vores centrale indsatsområder at yde bistand efter valget til støtte for de nødvendige reformer af valgordningen

ifølge de henstillinger, der blev fremsat af EU-FN i 2008, og støtte de regionale organisationers observation af det kommende valg.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

13.2. Filippinerne

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks forslag til beslutning om situationen i Filippinerne.⁽³⁾

Bernd Posselt, forslagsstiller. – (DE) Fru formand, fru kommissær! Jeg har fulgt situationen i Filippinerne, lige siden det ulyksalige Marcos-par regerede landet. Siden da har denne store østat oplevet mange op- og nedture, op- og nedture med diktatur, forsøg på at udvikle sig i retning af frihed, økonomiske kriser og udvikling i retning af markedsøkonomi, som til stadighed blev kvalt i et hægedynd af korruption, dårlig ledelse og, desværre, konstante autoritære indfald.

Hvis vi ser på kortet, kan vi se, at denne ørepublik er af den allerstørste strategiske betydning. Ligesom Indonesien kontrollerer den visse søveje, der er centrale og vitale for vores økonomi, men også for Asiens. Derfor betyder stabilitet i regionen en hel del, og derfor er vi nødt til at gøre det klart for magthaverne, at det kun er gennem dialog, kun gennem retsstatsprincippet, kun ved at styrke demokrati, infrastruktur og små og mellemstore virksomheder, at dette land endelig vil opnå langsigtet stabilitet. Ellers vil det fortsat være truet af kollaps, og separatistbevægelser, bevægelser på de enkelte øgrupper og religiøse og kulturelle bevægelser, der går imod hinanden, vil true landets enhed. Det er derfor et spørgsmål, som er af central betydning for EU.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! Mange stater i andre dele af verden blev til som følge af europæisk intervention. De er efterfølgerstater efter de europæiske landes kolonier, områder, der blev erobret for flere århundreder siden for at få fat i billige råstoffer. Udvinning af metaller og høst af tropiske planter var det vigtigste formål, mens også mennesker i nogle tilfælde blev handlet som slaver. Mennesker med helt andre sprog og kulturer befandt sig således i en af disse kolonier og adskilt fra dem, de havde meget mere til fælles med sprogligt og kulturelt.

Filippinerne blev erobret fra Spanien i 1898 af USA, der herefter gav sig til at styre øerne som sin egen koloni indtil 1946. Som uafhængig stat har landet siden udviklet et ry for dårlig regeringsførelse. Spørgsmålet er, om det er tilfældigt. Stater som denne er ikke resultatet af folkets vilje. De blev ikke dannet nedefra. De blev konstrueret ovenfra og af udefrakommende påvirkninger.

Stater som denne er ikke den bedste grobund for en demokratisk retsstat og for en fredelig løsning af samfundsmæssige konflikter. De holdes ofte sammen af magt, og hærens magt er stor. Der er ofte masser af muligheder for, at udenlandske virksomheder kan komme ind, hvorefter de mishandler, udnytter og ødelægger miljøet og deres ansatte. De får mulighed for at opføre sig dårligt ved at sørge for, at magthaverne i disse lande får privilegier og rigdomme.

Misbrug af den art skaber modbevægelser. Hvis staten ikke anser disse bevægelser for en lovlig opposition, der fredeligt kan udvikle sig til at blive deltager i regeringen, er der risiko for, at disse bevægelser vil bruge magt for at sikre deres selvopholdelse. Regeringen vil herefter svare igen med mere statsstøttet vold, måske endda uden at indrømme, at volden er begået af staten.

Siden 2001 er i hundredvis af aktivister, fagforeningsfolk, journalister og religiøse ledere blevet dræbt eller bortført. Oppositionsmedlemmer, der er blevet løsladt i kraft af en retsafgørelse, bliver så igen spærret inde af staten uden hensyn hertil. De, der er skyldige i mord og bortførelser, bliver hverken opsporet eller straffet. Udenlandske mæglingsforsøg er blevet afvist og er efterhånden ophørt.

Beslutningen indeholder med rette en opfordring til større bestræbelser på mægling, kompromiser og fredelige løsninger. Hvis ikke oppositionsbevægelserne integreres i den demokratiske retsstat, vil Filippinerne fortsætte med at være et kaotisk land med dårlige livsbetingelser.

⁽³⁾ Se protokollen.

Marios Matsakis, *forslagsstiller*. – (EN) Fru formand! Situationen i Mindanao er alvorlig, fordi i hundredtusindvis af internt fordrevne mennesker lever under desperate betingelser. Den langvarige opstand er én årsag til denne sørgelige tingenens tilstand, men en anden er de ikke særlig demokratiske, successive filippinske regeringer, og internationale organisationer såsom FN's Menneskerettighedsråd holder i vid udstrækning den seneste regering ansvarlig for i bemærkelsesværdig grad at sikre straffrihed for udenretslige drab og tvungne forsvindinger af i hundredvis af filippinske borgere, hvis aktiviteter mentes at have været i strid med regeringens officielle politik.

En sådan straffrihed skal bringes til ophør. Endvidere må den filippinske regering hurtigt genoptage fredsforhandlingerne med MILF, og begge sider må give afkald på vold og løse deres uoverensstemmelser ved forhandlingsbordet.

Leopold Józef Rutowicz, *forslagsstiller*. – (PL) Fru formand! Filippinerne er et land med en rig, om end ulykkelig, historie. Landet blev erobret af spanierne i 1521, efter at disse med magt havde overvundet lokalbefolkningens stærke modstand. Efter et oprør mod det spanske styre i 1916 overtog USA kontrollen med Filippinerne. Landet fik fuld uafhængighed efter en periode med midlertidig japansk besættelse i 1946 og blev i mange år regeret som diktatur af præsident Marcos. I 1983 blev lederen af den demokratiske opposition, Benigno Aquino, myrdet. I Filippinerne er både Morofolkets Islamiske Befrielsesfront og kommunistiske partisaner aktive. Abu Sayyaf-kampgrupper ønsker at løsrive den sydlige del af øerne fra resten af Filippinerne. Landet er hærget af korruption. Folk dør som fluer, dødsstraffen er udbredt, og personer, der af visse grupper betragtes som besværlige, bliver i al hemmelighed myrdet. Forsøg på at indføre og få respekteret menneskerettigheder og demokratiske principper møder alvorlige hindringer i landet. Filippinernes økonomiske udvikling og landets medlemskab af Sammenslutningen af stater i Sydøstasien er positive tegn.

Jeg støtter beslutningen, som er EU's bidrag til at træffe specifikke foranstaltninger til at bringe den interne konflikt i Filippinerne til ophør og genindføre retsstatsprincipperne.

Raül Romeva i Rueda, *forslagsstiller*. – (ES) Fru formand! Tilfældet Filippinerne viser virkelig, at fredsskabelsesprocessen undertiden kræver, at vi ikke kun ser den ene vej.

I øjeblikket arbejder vi på mange fronter i Filippinerne, og de skal hver især gribes an på en særlig måde i deres egen kontekst. Det er derfor vigtigt at forstå de mange forskellige reaktioner. Der er en humanitær dimension i tilfældet Filippinerne, men der er også en klart politisk dimension, og de er begge fundamentale, hvis vi skal gøre fremskridt med de kuldkastede fredsforhandlinger. Jeg siger, de er kuldkastede, fordi det, der forekom som en god vej frem i sommer, blev blokeret af flere hændelser, og især fordi højesteretten mente, at et aftalememorandum var klart forfatningsstridigt.

Dette satte på det nærmeste hele forhandlingsprocessen i stå, og det, må jeg understrege, kræver en reaktion fra det internationale samfund på to niveauer.

Det første niveau er det humanitære. Jeg synes, det er klart, at situationen ikke bare for de 300 000 fordrevne mennesker, men også grundlæggende for de nu talløse ofre for forsvindinger, tortur og endog seriemord først skal efterforskes og derefter håndteres politisk af regeringen efter pres fra det internationale samfund.

For det andet er der dog også behov for en politisk reaktion. Norge har i nogen tid været i gang med at forhandle og fastlægge forskellige rammer, så det kan blive muligt at løse situationen gennem aftaler. Det er en form for paralleldiplomati eller stille diplomati. Det er ikke den form for diplomati, vi er vant til med højtstående embedsmænd, men det er nødvendigt.

Det er undertiden absolut nødvendigt, at der er aktører, som påtager sig den rolle, Norge spiller, og jeg mener, at EU ikke blot bør udvikle denne form for aktivitet, men også grundlæggende bør støtte ethvert initiativ, der kan fremme dialog og bidrage til at løse uoverensstemmelser mellem de forskellige grupper, som i øjeblikket er involveret i konflikter i Filippinerne.

Ewa Tomaszewska, *for UEN-Gruppen*. – (PL) Fru formand! Konflikten mellem Filippinernes regering og Morofolkets Islamiske Befrielsesfront fra Mindanao har kørt i årevis. Den har været ledsaget af terrorangreb udført af Abu Sayyaf-organisationen samt kidnapninger og mord. I 2004 døde hele 116 mennesker i et angreb på en færgе i Manilabugten. Ifølge regeringen i Manila samarbejder Abu Sayyaf med al-Qaida. Kidnapningerne fortsætter. Fredsforhandlingerne blev suspenderet i august sidste år. I mellemtiden har separatistkonflikten allerede krævet over 120 000 ofre. Menneskerettighederne krænkes regelmæssigt. Vi opfordrer alle parter i konflikten til at indlede forhandlinger med det formål at finde frem til en aftale om

økonomiske, sociale og politiske anliggender. Vi støtter alle bestræbelser, der sigter mod at opnå en fair og varig fred.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. (EN) – Fru formand! Som mange medlemmer allerede har sagt, står Filippinerne stadig over for meget store udfordringer. På den ene side er der spørgsmålet om mindretallene i Mindanao, og på den anden side de mange udenretslige drab. Det er vi ganske klar over.

Filippinerne har imidlertid gjort betydelige fremskridt med hensyn til opfyldelsen af sine internationale forpligtelser til at sikre og beskytte menneskerettighederne, idet landet har ratificeret 12 internationale menneskerettighedstraktater og har ophævet dødsstraffen, hvilket i vid udstrækning er sket takket være den aktive rolle, Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne har spillet. Så billedet er blandet, men vi skal se både de positive og negative sider.

Men menneskerettighedssituationen er fortsat meget vanskelig, og vi benytter lejligheden på vores regelmæssige møder på højt embedsmandsplan til at rejse disse spørgsmål. Menneskerettighederne fortjener særlig opmærksomhed i vores forhold til Filippinerne, også under optakten til præsidentvalget i 2010, og vi bevæger os allerede i den retning.

Jeg vil derfor gerne fokusere på det langvarige problem, som jeg allerede har nævnt, nemlig udenretslige drab. Der er ganske vist blevet betydeligt færre mord på menneskerettighedsjournalister og jordrettighedsaktivister i de seneste to år. Men fra tid til anden er de blusset op igen, og der har været en opblussen for ganske nylig. Mest foruroligende er det, at de fleste gerningsmænd fortsat er på fri fod. Det er blevet et meget ømtåleligt politisk problem, og det har udhulet tilliden til regeringen.

Vi skal netop til at iværksætte en "EU-Filippinerne retsbistandsmission" under stabilitetsinstrumentet. Det, vi har i tankerne, er kapacitetsopbygning til det filippinske retsvæsen, bl.a. politi og militærpersonale, med henblik på at hjælpe dem med at efterforske tilfælde af udenretslige drab og retsforfølge personer, der er skyldige i mord.

Vi har også projekter i gang på lokalt plan for at fremme respekten for menneskerettigheder finansieret af EU's instrument for demokrati og menneskerettigheder. Disse omfatter overvågning af gennemførelsen af internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet, foranstaltninger til støtte for ratificeringen af Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og vælgeruddannelse.

Vi er i øjeblikket ved at revidere samarbejdet med alle vores partnerlande i forbindelse med midtvejsevalueringen, og der er gode grunde til at optrappe vores bestræbelser inden for områderne god regeringsførelse, retsvæsen og retsstaten i Filippinerne.

For så vidt angår fredsprocessen i Mindanao, ser regeringen ud til at være klar til at relancere forhandlingerne, og vi tilskynder til en hurtig genoptagelse af forhandlingerne mellem parterne og, naturligvis, til enhver diskret mægling, der måtte være. I mellemtiden har civilbefolkningen endnu engang måttet lide under den langvarige konflikt, og ECHO har ydet en betydelig bistand.

Endelig er forhandlinger om partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der blev indledt sidste måned i Manila, aktuelle indsatsområder i vores forhold til Filippinerne. Også i den forbindelse søger vi at opnå en fælles forståelse om menneskerettigheder.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

13.3. Udvisning af ngo'er fra Darfur

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks forslag til beslutning om udvisning af ngo'er fra Darfur.⁽⁴⁾

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Det var helt igennem forudsigeligt, at Sudans præsident Omar al-Bashir ville reagere på ICC's tiltale af ham med en politisk gestus, men ved at udvise ngo'er og bistandsorganisationer fra sit land har han styrket sit almindelige image som brutal tyrant, der overhovedet ikke tager hensyn til de lidelser, det folk, han regerer af navn, så længe har været udsat for.

⁽⁴⁾ Se protokollen.

Ganske få hævder stadig, at det, der er sket i Darfur, ikke er folkemord. Endnu færre støtter Bashir åbent, om end Kina – beklageligvis – har været en enlig stemme til hans forsvar på grund af Kinas kraftige engagement i Sudans udvindingsindustri.

Som de fleste medlemmer glæder jeg mig over ICC's tiltale af præsident Bashir og over udstedelsen af en international arrestordre. Det lykkes måske ikke, men det er et vigtigt signal for at vise verdens afsky over de rædsler, han er ophavsmand til i Darfur uden nogen anger.

Jeg tror også, at tiltalen styrker ICC's ry, som nogle lande, bl.a. stormagter som USA, hidtil er gået langt udenom af frygt for politisk motiverede retsforfølgelser. Det er virkelig fascinerende, at USA, som ikke har undertegnet Romstatutten, ikke desto mindre har udnyttet sin position i FN's Sikkerhedsråd til at fremme ICC's tiltale af Bashir.

En mulig vej ud af det nuværende dødvande er, at Sikkerhedsrådet annullerer tiltalen, som det har ret til at gøre i henhold til Romstatutten, på betingelse af, at Bashir går i eksil, og drabene og undertrykkelsen stopper, og i delvis anerkendelse af, at Sudan aldrig har underskrevet Romstatutten.

Selv om det kan forekomme som en uretfærdig reaktion på drabene i Darfur og rent faktisk giver en vis form for delvis immunitet, vil det fjerne hovedpersonen og spare befolkningen i Darfur, der har lidt så længe, for flere blodsudgydelser og give Sudan som land mulighed for at komme videre. Hvis Bashir afviser det, skal han naturligvis retsforfølges med den internationale lovgivnings fulde styrke. AU, Den Arabiske Liga og Kina bør gøre dette klart for præsident Bashir, før det er for sent for ham og hans brutale styre.

Catherine Stihler, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Situationen i Darfur er desperat. Kan De forestille Dem de menneskelige lidelser bag FN's statistikker? Ifølge FN har op til 4,7 mio. mennesker – herunder 2,7 mio. internt fordrevne – brug for bistand.

Vi kan ikke tillade, at denne situation bliver endnu værre, og jeg beder indtrængende den sudanske regering om at omstøde beslutningen om at udvise 13 førende ikkestatslige organisationer fra Darfur. Bistandsorganisationerne i Darfur leder den største humanitære operation i verden. Så vidt jeg forstår, er det først i dag kommet frem, at tre personer, der arbejder for Læger uden Grænser, savnes. Ngo'ernes afrejse kan føre til endnu flere tab af menneskeliv på grund af afbrydelsen af lægebehandling og udbrud af smitsomme sygdomme som diarré og luftvejsinfektioner. Børn er i stor fare.

FN har sagt, at udsmidningen af de humanitære grupper bringer over én million liv i fare. Jeg understreger det overordnede humanitære behov for at give organisationerne mulighed for at fortsætte deres livreddende arbejde. Som præsident Obama sagde, er det ikke acceptabelt at sætte så mange menneskers liv på spil. Vi må kunne få de humanitære organisationer tilbage i marken. Jeg beder indtrængende kollegerne om at støtte denne beslutning.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! Sudan har nu i mange år været styret af regimer, der bygger på en kombination af militær styrke, arabisk national stolthed og en konservativ fortolkning af islam. Disse regimers primære formål var og er at holde samme på denne enorme stats territorium, der bebos af en række vidt forskellige folkeslag. Disse forskellige folkeslag er ved alle mulige midler blevet underkastet hovedstaden Khartoums myndighed.

Derfor har der i mange år været konflikt mod separatistbevægelsen i den sydlige del af landet, som hovedsagelig er ikkearabisk og ikkeislamisk. Det er stadig meget langt fra sikkert, om det sydlige område vil få frihed til faktisk at udnytte den ret til løsrivelse, der er blevet vedtaget til 2011.

I det vestlige Darfur søger regeringen at forhindre en sådan løsrivelse med alle midler. I den region har der altid været en interessekonflikt mellem nomader og fastboende landbrugere. Regeringen er nu begyndt at interessere sig for den konflikt. Affolkning af regionen ved at jage de faste indbyggere ind i nabolandet Tschad er et vigtigt værktøj til at holde området under kontrol. I dette beskidte arbejde kan regeringen godt undvære udenlandske observatører, bistandsarbejdere og mæglere.

Parlamentets Udenrigsudvalg opfordrede til europæisk militær intervention for flere år siden. Bemærkninger som denne er populære hos visse dele af den hjemlige opinion og giver indtryk af, at et rigt og magtfuldt Europa er i stand til at påtvinge resten af verden sine løsninger. I praksis er det ikke en løsning, der kan gennemføres. Endvidere er der ikke meget klarhed over, hvad formålet med en sådan intervention skulle være.

Skulle det handle om midlertidig humanitær bistand eller om at gøre Darfur til en uafhængig stat? Uanset hvad, ville det i Afrika blive opfattet som et nyt eksempel på, at Europa viser sin koloniale styrke, primært ud fra et ønske om at pleje egne interesser. En mindre spektakulær, men sandsynligvis mere effektiv, strategi, er at udstede en international arrestordre på præsident al-Bashir og opspore krigsforbrydelser. Omverdenen skal altid tilbyde at bidrage til humanitær bistand og til etablering af fredelige løsninger. De ramte befolkningsgrupper, der i vid udstrækning er flygtet, fortjener vores støtte i deres kamp for at overleve.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Parlamentet er meget bekymret over den sudanske regerings beslutning om at udvise humanitære organisationer fra Darfur, en foranstaltning, der kan have katastrofale følger for hundredtusinder af uskyldige civile. Vi forstår, at kommissær Michel, EU-formandskabet, FN's nødhjælpskoordinator, præsident Obama og mange andre har prøvet at udvirke en omstødelse af denne beslutning.

Da det er en meget følsom sag, som kræver en meget forsigtig håndtering, mener vi, at disse bestræbelser bør have alle mulige chancer for at lykkes, før Parlamentet vedtager en beslutning. Derfor vil vi stemme imod denne beslutning, ikke fordi vi er uenige om indholdet heraf, men fordi vi må vente og se udfaldet af de førnævnte bestræbelser. Det anser vi for at være det fornuftigste og klogeste at gøre på dette tidspunkt og under de nuværende omstændigheder.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Som følge af en brutal etnisk udrensning i Darfur er ca. 300 000 mennesker døde, 2,5 mio. er blevet flygtninge, og 4,7 mio. mennesker har brug for humanitær bistand. Over 10 000 er flygtet til Tchad, hvor fredsmissionen omfatter et kontingent fra den polske hær. Befolkningen er blevet ramt af en af de alvorligste humanitære kriser i verden. Repræsentanter for menneskerettighedsorganisationer og humanitære bistandsorganisationer såsom Polska Akcja Humanitarna eller Læger uden Grænser, er blevet udvist fra Darfur. Den Internationale Straffedomstol i Haag har anklaget den sudanske præsident Omar al-Bashir, som er ansvarlig for denne situation, for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, og har udstedt en arrestordre på ham. Domstolen anklager ham for at tillade folkemord, mord og fordrivelser samt for at tolerere tortur og voldtægt. Jeg støtter fuldt og helt Den Internationale Straffedomstols beslutning. Vi opfordrer til, at de humanitære organisationer får lov til at vende tilbage til Darfur, så de kan bringe befolkningen hjælp.

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. – (ES) Fru formand! Jeg mener, at denne beslutning er kommet på et afgørende tidspunkt af to årsager. Den første er – som det allerede er sagt, og jeg tilslutter mig lykønskninger og lovprisninger – at tiltalen mod præsident Bashir viser, hvor vigtigt det er at bringe en ende på denne situation, især i Darfur, selv om den vedrører hele Sudan. Det viser også, at det internationale samfund kan og skal handle, når sådanne situationer bliver ekstreme, som det er tilfældet med situationen i Sudan.

Ideelt set skulle præsident Bashir naturligvis tvinges til at træde tilbage og overdrages direkte til Den Internationale Straffedomstol. Det er usandsynligt, at dette sker, men det internationale samfunds svar skal klart følge disse linjer, og der skal ikke være nogen betænkeligheder ved den form for procedure.

For det andet kræver den humanitære situation også, at vi indtager en klar holdning til det, vi lige har erfaret i dag, nemlig at tre personer, der arbejder for Læger uden Grænser, er blevet kidnappet, og vi ved i øjeblikket ikke, hvor de er, eller hvilken tilstand de er i, og at 13 ngo'er, der for nylig bl.a. har ydet grundlæggende bistand og opfyldt væsentlige behov, er blevet udvist.

Udvisningen af dem afslører, at regeringens reaktion er nøjagtig det modsatte af den form for reaktion, der er nødvendig og ønskelig, og som bør være acceptabel for EU, og frem for alt, for det internationale samfund.

Det er ikke blot uacceptabelt, men det kræver et svar. Denne situation kræver et svar. Derfor mener jeg, denne beslutning er grundlæggende, og det er absolut afgørende, at vi vedtager den i dag med det størst mulige flertal. Jeg beder indtrængende de øvrige medlemmer om at gøre det for at sikre, at vi ikke bliver sejlet agterud i den slags sager.

Til sidst vil jeg fremsætte en meget specifik anmodning til FN's Menneskerettighedskontor. Det bør indlede undersøgelser for at finde ud af, om denne udvisning af ngo'er kan føjes til den lange liste over krigsforbrydelser, som de sudanske myndigheder naturligvis skal holdes ansvarlige for.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru kommissær! Vi befinder os i en meget kompliceret situation. Det, der foregår i Sudan, er hverken så uforståeligt eller så overraskende, at vi behøver vente og se, hvad der sker. Der er blevet ført krig mod befolkningen i det sydlige Sudan i årevis. Det er en humanitær katastrofe forårsaget af hr. al-Bashirs folkemordspolitik. Millioner af mennesker er blevet fordrevet og kæmper

for at overleve, og de har været i denne situation i måneder eller år snarere end uger. Det er den ene side af historien.

Den anden er, at det er sandt, at vi står over for en situation, hvor vi ikke må bringe de humanitære organisationers arbejde i fare. Vi skal tage deres bekymringer og behov alvorligt. Hvilken vej skal vi så gå? Vi skal lade os styre af kendsgerningerne. Kendsgerningerne er, at hr. al-Bashir helt bevidst lægger dette pres på de humanitære organisationer. Enhver, der har set hans demonstrative forestilling, hans spottende dans i denne aktion mod de humanitære organisationer og i hans demonstrationer, ved, at han helt bevidst provokerer.

Vi må ikke lade os provokere. Vi må dog heller ikke bare tie stille, som mange andre medlemmer ønsker. Det ville heller ikke gøre indtryk på diktatoren. Jeg vil derfor foreslå, at vi lader punkt 2, 5 og 6 udgå af beslutningen og vedtager resten som foreslået.

Józef Pinior, for PSE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg har her et brev skrevet af 28 kvinder fra Darfur, som det lykkedes at flygte fra konfliktzonen, stilet til Den Afrikanske Union og Den Arabiske Liga. Kvinderne fra Darfur udtrykker i brevet af 4. marts 2009 deres støtte til arrestordren, som Den Internationale Straffedomstol har udstedt vedrørende den sudanske leder Omar al-Bashir. For første gang i de syv år domstolen har arbejdet, er der blevet udstedt en arrestordre på en siddende statsleder. I deres brev beskriver kvinderne fra Darfur de rædselsfulde volds- og voldtægtsscener, der er en del af dagliglivet i provinsen, hvor voldtægt bevidst bruges som våben for at påføre kvinderne lidelse og stigmatisere dem og for at ødelægge enheden og demoralisere hele samfundet.

Omar al-Bashir reagerede på den internationale arrestordre ved at udvise 13 udenlandske velgørende organisationer fra Sudan. Dette betyder, at over en million mennesker, der bor i flygtningelejre i Sudan, i de kommende uger ikke vil have adgang til basal bistand såsom rent vand, mad eller lægehjælp. Manglen på rent vand, som vil begynde at kunne mærkes i de kommende dage, vil fremme spredningen af smitsomme sygdomme, især i det vestlige Darfur. Vidner har rapporteret om tilfælde af diarré i Zam-Zam-lejren og tilfælde af meningitis i Kalma-lejren. De første og vigtigste ofre for den sudanske regerings beslutning bliver børnene. Omar al-Bashirs beslutning om at udvise velgørende organisationer fra Darfur vil føre til flere forbrydelser.

I Europa-Parlamentets beslutning opfordres FN og Den Internationale Straffedomstol til at undersøge, om den sudanske præsidents seneste beslutning er en krigsforbrydelse i henhold til international lovgivning. Omar al-Bashirs regering sikrer ikke de sudanske borgeres ret til beskyttelse, og det internationale samfund skal gøre ham ansvarlig for at krænke denne ret.

Leopold Józef Rutowicz, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! En af de største menneskelige tragedier i samtiden finder sted i Darfur. Anstifteren er den sudanske præsident Omar Hassan al-Bashir. Næsten 5 mio. mennesker har brug for omgående humanitær bistand. Imidlertid har den sudanske regering besluttet at udvise 13 af de førende ikkestatslige bistandsorganisationer fra Darfur. Sygdomsspredningen, der begynder, så snart lægehjælp og fødevarerbistand skæres væk, fører her i det 21. århundrede til folkemord i stor skala. Beslutningen, som jeg støtter, går ikke vidt nok, da vi i dette tilfælde burde tvinge Den Afrikanske Union og FN til at tillade en militær intervention med henblik på at standse folkemordet.

Urszula Krupa, for IND/DEM-Gruppen. – (PL) Fru formand! Konflikten i Sudan, der har racemæssige, religiøse og økonomiske rødder, har kørt i over 50 år. Den har allerede krævet over 3 mio. ofre og tvunget over 4,7 mio. mennesker i regionen til at forlade deres hjem. Til trods for forsøg på at nå en aftale og FN's fredsmissioner er konflikten mellem arabiske og ikkearabiske indbyggere i Darfur for nylig eskaleret.

Det seneste trin i den alvorligste humanitære krise i verden, som Europa-Parlamentet endnu engang er blevet opmærksom på, har omfattet den beslutning, den sudanske regering under ledelse af præsident al-Bashir har truffet, om at udvise 13 humanitære organisationer, der yder den stærkt nødvendige bistand i form af mad, medicin og lægehjælp. De fotografier og film, der kommer ud fra Darfur og har bevæget seere i hele verden, kan ikke afspejle det sande billede af den krise, som har ramt folk i denne region, der prøver at emigrere til nabolandet Tchad og til andre lande og kontinenter, bl.a. Egypten, Israel, USA, Canada og Europa.

Det er imidlertid ikke kun Sudans krigsforbryderanklagede præsident, der er ansvarlig for at tillade, at menneskerettighedskrænkelser, bl.a. massevoldtægter, kidnapninger, fordrivelser, sult, epidemier og tortur, finder sted. Skylden ligger også hos verdens største økonomiske magter og deres ledere, der prøver at lægge skylden for levering af våben eller profitmageri hos hinanden. Selv indgrebet fra anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol, der ønskede at tiltale den sudanske præsident og udstede en arrestordre

på ham, skal bruges til at markere Straffedomstolens tiårsdag. Ifølge nogle personer kan dette vise sig at blive en katastrofe for Darfur og afslutte FN's mission i landet.

Det er ikke første gang, vi har protesteret og givet udtryk for vores harme over de menneskerettighedskrænkelser, der finder sted i den region. Imidlertid kom der ingen resultater ud af Europa-Parlamentets tidligere omfattende beslutning, hvori de internationale organer blev opfordret til at pålægge sanktioner og blokere de økonomiske aktiviteter, som bar ved til konfliktens bål. Jeg er sikker på, at de ansvarlige ved at optrappe konflikten sigter mod at forene Darfurs befolkning før folkeafstemningen om løsrivelse fra Sudan, der skal finde sted i 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Sandheden er, at vi vidste, at ordren til at udvise ngo'erne ville komme, og derfor bekræfter jeg, at jeg foretrækker en fast og klar linje, der også er pragmatisk. Det er meget nemt at spille helt på caféen mange kilometer væk.

De af os, der besøgte Darfur i juli 2007 og tog til al-Geneina og al-Fashir, til Nyala og Kapkabia og til mange IDP-lejre rundt om disse byer, er ganske klar over, hvilke lidelser Darfurs folk gennemgår, og hvilket enormt arbejde ngo'erne gør i regionen. Det er derfor væsentligt at beskytte de resterende ngo'er og sætte alt ind på, at de kan blive og også fuldt ud støtte dem, der vil fortsætte, også religiøse velgørende organisationer.

Jeg går også ind for, at der udøves et større pres på Kina, der på den ene side ikke lægger det nødvendige pres på myndighederne i Khartoum og på den anden side forsinker eller blokerer mere effektive foranstaltninger på FN-niveau.

Jeg støtter også hr. Tannocks ide om, at "en hvilken som helst løsning er en god løsning". Hvis præsident al-Bashir forsvinder, og hans styre sættes fra bestillingen, ville det være en kolossal lettelse og hjælp for befolkningen i Darfur og Sudan. Det er ikke straffrihed – straffrihed er at fortsætte uændret i mange år.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Fru formand! Ifølge forskellige oplysninger har krigen i Darfur allerede krævet over 200 000 ofre. Den er ofte blevet kaldt den største humanitære krise i historien og er blevet sammenlignet med folkemordet i Rwanda i 1994. Ifølge FN har næsten 5 mio. sudanere i øjeblikket akut behov for hjælp.

Den Internationale Straffedomstol har udstedt en arrestordre på den siddende præsident Omar Hassan al-Bashir for påståede krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden. Den sudanske regering har reageret ved at udvise 13 af de største ikkestatslige organisationer, der deltager i den største humanitære bistandsindsats i historien. Denne beslutning kan have katastrofale konsekvenser for befolkningen i Darfur, der vil blive efterladt uden adgang til den stærkt påkrævede lægehjælp. Den ukontrollerede spredning af smitsomme sygdomme kan føre til masseepidemi, hvilket vil øge dødeligheden, især blandt børn, som vil blive efterladt uden adgang til lægebehandling eller fødevarerhjælp og dermed vil miste alt håb om overlevelse under disse særdeles vanskelige forhold.

På baggrund af den aktuelle situation bør vi utvetydigt fordømme den sudanske regerings beslutning om at udvise ikkestatslige organisationer fra landet og opfordre til, at denne beslutning bliver tilbagekaldt. Samtidig bør vi opfordre Kommissionen og Rådet til at indlede forhandlinger med Den Afrikanske Union, Den Arabiske Liga og Kina med henblik på at overbevise den sudanske regering om de potentielt katastrofale konsekvenser af dens handling. Endvidere bør vi bakke kraftigt op om Den Internationale Straffedomstols foranstaltninger og dens uomtvistelige bidrag til at fremme retfærdighed og humanitær folkeret på internationalt plan samt dens aktiviteter, der sigter mod at udrydde lovløshed.

I den henseende bør vi meddele de sudanere, der samarbejder med præsident al-Bashir, at en dom for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden nu er uundgåelig, og tvinge den sudanske regering til selv at standse diskrimineringen mod menneskerettighedsaktivister, der støttede Domstolens beslutning om at arrestere præsident al-Bashir. Denne foranstaltning bør træffes snarest muligt for at forhindre endnu en humanitær krise, der uundgåeligt truer Darfur.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg var personligt med i Darfur, og jeg var også inde i nabolandet Tchad sammen med hr. Ribeiro e Castro, og jeg kan derfor fuldstændig tilslutte mig det, han sagde.

Det er en ulykke, og denne ulykke forværres af, at det på grund af udvisningen af de ikkestatslige organisationer kun er ca. 60 % af den humanitære bistand, som kommer igennem. Denne katastrofe kan eskalere. 3 mio. mennesker er afhængige af vores hjælp. Derfor er jeg af den opfattelse, at punkt 4 i vores beslutning, hvor

vi opfordrer den eneste stormagt i verden, der kan påvirke denne region, Folkerepublikken Kina, til at få den sudanske regering til at tilbagekalde sin udvisning af ngo'erne, er virkelig vigtig.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Vi er vidner til alvorlige begivenheder på det internationale politiske område. Den sudanske præsident, som der er udstedt en arrestordre på, søger at hævne sig på det internationale samfund ved at udvise politisk neutrale organisationer, der forsøger at bringe humanitær bistand til den lidende befolkning i Darfur. Den internationale opinion kan naturligvis ikke se bort fra, at Sudans præsident har forbudt ikkestatslige organisationer at udføre deres aktiviteter; det gælder f.eks. Polska Akcja Humanitarna, der i de sidste fem år har arbejdet med vandprojekter i Darfurregionen for at hjælpe det sudanske folk. Det femte verdensvandsforum kunne være en god lejlighed til at reagere mod den sudanske præsidents adfærd, som det blev nævnt her i Parlamentet i går. Jeg håber, at spørgsmålet om udvisningen af de ikkestatslige organisationer, som arbejder i Darfur, vil blive rejst i en politisk kontekst i Istanbul. Ironisk nok har forummet til hensigt at behandle den manglende adgang til vand, som er et problem for milliarder af mennesker i hele verden. I mellemtiden udviser præsident al-Bashir organisationer fra Darfur, der forsøger at løse dette centrale problem. Vi skal reagere på et sådant skridt.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Vi vil meget hurtigt blive udsat for afpresning af en diktator, der har gjort millioner af mennesker i Darfur til ofre og søger at udnytte disse ofre til at undgå internationale sanktioner. Vi må ikke af den grund give efter for denne afpresning.

Det er tydeligt, at vi har brug for en international koalition, der kan lægge pres på præsident al-Bashir, for at få ham til at opgive denne position. Vi må imidlertid ikke vende det blinde øje til den kendsgerning, at den virkelige virkning, den virkelige årsag til disse ting, er denne besættelse af naturressourcer. Det er ikke noget tilfælde, at de største brud på menneskerettighederne sker i lande, hvor der er store mængder naturressourcer, og især i Kina, der driver dette pres på naturressourcer. Derfor er vi nødt til at overveje, hvordan vi skal tackle roden til problemet, dvs. ved at sikre en fair adgang til naturressourcer for alle i verden – det er det, vi skal gøre.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne meget hurtigt sige, at vi alle begræder rædslerne i Darfur, og at vi alle kræver, at der bliver gjort alt for at sikre, at foreninger og ngo'er, der spiller en afgørende rolle i disse sager, kan fortsætte deres arbejde og ikke bliver udvist. Jeg vil dog gerne stille kommissæren et spørgsmål.

Jeg vil gerne vide, hvad De forventer, hvad EU forventer af Den Afrikanske Union. Vi har hørt et medlem kræve væbnet intervention. I vores beslutning opfordrer vi Kommissionen og Rådet til at intensivere bestræbelserne for at påvirke regeringen via Den Afrikanske Union. I andre lande overdrager vi løsningen af konflikter til Den Afrikanske Union. Vi kender Den Afrikanske Unions holdning til al-Bashir-sagen. Her ser ud til at være tale om dobbeltmoral.

Så hvilken strategi vil Kommissionen anlægge i forhold til Den Afrikanske Union, når vi taler om det afrikanske kontinent? Forholder det sig sådan, at vi også her ønsker at uddelegere arbejdet og løsningen af denne konflikt til Den Afrikanske Union?

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen er ligesom De dybt bekymret over den sudanske beslutning om at udvise 13 internationale og suspendere tre nationale humanitære ngo'er og to nationale menneskerettighedsngo'er efter ICC's tiltale mod præsident Bashir. Seks af disse internationale ngo'er arbejder med EF-midler til humanitær bistand til et beløb på i alt 10 mio. EUR.

De organisationer leverer væsentlige ydelser til millioner af sudanere i Darfur og i andre områder af Sudan. Suspenderingen af deres aktiviteter er derfor ikke blot dybt beklagelig, men vil også i alvorlig grad påvirke den humanitære situation, som mange allerede har sagt. Kommissær Michel har allerede i en erklæring udtrykt vores dybeste bekymring og indtrængende anmodet om, at Sudans regering genovervejer værdien af sin beslutning og hurtigst muligt gengiver disse ngo'er deres fulde operationelle status.

Hvis man vurderer den fulde virkning af den sudanske beslutning, er det klart, at hundredtusinder af menneskeliv kan være i fare i Darfur. Der skal i en fart træffes passende foranstaltninger, da regntiden kommer snart og falder sammen med tiden mellem såning og høst, hvilket snart vil forværre den humanitære sårbarhed hos 4,7 mio. mennesker, der er direkte ramt af konflikten.

Vi ved, at regeringen ikke vil omstøde sin beslutning under yderligere internationalt pres, hvor der bliver sat spørgsmålstejn ved dens beslutning om at udvise de pågældende ngo'er. Hvis vi ikke kan overtale regeringen til at omstøde udvisningsordrerne, må vi få de sudanske myndigheder til at iværksætte ordentlige

leveringsmekanismer. I den forbindelse skal vi afgjort holde den sudanske regering fuldt ansvarlig for dens forsikringer om, at den tager det fulde ansvar for at levere den humanitære bistand.

Det er også min pligt at træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger med hensyn til vores bistand. Sudan er Kommissionens største humanitære enkeltoperation til 110 mio. EUR i 2009. Sammen med andre donorer som FN og ngo'er og andre humanitære partnere er Kommissionen i øjeblikket ved at se på, hvordan man bedst kan ændre den humanitære indsats for at undgå dramatiske følger. Det er ikke nogen let opgave, da de udviste ngo'er var meget dygtige til at arbejde i så vanskelige og fjerntliggende områder.

Disse forebyggende foranstaltninger vil helt klart kræve samarbejde og forståelse med de sudanske myndigheder. I den forbindelse er det væsentligt at insistere på en streng adskillelse mellem humanitære aktiviteter og den politiske dagsorden.

På den politiske front vil vi skulle opretholde maksimalt diplomatisk pres på både de sudanske myndigheder og oprørsbevægelserne for at få fred i Darfur. Vi vil også skulle presse på for en fuldstændig gennemførelse af den samlede fredsaftale mellem nord og syd. Der er meget på spil, og det er vores ansvar ikke at lade Sudan synke ned i et mareridtsagtigt scenario med ustabilitet i hele landet.

EU som helhed vil respektere ICC's retningslinjer og kun opretholde væsentlige kontakter med den sudanske præsident Bashir. Dog bør vi sikre – og her er det afgørende, at vi opretholder dialogen med Khartoum – at regeringens reaktion på ICC's tiltale bliver så afdæmpet som mulig. Hvis vi afskærer alle forbindelser, kan strammerne i regeringen gøre gengæld mod civile, bistandsarbejdere og UNMIS-personale. Den seneste beslutning om at udvise flere ngo'er er efter min mening det første skridt, der kan blive fulgt af mange andre situationer som den nuværende, og det er vi nødt til at overvåge nøje. Det værst tænkelige scenario, hvor regeringen sætter en stopper for gennemførelsen af den samlede fredsaftale og forsøger at finde en militær løsning på krisen i Darfur, skal undgås.

Med hensyn til Den Afrikanske Union kan jeg blot fortælle, at vi opretholder kontakten med dem, men jeg kan ikke sige mere på dette trin.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

14. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

14.1. Guinea Bissau (afstemning)

14.2. Filippinerne (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 4

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Jeg har to mundtlige ændringsforslag. Det ene vedrører betragtning B, og det andet vedrører punkt 4.

Vedrørende punkt 4 omfatter ændringsforslaget to ændringer. Den ene går ud på at udskifte "Utrecht" med "Oslo" – det er et teknisk punkt, men det er vigtigt - og den anden går ud på at tilføje ordene "om, at GMC" efter "bilaterale aftaler". Det er småting, som sikrer en bedre forståelse, og alle kan være enige.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

- Før afstemningen om betragtning B

Raül Romeva i Rueda, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Mit andet mundtlige ændringsforslag er også meget enkelt. Det går simpelthen ud på at erstatte ordene "de kommunistiske oprørere" med "oprørerne" og erstatte "120 000 mennesker livet" med "40 000 mennesker livet".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

14.3. Udvisning af ngo'er fra Darfur (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 1

Martine Roure, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Mit mundtlige ændringsforslag går ud på efter punkt 1 at tilføje: "kræver umiddelbar og betingelsesløs frigivelse af alle de medarbejdere fra den belgiske afdeling af Læger uden Grænser (MSF), der blev bortført i går fra det belgiske MSF-kontor i Sarif Umra, 200 km vest for hovedbyen El Fasher i det nordlige Darfur".

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Fru formand! "i går" bør ikke stå der, for beslutningen skal vare længere end én dag.

Martine Roure (PSE). – (FR) Fru formand! Undskyld mig, men jeg forstår ikke, hvorfor der skal være en tidsgrænse. Der er ingen tidsgrænse.

Jeg gentager: "kræver omgående og betingelsesløs frigivelse af alle bistandsarbejdere", er det "omgående", der generer Dem?

Formanden. – Det er udtrykket "i går". De sagde "i går".

Martine Roure (PSE). – (FR) Fru formand! Jeg er enig. Undskyld mig. Fjern "i går". De har helt ret.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

- Før afstemningen om punkt 2

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Min gruppe foreslår at lade punkt 2 og 6 udgå. Det er ikke, fordi vi ikke støtter indholdet, men fordi vi ikke mener, det er nødvendigt i denne beslutning, og fordi det i betragtning af den vanskelige situation kunne bidrage til at få hr. al-Bashir til at omstøde sin beslutning og give ngo'erne mulighed for at vende tilbage. Så vi opfordrer til, at punkt 2 og 6 udgår. Jeg forstår, at der kommer en lignende anmodning fra Socialdemokraterne, og de vil også anmode om, at punkt 5 udgår, hvilket vi af lignende årsager også støtter.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

- Før afstemningen om punkt 5

Martine Roure, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Jeg bekræfter, hvad hr. Tannock lige har sagt, og af samme årsager anmoder vi om, at punkt 5 udgår.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg har en anmodning. Da vi skal have valg den 7. juni, og da vi i øjeblikket har en enorm tilstrømning af besøgende, vil jeg spørge om, vi kunne undersøge, om det var muligt, at vi under april- og maj-sessionerne kunne åbne alle lokaler for gæster indtil midnat, også mødesalen, så vi kan sørge ordentligt for alle gæster.

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

15. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

18. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

19. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

---

20. Afbrydelse af sessionen

(Mødet hævet kl. 16.20)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 6 af Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Om: Den økonomiske krise

Hvilke initiativer arbejder det tjekkiske formandskab på for at sikre, at Den Europæiske Union gør fælles front mod den økonomiske krise?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Tjekkiet overtog formandskabet i en meget vanskelig tid for den europæiske og globale økonomi. Som følge af den globale finansielle krise og stagnation i den økonomiske vækst står vi over for hidtil usete økonomiske udfordringer, som kræver hurtig, tilstrækkelig og koordineret indsats. Den nuværende situation vil teste den økonomiske og politiske integration i Europa. Vi er fast besluttet på at sikre, at EU kommer stærkere og mere samlet ud af denne krise.

Formandskabet mener, at koordinering og tilstrækkelig gennemførelse af de aftalte foranstaltninger stadig er centrale elementer for den yderligere indsats. Når hurtig økonomisk og finansiell udvikling åbner op for nye udfordringer, kan vi via koordinering opnå omgående udveksling af synspunkter og samordnet handling. I de tilfælde, hvor tidligere formandskaber har iværksat politiske tiltag, fokuserer det tjekkiske formandskab på tilstrækkelig gennemførelse og nøje overvågning af disse beslutninger, så der opnås håndgribelige resultater.

Hvad angår koordinering, er der gennemført en række initiativer i Rådet under det tjekkiske formandskabs ledelse med henblik på at imødekomme de nye udfordringer.

*
* *

Spørgsmål nr. 7 af Eoin Ryan (H-0054/09)

Om: Volontører inden for sport

Det tjekkiske formandskab understregede betydningen af sport i sit arbejdsprogram. Hvilke konkrete foranstaltninger har Rådet iværksat, eller agter det at iværksætte for at støtte eller fremme inddragelsen af volontører i sport og for at sikre, at sport, som drives og opretholdes ved hjælp af volontørers indsats, støttes?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet anerkender fuldt ud betydningen af inddragelsen af volontører i sport, men vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at bestemmelserne i traktaten ikke giver EU specifikke beføjelser på området for sport. Rådet kan derfor ikke træffe konkrete foranstaltninger vedrørende de forhold, det ærede medlem omtaler.

Formandskab planlægger dog at fortsætte det almindelige uformelle samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område. Der vil blive afholdt et uformelt møde mellem sportsministrene i Tjekkiet i april 2009. Inddragelsen af volontører i sport, navnlig i forbindelse med daglige sportsaktiviteter, vil være et af de centrale temaer på dette møde.

Visionerne for og opfattelsen af inddragelsen af volontører i sport varierer betydeligt mellem medlemsstaterne. I mange medlemsstater fungerer volontører som informationsmedarbejdere og arrangører af sportsarrangementer, f.eks. EURO (fodbold), verdensmesterskaber eller OL. I andre medlemsstater arbejder volontører regelmæssigt som trænere i almennyttige sportsforeninger, hjælper børn, unge voksne og ældre

med at motionere osv. Formålet med det uformelle møde er at dække alle former for aktiviteter, der udføres af volontører, og at kortlægge den aktuelle situation for inddragelse af volontører i de forskellige medlemsstater. For at opnå dette vil vi udsende et kort spørgeskema, hvis resultater vil blive fremlagt i april. Spørgeskemaet er udformet sammen med ENGSO og Kommissionen. Samtidig planlægger vi at fremlægge eksempler på bedste praksis fra det nationale niveau, herunder eksemplet fra Det Forenede Kongerige, hvor volontører inddrages i forberedelsen af OL i London i 2012.

Vores mål er at støtte volontørernes arbejde, at styrke deres anerkendelse i samfundet og at anbefale forbedringer af den retlige ramme for deres arbejde. Alt dette er i overensstemmelse med indsatsen for at erklære 2011 for det europæiske år for frivilligt arbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 8 af Jim Higgins (H-0056/09)

Om: Finansiering af den politiske gruppe Libertas

Hvorledes forholder Rådet sig til det politiske parti Libertas' beslutning om at finansiere kandidater i alle medlemsstater, og mener det, at EU bør yde økonomisk støtte til Libertas?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlem gøres opmærksom på, at finansieringen af partier og kandidater i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet reguleres på nationalt plan og derfor afgøres af den enkelte medlemsstat. Rådet kan derfor ikke kommentere Libertas' beslutning om at sponsorere kandidater til valget til Europa-Parlamentet i forskellige medlemsstater.

Rådet vil dog understrege, at Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 191 i EF-traktaten har vedtaget forordning nr. 2004/2003 om finansiering af politiske partier på europæisk plan, som blev ændret i december 2007.

I henhold til denne forordning kan der over EU's budget ydes støtte til politiske partier eller sammenslutninger, der gennem deres aktiviteter overholder de principper, som EU bygger på: principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, og som opnår en bestemt andel af stemmerne i mindst en fjerdedel af medlemsstaterne.

I den sammenhæng vil jeg minde om, at et politisk parti på europæisk plan i henhold til denne forordning skal indgive en ansøgning til Europa-Parlamentet for at modtage støtte fra EU's almindelige budget, og at Europa-Parlamentet træffer afgørelse om tildeling af støtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Avril Doyle (H-0058/09)

Om: Fremskridt på det tiende globale miljøforum på ministerplan

Det tiende globale miljøforum på ministerplan skulle afholdes i Nairobi, Kenya, fra den 16. - 25. februar 2009. Vil det tjekkiske formandskab aflægge beretning om de fremskridt, der blev gjort på dette møde, navnlig i forbindelse med dagsordenen for klimaændringer?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Den 25. samling i styrelsesrådet for De Forenede Nationers Miljøprogram/det tiende globale miljøforum på ministerplan blev afholdt i UNEP's hovedkvarter i Nairobi (Kenya) fra den 16.-25. februar 2009 på en baggrund præget af global økonomisk og finansiell krise på den ene side og et nyligt regeringsskifte i USA på den anden side.

På dette møde anerkendte miljølederne behovet for at omdefinere økonomien i miljømæssige termer, som det også blev udtrykt i UNEP's motto for samlingen: "Green is the new big deal" (grønt er den nye "New Deal").

Den vigtigste beslutning, som blev truffet, var aftalen om at nedsætte en mellemstatslig forhandlingskomité, som fra og med 2010 skal forberede et globalt retligt bindende instrument om begrænsning af brugen af kviksølv, og som skal afslutte sit arbejde inden 2013. Dette instrument skal også søge at reducere udbuddet af kviksølv, dets anvendelse i produkter og processer samt emissionerne af kviksølv.

Det andet fremtrædende punkt under denne samling var beslutningen om at nedsætte en mindre gruppe af ministre og repræsentanter på højt niveau, som skal undersøge mulighederne for at forbedre den generelle struktur for den internationale miljøforvaltning og relancere debatten på politisk plan i stedet for på teknisk eller diplomatisk plan. I den forbindelse skal det erindres, at EU almindeligvis er fortalere for en styrkelse af den internationale miljøforvaltning.

Et andet punkt, der skal understreges, er beslutningen om at bekræfte fortsættelsen af processen om at undersøge mekanismer, som kan forbedre den videnskabspolitiske grænseflade for biodiversitet og økosystemfunktioner, der vil give de videnskabelige kredse mulighed for at arbejde tættere sammen og skabe et bedre grundlag for det fremtidige internationale samarbejde på miljøområdet.

Hvad angår klimaændringer, skal det navnlig erindres, at dette spørgsmål ikke var på dagsordenen for den 25. samling. Det er alligevel vigtigt at bemærke vedtagelsen af beslutningerne om udvikling af samarbejdet og navnlig beslutningen om støtte til Afrika på forskellige miljøområder. Alle disse beslutninger blev støttet aktivt af EU.

Ministre fra EU og Afrika demonstrerede også denne støtte til tættere miljøsamarbejde under miljømødet i forbindelse med UNEP's 25. samling, som var tilrettelagt af formandskabet, hvor man behandlede klimaændringer, idet Afrika er et særligt udsat kontinent, når det gælder miljøspørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 10 af Bernd Posselt (H-0060/09)

Om: Europaflaget og Europahymnen

Hvad gør Rådet for at udbrede kendskabet til og populariteten af Europaflaget og Europahymnen i EU-medlemsstaterne, og hvad er formandskabets holdning til idéen om at tilføje en tekst til den hymne, som allerede i 1926 blev udråbt til Europahymne af den tjekkoslovakiske statsborger Richard Graf Coudenhove-Kalergi?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Som det ærede medlem højst sandsynligt er bekendt med, blev logoet med en cirkel af gyldne stjerner på blå baggrund oprindeligt vedtaget i december 1955 af Europarådet. Efterfølgende begyndte Fællesskabets institutioner at anvende dette logo den 29. maj 1986 på initiativ fra stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råds møde i juni 1985.

Det samme gælder Beethovens præludium til "Ode to Joy", som Europarådet valgte som dets hymne i 1972. Efterfølgende blev det i overensstemmelse med ovennævnte initiativ i juni 1985 valgt som de europæiske institutioners hymne.

Jeg vil understrege, at spørgsmålet om at styrke kendskabet til og populariteten af logoet og hymnen i medlemsstaterne behandles af medlemsstaterne alene, og at Rådet ikke har iværksat særlige foranstaltninger med henblik på at formidle dette spørgsmål. Rådet bruger dog logoet og hymnen, når det er passende.

Endelig har Rådet aldrig drøftet idéen om at føje en tekst til hymnen.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0062/09)**Om: Familievenlige politikker**

Under sine programerklæringer har det tjekkiske formandskab understreget, at hvert menneske ikke kun udgør en del af arbejdsstyrken, idet det således bidrager til den økonomiske velfærd i samfundet, men at det også som forælder investerer tid, energi og penge i at sørge for og opdrage børn, dvs. fremtidens menneskelige kapital.

Med hvilke foranstaltninger agter Rådet på denne baggrund at fremme kvaliteten af sine familievenlige politikker og styrke de europæiske borgeres ret til valgfrihed og selvbestemmelse, hvad angår den måde, hvorpå de opdrager og uddanner deres børn?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlem har rejst et meget vigtigt spørgsmål. Vi genkender alle de vanskelige udfordringer, vi står overfor med hensyn til at skabe en balance mellem arbejdsmæssige forpligtelser og familie- og privatliv.

Jeg vil først understrege, at indsatsen for at forene arbejde og familieliv er et område, som Rådet har behandlet ved flere lejligheder. Det tjekkiske formandskab er ingen undtagelse. På det uformelle møde mellem ministrene for familieanliggender (Prag den 4.-5. februar 2009) indledte vi drøftelserne af Barcelona-målene på området for pasning af børn i førskolealderen, som blev fastlagt kvantitativt i 2002. Det tjekkiske formandskab lægger også vægt på de kvalitative aspekter af børnepasning og på gennemførelsen af de hidtil forsømte principper om barnets tarv og familiens eneret til at træffe beslutninger om foreningen af arbejde og familieliv. Det tjekkiske formandskab understreger også den uundværlige rolle, som forældrene spiller i forbindelse med pasning af små børn.

Rådet har allerede vedtaget lovgivning med henblik på at gøre arbejdslivet mere familievenligt. Rådets direktiv 92/85/EØF om barselsorlov garanterer f.eks. kvindelige arbejdstagere mindst 14 ugers barselslov. Parlamentet og Rådet samarbejder som medlovgivere om et nyt forslag fra Kommissionen om ændring af direktivet om barselsorlov, idet Kommissionen foreslår, at barselsorlovens minimumslængde udvides fra 14 til 18 uger, for at give arbejdstagerne mulighed for at komme til kræfter efter fødslen, samtidig med at det gøres nemmere for kvinderne at vende tilbage til arbejdsmarkedet efter barselsorlovens udløb. Det tjekkiske formandskab prioriterer dette lovgivningsforslag og ønsker at skabe enighed mellem medlemsstaterne og Rådet i de kommende måneder.

Rådet glæder sig endvidere til at samarbejde med Parlamentet om Kommissionens forslag til et nyt direktiv, der skal erstatte Rådets nuværende direktiv 86/613/EØF om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv. I sin beretning om gennemførelsen af direktiv 86/613/EØF konkluderede Kommissionen, at rent praktisk var resultaterne af gennemførelsen af direktivet ikke helt tilfredsstillende, når de ses på baggrund af direktivets primære mål, som var at opnå en generel forbedring af medhjælpende ægtefællers situation.

Kommissionen har derfor foreslået, at medhjælpende ægtefæller, hvis de ønsker det, tildeles samme grad af social beskyttelse som selvstændige erhvervsdrivende. Det personlige valg med hensyn til forening af arbejde og familieliv er kernen i drøftelserne, hvor Kommissionen har foreslået, at selvstændige får samme rettigheder, hvad angår barselsorlov, som arbejdstagere.

Som det ærede medlem sagde, er børnene vores fremtid. Forening af arbejde og familieliv er en af de største udfordringer for de moderne arbejdende familier i Europa. Rådet vil yde sit til at hjælpe borgerne med at træffe deres egne valg med hensyn til forening af arbejde og familieliv.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Gay Mitchell (H-0064/09)**Om: Gaza og Vestbredden**

Hvilke planer har Rådet for at prøve at bringe fred og humanitær hjælp til Gaza og Vestbredden?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet tager den humanitære situation i både Gaza og Vestbredden meget alvorligt. Gunstige levevilkår er afgørende for stabiliteten i de palæstinensiske områder. På samlingen den 26. januar 2009 konkluderede Rådet, at EU vil koncentrere sin støtte og bistand om følgende områder: umiddelbar humanitær bistand til Gazas befolkning, forebyggelse af ulovlig handel med våben og ammunition, varig genåbning af overgangsstederne på basis af aftalen om bevægelse og adgang fra 2005, rehabilitering og genopbygning samt genoptagelse af fredsprocessen.

Den faktiske levering af EU's humanitære hjælp håndteres af Kommissionen, som kan give detaljerede oplysninger om EU's og de forskellige partners aktiviteter, herunder navnlig UNRWA, de øvrige FN-agenturer og ICRC. EU har ved flere lejligheder opfordret Israel til at tillade uhindret levering af humanitær hjælp ind i Gaza. Rådet tilkendegav i sine konklusioner af 26. januar 2009, at EU er rede til at genoptage EU-grænsebistandsmissionen (EU BAM Rafah), så snart forholdene tillader det, og til at undersøge muligheden for at udvide sin bistand til også at omfatte andre overgangssteder som led i EU's samlede engagement i regionen. EU støttede og bidrog endvidere aktivt til den internationale konference til støtte for den palæstinensiske økonomi til genopbygningen af Gaza, som Egypten var vært for den 2. marts 2009, hvor det internationale samfund gav løfte om at yde næsten 4 500 mio. USD med EU som den største donor. Også her blev de afgørende forudsætninger for en vellykket og varig genopbygning af Gaza understreget af både det tjekkiske formandskab, som talte på vegne af de 27 medlemsstater, og af den højtstående repræsentant for FUSP, Javier Solana. Mekanismen PEGASE, som blev præsenteret på konferencen for donorer af Kommissionen (Benita Ferrero-Waldner), repræsenterer et særligt EU-initiativ, som er rettet mod målrettet kanalisering af hjælp til Gaza under Den Palæstinensiske Myndigheds kontrol.

Hvad angår Vestbredden, genoptog EU relationerne med Den Palæstinensiske Myndigheds institutioner i midten af 2007. EU er den største donor af direkte finansiell og teknisk bistand til den palæstinensiske regering. EU-missionen EUPOLCOPPS fokuserer på rådgivning og uddannelse inden for sikkerhed og reform af det retslige område. Den Palæstinensiske Myndighed har vist sig som en troværdig og effektiv partner og har dermed forhindret yderligere eskalering af situationen på Vestbredden under Gazakrigen.

Rådet opfordrer på det kraftigste til intern palæstinensisk forsoning bag præsident Mahmoud Abbas, som er nøglen til fred, stabilitet og udvikling, og støtter den mæglingsindsats, som Egypten og Den Arabiske Liga yder i denne henseende.

Rådet er desuden overbevist om, at fred i regionen kun kan opnås, hvis der ved fredsprocessen skabes en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat på Vestbredden og i Gaza, som lever side om side med Israel i fred og sikkerhed. For at opnå dette mål gentager Rådet sin opfordring til begge parter om at overholde deres forpligtelser i henhold til køreplanen og Annapolis. EU betragter det arabiske fredsinitiativ som et solidt og relevant grundlag for en omfattende løsning på den arabisk-israelske konflikt og vil samarbejde med Mellemøstkvartetten, den nye regering i USA og de arabiske partnere med henblik herpå. Rådet glæder sig om den hurtige udpegning og involvering af den nye amerikanske særlige udsending til Mellemøsten, George Mitchell, i regionen og er rede til at arbejde tæt sammen med ham.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Dimitrios Papadimoulis (H-0066/09)**Om: Politiske, diplomatiske og økonomiske sanktioner imod Israel**

FN's generalsekretær har givet udtryk for, at han er rystet over de menneskelige tab og bombardementet af hovedkvarteret i Gaza for FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA). Amnesty International har allerede krævet en undersøgelse af det israelske angreb på FN-bygningen samt af de fortsatte målrettede angreb på civilbefolkningen, idet Amnesty understreger, at der er tale om krigsforbrydelser. Der er ligeledes udtrykt frygt for, at Israel har brugt bomber indeholdende hvid fosfor, et giftigt stof, der forårsager dybe forbrændinger, og som det er forbudt at bruge imod civilbefolkninger i henhold til en protokol til Geneve-konventionen om visse konventionelle våben.

Hvilke initiativer agter Rådet at tage for at stille Israel for Den Internationale Domstol i Haag for krigsforbrydelser imod palæstinenserne, selv om Israel ikke anerkender dette? Hvilke politiske, diplomatiske og økonomiske foranstaltninger vil Rådet træffe mod Israel for at få sat en stopper for folkedrabet på palæstinenserne og kræve erstatning for ødelæggelserne af infrastruktur, der er finansieret af Den Europæiske Union på palæstinensisk område?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Helt fra begyndelsen af Gazakonflikten har Rådets formandskab gentagne gange udtrykt sine alvorlige bekymringer med hensyn til de civile ofre og har fordømt angrebene på FN's anlæg.

Det ærede medlem gøres opmærksom på følgende konklusioner, som Rådet vedtog den 26.-27. januar 2009: "EU beklager dybt tabet af mennesker under denne konflikt, navnlig af tilfældige civile. Rådet gør alle parter i konflikten opmærksom på, at de skal respektere menneskerettighederne fuldt ud og overholde forpligtelserne i henhold til den internationale folkeret, og vil nøje følge efterforskningen af påstande om overtrædelse af den internationale folkeret. Rådet tager i denne kontekst FN's generalsekretær Ban Ki-Moons udtalelse til Sikkerhedsrådet den 21. januar til efterretning".

Rådet rejser fortsat sine alvorlige bekymringer med hensyn til menneskerettigheder over for Israel på alle møder på højt niveau, senest under middagsmødet mellem EU's udenrigsministre og den israelske udenrigsminister, Tzipi Livni, den 21. januar 2009. Rådets formandskab har desuden sammen med Kommissionen og den højtstående repræsentant for FUSP ved flere lejligheder opfordret Israel til at fremme adgangen for og levering af humanitær støtte og genopbygningshjælp til Gaza.

Generelt er det efter Rådets opfattelse afgørende, at alle kanaler for diplomatisk og politisk kontakt holdes åbne. Positiv overtalelse og dialog er den mest effektive tilgang til at få EU's budskaber igennem.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Om: Fremme af energieffektivitet og vedvarende energi

På Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2008 fastlagde stats- og regeringscheferne den næste revision af energibeskatningsdirektivet med henblik på at øge væksten i den vedvarende energis andel af det samlede energiforbrug.

Øget energieffektivitet er en af de hurtigste, sikreste og billigste løsninger til at reducere EU's afhængighed af energikilder fra tredjelande, nedsætte energiforbruget og CO₂-emissionerne samt mindske borgernes varmeudgifter.

I forbindelse med behovet for at øge energieffektiviteten bedes Rådet oplyse, om det agter at inkludere en revision af direktivet om beskatning af energi, en revision af EU's lovgivningsmæssige rammer for moms og en revision af EU's lovgivningsmæssige rammer for strukturfondene på dagsordenen for Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2009 med henblik på at fremme energieffektivitet og vedvarende energi?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Det Europæiske Råds forårstopmøde i 2009 opfordres til at nå til enighed om et sæt konkrete retninger med henblik på at forbedre EU's energisikkerhed på mellemlang og lang sigt. Dette vil omfatte foranstaltninger til fremme af energieffektivitet inden for rammerne af den anden strategiske energireddegørelse. Det er dog ikke hensigten, at Det Europæiske Råd i denne fase skal behandle specifikke problemstillinger, som f.eks. revisionen af direktivet om beskatning af energi, de lovgivningsmæssige rammer for moms og de lovgivningsmæssige rammer for strukturfondene.

Hvad angår revisionen af direktivet om beskatning af energi, har Kommissionen tilkendegivet, at den vil fremlægge en meddelelse og et forslag vedrørende "grønne" momssatser i begyndelsen af april 2009, dvs. efter Det Europæiske Råds forårstopmøde. Undersøgelsen af meddelelsen vil blive indledt i de kompetente dele af Rådet, når Rådet har modtaget det.

Hvad angår de lovgivningsmæssige rammer for moms, nåede Rådet i går til enighed om nedsatte momssatser for arbejdskraftintensive tjenesteydelser. Dette spørgsmål vil blive drøftet yderligere på Det Europæiske Råds forårstopmøde den 19. og 20. marts.

Endelig er Rådet, hvad angår de lovgivningsmæssige rammer for strukturfondene, nået til enighed om et forslag fra Kommissionen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som vil gøre yderligere produkter til energieffektivitet berettigede. Energieffektivitet er den mest omkostningseffektive metode til at reducere energiforbruget og samtidig opretholde det samme niveau af økonomisk aktivitet.

I den sammenhæng er det afgørende, at vi intensivere indsatsen for at forbedre energieffektiviteten for bygninger og energiinfrastruktur, fremme grønne produkter og støtte bilindustriens indsats for at fremme mere miljøvenlige køretøjer.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Bogusław Sonik (H-0071/09)

Om: Harmonisering af promillegrænsen for bilister i EU

I 1988 foreslog Kommissionen at ændre minimumsgrænsen for alkohol i blodet for førere af motorkøretøjer, der i de efterfølgende år ikke er blevet vedtaget. I en lang række lande i Den Europæiske Union, f.eks. i Det Forenede Kongerige, Italien og Luxembourg er den tilladte maksimale alkoholpromille for førere af motorkøretøjer på 0,8 mg/l. I Slovakiet og Ungarn, hvor det er forbudt at køre efter indtagelse af selv den mindste mængde alkohol, anses kørsel med en sådan promille i blodet for en alvorlig forseelse. I Polen er det ifølge bestemmelserne for førere af motorkøretøjer, der er vedtaget ved lov af 20. juni 1997 om vejtrafik (det polske lovtidende nr. 108 af 2005, afsnit 908, med senere ændringer), lovligt at køre med en promille på maksimalt 0,2 mg/l.

I lyset af den tiltagende harmonisering af lovgivningen om vejtrafik i EU, har Rådet da i sinde at tage skridt til at harmonisere promillegrænsen for bilister i de enkelte EU-medlemsstater?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts i 2009 i Strasbourg.

En af hovedmålsætningerne for den fælles transportpolitik er at bidrage effektivt til en mindske af antallet af trafikulykker og dødsfald i forbindelse hermed og til en forbedring af trafikforholdene. I sin resolution af 26. juni 2000 understregede Rådet, at det var vigtigt at opnå fremskridt inden for visse trafiksikkerhedsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende problemet med spirituskørsel. I april 2001 vedtog Rådet sine konklusioner vedrørende Kommissionens henstilling af 17. januar 2001 om den maksimalt tilladte alkoholkoncentration i blodet (AKB) for førere af motorkøretøjer. I disse konklusioner blev medlemsstaterne opfordret til nøje at overveje foranstaltningerne i Kommissionens henstilling, som bl.a. foreslog en promillegrænse på 0,2 mg/ml for førere, som har en meget større ulykkesrisiko på grund af manglende erfaring i trafikken. Samtidig bemærkede Rådet i de nævnte konklusioner fra april 2001, at visse medlemsstaterne fandt, at den maksimalt tilladte alkoholkoncentration i blodet hører under subsidiaritetsprincippet og derfor bør reguleres på nationalt plan.

I sine konklusioner fra 8.-9. juni 2006 enedes Rådet om behovet for at styrke trafiksikkerhedsforanstaltninger og -initiativer på fællesskabs- eller medlemsstatsniveau med henblik på at bekæmpe kørsel i påvirket tilstand bl.a. gennem foranstaltninger rettet mod grænseoverskridende håndhævelse. I den forbindelse fandt Rådet, at foranstaltninger til bekæmpelse af kørsel i påvirket tilstand var særligt relevante.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Zita Pleštinšká (H-0077/09)**Om: Harmonisering af handicapkort i EU**

Det tjekkiske formandskabs motto er "Europa uden hindringer". I EU gælder der imidlertid forskellige regler for gensidig anerkendelse af identitetskort, hvoraf det fremgår, at indehaveren har et alvorligt handicap. Systemet med gensidig anerkendelse virker ikke på dette område. Mange handicappede borgere får problemer udenlands og kan f.eks. ikke bruge parkeringspladser til handicappede.

Overvejer formandskabet eventuelt at harmonisere handicapkortene i EU svarende til, hvad der er tilfældet med det europæiske sygesikringskort?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlem har rejst et meget vigtigt spørgsmål. Vores borgeres mobilitet er kernen i det europæiske projekt, og Rådet er bekendt med handicappedes særlige behov på dette område.

Hvad angår harmoniseringen af identitetskort, hvoraf det kan fremgå, at indehaveren har et handicap, fremhæves det, at spørgsmålet om generelle identitetskort som sådan stadig er et nationalt ansvar, og at nogle medlemsstater end ikke udsteder sådanne kort.

Lægelige data og information om indehaverens handicap findes heller ikke på det europæiske sygesikringskort, da dette kort blev udformet med henblik på at forenkle procedurerne uden at berøre de områder, der hører under medlemsstaternes nationale kompetence med hensyn til organisation af sektoren for sundhedspleje og social sikring.

Som det ærede medlem muligvis erindrer, traf Rådet allerede foranstaltninger for 10 år siden for at fremme handicappedes mobilitet på tværs af grænserne i EU. På grundlag af Kommissionens forslag vedtog Rådet en henstilling vedrørende et standardiseret parkeringsskilt med anerkendelse i hele EU. Rådet ændrede henstillingen sidste år for at tage højde for udvidelserne af EU i 2004 og 2007.

Rådets mål har været at sikre, at indehaveren af det standardiserede parkeringsskilt kan bruge parkeringspladser til handicappede i alle medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)**Om: Læren af den økonomiske krise**

Fremtiden for Den Europæiske Union vil i høj grad afhænge af prioriteringerne for de finansielle overslag for budgetperioden 2013-2019, der for tiden er under udarbejdelse.

Rådets bedes redegøre for sin holdning til følgende spørgsmål med betydning for EU og dens medlemsstater: Hvordan kommer den lære, der kan drages af de aktuelle fødevare-, energi- og finanskriser, til udtryk i de finansielle overslag? Hvordan skal de finansielle overslag udformes, således at de kan reducere eller endda helt fjerne risikoen for sådanne kriser i fremtiden?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlem påpeger med rette behovet for, at EU drager en lære af de aktuelle fødevare-, energi- og finanskriser.

Arbejdet på de næste finansielle overslag forventes dog først at blive indledt i 2011. Det er derfor for tidligt til, at Rådet kan tage specifik stilling til, hvordan de nøjagtigt skal afspejle denne lære.

Det skal også erindres, at Kommissionen i år vil fremlægge en gennemgang af de aktuelle finansielle overslag, og at den efterfølgende drøftelse sandsynligvis vil berøre disse spørgsmål.

I mellemtiden har Rådet i tæt samarbejde med Parlamentet arbejdet for at iværksætte passende foranstaltninger med henblik på at løse den aktuelle krise og forebygge nye kriser.

I nogle tilfælde har disse foranstaltninger omfattet budgetstøtte fra EU. Vi mobiliserer f.eks. yderligere midler til støtte af investeringer i energi- og bredbåndsinfrastrukturer som reaktion på den økonomiske krise og energikrisen. Vi har også etableret en "fødevarefacilitet" for at hjælpe udviklingslandene med at styrke deres landbrugsproduktivitet som reaktion på fødevarekrisen sidste år.

Men EU's reaktion på disse kriser bør ikke reduceres til finansielt input, som nødvendigvis er begrænset i omfang.

Faktisk er en stor del af vores indsats for at forebygge kommende finansielle kriser af lovgivningsmæssig art. Solvens II-direktivet, det reviderede kapitalkravsdirektiv og UCITS-direktivet vil f.eks. medvirke til at styrke reglerne om forsigtighedstilsyn med finansielle institutioner. Et andet eksempel på vores reaktion på lovgivningsområdet, i dette tilfælde en reaktion på energikrisen, er den kommende revision af gasforsyningsdirektivet, som vil øge EU's modstandsdygtighed over for afbrydelser i gasforsyningen.

I endnu andre tilfælde har EU's rolle i indsatsen mod kriserne været fokuseret på at fremme samarbejdet mellem de 27 medlemsstater og bredere på det globale plan. Uanset om det har været den finansielle krise, energikrisen eller fødevarekrisen, har EU søgt at arbejde tæt sammen med det internationale samfund for at udforme globale løsninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Marianne Mikko (H-0083/09)

Om: Erklæring om udråbelse af den 23. august til europæisk mindedag for ofre for stalinismen og nazismen

Til sommer er det 70 år siden, den berygtede Molotov-Ribbentrop-pagt blev undertegnet. Molotov Ribbentrop pagten, der blev undertegnet den 23. august 1939 mellem Sovjetunionen og Tyskland, indebar, at Europa blev delt i to interessesfærer ved hjælp af hemmelige tillægsprotokoller. Erklæring 0044/2008 om en mindedag for ofre af konsekvenserne af denne pagt fik støtte fra 409 af medlemmer af Europa-Parlamentet fra alle politiske grupper. Europa-Parlamentets formand gav underretning herom den 22. september, og erklæringen blev med angivelse af undertegnernes navne sendt til medlemsstaternes parlamenter. Den indflydelse, som den sovjetiske besættelse havde på borgerne i de postsovjetske stater, er der ikke meget kendskab til Europa.

Den 18. september 2008 vedtog det bulgarske parlament en beslutning om at gøre den 23. august til mindedag for ofre for nazismen og kommunismen. Hvilke skridt har formandskabet taget for at tilskynde medlemsstaterne til at højtideligholde denne triste dag?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet og formandskabet er bekendt med Parlamentets erklæring med forslag om at udnævne den 23. august til europæisk mindedag for ofre for stalinismen og nazismen. Som det ærede medlem selv anfører, var denne erklæring rettet til medlemsstaternes parlamenter. Ud over de oplysninger om det bulgarske parlament, som det ærede medlem har fremlagt, har Rådet ingen oplysninger om, hvordan de nationale parlamenter i de øvrige medlemsstater har reageret på dette forslag, og spørgsmålet er heller ikke blevet rejst i Rådet.

Det tjekkiske formandskab er meget engageret i dette spørgsmål. Støtte til udnævnelsen af mindedagen for ofre for stalinismen og nazismen er i overensstemmelse med formandskabets langvarige indsats for at styrke den europæiske dimension af aktiviteterne til minde om den totalitære fortid. Formandskabet har tilrettelagt en offentlig høring i Parlamentet med titlen "European Conscience and Crimes of Totalitarian Communism: 20 Years After", som finder sted i Bruxelles den 18. marts. Erfaringerne med totalitært styre vil blive drøftet af eksperter fra EU's medlemsstater og højtstående repræsentanter for formandskabet og EU-institutionerne.

20-årsdagen for jerntæppets fald er tæt forbundet med formandskabets motto "Europa uden hindringer". Formandskabet har derfor taget initiativ til, at dette tema prioriteres højt i EU's kommunikation i 2009. Formandskabet er overbevist om, at vi ikke kun kan mindes 20-årsdagen som en vigtig milepæl i den europæiske historie, men også bruge denne historiske erfaring til at undervise i og fremme menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, retsstaten og de øvrige værdier, som EU er baseret på.

Det tjekkiske formandskabs ambition er derfor at styrke den fælles europæiske dimension af aktiviteterne for at mindes den totalitære fortid før 1989, også via styrkelse af aktion 4 "aktiv europæisk erindring" under programmet Europa for Borgerne, som har til formål at minde ofrene for stalinismen og nazismen.

Det langsigtede mål er på europæisk plan at skabe en platform for erindring og samvittighed, som kædes sammen med nationale aktiviteter og fremmer fælles projekter og udveksling af oplysninger og erfaringer, gerne med EU-støtte. 20-årsdagen for jerntæppets fald i år og det tjekkiske formandskab for EU er en perfekt anledning til at lancere et sådant initiativ. Det vil dog sandsynligvis være en langvarig proces, som strækker sig ud over det tjekkiske formandskab.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Jens Holm (H-0089/09)

Om: Handelsaftale om bekæmpelse af forfalskning (ACTA)

ACTA vil indeholde et nyt internationalt referencepunkt for fastsættelsen af et retsgrundlag vedrørende håndhævelsen af den såkaldte "intellektuelle ejendomsret". Hermed fungerer ACTA i realiteten som en lov. En talsmand for USA's regering har sagt, at aftalens indhold først vil blive gjort offentligt tilgængeligt, efter at parterne har godkendt den aktuelle tekst⁽⁵⁾. Hvis dette er rigtigt, vil parlamenterne ikke kunne foretage en nøje gennemgang af ACTA. ACTA vil danne præcedens for hemmelig lovgivning, selv om lovgivning skal være så åben som muligt i EU.

Forespørgeren vil gerne stille Rådet følgende spørgsmål:

Vil det endelige udkast blive offentliggjort, inden der opnås politisk enighed i Rådet? Vil de nationale parlamenter have nok tid til at foretage en nøje gennemgang af ACTA, inden der opnås politisk enighed i Rådet? Kan Rådet sikre, at ACTA ikke vedtages i stilhed under parlamentsferien?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Den multilaterale handelsaftale om bekæmpelse af forfalskning (ACTA) har til formål at opstille en fælles standard for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder med henblik på at bekæmpe global krænkelse af disse rettigheder – navnlig efterligninger og fremstilling af piratudgaver – og at skabe en international ramme til støtte for håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Disse mål søges opfyldt gennem tre centrale komponenter af ACTA: internationalt samarbejde, håndhævelsespraksis og en retlig ramme for håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Den 14. april 2008 gav Rådet Kommissionen mandat til at forhandle aftalen. Hvad angår forhold, der hører under medlemsstaternes kompetence, herunder bl.a. strafferetlige bestemmelser om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, vil formandskabet søge at opnå en fælles holdning, så forhandlingerne kan føres videre på medlemsstaternes vegne.

Kommissionen fører forhandlingerne i samråd med de ansvarlige udvalg, som Rådet har udpeget. De forhold, der hører under medlemsstaternes kompetence, koordineres af formandskabet i de ansvarlige forberedende organer inden hver forhandlingsrunde for at sikre, at medlemsstaternes synspunkter afspejles i forhandlingerne.

Det ærede medlem kan være forvisset om, at Parlamentet – som ved alle internationale aftaler – vil blive inddraget i indgåelsen af aftalen i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. Da fasen for endelig

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>.

fastlæggelse af det retlige grundlag endnu ikke er nået, kan Rådet ikke i detaljer besvare de proceduremæssige spørgsmål, der stilles af det ærede medlem.

Rådet er dog bekendt med, at Parlamentet den 18. december 2008 vedtog en beslutning om dette emne baseret på en betænkning af Gianluca Susta. Rådet har taget denne vigtige beslutning og Parlamentets generelle holdninger til dette emne til efterretning.

Rådet er bekendt med, at Udvalget om International Handel i Parlamentet modtager kopier af alle dokumenter, som Kommissionen sender til Artikel 133-Udvalget, og at Parlamentet derfor til fulde holdes ajour med ACTA-forhandlingerne.

Udvalget om International Handel underrettes også regelmæssigt af Kommissionen om fremskridtet i forhandlingerne. Den tjekkiske industri- og handelsminister, Říman, talte endvidere om emnet på vegne af Rådet under sit møde med Udvalget om International Handel den 20. januar, hvor han besvarede en række spørgsmål fra de ærede medlemmer.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Kathy Sinnott (H-0093/09)

Om: Lovgivning om ophavsret

Jeg og mange af de vælgere, jeg repræsenterer, er bekymret over den foreslåede lovgivning vedrørende ophavsret. Jeg hørte for nylig, at disse forslag måske bliver lagt på hylden på grund af den modstand, de har mødt. Kan Rådet redegøre for den aktuelle situation vedrørende ophavsretslovgivningen især med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 2006/116/EF⁽⁶⁾ om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder? Vil Rådet sikre, at forslagene ikke vil få en negativ indvirkning på almindelige musikere, skuespillere, kunstnere osv.?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder undersøges i øjeblikket af Rådet.

Det primære formål med direktivforslaget er at forbedre mindre gunstigt stillede udøvende kunstners sociale situation, især studiemusikeres.

Rådet har taget Parlamentets holdninger til dette forslag til efterretning, herunder navnlig de ændringsforslag, der blev vedtaget i Retsudvalget, og vil tage dem i betragtning i fremtidige overvejelser.

Da forslaget stadig undersøges, kan Rådet ikke tage endelig stilling til spørgsmålet.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Proinsias De Rossa (H-0098/09)

Om: Aftale mellem EU og Belarus om at give børn rejsetilladelse til at deltage i rekonvalescensprogrammer

Kan Rådets formandskab oplyse, hvilke foranstaltninger det er ved at træffe eller planlægger at træffe vedrørende punkt 5 i Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2009 om en EU-strategi over for Belarus (P6_TA(2009)0027), hvori man indtrængende opfordrede det tjekkiske formandskab til at give prioritet til at forhandle om en EU-aftale med de belarussiske myndigheder om at give børn tilladelse til at rejse fra Belarus til EU-medlemsstater for at deltage i hvile- og rekonvalescensprogrammer?

⁽⁶⁾ EUT L 372 af 27.12.2006, s. 12.

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet er bekendt med de nylige problemer med hensyn til belarussiske børn, der rejser på støttetur og ferie til forskellige europæiske lande. Vigtigheden af at finde en langsigtet løsning på dette problem er fremhævet over for de belarussiske myndigheder ved flere lejligheder, senest på ministertrojkamødet mellem EU og Belarus den 27. januar 2009. Rådet bemærker, at der aktuelt afholdes høringer mellem de berørte lande og de relevante belarussiske myndigheder med henblik på bilateralt at løse de problemer, der er opstået i denne forbindelse, og at flere medlemsstater allerede har indgået aftaler, som sikrer, at sådanne rejser kan fortsætte. Rådet vil fortsat følge sagen nøje og om nødvendigt rejse den igen over for de belarussiske myndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Georgios Toussas (H-0101/09)**Om: Øget hyppighed af kræfttilfælde på grund af brugen af granater med depleteret uran i Kosovo**

Iløbet af de seneste ti år har der fundet en kraftig stigning sted i antallet af kræfttilfælde i det nordlige Kosovo. Faktisk er kræfthyppigheden blot i Kosovska Mitrovica-regionen steget med 200 % i den pågældende periode, sammenlignet med tiåret forud for NATO-bombardementet af det tidligere Jugoslavien.

Endvidere er mindst 45 italienske soldater fra NATO-styrken i Kosovo (KFOR) i de første år efter afslutningen af NATO's bombardement af regionen med sikkerhed døde, og 515 andre soldater af forskellig nationalitet er blevet alvorligt syge af det såkaldte "Balkansyndrom", dvs. at deres organisme har været udsat for bestråling fra den depleterede uran, som fandtes i den ammunition, der anvendtes under bombardementet i 1999.

Hvordan ser Rådet på de tragiske konsekvenser, der nu er under udvikling, som følge af, at NATO-staben i Kosovo valgte at bruge ammunition med depleteret uran? Er Rådet af den opfattelse, at brugen af sådanne våben udgør en krigsforbrydelse, og at det er på tide at stille disse krigsforbrydere til ansvar over for verden?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke kompetence på dette område og kan ikke besvare spørgsmålet fra det ærede medlem.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Jim Allister (H-0103/09)**Om: John Calvin**

Hvilke planer har Rådet om at markere 500-års-dagen for Jean Calvins fødsel i juli 2009 i betragtning af hans enorme betydning for Europas religiøse, politiske og sociale historie og for oplysningen og udviklingen i Europa?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke drøftet dette spørgsmål, da det er uden for dets kompetence.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Konstantinos Droutsas (H-0108/09)**Om: Skriftlig anmodning om øjeblikkelig løsladelse af fem cubanske patrioter, der tilbageholdes i USA**

De fem cubanske patrioter Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González og René González sidder endnu ti år efter deres arrestation fængslet i USA på falske anklager og i strid med elementære retsstatsprincipper. De holdes indespærret under rystende forhold og forbydes endda at få besøg af pårørende.

Der er allerede iværksat et internationalt initiativ for at få de fem løsladt hurtigst muligt. mere end 500 fremtrædende kunstnere og intellektuelle fra hele verden har indtil videre skrevet under på en skriftlig anmodning om deres løsladelse.

Fordømmer Rådet den fortsatte ulovlige tilbageholdelse af de fem cubanere?

Hvad er dets holdning til de anmodninger, der er blevet fremsat af nationale parlamenter, nationale og internationale folkebevægelser og fremtrædende personer, om øjeblikkelig løsladelse af de fem tilbageholdte cubanske patrioter?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet er bekendt med tilbageholdelsen af de fem cubanere og med de amerikanske myndigheders beslutning om at give visum til de fleste af deres familiemedlemmer, mens de dog afviser at give visum til to af dem på grundlag af immigrationsreglerne.

De afsagte domme og beslutningerne om, hvorvidt der skal gives visum til enkelte familiemedlemmer, er interne forhold, der hører under USA's kompetence. Hvad angår behandlingen af de tilbageholdte cubanere og deres familier, er dette et bilateralt spørgsmål mellem USA og Cuba, da den berørte stat er ansvarlig for at beskytte dens statsborgeres rettigheder og interesser i udlandet i henhold til international lovgivning.

Rådet vil understrege, at USA er forpligtet til at overholde den internationale menneskerettighedslovgivning, navnlig som deltagerstat til FN-konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der beskytter menneskerettighederne for frihedsberøvede personer.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af David Martin (H-0109/09)**Om: Konfiskation af generiske lægemidler i transit i Nederlandene**

Kan Rådet med hensyn til konfiskationen i Nederlandene af generiske lægemidler i transit oplyse, hvorfor lægemidlerne blev konfiskeret, i betragtning af at det i henhold til fodnoten til artikel 51 i TRIPS (handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder) ikke er påkrævet at undersøge for påstået krænkelse af patentrettigheder i forbindelse med varer i transit?

Mener Rådet, at denne konfiskation er i strid med TRIPS-aftalens artikel 41, ifølge hvilken håndhævelsen af intellektuel ejendomsret ikke bør udgøre handelshindringer?

Vil Rådet støtte medtagelsen af lignende bestemmelser vedrørende intellektuel ejendomsret i nogen af den nye generation af FTA'er (frihandelsaftaler) eller andre bilaterale handelsaftaler?

Hvilke skridt vil Rådet tage for at sikre, at forsyningen af generiske lægemidler til udviklingslandene ikke modarbejdes af lignende konfiskationer i fremtiden?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Den hændelse, som det ærede medlem henviser til, blev drøftet på mødet i WTO's Almindelige Råd den 3. februar 2009.

Ved den lejlighed fremsatte 19 medlemmer af WTO spørgsmål eller bemærkninger. Efter disse indlæg understregede Kommissionen, at

- sendingen var blevet tilbageholdt midlertidigt og derfor ikke blevet konfiskeret
- der tilsyneladende var indgået en aftale mellem rettighedshaveren og ejeren af lægemidlerne om at returnere varerne til Indien.

Kommissionen forklarede endvidere, at handlingens retsgrundlag – Rådets forordning om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder – er foreneligt med WTO's regler, herunder naturligvis TRIPS-aftalen.

Kommissionen gentog sin holdning over for TRIPS-Rådet den 3. marts 2009.

EU arbejder stadig målrettet på at sikre adgang til lægemidler og finder ikke, at der er en konflikt mellem WTO-reglerne og EU's indsats for at fange sendinger af forfalskninger. Kommissionens repræsentanter understregede, at den nederlandske indsats var i overensstemmelse med både de internationale handelsregler og den nederlandske regerings ansvar for at beskytte borgerne mod lægemidler af dårlig kvalitet, hvilket i sidste ende er til gavn for folkesundheden.

EU mener, at det skal være muligt at kontrollere varer i transit, hvis der er rimelig mistanke om krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Af alle tilbageholdte forfalskede lægemidler i 2007 blev de 40 % tilbageholdt i transit.

Hvad angår spørgsmålet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i handelsaftaler, drøftes dette i øjeblikket i Rådet.

Med hensyn til levering af lægemidler til en overkommelig pris til udviklingslandene er EU gået forrest i WTO's indsats for at etablere en permanent, robust retlig ramme herfor, navnlig gennem det første tillæg til TRIPS-aftalen. Dette tillæg er ratificeret af EU og et betydeligt antal WTO-medlemsstater. EU har endvidere vedtaget en række interne foranstaltninger med henblik på at opfylde den samme målsætning. EU deltager også i mange programmer i udviklingslandene, som skal sætte disse lande i stand til at få bredere adgang til lægemidler.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Sajjad Karim (H-0111/09)

Om: Israel og Palæstina

Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at støtte ophøret af våbensalg til Israel i lighed med de tiltag, der allerede er truffet af EU, for at forhindre, at våben når Hamas?

Vil Rådet lægge pres på Hamas og Fatah til at gennemføre "aftalen om en samlingsregering", som blev udarbejdet med støtte fra Saudi-Arabien (Mekka-aftalen, februar 2007)?

Vil Rådet støtte fredsinitiativer fra USA, hvis forhandlingspolitikken fremover er mere positiv?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet mener ikke, at der kan drages en parallel mellem de to spørgsmål, som det ærede medlem stiller. Rådet har gentagne gange anerkendt Israels ret til at beskytte landets borgere mod terrorangreb, men har samtidig konsekvent, senest i sine konklusioner fra 26.-27. januar 2009, understreget Israels forpligtelser til at udøve sine rettigheder inden for den internationale lovgivnings parametre.

Hvad angår forholdet mellem Hamas og Fatah, opfordrer Rådet på det kraftigste til intern palæstinensisk forsoning bag præsident Mahmoud Abbas, som er nøglen til fred, stabilitet og udvikling. Det har støttet den

mæglingsindsats, som Egypten og Den Arabiske Liga har ydet i denne henseende, og som førte til mødet mellem alle palæstinensiske fraktioner den 26. februar i Cairo.

Den nye amerikanske regerings involvering er afgørende for at løse den hårdknude, der er opstået for fredsprocessen. Rådet glædede sig derfor over den nye amerikanske regerings hurtige engagement, som kom til udtryk med udnævnelsen af senator Mitchell til særlig udsending for Mellemøsten og udenrigsminister Clintons nylige besøg i regionen. Det første møde mellem Mellemøstkvartetten og udenrigsminister Clinton i forbindelse med donorkonferencen i Sharm-al-Sheik den 2. marts bekræftede både EU's og USA's vilje til at arbejde sammen med de andre medlemmer af Mellemøstkvartetten og de arabiske partnere for at finde en løsning på fredsprocessen i Mellemøsten.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Om: Finanskrisen og sammenbruddet i medlemsstaternes økonomier

Hvordan vil Rådet reagere på sammenbruddet i medlemsstaternes økonomier, navnlig i Letland og delvist også i Ungarn?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Rådet er stadig overbevist om, at der er etableret tilstrækkelige strukturer, procedurer og instrumenter til at forhindre et sammenbrud i medlemsstaternes økonomier i fremtiden, og minder om sin beslutning af 2. december 2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne⁽⁷⁾, hvorved den samlede hovedstol for de lån, som kan ydes medlemsstaterne i henhold til denne mekanisme, øges fra 12 mia. EUR til 25 mia. EUR. Rådet har allerede besluttet at udnytte mekanismen to gange for at løse finansieringsbehovene i Letland og Ungarn.

Som det ærede medlem er bekendt med, drøftede stats- og regeringscheferne på et uformelt møde den 1. marts 2009 den aktuelle finansielle og økonomiske krise og enedes om at iværksætte foranstaltninger med henblik på at genoprette tilstrækkelige finansieringsforhold i økonomien, løse problemerne med reducerede bankaktiver, forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner og sikre langsigtet bæredygtighed for de offentlige finanser.

Stats- og regeringscheferne anerkendte også de klare forskelle mellem medlemsstaterne i Central- og Østeuropa og forpligtede sig til at gennemgå den hjælp, der allerede er ydet. Hvad angår banksektoren, bekræftede de, at støtte til bankernes moderselskaber ikke bør medføre begrænsninger for datterselskabernes aktiviteter i EU-værtslande. De anerkendte også vigtigheden af, at EIB yder finansiering i regionen, og glædede sig i den forbindelse over den nylige offentliggørelse fra EIB, Verdensbanken og EBRD af et fælles initiativ, der skal støtte banksektorerne i regionen og finansiere lån til virksomheder, der er ramt af den globale økonomiske krise.

Endelig vil Rådet forsikre det ærede medlem om, at det i tæt samarbejde med Kommissionen aktivt vil overvåge situationen og udforme elementer, der ved hjælp af alle tilgængelige instrumenter kan hjælpe lande, som er ramt af midlertidig uligevægt.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Laima Liucija Andrikiienė (H-0121/09)

Om: EU's Højtstående Repræsentant for FUSP, Javier Solanas, besøg i Belarus

EU's Højtstående Repræsentant for FUSP, Javier Solana, besøgte Belarus den 19. februar 2009, hvor han mødtes med præsident Lukasjenko og udenrigsminister Martynov samt oppositionsledere og repræsentanter for civilsamfundet.

⁽⁷⁾ EUT L 352 af 31.12.2008, s. 11.

Hvordan vurderer Rådet indholdet af disse møder? Giver de indblik i de fremtidige forbindelser mellem EU og Belarus? Hvilke skridt planlægger Rådet dernæst at tage på baggrund af resultatet af ovennævnte møder?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Javier Solana vurderer, at mødet var positivt, åbent og direkte. Som Javier Solana sagde på pressekonferencen efter sit tête-à-tête-møde med præsident Lukashenko, blev alt, hvad der skulle siges, sagt; alt, hvad der skulle kritiseres, blev kritiseret; og alt, hvad der skulle kommenteres, blev kommenteret. Velkendte budskaber blev viderebragt, og der blev modtaget konstruktive svar. På mødet med repræsentanterne for civilsamfundet og oppositionslederne, som fandt sted før mødet med præsidenten og udenrigsministeren, takkede alle repræsentanterne Javier Solana for hans besøg og opfordrede til yderligere engagement, som de ikke kunne se noget alternativ til.

Rådet har indledt undersøgelsen af mistanken om visaforbud med henblik på at træffe en afgørelse den 13. april. I den sammenhæng finder Rådet det input, der er opnået gennem besøgene på højt niveau, særdeles værdifuldt og vil fortsat nøje følge udviklingen i Belarus. Det overvejes, om Belarus skal deltage i Østpartnerskabet, som det tjekkiske formandskab lancerer på topmødet om Østpartnerskabet i begyndelsen af maj 2009.

Som det blev aftalt på mødet mellem Javier Solana og udenrigsminister Martynov, vil der blive indledt en dialog om menneskerettigheder mellem EU og Belarus. Rådets forberedende organer arbejder på at tilrettelægge en undersøgende mission til Belarus. Med udgangspunkt i resultaterne heraf vil der blive indledt drøftelser af udformningen af en sådan dialog, som efterfølgende skal godkendes i Rådet.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Om: Afskaffelse af skattelyer

Har nogen medlemsstat foreslået afskaffelse af skattelyer, især inden for EU?

Har EU vedtaget nogen beslutning om at foreslå medlemsstaterne at ophæve de skattelyer, der findes på deres område?

Hvilke foranstaltninger vil Rådet træffe for at afskaffe skattelyene og således bekæmpe finansspekulation og gøre en ende på den frie bevægelighed for kapital, især på EU-plan?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts I 2009 i Strasbourg.

Fællesskabet har vedtaget en række foranstaltninger på skatteområdet.

I 1977 vedtog Rådet Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter⁽⁸⁾. Dette direktiv anerkender, at skattesvig og -unddragelse på tværs af medlemsstaternes grænser fører til budgettab og krænkelse af princippet om retfærdig beskatning og påvirker gennemførelsen af det indre marked. Direktivet var et supplement til Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger. I februar 2009 foreslog Kommissionen en gennemgang af disse to direktiver med henblik på at sikre øget effektivitet og gennemsigtighed i samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvad angår ligning og inddrivelse af direkte skatter, navnlig ved at fjerne hindringer i forbindelse med bankhemmelighed, dele informationer fra tredjelande og etablere en ny administrativ ramme baseret på tidsgrænser og elektronisk kommunikation. Disse forslag drøftes i øjeblikket i Rådet.

(8) EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger⁽⁹⁾ (rentebeskatningsdirektivet), som trådte i kraft i juli 2005, sigter mod at forhindre personer i at unddrage sig beskatning af renteindtægter fra deres opsparing ved at muliggøre udveksling af information mellem medlemsstaterne. Rentebeskatningsdirektivet omhandler både situationer inden for Fællesskabet og uden for Fællesskabet.

– I situationer inden for Fællesskabet kan medlemsstaterne i henhold til rentebeskatningsdirektivet udveksle oplysninger om renter, der modtages af ikkehjemmehørende investorer. Den 2. december 2008 tilsluttede Rådet sig et forslag fra Kommissionen om at udvide dets anvendelsesområde og opfordrede til hurtigt fremskridt i drøftelserne.

– I situationer uden for Fællesskabet fastlægger de rentebeskatningsaftaler, som Fællesskabet har indgået med fem tredjelande, foranstaltninger, der svarer til de foranstaltninger, der gælder inden for Fællesskabet. Kommissionen forhandler i øjeblikket om at udvide rentebeskatningsnetværket til andre tredjelande.

Ud over disse direktiver gav Rådet Kommissionen mandat til at forhandle såkaldte aftaler om bekæmpelse af svig mellem EU og medlemsstaterne på den ene side og tredjelande på den anden for at sikre effektiv administrativ assistance og adgang til oplysninger om alle former for investering, herunder navnlig fonde og trusts.

En aftale med Schweiz om dette anvendes foreløbig, mens den afventer ratificering af alle medlemsstaterne, og en aftale med Liechtenstein er under forhandling.

Endelig vedtog Rådet i maj 2008 konklusioner vedrørende behovet for at styrke indsatsen for at bekæmpe svig og unddragelse i hele verden ved at sikre god politik og forvaltning på skatteområdet (gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence). Efter disse konklusioner forhandler Kommissionen om at medtage artikler om god forvaltning i de bilaterale aftaler med 14 lande (Indonesien, Singapore, Thailand, Vietnam, Brunei, Filippinerne, Malaysia, Kina, Mongoliet, Ukraine, Irak, Libyen, Rusland og Sydkorea) og otte regioner (Vestindien, Stillehavet, fire afrikanske regioner, Mellemamerika og Andesfællesskabet).

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 37 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Om: Problemet med utilsigtet roaming

I forbindelse med behandling af et dokument om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) har vælgere i min valgkreds (to regioner ved den tyske grænse) gjort mig opmærksom på problemet med den såkaldte "utilsigtede roaming".

Dette problem vedrører mere præcist den utilsigtede opkobling til et udenlandsk net ved brug af mobiltelefoner i grænseområder. Beboere i disse områder kan uden at krydse grænsen modtage et signal fra en mobiltelefonoperatør i et naboland, hvilket i betydeligt omfang øger omkostningerne til telefonsamtaler, afsendelse af beskeder eller overførsel af data.

Har Kommissionen kendskab til dette problem? Hvilke foranstaltninger vil blive, eller er der allerede blevet truffet for at fjerne de betydelige ulemper ved anvendelse af mobiltelefoner i grænseområder?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med det problem, det ærede medlem nævner, med utilsigtet roaming for visse brugere, navnlig i grænseområder. I den henseende skal de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til

⁽⁹⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

artikel 7, stk. 3, i den gældende forordning om roaming⁽¹⁰⁾ være opmærksomme på den særlige utilsigtede roaming i grænseområder mellem nabomedlemsstater.

Efter anmodning fra Kommissionen har De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe i den forbindelse medtaget utilsigtet roaming i sine benchmarkrapporter, hvoraf den seneste blev offentliggjort i januar i år. I henhold til disse rapporter anerkender de fleste af operatørerne problemet med utilsigtet roaming. Operatørerne hævder dog, at det ikke er et væsentligt problem, da det kun berører få forbrugere.

Mange udbydere har indført en række mekanismer til håndtering af utilsigtet roaming. Informationer er generelt tilgængelige på udbydernes websteder, og hvis der er konstateret et særligt problem (f.eks. mellem Nordirland og Irland), har udbydere generelt truffet yderligere foranstaltninger for at sikre, at forbrugerne har kendskab til problemet, og tilbyder i nogle tilfælde endda særlige takster. I henhold til ovennævnte rapporter anfører de fleste udbydere endvidere, at man ved reel utilsigtet roaming ikke vil opkræve betaling som tegn på goodwill. Kommissionen mener desuden, at det initiativ, som de irske og britiske myndigheder har iværksat for at undersøge dette problem, er et godt eksempel, som andre bør følge.

Problemet med utilsigtet roaming blev også behandlet af Kommissionen i forbindelse med gennemgangen af den gældende forordning om roaming, som blev fremlagt i en meddelelse fra Kommissionen den 23. september 2008⁽¹¹⁾. Kommissionen bemærkede her, at indførelsen af en forpligtelse til gennemsigtighed i den gældende forordning om roaming med henblik på at informere kunderne om prisen, når de roamer, har hjulpet med til at gøre kunderne opmærksomme på utilsigtet roaming. På baggrund af denne situation, og da de nationale tilsynsmyndigheder og medlemsstaternes administrationer også har reageret ved at arbejde bilateralt for at løse problemet, og der er indgået flere aftaler, mener Kommissionen ikke, at der bør indføres yderligere bestemmelser i forordningen i den henseende. Kommissionen vil dog fortsat overvåge situationen for at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsfrit, og for at beskytte forbrugerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Om: Problemer med opkald til alarmnummeret 112 i grænseområder

Problemer med mobiltelefoni i grænseområder kan skabe farlige situationer, idet uønskede netværksskift kan forsinke eller afbryde kontakten med alarmnummeret 112 og indebære, at man utilsigtet får forbindelse med en udenlandsk alarmcentral.

Er Kommissionen klar over, at det i den nuværende situation kan ske, at personer, der i grænseområdet i deres hjemland fra en mobiltelefon ringer til det europæiske alarmnummer 112, kommer ind på et stærkere udenlandsk net uden at være klar over dette og dermed får forbindelse med en udenlandsk alarmcentral?

Har Kommissionen kendskab til problemet med, at forbindelsen kan blive afbrudt, hvis mobiltelefonen finder et stærkere udenlandsk netværk og går ind på dette?

Er Kommissionen klar over, at alarmcentralen ikke automatisk ringer tilbage, og at det f.eks. kan ske, at en person, der i panik ringer til den nederlandske alarmcentral på nummer 112 og beskriver sin situation, bliver afbrudt midt i samtalen og efter et nyt opkald bliver forbundet med den tyske alarmcentral med alt, hvad dette kan indebære af sproglige problemer?

Hvilke foranstaltninger (ud over at alarmcentralerne automatisk skal ringe tilbage) foreslår Kommissionen for at sikre, at indbyggere i grænseområder kan tale deres eget sprog, når de ringer til det europæiske alarmnummer 112?

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF.

⁽¹¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om resultatet af gennemgangen af, hvordan Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF har fungeret (KOM(2008)0580).

Svar

(EN) Ansvaret for organiseringen af alarmtjenester og besvarelsen af opkald til 112 ligger hos medlemsstaterne, herunder deres politik for håndtering af afbrudte opkald, sproglige kapaciteter eller protokoller for håndtering af nødsituationer i grænseområder mellem lande eller regioner.

Kommissionen har nøje overvåget gennemførelsen af EU-bestemmelserne om 112 i medlemsstaterne og har indledt 17 overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har overholdt de relevante krav i EU-lovgivningen⁽¹²⁾. 13 af disse sager er nu blevet afsluttet efter korrigerende foranstaltninger i de berørte lande. På andre områder, hvor der ikke er fastlagt konkrete krav i EU-lovgivningen, f.eks. håndtering af opkald til 112 på andre sprog, har Kommissionen arbejdet for at fremme bedste praksis blandt medlemsstaterne gennem forskellige organer, f.eks. Kommunikationsudvalget og Ekspertgruppen vedrørende Adgang til Beredskabstjenester.

Kommissionen er bekendt med det potentielle problem, der nævnes af det ærede medlem, som opstår, fordi nogle mobiltelefonbrugere, der ringer til 112 i en nødsituation, kan blive berørt af utilsigtet roaming og derfor blive omstillet til en alarmcentral i en nabomedlemsstat. Tilfælde med komplet tab af dækning og mangel på passende reaktion bør være sjældne, men Kommissionen agter at rejse dette spørgsmål over for medlemsstaterne i Kommunikationsudvalget og Ekspertgruppen vedrørende Adgang til Beredskabstjenester for at sikre, at der findes effektive foranstaltninger til håndtering af sådanne tilfælde.

Kommissionen overvåger endvidere problemet med utilsigtet roaming i forbindelse med gennemførelsen og gennemgangen af forordningen om roaming. Som nævnt i Kommissionens svar til spørgsmål H-0073/09 af Zdzisław Kazimierz Chmielewski skal de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 7, stk. 3, i den gældende forordning om roaming⁽¹³⁾ være opmærksomme på den særlige utilsigtede roaming i grænseområder mellem nabomedlemsstater og meddele Kommissionen resultaterne af denne overvågning hver sjette måned.

I forbindelse med gennemgangen af forordningen om roaming⁽¹⁴⁾ bemærkede Kommissionen endvidere, at indførelsen af en forpligtelse til gennemsigtighed i den gældende forordning om roaming med henblik på at informere kunderne om prisen, når de roamer, har hjulpet med til at gøre kunderne opmærksomme på utilsigtet roaming. På baggrund af denne situation, og da de nationale tilsynsmyndigheder og medlemsstaternes administrationer også har reageret ved at arbejde bilateralt for at løse problemet, og der er indgået flere aftaler, mener Kommissionen ikke, at der bør indføres yderligere bestemmelser i forordningen i den henseende. Kommissionen vil dog fortsat overvåge situationen for at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsfrit, og for at beskytte forbrugerne.

Kommissionen ønsker i sidste instans at sikre, at europæiske borgere i nød kan få effektiv adgang til en alarmcentral i alle medlemsstater ved at ringe til 112.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Om: Indførelse af det fælles europæiske nødkaldsnummer 112

Ifølge en rundspørge foretaget af Eurobarometer den 11. februar 2009 er kendskabet til nødkaldsnummeret 112 inden for EU stadig langt fra tilfredsstillende. Endnu værre står det til med adgangen til dette nummer i medlemsstaterne, selv om nødkaldsnummeret i forbindelse med indførelse af programmet i2010 (eCall tilbage på rette spor – en handlingsplan (Tredje meddelelse om e-sikkerhed) (KOM(2006)0723)) skal være tilgængeligt og til rådighed i hele den Europæiske Union.

⁽¹²⁾ Navnlig artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF.

⁽¹⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om resultatet af gennemgangen af, hvordan Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF har fungeret (KOM(2008)0580).

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at fremme en effektiv indførelse af dette projekt i hele EU?

Svar

(EN) Kommissionen har arbejdet særdeles aktivt for at sikre, at det fælles europæiske nødopkaldsnummer 112 er tilgængeligt og fungerer effektivt i hele EU.

Kommissionen har nøje overvåget gennemførelsen af EU-bestemmelserne om 112 i medlemsstaterne og har indledt 17 overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har overholdt de relevante krav i EU-lovgivningen⁽¹⁵⁾. 13 af disse sager er nu blevet afsluttet efter korrigerende foranstaltninger i de berørte lande.

Kommissionen har også støttet medlemsstaternes samarbejde og udveksling af bedste praksis i forbindelse med 112 gennem forskellige ekspertorganer, f.eks. Kommunikationsudvalget og Ekspertgruppen vedrørende Adgang til Beredskabstjenester, og den arbejder også på at gøre 112 mere tilgængelig for alle borgere gennem reformen af EU's regler om telekommunikation og ved at finansiere forskningsprojekter, som f.eks. "eCall" og "Total Conversation".

Som det ærede medlem påpeger, viser de seneste resultater af Eurobarometer-undersøgelsen om 112, at der er et markant behov for bedre information til EU-borgerne, da kun én ud af fire respondenter kunne identificere 112 som det telefonnummer, der skal bruges til at ringe til alarmcentraler i hele EU. Derfor har Kommissionen også bidraget til at forbedre kendskabet til 112 ved etablere et særligt websted, hvor EU-borgere, navnlig borgere, der rejser i EU, og børn, informeres om, hvordan de bruger 112, og hvordan 112 fungerer i hver medlemsstat⁽¹⁶⁾. Sidste måned udnævnte Kommissionen sammen med Parlamentet og Rådet den 11. februar til den europæiske 112-dag. På den dag var der tilrettelagt forskellige informations- og netværksaktiviteter, hvilket vil ske hvert år, for at fremme udbredelsen og brugen af det fælles europæiske nødopkaldsnummer i hele EU.

Hvad angår gennemførelsen af i2010-initiativet, så er det på sporet og støttes af alle medlemsstater. Kommissionen henviser det ærede medlem til Kommissionens besvarelse af skriftlig forespørgsel E-6490/08 for yderligere oplysninger. Standarder for eCall er næsten færdige, og den netop etablerede "European eCall Implementation Platform" vil koordinere og overvåge udbredelsen af eCall i Europa.

Kommissionen anerkender den interesse, Parlamentet har udtrykt bl.a. gennem 530 medlemmers underskrift af en skriftlig erklæring om 112 i september 2007. Kommissionen vil fortsat nøje overvåge den effektive gennemførelse af 112 i medlemsstaterne, men i dag er 112 et af de konkrete resultater, som Europa kan tilbyde borgerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Om: Forsinkelser i indførelsen af tjenester baseret på UMTS-teknologi

Med over 115 HSPA-net (den nyeste teknologi til hurtigere downloading af data for brugere af mobile tjenester) og over 35 mio. brugere i Europa spiller UMTS-teknologien som en udbygning af GSM en primær rolle og værdsættes først og fremmest af forbrugerne på grund af dens talrige fordele.

For at sikre den fortsatte udvikling af UMTS-tjenesterne kræver reglerne, at GSM 900 Mhz-båndet åbnes for UMTS-tjenester. Imidlertid er revisionen af GSM-direktivet - direktiv 87/372/EØF⁽¹⁷⁾ - stærkt forsinket, og medlemsstaterne venter stadig på, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet forelægger et klart regelsæt.

I betragtning af den kritiske økonomiske situation i Europa ville det være ønskeligt med en hurtig og ansvarlig løsning for så vidt angår tildelingen af plads på ovennævnte bånd og revisionen af det relevante direktiv for

⁽¹⁵⁾ Navnlig artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet).

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>.

⁽¹⁷⁾ EFT L 196 af 17.7.1987, s. 85.

på denne måde at støtte sektoren for mobile kommunikationstjenester. Det påhviler derfor alle de i lovgivningsprocessen involverede parter at bestrebe sig på at finde en fælleseuropæisk løsning.

Hvilke politiske og tekniske foranstaltninger agter Kommissionen at foreslå for at undgå yderligere forsinkelser, som kunne få følger for hele den europæiske sektor for elektroniske kommunikationstjenester?

Svar

(EN) Kommissionen er overbevist om vigtigheden af, at 900 MHz GSM-båndet åbnes for andre mobile teknologier, fordi det vil gavne forbrugerne og give den europæiske økonomi et tiltrængt skub.

For at anerkendte dets strategiske betydning foreslog Kommissionen allerede i midten af 2007, at GSM-direktivet skulle ophæves, og GSM-båndet åbnes.

Dette var i fuld overensstemmelse med formand Barrosos politik om bedre regulering og gav et klart signal til mobilindustrien og medlemsstaterne.

Selv om Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg støttede vores forslag, viste udvekslinger mellem Kommissionen og Udvalget om Industri, Forskning og Energi, at den procedure, som Kommissionen foreslog, ikke kunne accepteres af Parlamentet.

I lyset af behovet for fremskridt på dette vigtige område og under hensyntagen til Parlamentets betænkeligheder fremsatte Kommissionen et nyt forslag om at ændre GSM-direktivet.

Der bør efter Kommissionens opfattelse klart skelne mellem denne politiske foranstaltning – hvor brugen af 900 MHz-båndene gøres mere teknologineutral ved at åbne dem for andre systemer, som f.eks. UMTS – og de tekniske foranstaltninger, der afklarer de tekniske betingelser, hvorunder nye systemer kan fungere side og side med GSM, samtidig med at interferens generelt undgås.

Dette politiske forslag ligger nu i medlovgiverens hænder, mens de tekniske foranstaltninger gennemføres ved hjælp af frekvenspolitikbeslutningen, hvorunder Kommissionen allerede har kontrolleret foreneligheden af UMTS. En teknisk beslutning herom er efter aftale med medlemsstaternes eksperter klar til vedtagelse, så snart Parlamentet og Rådet vedtaget ændringen af direktivet.

Kommissionen har vist sin vilje til at finde en konstruktiv løsning ved at fremsætte de nødvendige politiske og tekniske forslag. Nu er det op til Parlamentet og Rådet at tage deres ansvar og hurtigt vedtage ændringen af direktivet.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Laima Liucija Andrikienė(H-0126/09)

Om: Udviklingen i EU's tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet

Som udvidelseskommisær Olli Rehn har sagt, skrider EU's forhandlinger med Tyrkiet om landets tiltrædelse af EU langsomt, men sikkert frem.

Hvad er de største problemer, som Tyrkiet må og skal løse med nødvendige reformer for at opfylde Københavnskriterierne? Tyrkiet er et land, som har mulighed for at tilbyde EU energisikkerhed. Hvilke garantier har man for, at Kommissionen ikke "lukker øjnene for" en række uløste problemer i Tyrkiet, især på menneskerettighedsområdet, under tiltrædelsesforhandlingerne for at få løst sine egne problemer med energisikkerhed?

Svar

(EN) Tiltrædelsesprocessen er bestemt stadig på sporet.

Fremskridt i forhandlingerne afhænger dog først og fremmest af Tyrkiets evne til at opfylde kriterierne for åbning og til at vedtage og gennemføre EU-relaterede reformer.

Tyrkiets vedvarende indsats på områderne for beskatning og socialpolitik bør f.eks. støttes af en lignende indsats på områderne for miljø, konkurrence, offentligt indkøb samt områderne for fødevare-, dyre- og plantesikkerhed.

Tyrkiets politiske reformarbejde skal fremskyndes, herunder i forbindelse med ytringsfrihed og bekæmpelse af korruption.

Med hensyn til energi kan både Tyrkiet og EU opnå store fordele ved tættere energisamarbejde. EU's energisikkerhed kan dog under ingen omstændigheder gå forud for tiltrædelseskriterierne, hverken på området for menneskerettigheder eller andre områder.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Om: EU's udvidelse og finanskrisen

Mener Kommissionen, at finanskrisen kan forsinke tiltrædelsen af de officielle nye kandidatlande?

Svar

(EN) EU har gentagne gange forpligtet sig til det europæiske perspektiv for Vestbalkan og Tyrkiet. Udsigten til EU-medlemskab og betydelig førtiltrædelsesstøtte giver disse lande et anker af stabilitet, navnlig i disse tider med international finansiell krise.

Den aktuelle krise har også i forskellige grader ramt Vestbalkan og Tyrkiet. EU har fremlagt en hjælpepakke til deres små og mellemstore virksomheder og er klar til at overveje yderligere muligheder for støtte til visse udvidelseslande, hvis dette viser sig nødvendigt og muligt. I den sammenhæng er det vigtigt at understrege, at en hurtig genrejsning af de nye markeder i vores nærhed er afgørende for EU.

Tidsplanen for optagelse i EU afhænger primært af det tempo, hvori de pågældende lande opfylder de fastlagte betingelser for medlemskab og gennemfører de krævede reformer. Den nuværende krise kan endda styrke deres motivation til at blive medlem.

EU's forpligtelse over for den europæiske fremtid for Vestbalkan og Tyrkiet er uændret. Kommissionen vil fortsat gøre, hvad der er muligt for at støtte disse lande på deres vej mod EU.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Jim Higgins (H-0057/09)

Om: Produktion af økologisk fremstillede levnedsmidler

Kan Kommissionen oplyse, om den er villig til at afsætte flere bevillinger som et incitament til øget produktion af økologisk fremstillede levnedsmidler?

Svar

(EN) Kommissionen glæder sig over at besvare det ærede medlems spørgsmål om økologisk produktion.

Det ærede medlem anmoder om øget støtte til økologiske landbrugere. Det skal først forklares, hvordan økologiske landbrugere kan få gavn af den fælles landbrugspolitik. Økologiske landbrugere støttes via de direkte betalinger under den første søjle ligesom alle andre europæiske landbrugere. Den nye artikel 68 giver medlemsstaterne mulighed for at udbetale specifik supplerende støtte til økologiske landbrugere.

I den anden søjle kan flere foranstaltninger under programmerne for udvikling af landdistrikterne målrettes netop mod de økologiske landbrugere. Navnlig miljøvenlige landbrugsforanstaltninger bruges enten til at støtte omlægning fra konventionelle produktionsmetoder til økologiske produktionsmetoder eller til at kompensere for de yderligere omkostninger, der opstår i forbindelse med økologisk produktion, eller begge. Næsten alle programmer for udvikling af landdistrikterne for perioden 2007-2013 omfatter sådanne foranstaltninger.

Kommissionen ved, at de økologiske landbrugere frygtede, at stigningen i fødevarepriserne sidste år ville føre til et fald i efterspørgslen efter økologiske produkter. Der er dog ingen tegn på alarm på efterspørgselssiden. Efterspørgslen efter økologiske produkter er stadig kraftig. Kommissionen er også aktiv på denne front: Sidste år lancerede den en oplysningskampagne om økologisk landbrug med et helt opdateret websted. Dette omfatter også en åben konkurrence om et nyt EU-logo for økologi, som skal bruges fra juli 2010, og som vil fremme markedsføringen af økologiske produkter i hele EU.

Kommissionens politik for den økologiske sektor blev fastlagt i 2004 med en handlingsplan med 21 punkter som kerne. Rådet og Parlamentet anerkendte begge, at udviklingen af netop denne produktionssektor skulle baseres på efterspørgsel. Det betyder, at indførelse af specifikke incitamenter, f.eks. produktionsstøtte, i realiteten ville ændre politikken for sektoren. Et skridt, som efter Kommissionens mening, ikke er passende i øjeblikket. Kommissionen er dog åben over for en yderligere styrkelse af foranstaltningerne vedrørende økologisk landbrug i programmerne for udvikling af landdistrikterne.

Endelig finder Kommissionen, at det nuværende policy-mix sikrer afbalanceret støtte til økologisk produktion, og at det ikke er nødvendigt med yderligere støtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Om: Finansieringsinstrumenter på landbrugsområde

Landbrugssektoren står, ligesom en række andre erhvervssektorer inden for EU, i den situation, at den mangler lånemidler (især driftskapital).

Kommissionen opfordrer, med henblik på at fremme små og mellemstore virksomheder, til anvendelsen af mikrolån, lånegarantier, risikokapital og andre instrumenter. Som hovedregel er landbrugssektoren imidlertid ikke berettiget til finansiering via Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) programmer (modgarantier, mikrolån).

Har Kommissionen i sinde at foretage nogen ændringer på dette område? Har den i sinde at øge antallet af områder, der er berettiget til finansieringsstøtte fra EIF?

Hvad er mulighederne for at anvende EU's finansieringsfaciliteter til at stille støttemidler til rådighed for landbrugets erhvervsdrivende og virksomheder i landdistrikterne i form af finansieringsinstrumenter (mikrolån, modgarantier i forbindelse med porteføljer)?

Svar

(EN) Den nye forordning om strukturfondene for 2007-2013 omfatter bestemmelser vedrørende udvikling af finansieringstekniske instrumenter i medlemsstaterne og regionerne i EU. JEREMIE-initiativet (Joint Resources for Micro to Medium Enterprises – Fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder) er i denne sammenhæng udformet med henblik på at opfylde behovene for adgang til finansiering hos de små og mellemstore virksomheder samt mikrovirksomheder. Det er dog forvaltningsmyndighederne for strukturfondenes operationelle programmer, der afgør, om dette instrument skal anvendes eller ej.

Hvis deres svar er positivt, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger for at etablere JEREMIE-holdingfonde på nationalt eller regionalt plan. De bærer også hovedansvaret for at beslutte, hvor støtten skal ydes, selv om de modtager hjælp fra Kommissionen for at sikre de bedst mulige resultater på lang sigt.

Forvalteren af holdingfonden kan være Den Europæiske Investeringsfond eller en national kandidat. Holdingfonden skal udpege de finansielle formidlere, som skal organisere fondene (lån, garantier, venturekapital) med henblik på at yde støtte til de endelige støttemodtagere. De endelige støttemodtagere kan f.eks. omfatte virksomheder fra landbrugssektoren. Hvis et sådant tilfælde opstår, skal der dog tydeligt skelnes mellem de aktiviteter, der støttes under JEREMIE-programmet, og programmet for udvikling af landdistrikterne.

Politikken for udvikling af landdistrikterne giver medlemsstaterne og regionerne mulighed for at udvikle finansieringstekniske foranstaltninger og på den måde sikre bedre finansieringsmuligheder for deres støttemodtagere under programmerne for udvikling af landdistrikterne. Dette omfatter et bredt spektrum af foranstaltninger, f.eks. støtte fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) til udgifter i forbindelse med en operation bestående af bidrag til støtte for venturekapitalfonde, garantifonde, udlånsfonde og endda rentestøtte til lån, der medfinansieres af ELFUL. ⁽¹⁸⁾

⁽¹⁸⁾ I henhold til artikel 71, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 kan bidraget fra ELFUL ydes i en anden form end direkte bistand uden tilbagebetalingspligt. Dette er yderligere uddybet i artikel 49-52 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006, som omhandler mulighederne og betingelserne for udvikling af en række finansieringstekniske foranstaltninger.

Medlemsstaterne og regionerne har allerede iværksat adskillige finansieringstekniske ordninger. Eksempler på dette er programmerne for udvikling af landdistrikterne for Portugal, Sachsen-Anhalt (Tyskland) og Korsika (Frankrig). Andre forslag til garantifonde er aktuelt under drøftelse.

Brugen af disse bestemmelser under programmerne for udvikling af landdistrikterne kan hjælpe med at mindske de negative indvirkninger af krisen og give potentielle støttemodtagere i landbruget bedre finansieringsmuligheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Michl Ebner (H-0076/09)

Om: En integreret EU-strategi for bæredygtig udvikling og anvendelse af ressourcer i bjergområder

På baggrund af initiativbetænkningen af 23. september 2008 om situationen og perspektiverne for landbrug i bjergområder, opfordrer Parlamentet Kommissionen til inden for rammerne af dens beføjelser at udarbejde en integreret EU-strategi for bæredygtig udvikling og anvendelse af ressourcer i bjergområder (EU-strategi for bjergområder) inden for seks måneder efter vedtagelsen af denne beslutning.

Hvad er Kommissionens holdning til dette projekt? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at tage for at sikre, at denne strategi indbygges i fremtidige arbejdsprogrammer?

Svar

(EN) Som Kommissionen allerede har sagt i sit svar på det ærede medlems betænkning, agter Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt at foreslå en specifik og integreret strategi for bjergområder, som det foreslås i denne betænkning⁽¹⁹⁾.

Det betyder dog ikke, at Kommissionen blot vil fortsætte som altid, når det drejer sig om landbrug i bjergområder.

Det er tegn på, at landbrugsdyrkningen indskrænkes progressivt i nogle områder, navnlig på permanente græsarealer og stejle skråninger. Portugal og Italien er blandt de medlemsstater, hvor en sådan marginalisering kan bevirke, at landbrugsaktiviteterne ophører.

Vi skal tage disse signaler alvorligt. Uden landbrug i bjergområderne vil de familier, der i flere årtier har dedikeret deres liv til disse landbrugsaktiviteter, miste deres eksistensgrundlag, og indvirkningen på den bredere økonomiske aktivitet i disse regioner vil være ødelæggende. I mange af bjergregionerne er landbruget rygraden i landdistrikternes økonomi. Hvis man fjerner den, vil det true hele regionen. Turismen har f.eks. brug for landbrug i bjergområderne.

Kommissionen ønsker derfor sammen med alle berørte parter, f.eks. Parlamentet og Regionsudvalget, men også landbrugerne i bjergområderne selv, at undersøge den nuværende politiske ramme for landbrug i bjergområder. Kommissionen ønsker at vurdere de konkrete problemer, nye udfordringer, og potentialet for videreudvikling – ja, videreudvikling, fordi den er overbevist om, at der stadig er et potentiale for bjerglandbrug i forbindelse med turisme (produktion af kvalitetsprodukter, som f.eks. ost på bjergbrug, lokale og regionale markedsføringsstrategier, rekreation på bjergbrug osv.).

Når der er gjort, kan vi kontrollere, om vores politikker stadig er tilstrækkelige og effektive nok. Vi har faktisk en imponerende værktøjskasse til rådighed: direkte betalinger under den første søjle, udbetaling af kompensation til bjergområder, der er klassificeret som mindre gunstigt stillede, og landbrugsmiljøudbetalinger; efter sundhedstjekket kan medlemsstaterne opretholde nogle af ordningerne for koblet støtte for at sikre den økonomiske aktivitet i regioner med få eller ingen andre økonomiske alternativer; medlemsstaterne kan yde hjælp til regioner og sektorer med særlige problemer (såkaldte artikel 68-foranstaltninger) ved at tilbage holde 10 % af det nationale støttebudget for direkte betalinger og bruge pengene til miljøforanstaltninger eller til forbedring af landbrugsprodukters kvalitet og afsætning; ud over ovennævnte foranstaltninger støttes landbrug i bjergområder også under den anden søjle i den fælles landbrugspolitik gennem støtte til skovbrug, forarbejdning og afsætning, kvalitetsproduktion og spredning (f.eks. i turismesektoren eller gennemførelsen af lokale udviklingsstrategier i bjergsamfund).

⁽¹⁹⁾ Opfølgende notat til Ebner-betænkningen om situationen og perspektiver for landbrug i bjergområder (2008/2066(INI)) sendt til Parlamentet den 29. januar 2009.

Vi skal finde ud af, om denne værktøjskasse er effektiv til at opfylde den primære målsætning, som er at sikre en bæredygtig fremtid for landbruget i bjergområderne og styrke denne type landbrug. Hvis det ikke er tilfældet, skal vi finde metoder til at tilpasse den politiske ramme.

Hvad er næste skridt? Den 31. marts 2009 i Bruxelles fastlægger vi rammen for vores drøftelser på initiativ fra flere bjergregioner i EU og efter en utrolig personlig indsats fra nogle af Parlamentets ærede medlemmers side. Dette følges op af en konference, der afholdes i begyndelsen af juli 2009 i Garmisch-Partenkirchen, hvor vi vil fremlægge de første resultater af drøftelserne.

Det er vigtigt for Kommissionen, at alle berørte parter spiller en aktiv rolle i disse drøftelser, så vi får et klart og udførligt billede af den aktuelle situation og de foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke bjerglandbrugene.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Evgeni Kirilov (H-0117/09)

Om: Færre ressourcer til udvikling af landdistrikter i Bulgarien og Rumænien

Forestiller Kommissionen sig yderligere bistandspakker til udvikling af landdistrikter i Bulgarien og Rumænien i betragtning af, at disse lande ikke modtager nogen midler via graduering, og at de bør have de samme økonomiske muligheder som de gamle medlemsstater for at imødegå de nye udfordringer, der er blevet fastlagt under drøftelserne om sundhedstjekket?

Svar

(EN) I henhold til aftalen om sundhedstjekket vil de 15 "gamle" medlemsstater have adgang til yderligere midler til udvikling af landdistrikter fra 2010. De fleste "nye" medlemsstater vil få yderligere sundhedstjekmidler fra 2013, og Bulgarien og Rumænien fra 2016, når obligatorisk graduering træder i kraft for dem som følge af den fulde indfasning af de direkte betalinger. Kommissionen vil minde om, at de yderligere gradueringsmidler kommer fra en reduktion af de direkte betalinger.

Aftalen om sundhedstjekket forhindrer på ingen måde Bulgarien og Rumænien i at udnytte de midler, der aktuelt er til rådighed under deres programmer for udvikling af landdistrikterne, til at håndtere nye udfordringer. De kan styrke foranstaltningerne vedrørende biodiversitet, vandforvaltning, vedvarende energi, klimaændringer og omstrukturering af mejerisektoren. De kan yderligere tilpasse deres programmer, så de direkte løser deres behov, herunder forslag til nye foranstaltninger, som aktuelt ikke findes i deres programmer.

I forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan har Kommissionen foreslået, at Fællesskabet indsats styrkes på områderne for energi, bredbånd i landdistrikter og klimaændringer, herunder de nye udfordringer, der blev kortlagt under sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik.

Hvis Kommissionens forslag godkendes af Rådet og Parlamentet, vil Bulgarien og Rumænien modtage betydelige beløb allerede i 2009, og de kan bruge en del af disse midler på nye udfordringer.

I alt er der i øjeblikket afsat 1,25 mia. EUR til udvikling af landdistrikterne, heraf 250 mio. EUR til nye udfordringer kortlagt under sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik. Disse midler fordeles mellem medlemsstaterne, og der vil blive givet tilsagn om bevillingerne i 2009.

Kommissionen vil endvidere minde det ærede medlem om, at alle de nye medlemsstater (EU12) med sundhedstjekket vil opnå en stigning i deres finansielle rammer for direkte betalinger på i alt 90 mio. EUR. Disse yderligere midler kan inden for de i fællesskab aftalte regler stilles til rådighed for specifik støtte til f.eks. miljøbeskyttelse eller -forbedring, løsning af mejerisektorens eller kvæg-, gede- eller fåreavlernes problemer eller bidrag til risikoforvaltningsinstrumenter.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Alain Hutchinson (H-0122/09)

Om: Eksportstøtte

I 2001 gav EU tilsagn om at foretage en progressiv reduktion af støtten til landbrugseksporten frem til 2013. I perioden 2006–2007 har EU imidlertid brugt 2,5 milliarder EUR på eksportstøtte. Selv om dette beløb udgør en reduktion, er det stadig alt for højt. I en tid hvor den internationale situation er præget af

fødevarekrise og voldsomme stigninger i priserne på fødevarer, er det nødvendigt at afvikle disse støtteordninger væsentligt hurtigere, idet de for millioner af smålandbrugere i udviklingslandene betyder uacceptable dumpingpriser.

Kan Kommissionen ved hjælp af tal og tidsplaner redegøre for sine planer på dette område?

Svar

(EN) Genindførelsen af Fællesskabets eksportrestitutioner for mejeriprodukter er en reaktion på et dramatisk fald på 60 % i verdensmarkedspriserne i de seneste måneder som følge af faldende efterspørgsel. Og i modsætning til den aktuelle situation i EU stiger mejeriproduktionen i visse konkurrerende tredjelande, som f.eks. New Zealand, Brasilien og USA.

Disse eksportrestitutioner skal derfor betragtes som et sikkerhedsnet og bestemt ikke som et tilbageskridt for den kurs, der blev fastlagt i reformen af den fælles landbrugspolitik i 2003 og det efterfølgende sundhedstjek.

EU har altid respekteret sine internationale forpligtelser i forbindelse med eksportrestitutioner og vil fortsat gøre det.

I ministererklæringen fra WTO's ministerkonference i Hongkong den 13.-18. december 2005 hedder det, at: "We agree to ensure the parallel elimination of all forms of export subsidies and disciplines on all export measures with equivalent effect to be completed by the end of 2013" (Vi vil sikre, at parallel afskaffelse af alle former for eksportstøtte og alle eksportforanstaltninger med samme effekt er afsluttet ved udgangen af 2013). Fællesskabet vil som medlem af WTO respektere sine politiske forpligtelser i erklæringen, herunder tidsfristen for afskaffelse af alle former for eksportstøtte. Denne forpligtelse kræver dog en vellykket afslutning på Doharunden.

EU ønsker stadig at afslutte Doharunden og håber, at der kan opnås en aftale i 2009. Efter en aftale vil EU i sin plan angive detaljerne for afskaffelsen af eksportrestitutioner inden 2013.

I 2006/2007 indberettede EU til WTO et beløb på 1,4 mia. EUR i eksportrestitutioner og ikke 2,5 mia. EUR. Det er mindre end en femtedel af det aftalte WTO-loft for eksportrestitutioner.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Katerina Batzeli (H-0123/09)

Om: USA's landbrugslov

Den økonomiske afmatning rammer producenter og økonomiske sektorer på europæisk og internationalt plan, hvilket gør det nødvendigt at udforme nye politikker for at løse problemerne på de forskellige områder. For nylig forelagde USA's regering et nyt lovforslag om landbrugspolitik (farm bill), som indeholder en række foranstaltninger til understøttelse af landbrugsindtægterne, dækning for risici og nye forsikringsordninger, der i deres helhed sammen med koordinerede og integrerede foranstaltninger (New ACRE og CCP) skal dække landbrugernes indkomsttab som følge af eventuelle forstyrrelser af markederne.

Agter Kommissionen som led i sin søgen efter nye foranstaltninger til understøttelse af landbrugernes indkomster at fremme lignende foranstaltninger for de europæiske producenter, så de europæiske landbrugere ikke ender med at få for lidt støtte i forhold til de amerikanske?

Mener Kommissionen, at de eksisterende mekanismer i den fælles landbrugspolitik og WTO-aftaler i øjeblikket sikrer landbrugsprodukterne permanent adgang til det internationale marked?

Agter Kommissionen at overveje den kendsgerning, at det amerikanske landbrug til trods for dets anderledes økonomiske og sociale kendetegn støttes med et budget, der er større end det europæiske landbrugsbudget?

Svar

(EN) Den finansielle krises indflydelse på realøkonomien har resulteret i en betydelig nedgang i den økonomiske aktivitet, som rammer alle større økonomier samtidig. Selv om landbrugssektoren generelt er mere modstandsdygtig end andre sektorer, forventes den også at skulle møde betydelige udfordringer, navnlig med hensyn til vækst i efterspørgslen og landbrugsindkomsterne. Ingen af disse udfordringer betyder efter vores mening, at de eksisterende WTO-regler hæmmer vores adgang til de internationale markeder.

De europæiske landbrugere modtager et stabilt niveau af indkomststøtte gennem enkeltbetalingsordningen. Den er et effektivt værktøj til at sikre kontinuiteten af landbrugsproduktionen i hele EU. Det er også en markedsorienteret løsning, hvor landbrugerne træffer produktionsbeslutninger ud fra markedets signaler. De amerikanske landbrugere har ligesom landbrugerne i EU adgang til forskellige former for risikostyringsværktøjer, men i EU har vi valgt at håndtere styringen af risici på en anden måde. Den afhænger af faktorer, som f.eks. produktionsstrukturer, budgetplanlægning og målsætningerne for landbrugsstøtten.

Vi har ved hjælp af både interne og eksterne undersøgelser undersøgt, hvad en indkomstsikringsordning vil betyde for EU. Konklusionen er, at en sådan ordning ville kræve en harmoniseret definition af sammensætningen af indkomst i alle 27 medlemsstater. Det ville medføre en betydelig administrativ byrde, og det ville være en meget stor og varierende budgetpost, mens den fælles landbrugspolitik har et fast budget over faste budgetperioder. Desuden omfatter den fælles landbrugspolitik allerede adskillige instrumenter, som er udformet til at dæmpe effekterne af betydelige pris- eller produktionsændringer, herunder f.eks. markedsforstyrrelsesklausuler og interventionsmekanismer for flere landbrugssektorer, og under særlige omstændigheder statsstøtte til landbrugsforsikringsordninger og betalinger til katastrofehjælp. Med sundhedstjekket giver vi desuden medlemsstaterne mulighed for at bruge en del af deres rammer for direkte betalinger til risikostyringsforanstaltninger.

Hvad angår de kommende finansielle overslag, er Kommissionen i øjeblikket ved at undersøge budgettet. Formålet med denne proces er at formulere relevante målsætninger for det kommende budget. Når der er opnået enighed om disse målsætninger, kan en drøftelse af de faktiske beløb, som er nødvendige for at opfylde målsætningerne, indledes. I denne proces er det naturligvis vigtigt for Kommissionen at finde frem til, hvordan vi bedst styrker de europæiske landbrugeres konkurrenceevne. Landbrugernes konkurrenceevne afhænger dog ikke nødvendigvis af det budgetniveau, der afsættes til landbrugspolitikker, men også af den type politikker, der støttes, og af det generelle miljø, som landbrugerne arbejder i.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Emmanouil Angelakas (H-0038/09)

Om: Skabelse af et europæisk medieorgan og udbredelse af europæisk information i medlemsstaterne

Kommissionen har som led i sin politik til bekæmpelse af det demokratiske underskud iværksat adskillige aktioner til information af EU-borgerne og styrkelse af mediernes europæiske karakter. Internetsiden Europa og f.eks. Europarl TV, Euronews osv. udgør væsentlige bestræbelser på "europæisering" af informationerne. Der spores en tendens i retning af en global tilgang ("to go global"), som især borgere med et højt uddannelsesniveau og kendskab til i hvert fald engelsk, der er skeptiske over for europæiske emner, reagerer på med mistanke.

Hvad er Kommissionens hensigter, hvad angår en lokal tilgang ("to go local")? Vil Kommissionen overveje at skabe en officiel europæisk instans eller et officielt europæisk medieorgan i hver enkelt medlemsstat, der på den pågældende medlemsstats nationale sprog udelukkende tager europæiske emner op og præsenterer denne europæiske information på en folkelig måde og med relevans til de lokale forhold, og vil Kommissionen stå som beskytter af denne instans?

Svar

(EN) En mellemlangsigtet audiovisuel strategi blev vedtaget i april 2008 med henblik på at skabe de rette værktøjer til at opnå en bedre forståelse af det audiovisuelle (AV) marked, styrke de eksisterende AV-tjenester til erhvervsfolk og journalister og udvikle nye tjenester samt bidrage til udviklingen af en audiovisuel europæisk offentlighed ved at etablere netværk af AV-operatører, der kan udvikle, producere og sende programmer om EU-forhold i radio, tv og internetmedier, som borgerne allerede bruger på lokalt og nationalt plan, og på de sprog, de foretrækker.

Kommissionen planlægger ikke at etablere en officiel europæisk mediekanal, da der allerede findes mange medier, teknologier og operatører. Det vil være vanskeligt for et nye medie, der skal kunne findes på alle teknologiske platforme, at finde dets marked. Politikken er derfor at forsøge at være til stede på de eksisterende medier ved hjælp af de forskellige teknologiske platforme med henblik på at maksimere rækkevidden og målgrupperne for EU's informationsprogrammer. Kommissionen har organiseret udviklingen af tre netværk, der dækker EU (hvoraf to er i drift), for bedre at opfylde borgernes behov på nationalt, regionalt og lokalt plan, samtidig med at de deltagende stationers redaktionelle uafhængighed respekteres.

Euranet (Det Europæiske Radionetværk), som blev etableret i december 2007, begyndte at sende på 10 EU-sprog i april 2008 og når hver uge ud til 19 mio. EU-borgere og 30 mio. borgere i resten af verden. Netværkets interaktive websted www.euranet.eu blev sat i drift på fem sprog i juli 2008 og på 10 sprog i november 2008. Netværket er åbent for nye medlemmer, både internationale, nationale, regionale og lokale, hvis de blot opfylder kvalitets- og uafhængighedskriterierne. Det vil progressivt øge antallet af sendesprog til 23 i kontraktperioden.

Et andet netværk af websteder, <http://www.PRESSEEUROP.eu>, blev oprettet i december 2008 og vil blive sat i drift i maj 2009. Det skal fungere som et interaktivt websted, der dagligt viser en udsnit af de bedste aviser fra den internationale presse. Dets første serie vil omhandle valget til Europa-Parlamentet. Dette netværk vil få mindst 3 mio. unikke besøgende på 10 sprog om måneden og omkring 1 mio. læsere af de aviser, der danner netværket, om ugen.

EU's tv-netværk vil samle internationalt, nationalt, regionalt og lokalt tv for at producere og sende EU-oplysningsprogrammer på mindst 10 sprog i begyndelsen (stiger til 23 ved kontraktens udløb). Udvælgelsesproceduren er i gang. Netværket forventes at være i drift inden midten af 2010.

Synergier mellem de forskellige netværk og websteder organiseres for at sikre maksimal synlighed og for at nå ud til borgerne, så der kan etableres grænseoverskridende debatter, og så borgere fra de mest afsidesliggende dele af EU kan udtrykke deres mening, behov og ønsker.

Når de tre netværk er i drift, vil de sammen med Euronews hver uge nå ud til 60-90 mio. EU-borgere på alle EU-sprog.

Alle medier, selv om de netop har en mission om at informere EU-borgerne på en deltagende måde, arbejder under fuld redaktionel uafhængighed med henblik på at fremme adgangen til EU-information og demokratisk debat.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Mairead McGuinness (H-0039/09)

Om: Tab af biodiversitet i EU

I Kommissionens meddelelse, Midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet, der blev offentliggjort i slutningen af 2008, fastslås, at EU "højst sandsynligt ikke" når sit mål om at få sat en stopper for tabet af biodiversitet senest i 2010. Kommissionen anfører, at der bør indføres "effektive retlige rammer for beskyttelse af jordens struktur og funktioner". Kan Kommissionen uddybe dette?

I en tid hvor kravet om produktive landbrugsarealer er større end nogensinde, har Kommissionen da nogen umiddelbare planer om at tage fat på tabet af biodiversitet for jord og ikke blot at vente til 2010 med at vurdere situationen?

Svar

(EN) Jordbundens biodiversitet bidrager til de fleste kendte økosystemfunktioner, f.eks. næringsstoffer, gasser og vandprocesser samt dannelse af jord og biomasse. Uden biota i jordbunden ville de terrestriske økosystemer hurtigt bryde sammen.

Kommissionen har foreslået et jorddramedirektiv⁽²⁰⁾, som har til formål at sikre bæredygtig udnyttelse af jordbunden og beskyttelse af jordbundens funktioner. Disse funktioner omfatter jordbunden som en pulje for biodiversitet bestående af levesteder, arter og gener. Siden Parlamentets førstebehandling af forslaget i november 2007 har Kommissionen samarbejdet med Rådet i et forsøg på at sikre dets hurtige vedtagelse. Når direktivet gennemføres, vil en effektiv retlig ramme for bevarelsen af jordbundens struktur og funktioner endelig være på plads i hele Fællesskabet. Bestemmelserne heri om bekæmpelse af erosion, tab af organisk materiale, ørkendannelse, tilsaltning og forurening vil yde et betydeligt bidrag til beskyttelsen af jordbundens biodiversitet.

Mens Kommissionen afventer vedtagelsen af jordbundsdirektivet, er den aktivt involveret i beskyttelsen af jordbundens biodiversitet ved hjælp af andre eksisterende instrumenter, f.eks. de muligheder, der findes i udviklingen af landdistrikterne for at støtte passende landbrugsmetoder (f.eks. vekseldrift, erosionshæmmende

⁽²⁰⁾ KOM(2006)0232 af 22.09.06.

bælter, nedpløjning af stubrester, økologisk landbrug) inden for rammerne af miljøvenlige landbrugsforanstaltninger i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽²¹⁾. Nogle af standarderne for god landbrugs- og miljømæssig stand under krydsoverensstemmelse kan også bidrage til at beskytte jordbundens biodiversitet, herunder navnlig standarderne for jorderosion, organiske stoffer og jordbundsstruktur. Der gøres også en indsats for at forbedre profilen for jordbundens biodiversitet inden for rammerne af FN's konvention om den biologiske mangfoldighed. Kommissionen er desuden udmærket klar over, at der er mange huller i den eksisterende viden om jordbundens biodiversitet. For at udbedre disse mangler lægger Kommissionen stor vægt på jordbundens biodiversitet og frugtbarhed i det syvende rammeprogram for forskning, navnlig under tema 2 ("Fødevarer, landbrug og fiskeri, og bioteknologi") og tema 6 ("Miljø"). Den har desuden netop lanceret en 12-måneders undersøgelse med henblik på at skabe en omfattende oversigt over den aktuelle status med hensyn til niveauet af viden om og omkring jordbundens biodiversitet og forbindelsen mellem jordbundens biodiversitet og dens funktioner.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Ioannis Gklavakis (H-0042/09)

Om: Europæiske fødevarers konkurrenceevne

I et tidligere svar (P-5307/08) bekræfter Kommissionen stigningen i importen af fødevarer fra tredjelande, hvilket vækker bekymring hos både de europæiske producenter og den europæiske fødevarerindustri.

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger, der vil gøre europæiske fødevarer mere konkurrencedygtige, og har den til hensigt at udvikle en strategi for yderligere at fremme europæiske fødevarer?

Svar

(EN) Kommissionen søger at fastholde den europæiske fødevarerindustri konkurrenceevne, samtidig med at der tages højde for kravene i den fælles landbrugspolitik og EU's internationale forpligtelser i både bilaterale og multilaterale handelsaftaler.

Den har nedsat en Gruppe på Højt Plan om Fødevarerindustriens Konkurrenceevne med næstformand Verheugen som formand, som skal beskæftige sig med følgende spørgsmål:

Den fremtidige konkurrenceevne for EU's landbrugsfødevarerindustri.

De faktorer, der påvirker EU's fødevarerindustri stilling og bæredygtighed i konkurrencemæssig henseende, herunder fremtidige udfordringer og tendenser af betydning for konkurrenceevnen.

Formuleringen af en række sektorspecifikke anbefalinger til politiske beslutningstagere på EU-plan. Den endelige rapport fremlægges i april 2009.

Der findes endvidere mange programmer, der støtter industriens konkurrenceevne på europæisk plan, og nogle er rettet specielt mod fødevarerindustrien. Deres formål er at forbedre denne sektors konkurrenceevne, dvs. dens evne til at vokse og skabe fremgang. 90 % af virksomhederne i fødevarerindustrien er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og ét af hovedprogrammerne, der er udformet med henblik på SMV'erne, er rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation. Dette instruments hovedformål er at give bedre adgang til finansiering og at støtte innovationsaktiviteter og brugen af informations- og kommunikationsteknologier. Programmet gælder i perioden 2007-2013.

Der er desuden afsat et beløb på 26,4 mia. EUR fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden for perioden 2007-2013 til SMV'erne.

Enterprise Europe Network er et andet instrument, der er etableret med henblik på at støtte virksomheder i hele Europa og fremme innovation og konkurrenceevne. Det består af næsten 600 partnerorganisationer i mere end 40 lande.

Kommissionen vedtog i december 2008 en meddelelse om fødevarerpriser i Europa, som giver en foreløbig analyse af rollerne og de potentielle problemer for de forskellige aktører i fødevarerforsyningskæden. I forbindelse med opfølgningen på denne meddelelse vil der blive gennemført yderligere undersøgelser af håndhævelsen af konkurrencereglerne på europæisk og nationalt plan (specifikt målrettet mod

⁽²¹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005.

fremgangsmåder og begrænsninger, der er særligt skadelige på dette område), forbedringen af gennemsigtigheden i de forskellige led i fødevareforsyningskæden og forbrugeroplysningen samt yderligere analyse af, hvordan fødevareforsyningskæden fungerer, og af konkurrencevilkårene for fødevareindustrien.

Lovgivningsrammen for EU's fødevareindustri er afgørende for dens konkurrenceevne, vækst og beskæftigelsespotentiale. Kommissionen hjælper virksomhederne med at forbedre deres konkurrenceevne ved at reducere bureaukratiet og ved at udforme bedre lovgivning. Disse foranstaltninger er en vigtig del af EU-strategien om partnerskab for vækst og beskæftigelse, som styrker Lissabondagsordenens mål om at gøre Europa til verdens mest konkurrencedygtige økonomi.

I overensstemmelse hermed har Kommissionen foreslået en betydelig forenkling af den fælles landbrugspolitik baseret på de forbedringer, der er opnået gennem den nylige reform af den fælles landbrugspolitik (sundhedstjek), som primært søger at etablere en mere markedsorienteret landbrugssektor.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Armando França (H-0043/09)

Om: Ulovlige væddemål

I dag er sporten også en økonomisk aktivitet, hvor der omsættes flere millioner euro. Der har været en eksplosiv udvikling af markedet for sportsvæddemål, og på grund af internettet har man kunnet registrere en tiltagende indflydelse fra disse aktiviteter, f.eks. inden for fodboldsporten. Det er derfor af stor betydning at beskytte klubberne og alle aktørerne inden for denne sportsgren, idet de til stadighed kan konstatere, at deres produkter anvendes uden tilladelse, hvormed de berøves en betydelig legal indtægtskilde, ligesom fodboldsporten som økonomisk aktivitet og dens overlevelse bringes i fare. Der findes fortsat ingen bestemmelser om markedet for ulovlige væddemål, ligesom disse ikke beskattes. Der forekommer i stort omfang spil blandt mindreårige, der er ingen beskyttelse af forbrugernes privatliv, ligesom der ikke findes nogen effektiv beskyttelse af datasikkerheden og mod insidervæddemål. Hvilke planer har Kommissionen om at indføre regler for dette marked og hvornår?

Svar

(EN) Kommissionen har ingen planer om at regulere spillemarkedet. Det ærede medlem erindrer muligvis, at medlemsstaterne og Parlamentet ikke bifaldt Kommissionens forslag om en sådan regulering under drøftelsen af tjenesteydelsesdirektivet. Den nylige udveksling af synspunkter på Rådets møde om konkurrenceevnen den 1. december 2008 viste også, at medlemsstaterne stadig går ind for national regulering på dette område.

Kommissionen accepterer, at medlemsstaterne frit kan regulere sådanne aktiviteter på nationalt plan, men de skal gøre det i overensstemmelse med EF-traktaten. Under sådanne omstændigheder insisterer Kommissionen på, at begrænsninger, der pålægges af medlemsstaterne, skal begrundes af et gyldigt hensyn til den offentlige interesse, være nødvendige og stå i forhold til de relevante mål. De skal også gælde ensartet for operatører i landet og operatører med licens i andre medlemsstater, der ønsker at tilbyde deres tjenesteydelser på tværs af grænserne.

Hvad angår sport generelt, agter Kommissionen i første kvartal 2009 at udsende en indkaldelse af forslag til en undersøgelse med henblik på at analysere forskellige systemer for finansiering af græsrodssport i EU. Undersøgelsen vil omfatte hele spektret af finansieringskilder, herunder direkte og indirekte finansieringsstrømme mellem professionel sport og græsrodssport gennem solidaritetsmekanismerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Brian Crowley (H-0045/09)

Om: Handelsmæssige forbindelser med Balkanregionen

Hvilke initiativer vil EU tage for at øge eksporten fra de 27 medlemsstater til Balkanregionen? Hvilke programmer findes der generelt til at forbedre de handelsmæssige forbindelser mellem EU og lande i Balkanregionen?

Svar

(EN) Vestbalkan er som region en central og værdifuld partner for EU. EU har gentagne gange understreget sit engagement i regionens europæiske perspektiv, som skal munde ud i EU-medlemskab.

EU er Vestbalkans vigtigste handelspartner. Tættere økonomiske bånd mellem EU og regionen er derfor afgørende for at sætte skub i regionens økonomiske vækst, hvilket vil gavne både disse lande, EU og EU's eksportører. Liberalisering af handelen og integration er en hjørnesten i stabiliserings- og associeringsprocessen. EU har forfulgt denne målsætning med Vestbalkan på tre niveauer.

Kommissionen har for det første forhandlet frihandelsaftaler som en del af stabiliserings- og associeringsaftalerne. De sikrer gensidig fri adgang for eksport til EU og det berørte land i det vestlige Balkan. Disse aftaler skaber betingelserne for politiske og økonomiske reformer og for at fastlægge grundlaget for integration af Vestbalkan i EU ved hjælp af tilpasning til EF-regelværket. Forud for stabiliserings- og associeringsaftalerne havde EU givet Vestbalkan unilaterale handelspræferencer.

For det andet har Kommissionen på regionalt plan fungeret som formidler i forhandlingerne om den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA). Den har ydet finansiell støtte og teknisk assistance til CEFTA's sekretariat og til parterne med henblik på at gennemføre aftalen. Samtidig sætter Kommissionen stor pris på det regionale ejerskab over aftalen og anerkender, at CEFTA er en forudsætning for dybere regional økonomisk integration og for gødning af jorden for Vestbalkans fulde deltagelse i EU's indre marked.

For det tredje har Kommissionen på multilateralt plan støttet tiltrædelsen af Verdenshandelsorganisationen for landene i regionen, da dette er et grundlæggende skridt mod effektiv deltagelse i den globaliserede økonomi.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Georgios Papastamkos (H-0049/09)**Om: Rettigheder til tv-transmission af fodboldkampe**

Hvilke punkter i ordningerne for salg af rettigheder til tv-transmission af europæiske fodboldkampe (Champions League) og nationale fodboldkampe (de nationale ligaer) er det, der skaber problemer i forhold til fællesskabslovgivningen?

Svar

(EN) Det primære monopolproblem på området for medierettigheder til sportsarrangementer i de senere år har været spørgsmålet om, hvorvidt og under hvilke omstændigheder fælles salg af medierettigheder er foreneligt med artikel 81 i EF-traktaten. Kommissionen har i de senere år truffet tre beslutninger vedrørende fælles salg af medierettigheder, nemlig UEFA Champions League⁽²²⁾, Deutsche Bundesliga⁽²³⁾ og FA Premier League⁽²⁴⁾.

I disse tre beslutninger har Kommissionen vedvarende fastholdt, at fælles salg af medierettigheder på sportsområdet, dvs. når sportsklubber (f.eks. fodboldklubber) eksklusivt overdrager salget af deres medierettigheder til det respektive sportsforbund (liga), som derefter sælger disse rettigheder på deres vegne, udgør en horisontal konkurrencebegrænsning i henhold til traktatens artikel 81, stk. 1. Kommissionen har dog anerkendt, at denne praksis giver effektivitetsfordele og derfor kan accepteres i henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, hvis visse betingelser opfyldes.

Sådanne betingelser var f.eks. forpligtelsen for den fælles sælger af medierettigheder til at organisere en konkurrencebaseret, ikkediskriminerende og gennemsigtig budgivningsproces, forpligtelsen til at begrænse varigheden og omfanget af den eksklusive vertikale kontrakt, forbuddet mod betinget budgivning og indførelsen af en klausul om forbud mod enkeltaftaler (kun for beslutningen om FA Premier League).

(22) Kommissionens beslutning af 23. juli 2003, sag 37398, om fælles salg af de kommercielle rettigheder til UEFA, EUT 2003 L 291, s. 25.

(23) Kommissionens beslutning af 19. januar 2005, sag 37214, om fælles salg af medierettighederne til Deutsche Bundesliga, EUT 2005 L 134, s. 6.

(24) Kommissionens beslutning af 22. marts 2006, sag 38173, om fælles salg af medierettighederne til FA Premier League, findes på: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

I hvidbogen om idræt⁽²⁵⁾ og de ledsagende bilag har Kommissionen skitseret sin holdning med hensyn til salg af senderettigheder til sportsarrangementer og anvendelsen af fællesskabslovgivningen, navnlig konkurrencelovgivningen, i forbindelse med medierettigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af af Avril Doyle (H-0059/09)

Om: Plantebeskyttelsesmidler og lande med høj luftfugtighed

Er Kommissionen ud fra et landbrugsmæssigt synspunkt tilfreds med resultatet af pesticidpakken, dvs. Klass- og Breyerbetænkningerne? Er den helt overbevist om, at korn-, kartoffel- og bærfrugtindustrien i lande med høj luftfugtighed - som Irland - fortsat vil have adgang til alle de for disse meget vigtige afgrøder nødvendige plantebeskyttelsesmidler?

Svar

(EN) Kommissionen er overbevist om, at den nye forordning, som kan føre til tilbagetrækning af et begrænset antal aktive stoffer, ikke vil påvirke markedet væsentligt.

Tværtimod mener Kommissionen, at den er et incitament til udvikling af nye og mere sikre produkter. Den strømliner også godkendelsesproceduren for at give hurtigere adgang til markedet for nye pesticider, hvilket vil forbedre mulighederne for innovation med nye løsninger, der på én gang sikrer bæredygtig plantebeskyttelse og fødevarer sikkerhed.

Med denne forordning kan aktive stoffer godkendes under restriktive betingelser i en begrænset periode for at afhjælpe en alvorlig fare for plantesikkerheden, selv om de ikke opfylder godkendelseskriterierne med hensyn til kræftfremkaldende virkninger, reproduktionstoksicitet eller endokrine forstyrrelser.

Zonesystemet for godkendelser vil endvidere forbedre landbrugernes adgang til pesticider på tværs af medlemsstaterne og skabe incitamenter for industrien til at udvikle produkter til små kulturer. Det vil også mindske den administrative byrde for producenterne af plantebeskyttelsesprodukter og de kompetente myndigheder. Kommissionen mener derfor, at landbrugere i EU også i fremtiden vil få adgang til alle plantebeskyttelsesprodukter, der er nødvendige for bæredygtig og økonomisk levedygtig planteavl.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Magor Imre Csibi (H-0074/09)

Om: Atomkraftværket i Kozlodui

Mener Kommissionen, at en beslutning om genåbning af reaktor 3 og 4 på atomkraftværket i Kozlodui (Bulgarien) på nogen måde kunne påvirke sikkerheden i regionen?

Svar

(EN) For EU har nuklear sikkerhed konstant været et prioriteret spørgsmål i forbindelse med udvidelsen siden 1990'erne. Reaktor 1-4 på Kozloduy er VVER 440/230-reaktorer. Kommissionen har hele tiden fastholdt, at disse førstegenerationsreaktorer af sovjetisk design i henhold til nukleare eksperter grundlæggende er usikre og ikke på økonomisk forsvarlig vis kan opgraderes til et krævet sikkerhedsniveau. Denne holdning er i overensstemmelse med det multilaterale G7-handlingsprogram for forbedring af sikkerheden for alle reaktorer af sovjetisk design i Central- og Østeuropa, som blev vedtaget på G7-topmødet i München i 1992⁽²⁶⁾.

Lukningen af reaktor 1-4 på Kozloduy blev forhandlet som en del af betingelserne for Bulgariens tiltrædelse til EU og som sådan medtaget i tiltrædelsestraktaten. Enhver unilateral beslutning fra Bulgariens side om at genåbne reaktor 3-4 på Kozloduy ville være et brud på tiltrædelsestraktaten.

*
* *

⁽²⁵⁾ Hvidbog om idræt, KOM(2007)0391 af 11. juli 2007; Kommissionens arbejdsdokument SEK(2007)0935 af 11. juli 2007.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>.

Spørgsmål nr. 66 af Zita Pleštinská (H-0078/09)**Om: Harmonisering af handicapkort**

Omkring 50 millioner mennesker, dvs. en tiendedel af den europæiske befolkning, har en eller anden form for handicap. Ca. hver fjerde europæer har et handicappet familiemedlem. Til trods for fremskridt med hensyn til social integration af handicappede findes der stadig en række hindringer inden for EU, f.eks. med hensyn til gensidig anerkendelse af identitetskort, hvoraf det fremgår, at indehaveren har et alvorligt handicap. Systemet med gensidig anerkendelse virker ikke på dette område. Mange handicappede borgere får problemer udenlands og kan f.eks. ikke bruge parkeringspladser til handicappede.

Overvejer Kommissionen eventuelt at harmonisere handicapkortene i EU svarende til, hvad der er tilfældet med det europæiske sygesikringskort?

Svar

(EN) Kommissionen går ind for gensidig anerkendelse af handicapstatus mellem EU's medlemsstater med henblik på at tildele handicappede ydelser. Den manglende enighed på europæisk niveau af definitionen af handicap, forskelligartetheden af national praksis og visse medlemsstaters manglende vilje betyder, at Kommissionen ikke på nuværende tidspunkt kan foreslå et EU-dækkende identitetskort for handicappede eller gensidig anerkendelse af nationale identitetskort for handicappede med henblik på tildeling af særlige ydelser.

Hvad angår parkeringskort til handicappede, minder Kommissionen om, at Rådets henstilling 2008/205/EF⁽²⁷⁾ omhandler en standardmodel for Fællesskabet. I henhold til denne henstilling kan indehaveren af EU's standardparkeringskort, der er udstedt af en medlemsstat, udnytte parkeringspladser for handicappede i enhver anden medlemsstat.

Kommissionen understreger dog, at henstillinger ikke har bindende virkning i medlemsstaterne, og at sidstnævnte er ansvarlig for at definere handicap, fastlægge procedurer for tildeling af kortet og definere betingelserne for anvendelsen af kortet. For at fremme brugen af parkeringskort i EU har Kommissionen oprettet et websted⁽²⁸⁾ og udgivet en brochure⁽²⁹⁾, som giver oplysninger til borgerne og de nationale myndigheder om EU's standardmodel og betingelserne for brugen af parkeringskort i medlemsstaterne.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Jens Holm (H-0079/09)**Om: Fiskeriaftalen mellem EU og Marokko**

Den fiskeriaftale, der blev indgået mellem EU og Marokko i 2006, omfatter også de besatte vestsahariske områder. Marokko kan i henhold til aftalen sælge fiskelicenser ikke kun i egne farvande, men også i Vestsaharas. FN fastslog allerede i 2002, at Marokko som besættelsesmagt ikke er berettiget til at sælge Vestsaharas naturlige ressourcer for egen vinding, men kun efter høring af og til gavn for det sahariske folk.

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange fiskelicenser, der er blevet solgt til europæiske fartøjer for specifikt det vestsahariske område siden indgåelsen af aftalen, og til hvilket beløb? Vurderer Kommissionen, at aftalen helt konkret har været til gavn for det sahariske folk?

Svar

(EN) Spørgsmålet om Vestsahara i forbindelse med fiskeripartnerskabsaftalen EF/Marokko blev drøftet i detaljer, herunder bl.a. fiskeripartnerskabsaftalens overensstemmelse med international lovgivning, under vedtagelsen af aftalen i Rådet og Parlamentet.

⁽²⁷⁾ Rådets henstilling af 3. marts 2008 om tilpasning af henstilling 98/376/EF om parkeringskort for mennesker med handicap som følge af Republikken Bulgariens, Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Rumæniens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>.

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf.

Spørgsmålet om Vestsaharas internationale status er efter EU's opfattelse et komplekst spørgsmål, der bør løses i en bilateral og multilateral kontekst i FN-regi. Derfor indeholder fiskeripartnerskabsaftalen ingen henvisninger til Vestsaharas status.

I henhold til fiskeripartnerskabsaftalen og i overensstemmelse med international lovgivning er den marokkanske regering ansvarlig for gennemførelsen af fiskeripolitikken og for udnyttelsen af det finansielle bidrag til aftalen. Dette årlige finansielle bidrag beløber sig til 36,1 mio. EUR, hvoraf mindst 13,5 mio. EUR skal bruges til at støtte fiskeripolitikken og til at gennemføre ansvarligt og bæredygtigt fiskeri. EU og den marokkanske regering overvåger og undersøger resultaterne af gennemførelsen af fiskeripolitikken i den fælles komité, der er etableret under fiskeripartnerskabsaftalen. Støtte til fiskerisektoren i Vestsahara er et af elementerne i ovennævnte politik og indgår i programmeringen af de foranstaltninger, der skal gennemføres inden for rammerne af aftalen.

Der er ingen data vedrørende udstedelsen af fiskelicenser i det vestsahariske område. De fleste af de pelagiske fartøjer, der fisker under fiskeripartnerskabsaftalens kategori 6, er aktive i dette område og yder et væsentligt bidrag til den lokale fangst. I 2008 tegnede fangsten i Dakhla sig for 44 % (25 920 tons) af fangsten i denne kategori.

I Layoune landede trawlere, der fisker efter demersale arter, og langlinefartøjer (kategori 4) samt notfartøjer, der fisker efter tun (kategori 5), henholdsvis 488 tons og 13 tons. De samlede licensgebyrer for kategori 4 og 6 beløb sig til 350 711 EUR i 2008, men igen findes der ingen fordeling på grundlag af den faktiske placering af de relevante fiskeaktiviteter.

De europæiske pelagiske fartøjer, der lander i Dakhla, anslår, at de beskæftiger omkring 200 personer i forbindelse med deres investeringer i behandling og transport der, og den marokkanske besætning på fartøjerne er lokale sømænd fra Dakhla.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Bogusław Sonik (H-0081/09)

Om: Den dramatiske finansielle situation for museet Auschwitz-Birkenau

Museet Auschwitz-Birkenau befinder sig i en dramatisk finansiell situation. Hvis der snarest ikke tilføres midler for at gøre det muligt at bevare og sikre bygningerne i den tidligere koncentrationslejr Auschwitz-Birkenau, vil der i de kommende år ske uoprettelige skader, og det vil føre til, at dette mindemærke for altid vil miste sin autentiske karakter og blive til en ruin. I det næsten 200 hektar store område, hvor museet Auschwitz-Birkenau er beliggende, findes 155 bygninger og 300 ruiner såvel som samlinger og arkiver, som er i fare for at blive ødelagt. Museet Auschwitz klarer sig i dag hovedsagelig ved hjælp af midler fra det polske statsbudget og sine egne indtægter. I 2008 udgjorde den internationale støtte knap 5 % af museets budget. Det er en moralsk pligt for Europa at redde dette sted og værne om mindet om udryddelsen af hundrede tusinde europæiske borgere.

Agter Kommissionen som følge af den dramatiske situation for den tidligere koncentrationslejr Auschwitz-Birkenau at finde en løsning på dette problem på fællesskabsplan inden for rammerne af støtten til museer?

Svar

(EN) Den løbende proces for opbygning af Europa kræver efter Kommissionens mening, at der udvikles en europæisk bevidsthed blandt borgerne baseret på fælles værdier, historie og kultur, og at mindet om fortiden bevares, herunder dens mørke sider.

I begyndelsen af februar 2009 modtog museet Auschwitz-Birkenau en bevilling på ca. 4,2 mio. EUR fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Bevillingen blev givet af det polske kulturministerium under det europæiske operationelle program "Infrastruktur og miljø".

I denne sammenhæng vil Kommissionen påpege, at Fællesskabets handlingsprogram "Europe for Citizens" også støtter projekter vedrørende bevarelsen af erindringen om massedeportationer under nazismen og stalinismen. Dette program yder ikke midler til omfattende bevaringsprojekter som det, der nævnes i spørgsmålet, men det yder et væsentligt bidrag til at holde erindringen i live og bringe den videre til de kommende generationer.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)**Om: Grænseoverskridende sundhedsydelser**

Kommissionen er traktatens vogter (artikel 49) og skal beskytte de europæiske borgeres rettigheder.

Vil Kommissionen tage hele forslaget om patientmobilitet tilbage, hvis patienternes rettigheder, som de følger af det nuværende regelværk, ikke respekteres?

Svar

Parlamentet har endnu ikke stemt om førstebehandlingen af Kommissionens forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser⁽³⁰⁾. Drøftelser gennemføres aktuelt i Rådet, og der blev kun udsendt en statusrapport af sundhedsministrene i december.

Kommissionen kan derfor ikke vurdere, om medlovgivernes holdninger grundlæggende vil påvirke målsætningerne i Kommissionens forslag og navnlig håndhævelsen af patientrettigheder, som de anerkendes af EF-Domstolen.

Patientrettigheder udledes direkte af den grundlæggende frihed til at modtage tjenesteydelser, jf. artikel 49 i EF-traktaten. De er blevet bekræftet ved mange lejligheder af EF-Domstolen. En af forslagets målsætninger er at præcisere disse rettigheder og skabe større retssikkerhed for patienter, medlemsstater og udbydere af sundhedstjenester. Kommissionen arbejder for at forsvare disse rettigheder og undgå, at de mindskes eller forsvinder, med respekt for EF-Domstolens retspraksis og Fællesskabets eksisterende regelværk, navnlig forordning nr. 1408/71 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Marianne Mikko (H-0084/09)**Om: Erklæring om udråbelse af den 23. august til europæisk mindedag for ofrene for stalinismen og nazismen**

Til sommer er det 70 år siden, den berygtede Molotov-Ribbentrop-pagt blev undertegnet. Molotov-Ribbentrop-pagten, der blev undertegnet den 23. august 1939 mellem Sovjetunionen og Tyskland, indebar, at Europa blev delt i to interessesfærer ved hjælp af hemmelige tillægsprotokoller. Erklæring 0044/2008 om en mindedag for ofrene af konsekvenserne af denne pagt fik støtte fra 409 medlemmer af Europa-Parlamentet fra alle politiske grupper. Europa-Parlamentets formand gav underretning herom den 22. september, og erklæringen blev med angivelse af undertegnernes navne sendt til medlemsstaternes parlamenter. Den indflydelse, som den sovjetiske besættelse havde på borgerne i de postsovjetske stater, er der ikke meget kendskab til Europa.

Har Kommissionen overvejet nogen initiativer som svar på erklæringen?

Svar

(FR) Kommissionen mener, at Parlamentets erklæring om udnævnelsen af den 23. august til europæisk mindedag for ofrene for stalinismen og nazismen er et vigtigt initiativ for at bevare erindringen om totalitære forbrydelser og for at øge den offentlige bevidsthed, navnlig blandt de unge generationer.

Kommissionen håber, at medlemsstaternes parlamenter, som denne erklæring er stilet til, vil gennemføre dette på den måde, som er mest hensigtsmæssig på baggrund af deres individuelle historie og sensitivitet.

Kommissionen forbereder udformningen af den rapport, som Rådet anmodede om, da det vedtog rammeafgåelsen om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivning. Kommissionen vil fremlægge denne rapport i 2010, så der kan gennemføres en politisk drøftelse af behovet for nye fællesskabsinitiativer.

⁽³⁰⁾ KOM(2008)0414.

Som forberedelse til denne rapport er der iværksat en undersøgelse, som skal give et faktuel overblik over de metoder, love og fremgangsmåder, der benyttes i medlemsstaterne til at håndtere spørgsmål vedrørende erindringen af totalitære forbrydelser. Denne undersøgelse vil blive afsluttet inden udgangen af 2009. Kommissionens arbejde er endvidere baseret på bidrag modtaget under den høring, som den afholdt den 8. april 2008 sammen med formandskabet. Kommissionen vil også undersøge, hvordan Fællesskabets programmer kan bidrage til at øge bevidstheden om disse spørgsmål.

Kommissionen arbejder også for at støtte og videreføre den igangværende proces trin for trin, samtidig med at den naturligvis forstår, at medlemsstaterne selv skal finde frem til, hvordan de opfylder ofrenes forventninger og skaber forsoning. EU's rolle er at fremme denne proces ved at opfordre til dialog og støtte udvekslingen af erfaring og god praksis.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Esko Seppänen (H-0085/09)

Om: Fritidsfiskeri

Kommissionen er ved at udarbejde et forslag til forordning, der vil indebære, at fritidsfiskere skal oplyse myndighederne om fangster på over 15 kilo. Forslaget er absurd, og dem, som har udarbejdet det, har ingen som helst forståelse for livet i de nordlige medlemsstater med kontakten med naturen og det, som den giver. Har Kommissionen virkelig tænkt sig på samme tid at latterliggøre sig selv og gøre sig til inkvisitor for de nordiske landes levevis ved at indføre en oplysningspligt for fritidsfiskeres fangster?

Svar

(EN) I modsætning til det, der er blevet rapporteret vidt og bredt, har Kommissionen ikke foreslået, at alle fritids- eller lystfiskere underkastes kvoter eller kontrolforanstaltninger svarende til dem, der findes for erhvervsfiskere.

Kommissionen har foreslået, at visse former for fritidsfiskeri omfattes af en forordning om EU-kontrolsystem med henblik på at sikre overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik (artikel 47). Udkastet til forordning søger dog ikke at påføre de enkelte fiskere eller lystfiskerindustrien en uforholdsmæssig byrde. Det foreslås, at visse former for fritidsfiskeri efter bestemte arter, dvs. arter, der er omfattet af en genopretningsplan, underkastes visse grundlæggende betingelser med hensyn til tilladelser og fangstrapportering. Formålet med dette er at tilvejebringe mere nøjagtige oplysninger, så de offentlige myndigheder kan evaluere den biologiske indvirkning af sådanne aktiviteter og om nødvendigt udforme de nødvendige foranstaltninger. Som det er tilfældet for erhvervsfiskeri, bliver medlemsstaterne ansvarlige for håndhævelsen og overvågningen af sådanne foranstaltninger.

Som medlemmet af Kommissionen med ansvar for fiskeri og maritime anliggender allerede har udtalt offentligt, agter Kommissionen ikke at underkaste alle fritidsfiskere kvoter, som det er tilfældet for erhvervsfiskere. Kommissionens forslag omfatter ikke kystfiskere, herunder fiskere, der går ud i havet, eller fiskere, der fisker fra havn, kano eller kajak. Det omfatter faktisk kun fritidsfiskere, som fisker fra et fartøj på åbent hav, og som fanger fisk, der er genstand for flerårige planer, dvs. udryddelsestruede fisk. Den almindelige lystfisker, der fanger et ubetydeligt antal fisk, når han tager på fisketur, og som udelukkende bruger disse fisk til eget forbrug, vil ikke blive omfattet af kontrolforordningen, selv om han fanger fisk, som f.eks. torsk, der er genstand for en genopretningsplan.

Fastlæggelsen af den præcise fangstgrænse, hvorfra kontroller skal gælde, f.eks. 5, 10 eller 15 kg eller et andet mål, afhænger af typen af den fangede fisk. Medlemmet af Kommissionen med ansvar for fiskeri og maritime anliggender oplyste i sin tale i Parlamentet den 10. februar, at denne grænse vil blive fastlagt fra sag til sag, når Kommissionen har modtaget relevant rådgivning fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, som forsyner Kommissionen med de nødvendige oplysninger om fair og retfærdige forholdsgrænsetal.

Det bør erindres, at fritidsfiskeri allerede er underlagt medlemsstaternes regulering, og at der er mange tilfælde, hvor tilladelser og fangstrapportering i øjeblikket er obligatorisk. Det er faktisk Kommissionens håb, at dette forslag vil bidrage til at harmonisere sådanne krav og sikre, at vi faktisk har tilsvarende gode data om det relevante fiskeri, uanset hvor det finder sted.

Kommissionen vil gerne indgå i yderligere dialog med berørte parter om, hvordan forslagens anvendelse begrænses yderligere til fritidsfiskeri, der har en væsentlig indvirkning på arter, som er genstand for en

genopretningsplan. Kommissionen ønsker naturligvis at sikre, at den endelige forordning, som vedtages af Rådet, skaber en retfærdig balance mellem tilvejebringelse af tilstrækkelige oplysninger om indvirkningen af fritidsfiskeri på følsomme (genopretnings)arter (efter individuel analyse) på den ene side og sikring af, at fritidsfiskere, hvis fangst har ubetydelig indvirkning, ikke pålægges uforholdsmæssige krav, på den anden.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Bart Staes (H-0086/09)

Om: Stop for EU's økonomiske støtte til Bulgarien, da landet ikke har gjort tilstrækkelige fremskridt i kampen mod korruptionen

For to år siden meddelte Kommissionen, at den havde fået tilstrækkelige garantier fra kandidatlandet Bulgarien om, at den økonomiske støtte fra EU's budget ville blive forvaltet på passende måde. Men nu har det vist sig, at dette ikke er tilfældet. Bulgarien mister 220 mio. EUR, og yderligere 340 mio. EUR til allerede godkendte projekter er indefrosset. Dette sker, selv om den politiske vilje til at bekæmpe korruptionen ifølge Kommissionen er til stede i Bulgarien.

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke elementer der dengang indgik i disse "garantier", og hvorfor disse alligevel har vist sig ikke at være tilstrækkelig vandtætte?

Svar

(EN) Kommissionen er særdeles opmærksom på forsvarlig økonomisk forvaltning og kontrol af EU's midler og korrekt gennemførelse af EU-budgettet. Anvendelsen af midler undersøges omhyggeligt af de forskellige tjenestegrene, som administrerer EU's midler i Bulgarien. Anvendelsen af disse midler følger separate juridiske bestemmelser. Kommissionen rapporterer årligt til Parlamentet om gennemførelsen af budgettet.

Som følge af de betydelige mangler i forvaltningen af EU's midler i Bulgarien, som blev konstateret i begyndelsen af 2008, suspendede Kommissionen godtgørelsen af visse midler under alle de tre fortiltrædelsesfonde PHARE, ISPA og SAPARD. Kommissionen trak endvidere godkendelsen af to regeringsagenturer, der var ansvarlige for forvaltningen af PHARE-midler, tilbage. Disse beslutninger er stadig gældende. Kommissionens tjenestegrene vurderer i øjeblikket, om Bulgariens korrigerende foranstaltninger berettiger til frigivelse af midlerne under visse betingelser. Det er især vigtigt, at Bulgarien viser konkrete resultater på områderne for uregelmæssigheder og svig.

Kommissionens tjenestegrene er i tæt kontakt med de bulgarske myndigheder og støtter dem løbende i deres indsats for at løse de aktuelle problemer med anvendelsen af EU-midlerne. Kommissionen og de bulgarske myndigheder deler målsætningen om at anvende EU-støtte i fuld overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og kontrol og til gavn for den bulgarske befolkning.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) er særdeles aktivt og engageret i Bulgarien og arbejder tæt sammen med en række bulgarske myndigheder (det nationale undersøgelsesagentur, offentlige anklagere, det statslige agentur for national sikkerhed, skattemyndighederne, vicepremierministeren osv.) for at drøfte foranstaltninger, der kan forbedre effektiviteten af kampen mod svig og korruption, som skader EU's finansielle interesser. OLAF følger navnlig de igangværende retssager vedrørende SAPARD-sager med stor interesse.

Kommissionen arbejder desuden tæt sammen med Bulgarien inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol, der blev oprettet ved Bulgariens tiltrædelse til EU for at hjælpe Bulgarien med at udbedre manglerne på områderne for juridisk reform, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet. For at sikre effektiv absorption af EU-midlerne skal Bulgarien også tøjle korruptionen og ihærdigt bekæmpe den organiserede kriminalitet.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)

Om: Diskrimination af europæiske arbejdstagere i Det Forenede Kongerige

Nylige episoder i Det Forenede Kongerige, som britiske arbejdstagere deltog i, er udtryk for et forsøg på at udøve diskrimination over for arbejdstagere fra Portugal og andre EU-lande, idet de pågældende udviste en

adfærd med foruroligende antieuropæiske træk. Den måde, som demonstranterne omtalte de portugisiske og andre europæiske arbejdstagere på, er uacceptabel.

Vil Kommissionen i denne sag, hvor virksomhederne Total og IREM investerer i Lindsey i det østlige England, iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fuldstændig overholdelse af de gældende bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed, eller har den allerede rettet henvendelse til de britiske myndigheder?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med strejken i Det Forenede Kongerige på fabrikken Total i Lindsey (Lincolnshire). Kommissionen forstår, at italienske og portugisiske arbejdstagere blev hentet til Lindsey i forbindelse med en underkontrakt, som Total UK havde tildelt den italienske virksomhed IREM.

Den situation, som det ærede medlem henviser til, vedrører den frie bevægelighed for tjenesteydelser,

som omfatter retten for virksomheder til at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat, i hvilken forbindelse de kan udsende ("udstationere") deres egne arbejdstagere midlertidigt. Den pågældende faglige aktion har derfor tilsyneladende sat spørgsmålstejn ved retten til at levere tjenesteydelser.

Efter Kommissionens mening er direktivet om udstationering af arbejdstagere et vigtigt instrument, som giver virksomhederne fordelene ved det indre marked, samtidig med at medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes rettigheder.

Kommissionen vil fortsat målrettet sikre balancen mellem beskyttelse af arbejdstagere og økonomiske friheder og hindring af uretfærdig konkurrence. Fri bevægelighed for arbejdstagere og fri bevægelighed for tjenesteydelser er centrale betingelser for at opnå økonomisk vækst, styrke konkurrenceevnen og forbedre levestandarden og velstanden i EU.

Kommissionen forstår de europæiske arbejdstageres ængstelse, som næres af den aktuelle krise. Kommissionen vedtog en europæisk økonomisk genopretningsplan i november 2008 for at begrænse indvirkningen af krisen på realøkonomien og beskæftigelsen. I sidste uge vedtog Kommissionen et yderligere bidrag til Det Europæiske Råd i marts 2009, som kan hjælpe med at afbøde krisens negative konsekvenser og forberede EU til fremtidig bæredygtig vækst. Et topmøde for beskæftigelsen og socialområdet i maj 2009 vil være en yderligere lejlighed til at drøfte disse vigtige spørgsmål. Som tidligere erfaring har vist, kan vi ikke komme ud af krisen ved at opføre hindringer eller gemme os i protektionisme, men ved at opretholde værdierne med åbenhed og fri bevægelighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Ilda Figueiredo (H-0090/09)

Om: Beskyttelse af portugisiske arbejdstageres rettigheder i Det Forenede Kongerige

De nylige hændelser i Det Forenede Kongerige, hvor adskillige portugisiske arbejdere forhindredes i at arbejde på raffinaderiet Total i Lindsey i Nordengland, er en følge af den øgede arbejdsløshed og det voksende fremmedhad, som forsøger at skyde skylden for krisen på migranterne (udvandrere og indvandrere), hvilket ikke stemmer overens med sandheden. Årsagerne til krisen skal søges andetsteds: De er et resultat af den kapitalistiske og neoliberale politik, der fremmes af Den Europæiske Union.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for at forsvare alle arbejdstageres rettigheder, skabe flere job med rettigheder og således forhindre, at der udvikler sig et adfærdsmønster præget af racisme og fremmedhad?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med strejken i Det Forenede Kongerige på fabrikken Total i Lindsey (Lincolnshire). Kommissionen forstår, at italienske og portugisiske arbejdstagere blev hentet til Lindsey i forbindelse med en underkontrakt, som Total UK havde tildelt den italienske virksomhed IREM. Kommissionen forstår, at den britiske arbejdsformidling, Acas, offentliggjorde en rapport om, at den i sin undersøgelse ikke havde fundet bevis for, at Total og virksomhedens underleverandører, Jacobs Engineering eller IREM, havde overtrådt lovgivningen vedrørende brugen af udstationerede arbejdstagere eller havde benyttet ulovlig praksis ved ansættelse.

Den situation, som det ærede medlem henviser til, vedrører tilsyneladende ikke den frie bevægelighed for tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 39. Der skal skelnes mellem den frie bevægelighed for arbejdstagere og friheden til at levere tjenesteydelser i henhold til artikel 49 i EF-traktaten, som omfatter retten for virksomheder til at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat, i hvilken forbindelse de kan udsende ("udstationere") deres egne arbejdstagere midlertidigt.

Den pågældende faglige aktion har derfor tilsyneladende sat spørgsmålstegn ved retten til at levere tjenesteydelser. Efter Kommissionens mening er direktivet om udstationering af arbejdstagere et vigtigt instrument, som giver virksomhederne fordelene ved det indre marked, samtidig med at medlemsstaterne, jf. artikel 3, kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte arbejdstagernes rettigheder. Kommissionen vil fortsat målrettet sikre balancen mellem beskyttelse af arbejdstagere og økonomiske friheder og undgå uretfærdig konkurrence. I den forbindelse har Kommissionen sammen med det franske formandskab bedt arbejdsmarkedets parter i EU om at udforme en fælles analyse af emnet. Kommissionen ser frem til at modtage resultaterne af deres drøftelser.

Kommissionen forstår de europæiske arbejdstageres ængstelse, som næres af den aktuelle krise. Kommissionen vedtog en europæisk økonomisk genopretningsplan i november 2008 for at begrænse indvirkningen af krisen på realøkonomien og beskæftigelsen. Kommissionen vedtog den 4. marts et yderligere bidrag til Det Europæiske Råd i marts 2009, som kan hjælpe med at afbøde krisens negative konsekvenser og forberede EU til fremtidig bæredygtig vækst. Det tjekkiske formandskab vil endvidere afholde et beskæftigelsestopmøde den 7. maj 2009. Som tidligere erfaring har vist, kan vi ikke komme ud af krisen ved at opføre hindringer eller gemme os i protektionisme, men ved at opretholde værdierne med åbenhed og fri bevægelighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Om: Åbning af det tyske arbejdsmarked for de nye medlemsstater

Den tyske regering besluttede allerede den 16. juli 2008, at det tyske arbejdsmarked skulle være lukket for nye arbejdstagere fra de nye medlemsstater i de næste to år (indtil slutningen af april 2011), selv om arbejdsløsheden i juni 2008 kun var på 7,5 %. I begrundelsen for denne beslutning til Kommissionen nævnes som den vigtigste årsag den vedvarende økonomiske krise, som imidlertid ikke kun berører den tyske økonomi, men alle EU-landenes økonomier.

Mener Kommissionen, at denne begrundelse er overbevisende og behørigt argumenteret?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med den tyske regerings beslutning om at udvide begrænsningerne i adgangen til arbejdsmarkedet for arbejdstagere fra EU8 indtil 2011.

I henhold til tiltrædelsestraktaten kan en medlemsstat, der ønsker at opretholde arbejdsmarkedets restriktioner i perioden 1. maj 2009 til 30. april 2011, kun gøre det, hvis den inden den 1. maj 2009 giver Kommissionen meddelelse om alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet eller risiko derfor. I sin rolle som traktaternes vogter forbeholder Kommissionen sig ret til at iværksætte de nødvendige handlinger, når den har modtaget og gennemgået den tyske meddelelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Athanasios Pafilis (H-0092/09)

Om: Pensionsrettigheder for repatrierede politiske flygtninge

Som bekendt tiltrådte Rumænien og Bulgarien den 1. januar 2007 Den Europæiske Union og har fra denne dato anvendt fællesskabsforordningerne (EØF) nr. 1408/71⁽³¹⁾ og (EØF) nr. 574/72⁽³²⁾ om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet.

⁽³¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

⁽³²⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.

Straks efter, at disse lande blev optaget i EU, indgav repatrierede græske politiske flygtninge fra Rumænien og Bulgarien (via de græske forsikringskasser IKA, OGA og OPAD, Statens Regnskabskontor) ansøgninger til de organisationer i de to stater, der danner bindeled for håndtering af pensionsspørgsmål og perioder for indbetaling af socialforsikringsbidrag, til følgende direktorater: Rumænien: Casa Nationala de Pensii si Alte Drepturi de Asigurari Sociale, str. Latina 8, sector 2; Bulgarien: National Social Security Institute, 62-64, Alexander Stabulinsky Blvd., Sofia 1303.

Der er nu gået to år, og de repatrierede græske politiske flygtninge har stadig ikke modtaget den pension, som de har optjent rettigheder til i disse to lande.

Hvad er Kommissionens holdning, hvad angår omgående udbetaling af pensioner fra disse lande til de berettigede repatrierede politiske flygtninge?

Svar

(FR) Kommissionen er bekendt med problemet med pensionsrettighederne for græske statsborgere, der arbejdede i Rumænien og Bulgarien, og som blev repatrieret i 1970'erne.

På grundlag af bilaterale aftaler indgået mellem Grækenland og ovennævnte lande anerkendte græsk lovgivning, at perioder med arbejde udført i disse lande under visse betingelser fiktivt kunne anerkendes som værende blevet udført i Grækenland. Formålet med denne juridiske fiktion var at beskytte visse grupper af personer, der risikerede at miste alle rettigheder, hvad angår social sikkerhed. Denne hjælp, som blev ydet udelukkende på grundlag af national lovgivning og i henhold til betingelserne deri, omhandlede udbetalinger indtil den 1. januar 2007.

Siden denne dato har Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 været gældende for Rumænien og Bulgarien. I henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning nr. 1408/71 giver forordningen dog ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for dens ikrafttræden i de pågældende medlemsstater.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Kathy Sinnott (H-0094/09)

Om: Motorvej M8 Rathcormac Fermoy omfartsvej og N8 Watergrasshill omfartsvej

Jeg har kontaktet Kommissionen første gang i august 2006 vedrørende spørgsmålet om M8 og N8 Watergrasshill omfartsvej. Svarene på de tidligere skriftlige forespørgsler (P-3803/06, P-5555/06 og E-0821/07) var utilfredsstillende.

Åbningen af den nye betalingsmotorvej M8 den 2. oktober 2006 medførte, at 2,4 kilometer vej (N8), der er anlagt med EU-støtte, bliver trukket tilbage fra al offentlig brug, da der ikke er nogen adgangs- eller udgangssted for borgere, der ikke vil betale afgift. Denne vejstrækning er ikke tilgængelig for mine vælgere, medmindre de betaler en afgift til et privat selskab. Dette udgør en ikke autoriseret ændring af brug og en ændring af ejerskab. Indvirkningen af disse ændringer har været stor for landsbyen Watergrasshill, og trafikmængden gennem landsbyen er steget betydeligt, hvilket skaber fare for folk. Situationen varer ved og skaber problemer for mange af mine vælgere.

Kan Kommissionen oplyse mig om, hvad den for øjeblikket gør ved denne situation?

Svar

(EN) Kommissionen har afholdt omfattende høringer af de irske myndigheder efter de forskellige spørgsmål fra det ærede medlem om vejanlægget ved Watergrasshill. Tidligere korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaten er som ønsket blevet videresendt direkte til det ærede medlem.

Det samfinansierede vejanlæg ved Watergrasshill ejes af de lokale myndigheder. Hele Watergrasshill Bypass vil forblive offentligt ejet og skal vedligeholdes af de lokale myndigheder.

De irske myndigheder har oplyst Kommissionen, at der er iværksat visse forbedringer for at få lastbilchauffører, der havde modvilje mod at bruge betalingsvejen, til at køre uden om landsbyen Watergrasshill. Disse omfattede:

- ensretning af vejen til landsbyens centrum fra Watergrasshill Junction
- grænse for køretøjer på hovedgaden på tre tons

– forbedret lokal omfartsvej uden om landsbyen, som ville dirigere gratistrafik til en alternativ rute væk fra landsbyen Watergrasshill.

Efter ovennævnte spørgsmål fra det ærede medlem kontaktede Kommissionen de irske myndigheder for at få bekræftet den seneste situation med hensyn til trafikstrømmen gennem landsbyen. De irske myndigheder har informeret Kommissionen, at både ensretningen og grænsen på tre tons blev fjernet i midten af 2008 efter afstemning i Cork County Council på anmodning fra lokalsamfundet i Watergrasshill.

De seneste trafiktællinger efter ophævelsen af begrænsningerne som nævnt ovenfor viser følgende:

- i alt 19 859 køretøjer på N8 syd for omfartsvejen ved Fermoy
- i alt 13 202 køretøjer på betalingsvejen
- i alt 6 214 køretøjer på den forbedrede lokale omfartsvej (nævnt ovenfor).

Omkring 6 600 køretøjer kører ad hovedgaden hver dag. Det omfatter trafik til handlende og lokal trafik gennem landsbyen. De irske myndigheder anslår, at en væsentlig del af denne lokale trafik altid vil være til stede som følge af opførelsen af boliger i området i de senere år.

Der findes ingen tal om antallet af lastbiler gennem landsbyen, men det er sandsynligvis steget siden ophævelsen af ensretningen og grænsen på tre tons.

Det bør nævnes, at trafikstrømmen gennem landsbyen er betydeligt lavere end det tilsvarende antal på 10 336 køretøjer, der blev registreret i november 2006.

På baggrund af ovennævnte mener Kommissionen, at de irske myndigheder har truffet alle rimelige foranstaltninger for at tage hensyn til beboerne i Watergrasshill. Kommissionen er sikker på, at ovennævnte oplysninger besvarer det ærede medlems seneste forespørgsler om denne sag.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Konstantinos Droutsas (H-0096/09)

Om: Afskedigelser og forbud mod fagforeningsvirksomhed

Arbejdstagerne inden for detailhandelen i Grækenland er gået i aktion for at hævde deres legitime krav om bedre arbejdsvilkår, løn og forsikring. De kræver en annullering af afskedigelsen af deres kollega fra varehuset "JUMBO", hvor hun var ansat, før hun blev fyret for at have deltaget i en strejke inden for denne sektor. Regering og arbejdsgivere forsøger at afskrække arbejdstagerne ved at iværksætte en bølge af arrestationer og forfølgelser af arbejdstagere, der deltager i aktioner i mange græske byer. Især selskabet JUMBO kræver enhver form for fagforeningsvirksomhed stoppet, indbetaling af kaution fra arbejdstagerne, pengebøder og straffesanktioner og især et forbud imod, at arbejdstagere går i aktion for at kræve deres ret til arbejde og genansættelse af afskedigede samt garanti for deres faglige og demokratiske rettigheder.

Fordømmer Kommissionen disse handlinger, der er en krænkelse af arbejdstagernes strejkeret og deres demokratiske og faglige rettigheder?

Svar

(EN) Kommissionen mener, at foreningsfrihed skal betragtes som et generelt princip i fællesskabslovgivningen. Det skal derfor respekteres i en situation, som er omfattet af sidstnævnte. I den forbindelse vil Kommissionen henvise det ærede medlem til EF-Domstolens afgørelse i Bosmansagen og til artikel 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som giver alle ret til foreningsfrihed, navnlig i forhold vedrørende fagforeninger⁽³³⁾.

Der er dog ingen fællesskabslovgivning, der udtrykkeligt omhandler foreningsfrihed. I artikel 137, stk. 5, i EF-traktaten anføres det, at artiklen ikke gælder for foreningsfrihed. Der er endvidere ingen fællesskabslovgivning, der forbyder forskelsbehandling på grundlag af medlemskab af en fagforening eller deltagelse i en strejke⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Chartret er dog ikke retligt bindende i øjeblikket.

⁽³⁴⁾ Se Kommissionens svar på skriftlige forespørgsler H-0271/07 og E-2091/08.

Kommissionen understreger desuden, at traktaten ikke giver den beføjelser til at iværksætte foranstaltninger mod et privat foretagende, der ikke respekterer retten til foreningsfrihed og/eller strejke. I sådanne tilfælde er det op til de nationale myndigheder, navnlig domstolene, at sikre, at disse rettigheder respekteres inden for deres territorium på grundlag af alle relevante kendsgerninger og med behørig hensyntagen til de gældende nationale og internationale standarder.

*
* *

Spørgsmål nr. 79 af Ivo Belet (H-0097/09)

Om: Høje bunkertillæg siden afskaffelsen af linjekonferencerne

Siden afskaffelsen af linjekonferencerne i midten af oktober skal rederierne selv fastsætte taksterne for det bunkertillæg (bunker adjustment factor, BAF), der pålægges for at opveje risiciene for udsving i brændstofpriserne.

Med hensyn til bunkertillæggene for søtransporter fra Antwerpen til Afrika kan det konstateres, at rederierne - trods faldet i oliepriserne for nylig - anvender de samme takster som i juli 2008.

Har Kommissionen kendskab til denne situation?

Hvilke foranstaltninger kan der træffes for at tilskynde rederierne til at fastsætte rimelige takster?

Svar

(EN) Som det ærede medlem er bekendt med, skal rederierne efter afskaffelsen af gruppefritagelsen for linjekonferencer den 18. oktober 2008 selv vurdere, om deres fremgangsmåder er i overensstemmelse med konkurrencereglerne. For at hjælpe transportører med at forstå betydningen af denne ændring vedtog Kommissionen en række retningslinjer for anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 for befordring med skib den 1. juli 2008. På baggrund af retningslinjerne og den gældende retspraksis vedrørende artikel 81 angiver den kendsgerning, at det bunkertillæg, der gælder for søtransporter fra Antwerpen til Afrika, stadig er på samme niveau som i juli 2008, ikke i sig selv nødvendigvis, at rederierne benytter konkurrencebegrænsende fremgangsmåder. Der kan faktisk være legitime årsager til, at bunkertillæggene ikke falder lige så hurtigt som oliepriserne (eller lige så hurtigt som basissatserne), f.eks. bunkerhedging og/eller markedsgennemsigtighed i søfartssektoren og oliesektoren. Kommissionen har alligevel nøje overvåget udviklingen i rederisektoren siden afskaffelsen af linjekonferencerne i oktober sidste år og vil fortsat gøre det. Kommissionen vil navnlig ihærdigt håndhæve konkurrencereglerne for at forhindre ethvert forsøg på at kompensere for faldet i basissatser ved at øge bunkertillæggene samt andre ekstragebyrer og tillæg via konkurrencebegrænsende praksis.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Proinsias De Rossa (H-0099/09)

Om: Unge lægers arbejdstid

Hvad er Kommissionens kommentar til den nyligt offentliggjorte rapport fra det irske sundhedsministerium, hvoraf det fremgår, at visse af de 4.500 unge hospitalslæger i Irland stadig arbejder i vagter på 36 timer eller derover fire et halvt år efter at arbejdstidsdirektivet (direktiv 93/104/EF⁽³⁵⁾ som ændret ved direktiv 2000/34/EF⁽³⁶⁾) trådte i kraft, og hvori det konkluderede, at intet hospital i Irland fuldt ud overholder EF-lovgivningen vedrørende arbejdstid?

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet eller planlægger den at træffe for at sikre, at Irland i fuldt omfang overholder sine forpligtelser i henhold til EU's arbejdstidslovgivning?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med den rapport, som de irske nationale myndigheder offentliggjorde i december om den aktuelle situation i Irland med hensyn til arbejdstiden for læger under uddannelse.

⁽³⁵⁾ EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18.

⁽³⁶⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 45.

I henhold til arbejdstidsdirektivet⁽³⁷⁾ må den gennemsnitlige arbejdstid ikke overstige 48 timer om ugen. Direktivet omfatter overgangsbestemmelser for udvidelse af denne grænse for læger under uddannelse, der først blev omfattet af direktivet i 2004. Selv under disse overgangsbestemmelser må den gennemsnitlige arbejdstid for læger dog ikke overstige 56 timer fra august 2007 og 48 timer fra 31. juli 2009. Andre bestemmelser i direktivet har siden 2004 været fuldt ud gældende for læger under uddannelse. Disse bestemmelser omfatter kravet om en daglig minimumshvileperiode (mindst 11 sammenhængende timer inden for hver 24-timersperiode) og i relevante tilfælde særlige grænser for natarbejde.

På baggrund af disse bestemmelser ser Kommissionen med bekymring på den rapport, der omtales af det ærede medlem, og vil kontakte de irske myndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Jim Allister (H-0104/09)

Om: John Calvin

Hvilke planer har Kommissionen om at markere 500-års-dagen for Jean Calvins fødsel i juli 2009 i betragtning af hans enorme betydning for Europas religiøse, politiske og sociale historie og for oplysningen og udviklingen i Europa?

Svar

(EN) Sammen med andre vigtige politiske og religiøse tænkere har John Calvin med sit arbejde bidraget til de europæiske værdiers formning og har haft en særlig indflydelse på visse områder og medlemsstater. Kommissionen har dog aktuelt ingen planer om at markere 500 årsdagen for hans fødsel.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Manolis Mavrommatis (H-0105/09)

Om: Økonomisk støtte til medierne

Ifølge Kommissionens svar på min forespørgsel P-0189/09 om økonomisk støtte til medierne på baggrund af den verdensomspændende finanskriser har adskillige medlemsstater meddelt Kommissionen, at de vil yde statsstøtte til pressen, og denne støtte skulle allerede være godkendt i det omfang, den er forenelig med fællesskabsretten.

Kan Kommissionen oplyse præcis hvilke medlemsstater, der allerede har indgivet sådanne anmodninger, hvilke af disse der er blevet godkendt, hvor stort et beløb de vedrører, og hvilke medier støtten skal tilfalde? Hvilke betingelser bringer denne statsstøtte i overensstemmelse med bestemmelserne i fællesskabsretten?

Svar

(EN) Kommissionen anerkender behovet for fuld redaktionel uafhængighed for medierne samt vigtigheden af mediepluralisme for den kulturelle, demokratiske og offentlige debat i medlemsstaterne og betydningen af aviser i denne sammenhæng. Driften af aviser er dog en kommerciel aktivitet, og Kommissionen er forpligtet til at forhindre unødigt fordrejning af konkurrencevilkårene og samhandelen som følge af offentlige tilskud.

I den henseende har Kommissionen modtaget meddelelse om forskellige statslige støtteordninger til fordel for medierne. Finland har f.eks. anmeldt tilskud (0,5 mio. EUR i 2008) til et begrænset antal svensksprogede aviser og aviser på mindretalssprog⁽³⁸⁾, Danmark har anmeldt en ordning til fordel for distribution af visse

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁸⁾ Kommissionens beslutning i sag N 537/2007, Sanomalehdistö tuki, 20.5.2008, se:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf.

periodiske blade og tidsskrifter⁽³⁹⁾ (ca. 4,6 mio. EUR om året), og Belgien har anmeldt en ordning til fordel for de flamske aviser⁽⁴⁰⁾ (1,4 mio. EUR om året).

Efter en vurdering af disse ordninger baseret på fællesskabslovgivningen besluttede Kommissionen, at en sådan statsstøtte var forenelig med det indre marked. Kommissionen vurderede navnlig, om støtten havde en målsætning af almen interesse (f.eks. fremme af mediepluralisme og meningsforskellighed) på en nødvendig og forholdsmæssig måde. Kommissionen tog faktorer, som f.eks. ordningens varighed, støttemodtagernes antal og aktiviteter, støttebeløbet og intensiteten af støtten, i betragtning.

Kommissionen modtog også meddelelse om ændringer i den svenske mediestøtteordning i september 2008. Kommissionen besluttede i november 2008 at følge den procedure for støtteordninger, der findes inden en medlemsstats tiltrædelse til EU. Sagen behandles i øjeblikket.

Der er indtil videre ingen medlemsstat, der har givet meddelelse om krisestøtte til medierne. Medlemsstaterne kan dog bruge støtteordninger, som er godkendt under de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise⁽⁴¹⁾, til medierne på samme måde som for andre erhvervssektorer.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Om: Naturkatastrofer i januar 2009

De skader, som vejrliget i Spanien og Frankrig i januar måned har anrettet, har været meget kostbare, både med hensyn til materielle skader og menneskeliv. Når det gælder den autonome region Galicien har skaderne i første række ramt skovbruget. Siden stormene begyndte, har Kommissionen bekræftet, at den stod i forbindelse med Galiciens regionalstyre med henblik på at fastslå, hvilke EU-midler der kunne afsættes for at afhjælpe skaderne.

Har den spanske regering anmodet om støtte fra EU gennem Solidaritetsfonden? Har den taget kontakt til Kommissionen for at få oplyst, hvilke støttemuligheder der findes i henhold til dette instrument eller programmerne for udvikling af landdistrikterne?

Svar

(EN) Hvad angår Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, har Kommissionens ansvarlige tjenestegrene ikke modtaget en anmodning vedrørende stormen den 24. januar 2009. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 skal de nationale myndigheder i den berørte medlemsstat rette anmodning til Kommissionen senest 10 uger efter datoen for den første skade (dvs. den 4. april 2009 i dette tilfælde).

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) kan yde finansiell støtte til medlemsstaterne og lande, der deltager forhandlinger om tiltrædelse til EU, i tilfælde af en større naturkatastrofe, hvis den samlede direkte skade forårsaget fra katastrofen overstiger 3 mia. EUR (i 2002-priser) eller 0,6 % af landets bruttonationalprodukt, afhængigt af hvilket af disse beløb der er lavest. Den gældende tærskel for Spanien i 2009 er direkte skade på mere end 3,398 mia. EUR. I særlige tilfælde kan Fonden mobiliseres i forbindelse med katastrofer, der ikke når den almindelige tærskel, hvis særlige kriterier opfyldes.

Det skal bemærkes, at finansiell støtte fra Solidaritetsfonden er begrænset til visse typer af nødhjælpstiltag, der gennemføres af de offentlige myndigheder (som defineret i forordningen), f.eks. udbedring af vigtige infrastrukturer, rensning, midlertidig indkvartering eller finansiering af nødhjælp. Fonden kan ikke kompensere for private tab.

⁽³⁹⁾ Kommissionens beslutning i sag N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.6.2004, se: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Kommissionens beslutning i sag N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, se:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf.

⁽⁴¹⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1. Ændret den 25. februar 2009 (ændring endnu ikke offentliggjort i EUT).

Hvad angår politikken til udvikling af landdistrikterne, omhandler artikel 48 i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005⁽⁴²⁾ en foranstaltning til støtte for genetablering af skovbrugspotentialet, der er blevet skadet ved naturkatastrofer. Landdistriktsudviklingsprogrammet for Galicien for perioden 2007-2013 omfatter denne mulighed med en samlet finansiering på 147 799 420 EUR, hvoraf 81 022 302 EUR er samfinansieret af ELFUL. Indtil videre er Kommissionens tjenestegrene med ansvar for udvikling af landdistrikterne i Spanien ikke blevet kontaktet i denne forbindelse, da ovennævnte foranstaltning er umiddelbart gældende.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af David Martin (H-0110/09)

Om: Konfiskation af generiske lægemidler i transit i Nederlandene

Kan Kommissionen med hensyn til konfiskationen i Nederlandene af generiske lægemidler i transit oplyse, hvorfor lægemidlerne blev konfiskeret, i betragtning af at det i henhold til fodnoten til artikel 51 i TRIPS (handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder) ikke er påkrævet at undersøge for påstået krænkelse af patentrettigheder i forbindelse med varer i transit?

Mener Kommissionen, at denne konfiskation er i strid med TRIPS-aftalens artikel 41, ifølge hvilken håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ikke bør udgøre handelshindringer?

Vil Kommissionen medtage eller har den medtaget lignende bestemmelser vedrørende intellektuel ejendomsret i nogen af dens nye generation af FTA'er (frihandelsaftaler) eller andre bilaterale handelsaftaler?

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre, at forsyningen af generiske lægemidler til udviklingslandene ikke modarbejdes af lignende konfiskationer i fremtiden?

Svar

(EN) I henhold til EU-lovgivningen (Rådets forordning nr. 1383/2003⁽⁴³⁾) kan toldmyndighederne tilbageholde varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder patenter, også når varerne er i transit. Artikel 51 i TRIPS-aftalen omhandler disse to situationer, men fastlægger kun, at WTO som minimum skal indføre kontrolforanstaltninger for import af varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder og ophavsrettigheder. Det forhindrer ikke medlemmerne i at udvide dette til varer i transit. EU-lovgiveren valgte det bredeste anvendelsesområde, der tillades i henhold til TRIPS-aftalen. Det betyder, at forordning nr. 1383/2003 er i fuld overensstemmelse med WTO/TRIPS-kravene, hvad angår omfang og dækning af toldmyndighedernes intervention.

I henhold til toldlovgivningen er det ikke toldembedsmændene, der beslutter, om varer krænker intellektuelle ejendomsrettigheder. Generelt tilbageholdes varer i en kort og retligt begrænset periode, hvis der er mistanke om krænkelse, og rettighedshaveren kontaktes. Derefter afgør rettighedshaveren, om sagen skal forfølges ved domstolene i henhold til nationale bestemmelser. Artikel 55 i TRIPS-aftalen fastlægger en tidsgrænse på 10 arbejdsdage til at suspendere frigivelsen af varer samt en mulig forlængelse på endnu 10 arbejdsdage.

I dette tilfælde tilbageholdt de nederlandske toldmyndigheder efter anmodning fra en virksomhed, der har patentrettighederne til det pågældende lægemiddel i Nederlandene, midlertidigt de pågældende lægemidler, mens de var i transit. De pågældende varer blev endelig frigivet, efter at rettighedshaveren og ejeren af varerne var blevet enige om ikke at forfølge sagen ved domstolene. Toldmyndighedernes intervention blev formelt indstillet, da varerne blev frigivet. Det er i den forbindelse vigtigt at bemærke, at beslutningen om at returnere forsendelsen til Indien var baseret på en aftale mellem de to parter, ikke på selve toldforordningen, som giver ejeren af varerne fuld råderet over dem, når de er frigivet.

Ovennævnte fremgangsmåde er efter Kommissionens mening i overensstemmelse med artikel 41 og artikel 51-60 i TRIPS-aftalen og udgør ikke en handelshindring. Den midlertidige tilbageholdelse af varer er strengt begrænset med hensyn til varighed. Hvis varerne tilbageholdes på grundlag af en ubegrundet klage, kan ejeren af varerne desuden kræve kompensation. Andre medlemmer af WTO anvender tilsvarende toldprocedurer og -praksis, hvis der findes mistænkelige varer i transit.

(42) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1).

(43) EUT L 196 af 2.8.2003.

Rådets forordning nr. 1383/2003 har været gældende i mere end seks år og har vist sig at være effektiv til at beskytte producenters og rettighedshaveres legitime interesser samt sundheds-, sikkerheds- og forbrugerforventningerne mod falske produkter, herunder lægemidler. De belgiske toldmyndigheder har f.eks. for nylig stoppet en forsendelse af 600 000 falske malariapiller, der var bestemt til Togo. Fordi EU's toldforordning tillader inspektion af varer i transit, har de belgiske toldmyndigheders indsats beskyttet potentielle forbrugere mod de potentielt skadelige virkninger af disse produkter. Politikken vedrørende adgang til medicin for alle drages ikke i tvivl, men alle berørte parter er forpligtede til at beskytte udsatte befolkninger mod potentielt livstruende metoder.

I forbindelse med afsnittet om intellektuelle ejendomsrettigheder i de bilaterale aftaler har Kommissionen foreslået, at TRIPS-aftalen præciseres og suppleres de steder, hvor den er upræcis, ikke er særligt udviklet eller blot er blevet overhalet af udviklingen inden for intellektuel ejendom. Toldproceduren i EU har vist sig at være effektiv, afbalanceret og forsynet med tilstrækkelige garantier til at forhindre misbrug af virksomheder, der handler i ond tro. Kommissionen overvejer derfor at indføre lignende bestemmelser i den nye generation af bilaterale handelsaftaler. Det skal dog også bemærkes, at disse aftaler også skal omfatte bestemmelser, der understreger og styrker ånden og bogstavet i Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed. Artikel 139.2 og 147.2 i den økonomiske partnerskabsaftale mellem EU og Cariforum præciserer, at intet i aftalen forringer Cariforumlandenes kapacitet til at fremme adgangen til medicin (se Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel fra Parlamentet (E-0057/09⁽⁴⁴⁾)).

Kommissionen har fuld forståelse for de bekymringer, det ærede medlem og mange andre giver udtryk for, hvad angår behovet for at sikre ligevægt i salget af generiske lægemidler til udviklingslandene, og tilslutter sig fuldt ud denne målsætning. Kommissionen vil derfor overvåge situationen og forblive opmærksom på enhver fejlanvendelse af EU-lovgivning, der kan føre til unødigt hindring af den legitime handel med generiske lægemidler eller til skabelsen af retlige hindringer, som hindrer transport af lægemidler til udviklingslandene. Den er dog ikke overbevist om, at den hændelse, der nævnes i det ærede medlems spørgsmål, i sig selv berettiger til en gennemgang af en retlig mekanisme, der har været anvendt i flere år uden problemer, og som tværtimod har mindsket den globale trafik af forfalskninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Sajjad Karim (H-0112/09)

Om: Negative konsekvenser af forordningen om elektronisk identifikation

Rådets forordning (EF) nr. 21/2004⁽⁴⁵⁾ indfører elektronisk identifikation af får og individuel registrering af får og geder fra den 31. december 2009. Sektoren har imidlertid påpeget, at kravet om at registrere individuelle oplysninger om dyr, der ikke er elektronisk identificeret, på flytningsdokumenter er for besværligt.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke fordele elektronisk mærkning og registrering af individuelle flytninger vil have med hensyn til sygdomskontrol, som ikke allerede er tilgængelige gennem de nuværende ordninger i medlemsstaterne, f.eks. den britiske ordning med identifikation og registrering af partier?

Er Kommissionen bekendt med, at gennemførelsen af denne forordning vil indebære yderligere omkostninger, der i sammen med krav om registrering vil tvinge mange producenter til at opgive deres erhverv?

Erkender Kommissionen de praktiske problemer, der opstår i forbindelse med anvendelsen af elektronisk identifikationsudstyr på bedrifter, og de vanskeligheder, der er forbundet med registrering af oplysninger om de enkelte dyr i den britiske fårebesætning?

Hvordan vil Kommissionen sikre, at målene i forordningen om elektronisk identifikation opfyldes på den mest omkostningseffektive måde?

Svar

(EN) De nuværende regler om individuel identifikation af og sporbarhed for får og geder blev foreslået af Kommissionen og vedtaget i forordning (EF) nr. 21/2004 af Rådet efter mund- og klovsygekrisen i Det Forenede Kongerige i 2001. Efterfølgende rapporter fra Parlamentet og Revisionsretten og samt

(44) www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.

(45) EUT L 5 af 9.1.2004, s.8.

"Anderson-rapporten" til det britiske Underhus har vist, at det eksisterende batchbaserede sporingssystem var upålideligt.

Elektronisk identifikation er den mest omkostningseffektive metode til at sikre individuel sporbarhed, og denne metode bruges nu under selv de vanskeligste praktiske vilkår i landbruget.

Omkostningerne hertil er faldet betydeligt. Disse omkostninger skal dog vurderes i forhold til de enorme økonomiske tab, der forårsages af sygdomme som mund- og klovsyge, og i forhold til fordelene ved systemet i den daglige forvaltning af landbrugene. Udbruddet af mund- og klovsyge i 2001 spredtes dramatisk af ukontrollerede flytninger af får i Det Forenede Kongerige og fra Det Forenede Kongerige til andre medlemsstater, og det havde en enorm negativ social og økonomisk indvirkning på landbrugssektoren i Det Forenede Kongerige og andre medlemsstater. I henhold til Revisionsrettens rapport nr. 8/2004 om Kommissionens forvaltning af mund- og klovsyge (2005/C 54/01) beløb indvirkningen på Fællesskabets budget sig til 466 mio. EUR. I henhold til "Anderson-rapporten" til det britiske Underhus⁽⁴⁶⁾ nåede den britiske regerings udgifter op på 2 797 mio. GBP. Alt dette omfatter ikke de enorme direkte og indirekte konsekvenser for de forskellige økonomiske sektorer (landbrug, fødevareindustrien, turisme), som er vanskelige at kvantificere præcist.

Som det allerede er anført flere gange over for Parlamentet, og i erkendelse af de relevante fællesskabsreglers indvirkning på landbrugerne har Kommissionen vedtaget et forsigtighedsprincip i forbindelse med elektronisk identifikation og gør alt, hvad der er muligt for at fremme en gnidningsløs indførelse.

Kommissionen vil snart offentliggøre en økonomisk undersøgelse med det formål at give vejledning i, hvordan det nye sporingssystem kan gennemføres så effektivt som muligt. Inden for rammerne af fællesskabsreglerne for statsstøtte kan medlemsstaterne også vælge at stille midler til rådighed for fåreavlerne med henblik på at indføre elektronisk identifikation. Fællesskabsbudgettet afsætter endvidere midler til finansielle ressourcer, der kan fordeles af medlemsstaterne under politikken til udvikling af landområderne.

*
* *

Spørgsmål nr. 86 af Anne E. Jensen (H-0116/09)

Om: Konsekvenser af finanskrisen i Central- og Østeuropa

Finanskrisen har i høj grad ramt de central- og østeuropæiske lande. Udenlandske lån i eksempelvis schweizerfranc, dollar og yen er som følge af fald i de lokale valutakurser blevet en kæmpebyrde for både virksomheder og de enkelte husholdninger. Der er eksempler på husstande, der ikke længere er i stand til at betale el- og gasregninger. I de baltiske lande er væksten gået i minus med 10 procent, og præsidenten for Verdensbanken har anslået, at de central- og østeuropæiske lande har brug for mellem 236 og 266 milliarder kroner. Desuden begynder der at kunne ses sprækker i samarbejdet mellem medlemslandene.

Hvad vil Kommissionen gøre for at sikre fortsat anstændige levevilkår for EU-borgerne i de central- og østeuropæiske lande?

Er Kommissionen enig i behovet for hjælp i den størrelsesorden, som præsidenten for Verdensbanken har foreslået?

Hvad vil Kommissionen gøre for at sikre en fælles europæisk tilgang til de udfordringer, som finanskrisen medfører, så der eksisterer et beredskab til at imødegå valutakriser, og hindre en dominoeffekt på banksystemet, afledt af problemerne i de central- og østeuropæiske lande?

Svar

(EN) Som reaktion på den finansielle og økonomiske krise fremlagde Kommissionen i november 2008 den europæiske økonomiske genopretningsplan, som blev godkendt af Rådet i december 2008. Solidaritet og social retfærdighed er grundprincipperne i denne plan. Det europæiske initiativ til støtte for beskæftigelsen i genopretningsplanen omfatter både mobilisering af EU's finansielle ressourcer og definition af en række politiske prioriteringer for medlemsstaterne, som har til formål at mindske de menneskelige omkostninger ved den økonomiske afmatning og dens indvirkning på de mest udsatte grupper.

⁽⁴⁶⁾ "Foot and Mouth Disease 2001: Lessons to be learned inquire report", 22. juli 2002.

Operationelt betyder dette, at EU's tilgængelige finansielle instrumenter er blevet styrket. Revisionen af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen sikrer, at den hurtigt kan aktiveres for at støtte de arbejdstagere, der rammes af masseafskedigelse, og deres lokalsamfund. Kommissionen har også fremlagt et forslag til vedtagelse i Rådet og Parlamentet om at tilpasse ESF-programmeringen til de kriseskabte behov gennem en forenkling af dets funktion, hvilket vil sikre en umiddelbar stigning i forskudsbetalingerne på 1,8 mia. EUR.

Da de fleste instrumenter til afbødning af de beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser af krisen ligger i medlemsstaternes hænder, er Kommissionen fortalende for en koordineret tilgang til genopretning af arbejdsmarkedet for at sikre, at de foranstaltninger, der iværksættes i én medlemsstat, ikke har negative afledte virkninger i andre lande. I den forbindelse har Kommissionen identificeret en række retningslinjer for medlemsstaterne, som har til formål 1) at støtte beskæftigelsen på kort sigt, navnlig ved at opretholde midlertidige fleksible arbejdstidsordninger, og 2) at fremme overgangsordninger på arbejdsmarkedet ved at styrke aktivering og yde tilstrækkelig indkomststøtte til de personer, der rammes værst af afmatningen, og investere i uddannelse og beskæftigelsesegnethed, så der sikres hurtig reintegration på arbejdsmarkedet, og så risikoen for langtidsarbejdsløshed begrænses. Disse retningslinjer er tydeligt beskrevet i Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 til Det Europæiske Råds forårstopmøde.

Kommissionen og medlemsstaterne har besluttet at afholde et ekstraordinært topmøde om beskæftigelsen i maj for at aftale yderligere konkrete foranstaltninger, som kan afhjælpe den sociale og beskæftigelsesmæssige indvirkning af krisen og hjælpe med at sætte skub i genopretningen.

2. Vurderinger af potentielle banktab og behov for likviditetstilførsel og rekapitalisering samt refinansiering af kortsigtet gæld er behæftet med stor usikkerhed og skal behandles varsomt. I denne fase skal vi undgå ubegrundet sortsynethed baseret på de meget foreløbige og brede beregninger af behovene for krisehjælp, som cirkulerer. Kommissionen samarbejder tæt med andre internationale partnere for at vurdere landenes konkrete behov for hjælp under EU-instrumenterne (f.eks. ved at kalibrere betalingsbalancestøtte til Letland og Ungarn).

3. På stats- og regeringschefernes uformelle møde søndag den 1. marts udsendte EU-lederne et budskab om solidaritet og fælles ansvar. De fremhævede også, at hvert land er forskelligt i politiske, institutionelle og økonomiske henseender og skal vurderes i hvert enkelt tilfælde, og at opfattelsen af, at EU ikke gør meget for Østeuropa (som visse medier og internationale institutioner hævder), er en misforståelse.

Fra et EU-synspunkt er det vigtigt, at de tilgængelige politiske foranstaltninger til støtte for den makrofinansielle stabilitet i Central- og Østeuropa afhænger af, om et land er medlem af EU, og hvis ikke, om landet er EU-kandidat eller potentiel kandidat, eller om det tilhører det bredere EU-naboskab.

EU har allerede taget en lang række instrumenter i brug med henblik på at begrænse risiciene i regionen. Inden for EU er et omfattende sæt af foranstaltninger og enorme finansielle ressourcer blevet aktiveret for at løse vanskelighederne i den finansielle sektor og for at støtte realøkonomien. Disse foranstaltninger omfatter:

Levering af rigelig likviditet fra centralbankerne og omfattende foranstaltninger til støtte for banksektoren. EU-rammen for nationale hjælpepakker sikrer, at fordelene tilfalder både hjem- og værtslande

Finansiell støtte til lande med betalingsbalanceproblemer (Letland, Ungarn).

Nationale foranstaltninger og EU-foranstaltninger til vækststøtte inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Yderligere forpligtelser fra EIB og EBRD.

Fremskyndelse af strukturfondene, hvilket kan føre til en markant stigning i forskudsbetalingerne til de nye medlemsstater i 2009.

For lande uden for EU er instrumenter til håndtering af de makrofinansielle udfordringer mere begrænsede, men foranstaltninger er blevet iværksat både på makrofinansielt niveau og til støtte for realøkonomien. Kommissionen overvåger løbende effektiviteten af disse instrumenter og har intensiveret overvågningen af makroøkonomien og den makrofinansielle risiko. De internationale finansielle institutioner (IMF, Verdensbanken, EIB og EBRD) spiller en stærk rolle i denne region. Kommissionen er i tæt kontakt med IMF og andre internationale finansielle institutioner. EU støtter en betydelig stigning i IMF-ressourcerne, bl.a. for at styrke IMF's evne til at gribe ind i de østeuropæiske lande.

*
* *

Spørgsmål nr. 87 af Georgios Toussas (H-0119/09)

Om: Miljøkatastrofe i vådområder i Grækenland

De ansvarlige myndigheder klager over, at der vedvarende begås kriminelle overgreb på vådområderne i Grækenland, idet de hævder, at disse vådområder er i fare for at blive uigenkaldeligt ødelagt af industriaktiviteter, illegal bortskaffelse af affald, hastigt voksende turisme og omfattende nyanlæggelser, mangel på den nødvendige infrastruktur og fraværet af integreret forvaltning, hvis der ikke omgående træffes foranstaltninger for at beskytte dem. De 10 vigtigste græske vådområder såsom Evros-, Axios-, Nestos- og Aliakmonas-flodernes deltaer og søerne Vistonida, Volvi og Kerkini samt bugter og indsøer, der er blevet karakteriseret som værende af international betydning, frembyder et nedslående billede på forsømmelse. For eksempel anses Koronia-søen for at være økologisk død, og endnu værre står det til med dem, der ikke er omfattet af Montreux- og Ramsar-konventionerne.

Hvilke foranstaltninger er der blevet truffet for at standse disse forbryderiske beskadigelser af miljøet og den biologiske mangfoldighed, sikre effektiv beskyttelse af de græske vådområder og få genoprettet de alvorlige miljøskader og forebygge nye skader?

Svar

(EN) Vådområder, der er udpeget til at indgå i det europæiske økologiske net Natura 2000 i medfør af fugledirektivet⁽⁴⁷⁾ (særligt beskyttede områder) eller habitatdirektivet⁽⁴⁸⁾ (områder af fællesskabsbetydning), skal beskyttes og forvaltes i henhold til de gældende bestemmelser i disse direktiver, så de biodiversitetsværdier, de rummer, vedligeholdes eller genoprettes. I den sammenhæng er medlemsstaterne ansvarlige for at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at håndtere de løbende trusler mod vådområderne og iværksætte en forsvarlig forvaltningsramme.

Hvad angår fugledirektivet, afsagde De Europæiske Fællesskabers Domstol for nylig efter anmodning fra Kommissionen en dom mod Grækenland (sag C-293/07) for mangel på sammenhængende, specifikke og udførlige retlige bestemmelser om bæredygtig forvaltning og effektiv beskyttelse af særligt beskyttede områder, herunder de 10 vådområder af international betydning, som det ærede medlem nævner. I den sammenhæng vil Kommissionen nu vurdere tilstrækkeligheden af de foranstaltninger, der er iværksat, eller som vil blive iværksat af Grækenland for at overholde EF-Domstolens dom.

Hvad angår habitatdirektivet, idet de græske områder af fællesskabsbetydning blev sat på Fællesskabets liste i juli⁽⁴⁹⁾, har Grækenland seks år til at udpege dem som særlige bevaringsområder, definere bevaringsprioriteter og fastlægge de nødvendige bevaringsforanstaltninger. I mellemtiden skal Grækenland sikre, at områderne ikke udsættes for væsentlig forringelse eller forstyrrelse, og at deres integritet opretholdes.

Hvad angår beskyttelse af vandressourcerne, fastlægger rammedirektivet om vand⁽⁵⁰⁾ en forvaltningsramme med henblik på at beskytte og forbedre alle forekomster af overfladevand og grundvand med det generelle formål at sikre god status for alle vandområder inden 2015. Det primære værktøj for at nå dette miljømål er vandområdeplanerne, hvoraf den første skal foreligge i december 2009. Siden vedtagelsen i 2000 har Kommissionen nøje fulgt gennemførelsen af rammedirektivet om vand i medlemsstaterne, herunder Grækenland. Som følge af Kommissionens indgriben dømte EF-Domstolen den 31. januar 2008 Grækenland for manglende meddelelse af den miljøanalyse, der kræves i henhold til artikel 5 i rammedirektivet om vand (sag C-264/07). Grækenland indsendte miljøanalysen i marts 2008. Kommissionen har endvidere iværksat en overtrædelsesprocedure for manglende meddelelse af overvågningsprogrammer for alle landets vandområder, jf. artikel 8 og 15 i rammedirektivet om vand. Rapporten skulle have været afleveret i marts

(47) Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1).

(48) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992).

(49) /613/EF: Kommissionens beslutning af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT L 259 af 21.9.2006, s. 1).

(50) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

2007 og er endnu ikke modtaget. Kommissionen vil nøje følge de næste trin i gennemførelsen af rammedirektivet om vand for at sikre, at de græske myndigheder opfylder deres forpligtelser.

*

* *